

Alex. Oproescu

SCRIITORI BUZOIENI

Comitetul de cultură și educație socialistă al județului Buzău.

■ **SCRITORI BUZOIENI**
fișier istorico-literar

Coperta : Dinu Meșteru

COMITETUL DE CULTURĂ
ȘI EDUCAȚIE SOCIALISTĂ
AL JUDEȚULUI BUZĂU

Alex. Oproescu

SCRIITORI
BUZOIENI
FIȘIER ISTORICO - LITERAR

BUZĂU, 1980

CUVÎNT ÎNAINTE

Cartea de față, tipărită la Buzău prin grija Comitetului județean de cultură și educație socialistă, cuprinde 92 de „fișe” bio-bibliografice ale poeților, prozatorilor, dramaturgilor, istoricilor și criticilor literari, istoriografilor, editorilor și traducătorilor, care s-au născut ori au activat în acest perimetru al spiritualității românești. Genericul încorporează personalități reprezentative : Vasile Cîrlöva, V. Voiculescu, G. Ciprian, Nicolae Tăutu, Ion Caraion, George Macovescu, Ion Băieșu, Ion Gheorghe, Al. Săndulescu, Radu Cârnelci, Gh. Istrate, Laurențiu Ulici..., scriitori consacrați, dar și nume mai puțin cunoscute.

Structurarea materialului s-a făcut pe trei capitole : „De la Mitrofan la Ion Caraion” (urmînd cronologia debuturilor), „Addenda”, „Bibliografie și indice” ; în plus, 40 de pagini au fost destinate documentelor iconografice, facsimile și fotografii, majoritatea inedite. Sursa principală au constituit-o arhivele personale, apoi, în ordine, cărțile, periodicele, stampele aflate în Biblioteca Academiei R.S.R., Biblioteca județeană Buzău, Arhivele Statului, cu referiri la tema de lucru.

Aducem cuvenitele mulțumiri celor care, într-un fel sau altul, au contribuit ca inițiativa editării acestei cărți să devină realitate.

Autorul

LISTA ABREVIERILOR

- „A.B.”** („Acțiunea Buzăului”)
abs. (absolvit)
adev. (adevărat)
Buc. (București)
Bz. (Buzău)
cf. (conform)
c.l. (critică literară)
col. (colecția)
colab. (colaborator, colaborare)
conv. (convorbire)
c.p.c. (cărți pentru copii)
doct. (doctorat)
dr. (doctor, dar și dramaturgie : 124)
drm. (dramatizare)
e. (eseuri)
ed. (editura, ediția ; ediții : 124)
ed. r. (editor de revistă)
ex. (exemplu)
f.a. (fără an)
f.e. (fără editură)
i.l. (istorie literară)
is. (istoriografie)
i.t. (istoria teatrului)
j. (județul)
l. (limba, dar și lingvistică : 124)
loc. (localizare)
m. (mort)
ms. (manuscris)
n. (născut)
nr. (numărul, numere)
- p.** (pagina, partea; poezie : 124)
pb. (publicistică)
pr. (prelucrări, dar și proză : 124)
pren. (prenume)
pt. (pentru)
red. resp. (redactor responsabil)
reed. (reeditat)
ref. (referințe)
reviz. (revizuit)
Rm. S. (Rîmnul Sărat)
Supl. (Supliment)
t. și tom. (tomul)
tip. (tipărit, tipografie)
tr. și trad. (traduceri)
v. (vezi)
„V.B.” („Viața Buzăului”)
vol. (volum)
vol. sel. (volum selectiv)
- ◊ numele scriitorilor :
C.C.C. (C. Canella Ciorogîrleanu),..
 ◊ lunile anului :
ian. (ianuarie),..
 ◊ titulatura editurilor :
E.S.P.L.A. (Editura de stat pentru literatură și artă),..
 ◊ alte instituții :
C.J.C.E.S. (Comitetul județean de cultură și educație socialistă) etc.

NOTĂ : abrevierile s-au folosit de la caz la caz.

I. De la Mitrofan la Ion Caraion

MITROFAN EPISCOPUL

Tipograf, editor, poet, traducător. De numele său se leagă înființarea primei tipografii buzoiene, cronologic a 6-a din Țara Românească. Despre M. s-au păstrat sumare informații biografice. Născut (...?) probabil în Bonțești, comuna Cîrligele — județul Vrancea; m. 1703. După 1680 îl găsim la Iași, ca „meșter al tiparelor”; la Huși, ca episcop; în capitala Munteniei, ca tipăritor al „Bibliei” lui Șerban Cantacuzino¹⁾. Discipol al marelui Dosoftei, M. devine episcop și tipograf de Buzău între 1691-1703, sub protecția domnitorului Constantin Brîncoveanu, editînd aici „Mineiul” (1698) — „una din cele mai frumoase și mai impozante produse ale tipografiei noastre”, după N. Iorga. Dintre cele 31 de cărți scoase „pren osîrdia... iubitoriului de osteneale Mitrofan”, 14 apar la Buzău. Tipograf de circulație europeană, iscusit gravor, traducător poliglot și creator de texte originale evolute (prefețe, versuri „la stemă”, unele „lămuriri” editoriale...), M. a fost o personalitate în epoca brîncoveană, militant al ideii de unitate națională prin carte românească „pentru înțelegerea tuturor”, un iluminist. În „mineie” el introduce mai larg limba poporului, iar cu versurile „la stemă” se situează printre reprezentanții de frunte ai barocului românesc. A tipărit prima ediție critică de la noi (Iași, 1683), azi carte rară în biblioteci din Moscova, Paris, Londra, Viena, Amsterdam, Hamburg. OPERA (selectiv): CĂRȚI TIPĂRITE LA IAȘI

¹⁾ Pe ultima foaie, nenumerotată: „A tot meștersugul Tipografiei și îndreptării cuvintelor rumănești ostenitoriul, de Dumnezeu iubitoriul Mitrofan Episcopul de Huși. Și s-au început acest Dumnezăesc lucru în luna Noiembrie, anul de la începutul lumii 7196 și s-au săvîrșit în Septevrie anul 7197”.

— Dosoftei. „Psaltirea de'nțăles“, 1680; Dosoftei. „Molitvânic de'nțăles“, 1681; Dosoftei. „Viața și petrecerea svinților“, 1682; „Întîmpinarea Prea fericitului și prea înțeleptului Patriarch al marelui și sfințului oraș Ierusalim, Kyr Nectarie...“. Cetățuia-Iași, 1682 (în l. greacă); „A fericitului Archiepiscop al Tesalonicului Simeon Dialog în contra Eresiilor“, 1683 (în l. greacă); „Slujba sfinților martiri Sergiu și Sach“, 1685 (în l. greacă, fără foaie de titlu); CĂRȚI TIPĂRITE LA BUCUREȘTI — „Biblia“, 1688; Meletie Sirigul. „Întîmpinarea la principiile catolice și la chestiunile lui Chiril Lucaris și Dositei, Patriarchul Ierusalimului. Manual în contra rătăcirii calvine“, 1690 (în l. greacă); Sf. Ioan Gură-de-aur. „Margăritare“, 1691; CĂRȚI TIPĂRITE LA BUZĂU — „Pravoslavnică Mărturisire“, 1691; „Mineiul“, 12 vol., 1698; „Evhologhion adecă Molitvenic“, 1699; „Octoih ce să zice osmoglasnicul“, 1700; „Triodion ce să zice Tripeasneța“, 1700; „Evhologhion adecă Molitvenica“, 1701; „Pentecostariu“, 1701; „Psaltirea“, 1701; „Învățătura preoților pe scurt“, 1702; „Sfînta și Dumnezeuiasca liturghie“, 1702; „Molitvele vecerniei și utreniei“, 1702; VERSURI ORIGINALE — „Stihuri politice 10 asupra stemei prea luminatului, slavitului și blagocestivului Io. Constantin B. Basarabă Voevoda“. În: „Mineiul“, 1698 și „Octoih“, 1700 (nesemnate); „Stihuri politice 6 asupra cinstirii Cruci din stema Prea luminatului Domn Io Constantin Basarab Voevoda“. În: „Evhologhion“, 1699 și 1701 (semnate); „Stihuri politice 12 asupra numelui prea luminatului, slăvitului și blagocestivului Domn Io Constantin B. Basarab Voevoda“. În: „Triodion“, 1700 și „Pentecostariu“, 1701 (nesemnate); „Stihuri politicești 6, asupra cinstirii Cruci din stema Prea luminatului Domn Io Constantin Basarab Voevoda“. În: „Psaltirea“, 1701 (semnate); alte stihuri în „Învățătura preoților pe scurt“, 1702 (semnate) și „Sfînta și Dumnezeuiasca liturghie“, 1702 (nesemnate); PREFETE — la „Evhologhion“, 1699 și 1701; „Octoih“, 1700; „Psaltirea“, 1701; ALTE TEXTE ORIGINALE — în „Biblia“ de la București, 1688, și „Mineiul“, 1698.

Ref.: 1, 19, 29, 31, 61, 237

CÎRLOVA, VASILE

Poet. S-a născut în 1809 ¹⁾, la Buzău (sau Nișcov, comuna Vernești). I.H. Rădulescu orientase pe căi greșite, printr-o frază ambiguă din „Curierul românesc“, adevărata sa apartenență geografică. Vorbim azi despre un C. al locurilor buzoiene și prin adîncă arborescență a familiei sale, ce descinde, aici, încă din secolul al XVI-lea. ²⁾ Murindu-i tatăl (1811), medelnicerul Ioniță II, fost ispravnic de Buzău, apoi mama (1818), copilul trece, împreună cu cele două surori, sub tutela rudelor care, potrivit pravilei, trebuiau să le administreze cinstit „bucatele“ și să le poarte de grijă. După informațiile tradiționale, el ar fi fost crescut de o mătușă, soția stolnicului Nae Hiotu, la Tîrgoviște și București; aceștia îi rezervă o educație aleasă, cu profesor în familie, C. învățînd franceza și greaca modernă alături de colegul Gr. Alexandrescu. Din 1825 își încearcă talentul în creații anacreontice (l. greacă), sub influența poetului neoeleenic Athanasios Hristopoulos, iar după 1826 începe să compună în românește, îndemnat de Voinescu II. La 17 ani scria „mici dar pline de foc poezii“; la 18 ani, „Păstorul întristat“; la 19 ani, mai multe poeme, dintre care se cunosc „Ruinurile Tîrgoviștii“ și „Rugăciune“; la 21 de ani, „Înserare“ și „Mar-

¹⁾ „Dicționarul literaturii române de la origini pînă la 1900“ fixează clar și o dată sigură, surprinzătoare: 4 feb. 1809 (p. 191).

²⁾ Cel mai vechi strămoș al său, cunoscut documentar, este moșneanul Lorinț din Zorești, nepotul lui Luca — episcop de Buzău (1583-1604), diplomat al lui M. Viteazul, ajuns mitropolit al Țării Românești (1604-1629). Că Luca se refugiasse din insula Cipru, nu se poate emite o părere certă. Lorinț se căsătorise în 1598 cu Voica, fiica lui Lupu din Vernești, intrînd în posesia unei însemnate averi. Jipa postelnicul, fiul lui Lorinț și al Voicăi, a avut trei copii: Rada, căsătorită cu Barbu Bădeanu vel-logofăt, ctitorul mănăstirii „Barbu“ de pe Valea Nișcovului, Jipa — căpitanul și Stanciu logofătul — cel care va semna primul cu numele de „Cîrlova“. (Moșia Vernești era și proprietatea moșnenilor Cîrlomani sau Cîrlovești; la strîmtoare, ei vînd lui Stanciu logofătul o parte din domeniul lor, acesta ajungînd un „Cîrlova“). Stanciu semnează astfel, pentru prima dată, într-un proces de protîmlsis (1694), cînd fratele își vindea partea din Ver-

șul“. Tot acum (1830), traduce piesa lui Musaios, „Hero și Leandru“, și un act al tragediei lui Voltaire, „Zaira“. În 1830 intră în miliția națională, ca ofițer de cavalerie. Dar, după numai un an de activitate în garnizoana Craiovei (18 sept. 1831), poetul moare de holera care contaminase Balcanii și țările din centrul Europei, molimă adusă de trupele turcești în războiul cu rușii. A debutat în revista „Curierul românesc“, cu „Ruinurile Tîrgoviștii“ (20 mar. 1830), publicîndu-i-se antum trei poeme și postum alte două — „operă“ ce schița în numai cinci poezii portretul unei viitoare literaturi. La C. gloria trecutului, acoperită de ruine, e încă vie, prinde glas și se constituie într-o forță ce cheamă la luptă împotriva tiraniei ; generația nouă are datoria de a readuce libertatea pe pămîntul strămoșesc, libertate impusă de tradiție, de noblețea originii noastre ; iubirea e senti-

---

nești unui străin, avînd nevoie urgentă de bani. De atunci, urmașii logofătului se vor numi „Cîrlova“. Logofătul a avut patru fii : Jipa, Lefter, Calîța și Mușa. Primii doi zidesc în 1714 și zugrăvesc în 1721 ctitoria din Vernești, existentă și astăzi. Poetul descinde din Cîrlovești prin Arghira, fiica lui Lefter, care, căsătorită cu Dumitrașcu, moșnean din Gura-Nișcov, are cinci copii : Enică (zis și Ion, Ionică, Enache), bunicul poetului, Arion, Barbu, Păuna, Nicolae — ultimul fiind strămoșul prim-ministrului Alexandru Marghiloman. Enică, la rîndu-i, avu un fiu, pe Ion [Ioniță II], înfiat de vărul tatălui său, Ioniță I Cîrlova — mare medelnicer și ispravnic de Buzău (1790-1791, 1793-1799). Ion este ținut la învățătură elinească cinci ani (Școala „Sf. Sava“), sub directa purtare de grijă a dascălului Lambru Fotiade. Murind ispravnicul, soția acestuia, Bălașa, ia băiatul de la școală și îl însoară cu fiica lui Ștefan Conduratu clucerul, Zoe. Din respectiva căsătorie va vedea lumina zilei Constantin (1800-1880). Văduv, Ion se recăsătorește, luînd pe fiica lui Vasile Lăcusteanu, mare proprietar în Dolj și caimacam al Craiovei în 1801. Timpul trece. Tinăra Sevastița îi naște o fată. Copila era însă rahitică și le va produce părinților mari necazuri. Prin 1807 se naște a doua fiică, Elena, care le va bucura zilele încercaților părinți. În 1806 pornește războiul ruso-turc, iar Buzăul e ocupat de trupe rusești. Se instalează aici și un comandament, administrația orașului dispunînd de încartiruire și aprovizionare. În acest context, la 22 oct. 1808, medelnicerul Ioniță II Cîrlova este numit ispravnic al județului Buzău. Unicul băiat, Vasile, viitorul poet, avea să se nască anul următor... [Genealogie C., noi elemente ; v. „Bibliografie“, p. 147, nr. 11].

mentul care dă sens vieții și naturii; nu putem concepe existența unei divinități atotputernice, cît timp aceasta ar tolera ca o nație mică să sufere greul unei robii nedrepte. Cu aceste motive tematice (în primul rînd cu „motivul ruinelor“, pe care îl inaugurează la noi sub înfrîurirea lui Volney) și cu aleasa tehnică prozodică — adevărate modele pentru romanticii ce l-au urmat — C. se înscrie ca primul poet modern al literaturii române. După afirmația lui Ibrăileanu, „poporul românesc a pierdut, poate, pe cel mai mare poet al său“. OPERA: POEZIE (cele 5 poezii cunoscute¹⁾); **Antume** — „Ruinurile Tîrgoviștii“. În: „Curierul românesc“, 20 mar. 1830; „Păstorul întristat“. În: „Curierul românesc“, 8 mai 1830; „Inserare“. În: „Curierul românesc“, 29 iun. 1830; **Postume** — „Rugăciune“. În: „Curierul românesc“, 4 sept. 1839; „Marșul“ [oștirii române]. În: „Curierul românesc“, 11 oct. 1839; **EDIȚII** (ale versurilor lui C.) — Nicolescu, N. „Poezii și proză“; Cîrlova, V. „Poezii“; Stamati, C. „Poezii și proză“. Publicație de Gh. Bogdan-Duică. Buc., Ed. Minerva, 1906. 352 p. (C.p. 133-157); „Poezii“. Cu prilejul centenarului morții poetului. Ediție îngrijită de prof. Ioan Negoescu. Tîrgoviște, Tipografia „Viitorul“ Petre G. Popescu, 1931. 64 p.; Cîrlova, Vasile și Sihleanu, Alexandru. [„Poezii“ prezentate de] Lucian Predescu. Buc., Ed. Adevărul, 1933. 118 p.; „Poezii“. Cu un studiu de Petre V. Haneș. Volum autorizat... ca lectură particulară pentru clasele V, VI, VIII. Buc., Edițiunea Societății „Prietenii istoriei literare“, [1936]. 39 p.; „Poeziile“ [lui V. Cîrlova], precedate de o introducere privind epoca, viața și opera poetului. Edițiune îngrijită de Paul I. Papadopol. Buc., Ed. Universul, 1942. 116 p. (col. „Operele scriitorilor români“); „Ruinurile Tîrgoviștii“. Ediție îngrijită și prefata de Marin Sorescu. Craiova, Ed. Scrisul românesc, 1975. 96 p.

Ref.: 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 18, 19, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 31, 80, 119, 163, 232, 237, 261, 263.

¹⁾ I. Rațiu publică în „Unirea“ (Blaj), din 16 mai 1908, alte posibile „Două poezii inedite ale lui Cîrlova“, descoperire nevalidată însă de cercetările istoriografice ulterioare.

CANELLA CIOROGÎRLEANU, C.

Publicist, editor, lingvist. S-a născut la Buzău, în anul 1826. Este fiul pașoptistului Costache C. (1796-1858). Figură luminoasă a vieții culturale buzoiene în a doua jumătate a secolului al XIX-lea; învățător și întemeietor de școală națională (între 1851-1857), C.C.C. editează în 1874 prima gazetă politică din orașul său, intitulată „Independența română”, foaie politică, literară și comercială — un săptămînal în patru pagini, care apare neîntrerupt 12 ani. Aici publică articole despre scriitori (Gr. Alexandrescu), contribuții lingvistice („Ceva despre limba română”), informații culturale ș.a. Cînd la 1 ian. 1886 anunță încetarea apariției, el ținu să precizeze că în toți acești ani a luptat „ca un Hercule spre a combate pe de o parte pe oamenii abuzului și ai ilegalității, iar pe de alta, spre a încuraja pe bărbații binefăcători și virtuoși”... Lui C.C.C. i se atribuie meritul de a fi elaborat și tipărit primul dicționar de sinonime din limba română: „Vocabular de quâte-va vorbe synonyme. Tradus de C. Canella, Ex-institutor în schola națională de la Buzău”, 1867. Moare în împrejurări neelucidate, otrăvit se pare de adversarii politici, pe un vapor, la Brăila (23 sept. 1886). În manuscris i se păstrează, la Muzeul literaturii române, două caiete de cugetări, maxime, note, însemnări memorialistice, poezii originale în limba franceză intitulate: „Cîteva perioade compuse de mine însumi” (147 bucăți; pînă la 1858) și „Diverse note” (120 bucăți; după 1856).

Ref.: 13, 61, 231, 237

CÎRLOVA, CONSTANTIN C.

Poet. Descendent al familiei C. din Verneștii Buzăului, se naște în Capitală, la 22 aug. 1849, ca nepot al poetului Vasile C.; m. 10 mar. 1905. Preocupat de literatură, activează în Societatea „Orientul” (1869), alături de M. Eminescu, încredințîndu-i-se culegerea folclorului din Muntenia. Primele versuri îi sînt înscrise pe o piatră funerară de pe mormîntul surori-

lor Chiriachița și Teodora din cimitirul Zorești ; publică apoi la „Albina Pindului“, „Pressa“, „Resboiul“, „Bucegi“. Căsătorit cu Eliza Burelly, devine cumnat lui I.L. Caragiale. În casa din Zorești (Vernești), unde va locui, înființează o „făbriță de lichior și coniac“. Poet ludic, uneori surprinzând imagini proaspete dintr-un peisaj rural, pastoral, sub influența lui Theocrit și Gessner ; sentimentul patriotic, strâns imbinat cu sentimentul naturii, al pământului ; descripția peisagistică, de regulă abstractă și convențională. Unele versuri încearcă să se impună ca imnuri pentru evenimentele de seamă din istoria patriei, tema ruinelor („O noapte la Tîrgoviște“) fiind subtilizată de la celebrul său unchi („Ruinurile Tîrgoviștii“). OPERA : POEZIE — [Poezii]. În : „Albina Pindului“, I, 1868, p. 12 ; „Pressa“, XI, 1878, p. 12 ; „Resboiul“, II, 1878, p. 215, 237 ; III, 1879, p. 535 ; „Bucegi“, I, 1879, p. 1, 4.

R e f. : 25, 148, 243

HOMMORICEANU, EUFROSINA C.

Publicistă, editoare. Născută în 1853, la Vălenii de Munte (m. ?). Școala centrală din Craiova, profesoară la azilul „Elena Doamna“. În Rm. Sărat, unde se transferă, scoate prima revistă a acestui oraș („Aurora“ ; oct. 1875 — mar. 1876), cu „dorința d'a răspîndi în poporul nostru gustul pentru literatură și știință...“. Ține prelegeri despre „missia femeii...“ ; organizează „gratis“ cursuri de l. română, pedagogie, estetică, ed. fizică, economie casnică ; publică articole pro-feministe (v. „Foița Aurorii“), nesemnate, cum va proceda de altfel și cu poeziile. Două dintre conferințele-eseuri: „Căsătoria“ și „Femeia“ sînt distinse cu premiul I la concursul literar al ziarului „Amicul Familiei“ (1883), publicate ulterior în plachete sub semnătura Eufrosina Al. Stoenescu. Cunosătoare autodidactă a limbilor: franceză, italiană, latină, E.C.H. încearcă și unele traduceri. OPERA : PUBLICISTICĂ ; ESEURI — „Căsătoria“. Revăzută și mai adăugată de autoare. Rm. Sărat, Tipografia P. Th. Pecetescu, 1885. 80 p. ; „Femeia“. Revăzută și mai adăugată de autoare. Rm. Sărat, Tipografia P.

Th. Pecetescu, 1885. 76 p. ; „Discurs rostit la serbarea de la 9 martie 1901“. Ploiești, 1903. 11 p. ; TRADUCERI — Barrau, Caroline de. „Femeia și educațiunea“. Tradusă din limba franceză de... Buc., 1872. 213 p. ; Croce, Enrico. „România înaintea Europei (1878)“. Tradusă din italienește de... Buzău, 1879. 47 p. ; ALTE LUCRĂRI — „Cunoștințe industriale“. Rm. Sărat, Tipografia P.Th. Pecetescu, 1875. 192 p.
Ref. : 19, 220, 238

DATCULESCU, C.C.

Editor, publicist, om de știință. Născut în Rm. Sărat, la 26 ian. 1857 ; m. 1940. Liceul și-l termină în București, dreptul și literele — la Paris. Înclină spre agromonomie, practicînd-o la ferma sa din Slobozia — Galbenu, fostul județ Rm. Sărat, fiind ales în 1897 membru al Societății agricultorilor din Franța, pentru merite în selecțiile de cereale. Strălucit e însă C.C.D. pe tărîm cultural-literar, unde-și găsește adevărata vocație ca editor și director al „Gazetei săteanului“ (Rm. Sărat : 1884-1897, 1898 ; București : 1897-1904), „cea mai artistică, variată și bine făcută revistă din țară“ (după Caragiale), un adevărat model de ținută publicistică ¹⁾. OPERA în volum : „Florile“, 1882 ; „Dare de seamă“, 1899.

Ref. : 19, 25, 106, 120, 257

LUPU-ANTONESCU, ANTON

Prozator, publicist. Născut la 15 apr. 1859, în Lunca Frumoasă, comuna Pîrscov ; m. 26 mar. 1937. Facul-

---

¹⁾ Deși răspundea efectiv de rubricile „agricole“ ale revistei sale presămănătoriste, meritul lui C.C.D. — în calitate de editor — este acela de a-și fi asigurat buni redactori (I. Nădejde și Al. Vlahuță, pentru partea științifico-literară) și, mai ales, de a fi determinat apariția unor importante și diverse creații beletristice. Aici publică I. L. Caragiale („Cănuță om sucit“, „La hanul lui Minjoală“, „Două bilete pierdute“, „În vreme de război“, „La conac“), C. Dobrogeanu-Gherea („Tăranul în literatură“), G. Coșbuc, Șt. O. Iosif, Al. Vlahuță, N. Beldiceanu, Gh. din Moldova, Radu D. Rosetti, Gh. Dem. Teodorescu, A. Gorovei (versuri, traduceri, epigrame, folcloristică). De unde, locul lui C.C.D. în dicționarul de scriitori..

1. Mitrofan în tipografia Episcopiei Buzăului (pictură)

*„Unde s-ar putea localiza originea poetului ?
Ipotezelor cunoscute li se adaugă una foarte firească :
la Nișcov“.*

2. Vasile Cîrlova, primul poet român modern

VOCABULAR

DE

QUATE-VA VORBE SYNONYME

TRADUS

DE

C. CANELLA.

EX-INSTITUTOR ÎN ȘCOLA NAȚIONALĂ
DE LA BUZEU.

ÂNTEA EDITION.

BUCUREȘCI
TYPOGRAPHIA NAȚIONALĂ, STRADA GERMANĂ

Hambro, Germanul, Nr. 7

ANUL I.

20 Iunie 1884

Nº 10.

GAZETA SATĂNULUI

FOLIA
CUNOȘTEȚELOR TREBUINCIOSE
POPORULUI

ESTE LA 5 SI 20 A FIE CAREI LUNI

GAZETA SATĂNULUI
Este o fugă populară a creștinilor și a
trădătorilor, în care se vor găsi
poziții în care să se găsească
într-o zi, în 1884.

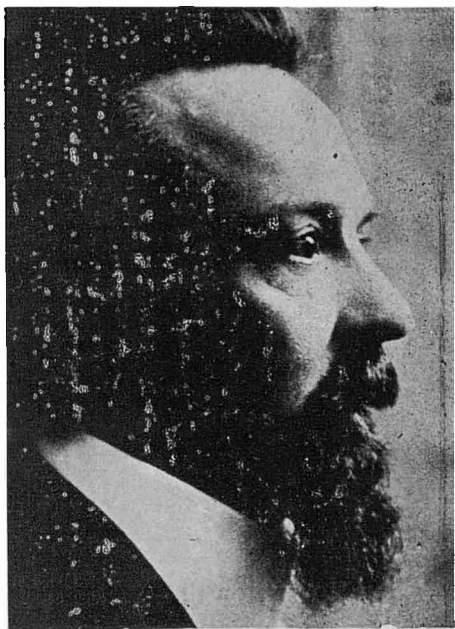

GAZETA SATĂNULUI
Este o fugă populară a creștinilor și a
trădătorilor, în care se vor găsi
poziții în care să se găsească
într-o zi, în 1884.

3. Doi precursori ai publicisticii buzoiene :
Constantin Canella Ciorogirleanu și C.C. Datculescu.

4. Alexandrina Mihăescu

5. N. Gr. Mihăescu-Nigrim

6. „Avântul”, subintitulată „Revistă pentru literatură și artă”, prima de acest gen apărută la Buzău (1906-1908, 1921, 1930-1931); fondator : socialistul I. Apostolescu.

1884 Octombrie — 6 Septembrie 1908 —

La 1910

Februarie

20 ne-am
cununat la
munte.

Marti 2 Februarie 1910 -
noua ceasuri seara -

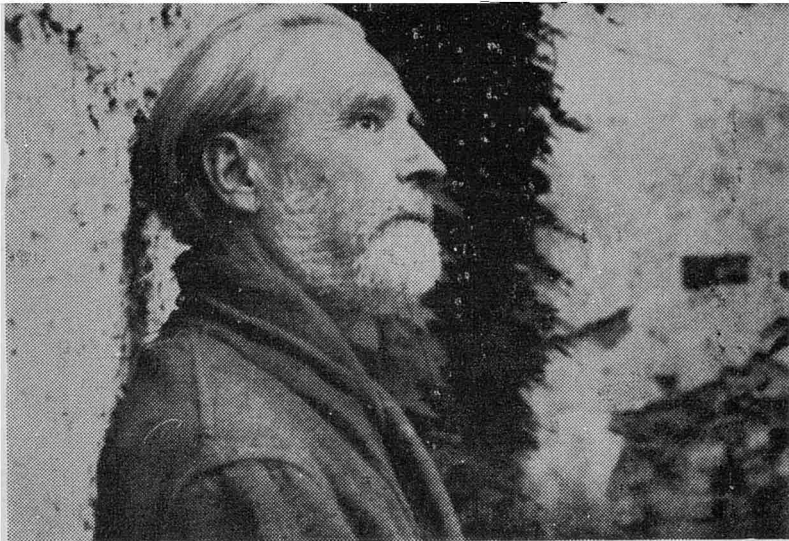
Îmi trec prin minte întreaga zi de astăzi și nu
găsesc nimic vrednic să-ți spun. Și cu toate acestea
mă bucur că a trecut : cu ea s-a dus ^{o părticică} din zăbava
vremei ce mă desparte de tine : m-am apropiat încă
cu o zi, cu un pas, de tine, spre care tinde toate
puterile sufletului meu. Și așa clipă în clipă, zi
în zi, aștept să-ți târască piește mine ucigătoare
lor monotonii aceste cinspre-zece zile ce mă despart
de clipa în care va să te revăd. Ce faci acolo, departe
în căminul în care eu am primit de două ori viața
... dă-ți de la mama și apoi de la tine. Mi-ai adus
viața, atunci, în toamna mohorată, când ai părăsit
pragul căminului ce te adăpostea acum... Ai dat viața
sufletului meu ce nu trăise până atunci... mi-esti mamă!

„Ce faci acolo, departe, în căsuța-n care eu am primit
de două ori viață?... odata de la mama și apoi de la tine...”

10. Facsimilul scrisorii lui V. Voiculescu adresată Mariei
Milescu, viitoarea soție, cu indicația: „1884 octombrie —
6 septembrie 1908”.

Scimpă Ștefanica,
mi-a obosit mâna scriind
martii și am început să grăonesc
Dar am dat ei intactate, căci
trebuia să-i zădărnesc la bunet
măsurătorile ei verusori,
Ce zici de faptul că a zădărnici
pictura? Încurajați-o; ma
ales Enrico -

Am zugrăvit alăturat marti
panorama familiei și a cano
culturilor, la ora actuală. Te
și voi împărtăși alte noutăți
sonetele lui Shakespeare
ajuns la al 88 = Mai va pa
La 154 cât cuprinde editia lui
originală (am auzit că s-au
mai găsit și publicat încă ore
cate-o în revistele englezești)
Am citit undeva un fel de
butadă a unui mare critic engl
care spunea că poate va scufunda
Anglia, nu e încă o frază, dar
zăimă, sonetele lui Shakespeare
Ele au început să fie traduse și în
românește de un colectiv care
ocupă de traducerea întregii op
Shakespeare. Am citit de se

11-13 V. Voiculescu.

Din perioada redactării „Ultimelor sonete...”

CCXXXII (88)

Surid? obișnuință: Cred c'ar, putea chiar rîde
 Tu spui că 'n cea mai dulce lăcrime-i o prigoană?
 Îmi amintesc: pe-o neche și stranie icoană
 E un martir ce-și duce tăiatu-i cap la gâde.
 Cu inima-mi asijderi o-a petrecut de murel:
 S-a strămutat în tine și m-a lăsat strigori.
 Tu nu știi că ea bate acuma pentru dor?
 Tu sînti în piept adaos de glorie tumult?
 Neconținut în pînză-mă-hi, să sug zădărlit, sânge,
 M-aduce ea din groapă misterioasă sete..
 Când plece, apung acasă o umbră pe pînete
 Ca 'n palida icoană ce-avea ma răsfărge..

Zîmbesc?: obișnuință. Cred c'ar, putea chiar rîde:
 Știu un nebun ce-și duce cap, inimă, la gâde.

14. În facsimil, coperla cărții „Articole, comunicări, documente V. Voiculescu”, vol. 2, Buzău, 1979.

„Aici locuiește familia lui Teodor Voiculescu, Dorel... care-ți vorbește cu lăudabil respect despre unchiul său, despre cei pe care i-a cunoscut sau au trecut pragul casei”.

15. Pîrscov. Pelerinaj la casa scriitorului.

tatea de filozofie din București. Profesor la Liceul „Mihai Viteazul“ și la Școala normală „Carol I“; după 1900, inspector județean și inspector general al învățământului. Ca literat, posteritatea îl înregistrează cu modestă contribuție : o sinteză istorico-literară „Veacul XVI. Limba și literatura românilor“ (1890) și un volum de „povești“, „Din viața săracă“ (1896). Mai activ în publicistică, A.L.-A. colaborează la „Poporul“, „România liberă“, „Literatorul“, „Revista literară“, „Vieața“, „Foaia pentru toți“, „Convorbiri didactice“, „Tribuna pedagogică“, „Cele trei Crișuri“ ; scoate revista „Științe și arte“ (1881), ziarele „Scaiul“ (1882-1883) și „Curierul Capitalei“ (1883-1884). Autor a numeroase manuale de limba și literatura română, apreciate în epocă. OPERA : PROZĂ — „Din viața săracă“. Povești. Craiova, Tipografia Benvenisti, 1896. 47 p. ; ISTORIE LITERARĂ — „Veacul XVI. Limba și literatura românilor“. Buc., Tipografia Carol Göbl, 1890. 136 p. ; ALTE LUCRĂRI — „Din biografiile scriitorilor români. Ion Rîureanu“. În : „Foaia pentru toți“, II, 1898, p. 3-6 ; „Delavrancea — artistul“. În : „Cele trei Crișuri“, XIV, 1933, p. 9-10.

Ref. : 18, 19, 25

MIHĂESCU, ALEXANDRINA

Poetă. Se naște în satul Gura Sărății, comuna Merei, la 20 aug. 1876, ca soră mai mică a epigramistului N. Gr. Mihăescu-Nigrim ; m. 21 iun. 1895, la abia 19 ani. Sumară biografie : poseda patru clase primare, scria versuri de la 14 ani — majoritatea date 1892, își ținea un jurnal intim și-și aștepta, cu sănătatea șubredă, împlinirea aceleiași implacabile sorți a surorilor stinse de tuberculoză. Descoperire întâmplătoare a fratelui N., creația sa, ivită din dualitatea deznădejdiei cu setea de a trăi (poezii de factură posteminesciană și populară, schițe inspirate din viața rurală, nuvele, proze ritmate, scrisori, note și impresii), avea să fie strînsă postum într-o plachetă („Flori de zăpadă“, 1898), retipărită la Editura Socec după un deceniu de ecouri favorabile. N. Iorga îi de-

dică talentatei poete un profil cuprins în volumul „Oameni cari au fost“, apreciind cartea ca „o curiozitate psihologică și literară“ ce se integrează poeziei românești noi. Meritul lansării acestui „talent necunoscut“ aparține însă lui Al. Vlahuță care, în revista sa „Vieața“ (sept. 1895), îi va publica un prim grupaj, însoțit de o caldă prezentare; gânduri mai mult pentru A.M. cea care ar fi trebuit să fie, ca posesoare a unei sensibilități și intuiții prozodice puțin comune, chiar fără știința savantă a scrisului. OPERA : POEZIE ; PROZĂ — „Flori de zăpadă“. Poezii, proză, impresii etc. Operă postumă. Rm. Vlcea, Ed. Librăriei G. Sfetea et. comp., 1898. 112 p.; „Flori de zăpadă“. Operă postumă. Ed. a 2-a, cuprinzând bucăți inedite. Buc., Librăria Socec et. comp., 1907. 176 p.

Ref. : 12, 19, 25, 55, 81, 209, 237

COSTESCU-DUCA, STELIAN I.

Prozator, traducător. Născut la 25 nov. 1879, urmează studiile liceale în Buzău, orașul natal, și doi ani Facultatea de drept din București ; m. 31 mai 1899, de „o boală cumplită“ (?), când „abia începuse a gusta din nectarul vieții“ — după cum sună mărturisirea tatălui, devenit editor a „tot ceea ce a scris, a lucrat“ în scurta existență S.I.C.-D. : vol. „Zile amărite și nopți chinuite“ (1900). Sînt aici schițe, nuvele, reflecții, aforisme dezvăluind întinse lecturi. La inițiativa aceluiași „îndurerat tată“, îi apare în 1902 o nouă carte, traduceri după Jitova („Mes souvenirs sur I.S Tourguénev“), ambele cu circulație locală, azi rarității bibliofile. OPERA : PROZĂ (ÎN CULEGERE POSTUMĂ) — Costescu-Duca, Diac I. „Zile amărite și nopți chinuite“, urmate de cîteva scrieri ale lui Stelian I. Costescu-Duca, student universitar... Buzău, Librăria și tipografia B. Davidescu, 1900. 187 p.[S.I.C.-D., p. 43-187]; TRADUCERI — Jitova. „Suferințele ce'lebrului scriitor rus Ivan Turgheniev“. Din traduceri mult regretatului student universitar Stelian I. Costescu-Duca. Buzău, Imprimeria A. Georgescu, [1902]. 127 p.

MIHĂESCU-NIGRIM, N. GR.

Poet, prozator, dramaturg, publicist etc. Originar din Gara Sărății, comuna Merei (n. 19 mar. 1871; m. 11 nov. 1951), unde va și domiciliu; fiu al Stanei Ilie Cîrnat — legitimat prin căsătoria acesteia cu Grigore Mihăescu — și frate mai mare al poetei Alexandrina M. Personalitate surprinzător de complexă: diplomant în științe sociale și politice la Paris; dr. în filozofie și litere la Bruxelles; membru al mai multor societăți cultural-științifice din țară și străinătate¹⁾; profesor la Ploiești și Rm. Sărat; editor de reviste („Intim“, „Viața nouă“); compozitor și cronicar muzical (la „Îndreptarea“ și „Aurora“); traducător din engleză, sociolog, poet, memorialist, novelist, romancier, dramaturg. În Buzău ține conferințe și conduce ziarul conservator „Ordinea“ (1905-1906). Coroborată cu publicistica activă de la „Convorbiri literare“, „Revista idealistă“, „Rampa“, „Adevărul literar“, „Clipa“, „Epigonii“, „Universul literar“ ș.m.a., creația sa luminează chipul adevăratului N., față de care interesul s-a consumat pînă azi unilateral, doar cît privește „adversarul necesar“ în duelul epigramistic condus de Cîcînat Pavelescu (1912). Un prolific literat — și poate de aceea — rămas în stadiul de veleitar. Pseudonime: Raoul de Mont-Doré, Semper, Un buzoian. OPERA: POEZIE — „Astrale“. Buc., Librăria Leon Alcalay, 1901. 247 p.; PROZĂ — „Din grozăviile Parisului“. Buc., Tipografia „Profesională“ Dimitrie C. Ionescu, 1912. 164 p.; „Cavalul fermecat“. [Nuvele]. Buc., Tipografia „Profesională“ Dimitrie C. Ionescu, 1912. 176 p.; „În apele oglinzilor“ (Roman din viața studenților români la Paris). Buc., 1940. 286 p.; MEMORIALISTICĂ — „Londra“. Buc., Librăria Socec et comp., 1906. 140 p.; „Constantinopol“. Buc., Librăria Socec et comp., 1906. 108 p.; PUBLICISTICĂ — „Războiul“. [Articole publi-

¹⁾ Societatea de sociologie din Paris, Societatea oamenilor de litere din Londra, Societatea anglo-română, Societatea Scriitorilor Români. N. a mai fost vicepreședinte al Federației economice și al Frontului economic, deputat și inspector domeniul.

cate în ziare din Capitală și o conferință ținută la Ate-neul din Buzău]. Buc., Librăria C. Sfetea, 1916. 119 p. ; DRAMATURGIE (originală) — „L'aveau“. Pièce en trois actes. Buc., Librăria Leon Alcalay, 1916. 208 p. ; „Bogdan“. Piesă într-un act. Giurgiu, Tipografia Ulpiu Stănculescu, 1933. 23 p. (În colab. cu Petre N. Mihăilescu) ; CĂRȚI PENTRU COPII — „Zmeul“. Buc., Ed. „Cartea românească“, [1925]. 83 p. ; TRADUCERI — Richter, Eugeniu. „Unde duce socialismul“. Jurnalul unui lucrător. Buc., Ed. Librăriei Socec, 1895. 90 p. ; Sherard, Robert H. „Viața lui Oscar Wilde“. Buc., Ed. Librăriei A. Stănculescu, f.a. 254 p. ; SOCIOLOGIE, FILOZOFIE, ALTE LUCRĂRI (eseuri, studii, conferințe) — „Filozofia socialismului“. Partea I. Buc., f.e., 1900. 279 p. ; „Despre reforma calendarului“. Buc., Tipografia G.A. Lăzăreanu, 1900. 30 p. ; „La Roumanie a l'exposition universelle de 1900“ (Extrait de la „Revue internationale de sociologie“). Paris, 1901. 23 p. ; „Wit and Humour“ (English-scotch-irish). Containing: proverbs, sayings, quotations, translations, selected bi... Buc. Ed. Librăriei Socec, 1904. 115 p. ; „Ce zice englezul despre români“. Buc., Ed. Minerva, 1908. 64 p. ; „Șarlatanii științei“. Buc., Ed. Minerva, 1911. 61 p. ; „Beția morții“. Buc., Tipografia „Cooperativa“, 1912. 24 p. ; „Humorul englezesc“. Buc., Tipografia „Profesională“ Dimitrie C. Ionescu, 1912. 56 p. ; „Doctrina vieții unui nebun“. Buc., Tipografia „Profesională“ Dimitrie C. Ionescu, 1912. 207 p. ; „Teoria supremației“. Buc., Tipografia „Profesională“ Dimitrie C. Ionescu, 1912. 75 p. ; „Ideal și anarhie“. Buc., Tipografia „Profesională“ Dimitrie C. Ionescu, 1912. 47 p.

Ref.: 19, 20, 24, 60, 76, 176, 237

RĂDULESCU-POGONEANU, I. A.

Filozof, istoric literar, editor. Născut în Pogoanele (14 aug. 1870 ; m. 1945), își trece licența în științe istorico-filozofice la București (1893) și doctoratul în filozofie la Leipzig (1901). Carieră universitară : profesor de sociologie, estetică și etică ; director al

Seminarului pedagogic universitar București ; academician. Eminent dascăl și cărturar, cel mai apropiat dintre elevii-discipoli ai lui T. Maiorescu (numit chiar în testamentul acestuia), I.A.R.-P. debutează afirmându-se în comitetul de doctrină al „Junimii“ și „Convorbirilor literare“ (1893-1900) alături de alți tineri savanți din prima generație post-maioresciană. Studii interdisciplinare de filozofie, gramatică istorică, istoria pedagogiei, etică, sociologie; traduceri din Pestalozzi; cerceări eminesciene ori despre V. Alecsandri, T. Maiorescu, Al. Odobescu, I. Negruzzi, I. Al. Brătescu-Voinești, P. Cerna — publicate în „Convorbiri literare“, „România jună“, „Arhiva românească“ ș.a. Pentru istoria literară, I.A.R.-P. rămâne însă cel dintâi editor al celebrelor „Însemnări zînice“ maioresciene (volumele I-III ; 13 din 44 „jurnale“) și autor al studiului (singurul pînă la ediția C. Noica — Al. Surdu. 1975) asupra traducerii lui Eminescu din Kant : „Critica rațiunii pure“, deși verdictul său la „întreprinderea“ berlineză a marelui poet, nefavorabil, es'e revizuit azi cu argumente moderne, științifice. OPERA : ISTORIE LITERARĂ — „Literatura veche“, conform programei din 1899 pentru clasa a VIII-a a liceelor și a IV-a a școlilor secundare de gradul II. Buc., Institutul de arte grafice Carol Göbl. 1903. 198 p. (în colab. cu Gh. Adamescu și Mihail Dragomirescu) ; Ed. a II-a, Buc., Ed. Librăriei naționale. 1907. 229 p. ; „Kant și Eminescu. Traducerea «Criticii rațiunii pure»“. În : „Convorbiri literare“, nr. 6-8. 1906. p. 250-260 ; „Studii“ [despre Eminescu. Maiorescu, Alecsandri, Odobescu, P. Cerna]. Buc., Institutul de arte grafice Carol Göbl, 1910. 128 p. ; „Memoriu prezentat onor. Minister al cultelor și al Instrucțiunii publice de... cu prilejul candidaturii la catedra de estetică, etică și sociologie de la Facultatea de filozofie și litere din București“. Buc., Institutul de arte grafice Carol Göbl, 1910. 5 p. ; „Pentru memoria lui Titu Maiorescu“. Buc., Atelierele grafice Socet et comp., 1931. 14 p. (Extras din „Convorbiri literare“, feb. 1931) ; „În jurul scrisorii

din 13/25 decembrie 1883 a lui Titu Maiorescu către V. Alecsandri“. Buc., Ed. Fundației culturale Mihail Kogălniceanu, 1940. 10 p. (Extras din „Arhiva românească“, Tom. IV, 1940); „O scrisoare inedită către Vasile Alecsandri și câteva considerații în legătură cu ea“. Buc., Ed. Fundației culturale Mihail Kogălniceanu, 1940. 12 p. (Extras din „Arhiva românească“, Tom. V, 1940); „O cuvîntare a lui Teodor Rosetti la o masă literară“. Buc., Ed. Fundației culturale Mihail Kogălniceanu, 1944. 9 p. (Extras din „Arhiva românească“, Tom. IX, p. II, 1944); EDITII — Maiorescu, Titu. „Critice“. Vol. 1-3. Buc., Ed. Librăriei Socec et comp. I: 1926, 296 p.; II: 1928, 300 p.; III: 1930, 366 p.; Maiorescu, Titu. „Însemnări zilnice“. Vol. 1-3. Buc., Ed. Librăriei Socec et comp., 1936-1943. I: (1855-1880), 336 p.; II: (1881-1886), 384 p.; III: (1887-1891), 382 p.; PREFEȚE — Cerna, P. „Poezii“. Buc., Ed. Cartea românească, f.a. 32 p.; Moian, George. „Activitatea simțurilor în învățămînt“. Sibiu, Tiparul Tipografiei Arhidiecezane, 1924. 136 p.; TRADUCERI — Pestalozzi, I.H. „Leonard și Ghertruda“. O carte pentru popor. Partea I și II. Buc., Tipografia „România nouă“, 1923. 542 p.; ALTE LUCRĂRI (filozofie, pedagogie, lingvistică etc.) — „Morală stoică“. Teză de licență. Buc., Lito-tipografia Carol Göbl, 1893. 97 p.; „Gramatica istorică a limbii românești pentru clasa a V-a secundară“. Buc., Ed. Librăriei H. Steinberg, 1902-1903. 116 p. (și ed. a 2-a); „Iohann — Heinrich Pestalozzi. O schiță a vieții și a ideilor sale“. Buc., Tipografia cărților bisericești, 1910. 208 p.; Ed. a 2-a, Ed. Cartea românească, 1927. 200 p.; „Studii asupra eticii germane contemporane“. Vol. 1: „Etica lui Wundt“. Buc., Institutul de arte grafice Carol Göbl, 1911. 295 p.; „Al patrulea congres internațional de educație morală“. Buc., 1927. 7 p. (Extras din „Arhiva pentru știința și reforma socială“, nr. 3-4, 1927); „Centenarul morții lui Pestalozzi“. Buc., 1927. 14 p. (Extras, idem...); „Fenomenul educației“. Buc., Ed. I.E. Torouțiu. 15 p. (Extras din „Convorbiri literare“, mai-iun. 1942).

Ref.: 19, 20, 27, 31, 33, 35, 237

DICESCU, TOMA

Publicist, dramaturg, folclorist. Se naște (3 ian. 1856) și moare (6 dec. 1940) în Rm. Sărat. Institutur în Capitală (1880), revizor școlar la Rm. Sărat și Vlașca (1892 ; 1893), director de liceu în Cîmpulung și Buzău (1895-1904 ; 1905-1907), după 1912 se transferă la Seminarul central București. Doctor în filozofie și pedagogie la Leipzig, T. D. e bun didactician, autor de manuale, remarcabil și prin conferințele publice ținute la Buzău în cadrul Ateneului. Ca scriitor, editează două broșuri cuprinzînd piese de teatru populare și moralizatoare, destinate tineretului îndeosebi. OPERA : DRAMATURGIE — „Leacul beției“ (piesă populară de teatru în cinci acte) și „Povestea basamacului“. Cîmpulung, Tipografia și legătoria George N. Vlădescu, 1904. 52 p. ; „Piese de teatru și lectură pentru tinerime“. Buzău, 1908. 73 p. ; ALTE LUCRĂRI (selectiv) — „Cultura morală a tinerimii“. Cîmpulung, 1898. 30 p. ; „Material pentru serbările școlare și șezători sătești“. Cîmpulung, 1902. 60 p. ; „Conferințe“. Buzău, 1911. 52 p.

Ref. : 19, 20, 93

GIURESCU, C.

Istoric și istoriograf, editor de texte vechi. Născut în comuna Chiojdu, la 8 aug. 1875, din părinți moșneni ; m. 28 oct. 1918, la numai 43 de ani. Școala primară în sat, liceul la Ploiești. După un an de medicină, matematică și litere, se decide pentru istorie (licența 1898), urmînd și cursurile Școlii normale superioare. Scurt timp (1902-1903) îl găsim profesor titular și director al Liceului „Al. Hasdeu“ din Buzău, de unde — ca bursier — își va continua studiile la Universitatea din Viena. Reîntors în țară (1906), încredințează tiparului vastul material cercetat privind istoria românilor. Este, pe rînd, șef al Serviciului arhivelor din Ministerul Afacerilor Străine (1908), membru al Comisiei istorice înființate de Spiru Haret pentru publicarea izvoarelor naționale (1909),

conferențiar la Facultatea de litere din București (1912), secretar general în Ministerul Instrucțiunii (1918). La 39 de ani, academician titular. În scurta, dar prodigioasă sa activitate istoriografică, savantul C.G. face lumină în disputa pentru stabilirea paternității cronicilor muntene și moldovene, dând totodată valoroase ediții critice din Simion Dascălul, M. Costin, D. Cantemir. OPERA : ISTORIOGRAFIE ; ISTORIE LITERARĂ — „Contribuțiuni la studiul cronicilor muntene“ Buc., Tipografia „Bukarester Tagblatt“, 1906. 160 p.; „Contribuțiuni la studiul cronicilor moldovene“ (Nicolae Costin, Tudosie Dubău, Vasile Demian). Buc., Academia Română, 1907. 37 p.; „Noi contribuțiuni la studiul cronicilor moldovene. Letopisețul lui Eustrate Logofătul și Letopisețul latinesc. Cronicile lui Grigore Ureche, Simion Dascălul și Misail Călugărul“. Buc., 1908. 93 p.; „Izvoadele lui Tudosie Dubău, Miron Logofătul și Vasile Demian“. Buc., 1914. [48 p.]. (Extras); „Interpolările și data scrierii «De neamul Moldovenilor» de Miron Costin“. Răspuns criticii d-lui N. Iorga. Buc., 1915. 32 p. (Extras). „Descriptio Moldaviae“. Curs [litografiat]. An școlar 914-915. Editat după note... de George Janet. Buc., 1915. 140 p.; „Pseudo-cronicari. I. Enache Kogălniceanu“. Buc., 1916. 43 p. (Extras); EDITII — „Documente și regește privitoare la Constantin Brîncoveanu...“ Buc., 1907. (În colab.); „Letopisețul Țării Moldovei de la Istrate Dabîia pînă la domnia a doua a lui Antioh Cantemir (1661-1705)“. Buc., 1913. 113 p.; Costin, Miron. „De neamul Moldovenilor, din ce țară au ieșit strămoșii lor“. Buc., 1914. 64 p.; Simion Dascălul. „Letopisețul Țării Moldovei pînă la Aron Vodă (1359-1595) întocmit după Grigore Ureche Vornicul, Istrate Logofătul și alții“. Buc., 1916. 304 p.

R e f. : 19, 27, 31, 93, 237

ȚIMIRAȘ, NICOLAE

Poet, prozator, publicist, traducător, istoric literar. S-a născut într-un sat podgorean din dealul Istriței Buzăului: Fințești, comuna Năeni, la 15 mai

1876 ; m. 14 dec. 1950. Nepot „colateral” al lui Ion Creangă, prin căsătoria cu Letiția C. Liceul în Capitală, unde — după obținerea diplomei în litere și filozofie de la Bruxelles — își va trece și licența în drept, tirziu, la 35 de ani. Avocat în Ministerul de Interne (1913-1914), municipiul Constanța (1914-1931) și București (1932-1938), ultimii ani trăindu-i la Roma și Serto Fiorentino, lângă Florența. Pasionat ziarist, scoate revista „Icoana vremii”, face parte din redacția „Adevărului” — sub conducerea lui C. Mille —, ajungând prim-redactor la „Națiunea”. Debutul (1893), în coloanele „Literaturului”, pe vremea noului val al generației parnasiano-simboliste; alte colaborări: „Vatra”, „Țara”, „Carmen Sylva”, „Patria”, „Vieața nouă”, „Minerva”, „Conservatorul”, „Liberalul”, „Columna lui Traian”, „Farul”, „Analele Dobrogei”, „Marea noastră”, „Voința Dobrogei” etc. Între cele două volume de versuri ale sale: „Cîntecul vîntului” (debut editorial, 1907) și „Cîntecele singurătății” (1940), N.Ț. își mai dezvăluie postura posibilului romancier, a finului traducător (din parnasienii, simbolisții și romanticii francezi : Lisle, Prudhomme, Hérédia ; Verlaine, Régnier, Samain ; Vigny, Lamartine...), a veleitarului istoric literar. Faimoasa „monografie Creangă”, anticipată într-un șir de articole din „Adevărul” anilor 1931-1932, restituie, pe bază de documente și mărturii orale inedite, glumele, legendele, vorbele de duh ale marelui humuleștean — investigate cu scrupul în familia din care însuși făcea parte —, reconstituind totodată climatul de creație, gustul cărții, instrumentele didactice, aspirația la viața intelectuală ori prietenia acestuia cu Eminescu ; o înțelegere insolită și unică în felul ei... OPERA : POEZIE — „Cîntecul vîntului”. Buc., Institutul de arte grafice Eminescu, 1907. 63 p. ; „Cîntecele singurătății”. Buc., Ed. Cugetarea, 1940. 144 p. ; PROZĂ — „Judecata din urmă”. Povestire din viața răsculaților. Buc., Tipografia „Jubileu”, 1908. 112 p. ; „Lucruri văzute...”. Însemnările unui ziarist. Buc., Tipografia „Universală”, 1909. 94 p. ; ISTORIE LITERARĂ — „Ioan Creangă, după docu-

mente vechi, însemnări și mărturii inedite, cu numeroase reproduceri de autografe, portrete și vederi“. Buc., Ed. Bucovina, [1933]. 336 p.; Ed. a 2-a, 1941. 291 p.; TRADUCERI — „Cintece de cristal“. Cu o „Precuvîntare“ de... Buc., Ed. Cugetarea; I: Leconte de Lisle, Sully Prudhomme, J.-M. de Hérédia, 1937, 160 p.; II: Paul Verlaine, H. de Régnier, Albert Samain, 1938, 160 p.; III: A. de Vigny, Lamartine, [1940]. 158 p.; Dandolo, Milli. „Ingerul a strigat“. Roman tradus din italianește de... Buc., 1943. 320 p.; Verlaine, P. „Poeme creștine“. Buc., f.a. 63 p.

Ref.: 19, 20, 27, 31, 35, 62, 237

STOIKA, CONST. T.

Poet, traducător, prozator, editor. Al doilea din cei șase fii ai lui Titus și Irenei S. S-a născut la 14 feb. 1892, în casele din Buzău unde bunicul dinspre mamă, cărturarul pașoptist Constantin Caneșla Ciorogirleanu, ctitorise pe la 1851 prima „schola națională“; cealaltă „spîță“ descindea din aprigi luptători moți pentru libertate în Ardeal, al căror spirit patriotic s-a „decantat“ în conștiința viitorului poet. Instrucție aleasă, neimpietată de separarea părinților, de frecventa schimbare a domiciliului, deci a școlilor: Piatra Neamț, Brașov, Buzău („Al. Hasdeu“), Slatina, Pitești. Cu precocități intelectuale și creative, la numai 17 ani C.T.S. editează un periodic („Tinerimea literară și artistică“; Pitești, 7 nr.: nov. 1909 — mai 1910), apoi o plachetă de versuri adolescente („Licăriri“; Buzău, 1910), azi dispărută. Revistă de autor, cu puține colaborări, între care cea a fratelui Al. Cezar T. Stoika, „Tinerimea...“ — subintitulată programatic „Jertfă pentru luptă, luptă prin jertfă“ — va abunda în pseudonime sub producțiile aceluiași prolific C.T.S.: poezii, nuvele, fantezii, schițe. După absolvirea liceului piteștean (1912), etapă febrilă: intrînd la Facultatea de literatură a Universității din București (1912-1916), își găsește în profesorul Ovid Densusianu mentorul literar; ia contact cu suflul înnoitor al poeziei promovat de „Vieața nouă“, teoretizîndu-l; publică frecvent

versuri originale de un simbolism aparte, rod al soiului sale culturi clasice, ori traduceri din Baudelaire, Verlaine, Iulia Hasdeu, Horațiu, Vergiliu, Lucretiu (pentru care va și primi premiul Hillel); încredințează tiparului în volum dificila tălmăcire a tragediei „Oedip și Sfinxul“ de Sar Péladan (1914); în fine, scoate cu o grafică excepțională a doua revistă, „Poezia“ (13 numere: febr. — aug. 1915), onorată de un Densusianu, S. Mehedinți, V. Eftimiu sau M. Sorbul. Însuși va fi fost colaborator prețuit la diverse publicații: „Curierul liceului“, „Duminică“, „Epoca“, „Flacăra“, „Vieața nouă“, „Neamul românesc literar“, „Rampa“, „Ramuri“ etc. O existență fascinantă dar meteorică... căci scriitorul avea să moară eroic, la 23 oct. 1916, pe frontul din Ardeal pentru unirea deplină a românilor, lăsând cu „Însemnările din zilele de luptă“ — scrise în tranșee și apărute, ca și „Poeziile“, prin grija fratelui Titus T.S. — nu doar un emoționant „jurnal-document“ despre război, ci și surpriza postumă a descoperirii prozatorului de excepție. Dovadă a ceea ce putea fi... OPERA: POEZIE — „Licăriri“. Buzău. 1910; „Poezii“ (1912-1916). Chișinău, Tipografia Eparhială „Cartea românească“, 1928. 164 p.; „Poezii“. Buc., Ed. Minerva, 1973. 212 p.; PROZĂ — „Însemnări din zilele de luptă“. Buc., Tipografia „Profesională“ Dimitrie C. Ionescu, 1921. 132 p.; „Însemnări din zilele de luptă“. Buc., Ed. militară, 1977. 168 p.; TRADUCERI — Péladan, Sar. „Oedip și Sfinxul“. Buc., 1914; STUDII (în ms.) — „Monografia traducerilor din limba latină de la curentul latinist până astăzi“; „Școala nouă victorioasă în luptă cu parnasienii și realişti“; Alte inedite: teatru, proză.

Ref.: 13, 19, 20, 24, 27, 33, 36, 46, 115, 237, 242, 248

MARINO-MOSCU, CONSTANȚA

Prozatoare. Născută la Filioara — Văratec, în 1875 (m. 20 sept. 1940), fiică adoptivă a lui Panait Marino, prin căsătoria cu Ana Popovici. Primii ani și-i petrece în austeritatea mănăstirii, ca și în tirgul Pașcanilor — de unde substanța existențială drama-

tică a nuvelor sale („Ada Lazu“, „Natalița“) transparent autobiografice. Instrucția școlară, într-un pension din Iași, este dublată cu studii de pian la Conservatorul din Viena (1898?). Traversează apoi țara (Bîrlad, Călărași, Ploiești, Turnu-Măgurele, București), urmîndu-și soțul, care după 1898 se stabilește o perioadă mai îndelungată în Buzău¹⁾. Debutul la „Viața românească“ (cu „Natalița“, 1908), și colaborări ulterioare, fără a avea însă vreo legătură cu poporanismul manifest al revistei. Publică, de asemenea, la „Curentul nou“, „Lectura pentru toți“, „Adevărul literar și artistic“, „Sburătorul“. De la C.M.-M. ne-au rămas și „fermecătoare pagini de tip memorialistic“ (G. Călinescu); în manuscris, romanul „Rozmarinul“. OPERA : PROZĂ — „Ada Lazu“. Nuve'e. Buc., Institutul de arte grafice și editură „Minerva“, 1911. 181 p.; „Tulburea“. Nuve'e. Buc., „Viața românească“, [1923]. 179 p.; „Făciii în noapte“. Schițe și nuve'e. Buc., Ed. Cartea românească, 1930. 205 p.; „Natalița“. Nuvele. Buc., Ed. H. Steinberg, f.a. 112 p.; „Ada Lazu“. Nuvele. Buc., Bibl. „Căminul“, nr. 70-71. 117 p.; MEMORIALISTICĂ — „Amintirile Caterinei State“. [fragmente]. În : „Viața românească“, 1931; „Din zilele și gîndurile mele“. În : „Adevărul literar și artistic“, 1938.

Ref. : 19, 20, 24, 27, 36, 39, 60, 87, 125, 237, 249, 250

STOIKA, AL. CEZAR T.

Poet, traducător, critic literar. Frate mai mare al scriitorului Const. T.S. Se naște în Capitală la 8 ian. 1891; m. 1941. Studiile liceale le urmează la Buzău („Al. Hasdeu“). Facultatea de drept, la București. Voluntar soldat în campania din Bulgaria (1913), sublocotenent rezervist — ca și C.T.S. — în primul război mondial. E grav rănit la Avrig — Porumbacu, spitalizat și dus captiv în nordul Mării Baltice

¹⁾ *Magistratul Gh. Moscu e mutat la Buzău în martie 1898 (v. „Ordinea“, Bz., III, nr. 109); cf. N. Scurtu, C.M.-M. ar fi locuit aici 22 de ani : 1907-1929.*

(Stralsund și Denholm), unde — împreună cu poeții D. Nanu, H. Furtună, S. Teleajen, T. Hotnog — va întemeia o „Societate de literatură, muzică și artă românească“ (1917-1918), cu scopul susținerii moralului printre prizonieri. Din 1918, avocat și scriitor, până spre sfârșitul tumultuoasei sale vieți. Similitudini cu fratele C.T.S. privind evoluția literar-publicistică : compune de reime versuri și proză, îndreptându-le la „Curierul liceului“ (Ploiești, 1907), „Duminica“, „Tinerimea literară și artistică“ ; adică un timp la cenaclul patronat de Ovid Densusianu ; scoate chiar și o revistă, „Văpaia“ (1914, cu alții), devenind repede nume frecvent în presa epocii : „Flacăra“, „Rampa“, „Poezia“, „Literatorul“, „România viitoare“, „Grăția românească“ etc. Semnatar al unei juvenile plachete de versuri (1912), traducător din Péladan, prozator, folclorist și critic de artă cu bogată bibliografie manuscrisă dar needitată post-mortem, Al. C.T.S. rămâne azi un necunoscut. OPERA : POEZIE — „Fiori de primăvară“. Buc., Institutul de arte grafice și editură „Minerva“, 1912. 80 p. ; CRITICĂ LITERARĂ — „Cincinat Pavelescu“, 1938. 23 p.

Ref. : 13, 19, 20, 237

PAVELESCU, ION I.

Poet. Vede lumina zilei la Rm. Sărat — „orașul epigrameștilor“ de mai târziu, în anul morții lui Eminescu (1889). Familie de intelectuali (tată, inginer — fost director fondator al Școlii superioare de arte și meserii din București), cu genealogie ce urcă în istorie până la Banu Manta. Șef de cabinet în Ministerul cultelor, un timp se află la Paris pentru a-și îngriji sănătatea, peregrinând prin Rusia și Suedia (1917). Debutul, cu catrene contra lui Cincinat, frate mai mare și tutore, cum de altfel se va lansa și nepotul Mircea — ultimul din celebrul „triptic“ P. Publică la „Literatorul“, „Convorbiri critice“, „Flacăra“ sonete originale și traduceri (José Maria de Hérédia, pe care-l urmează salutar) sau cultivă virtuos epigrama, excelând mai ales în „umorul pe

cruci“ — epitafuri ale unor scriitori din epocă. Închide ochii în același Rîmnic, la 29 ian. 1924, prea devreme să-și fi adunat creația netipărită. O va face, în postumitatea sonetistului epigramist (1925), O. Moșescu, cu răspundere și bun gust. Era anul în care Cincinat, la rindu-i, acorda primele autografe pe unicul său volum de „Epigrame“ (Craiova, Ed. „Ramuri“). OPERA : POEZIE — „Zile de purpură“. Poem alegoric în versuri, f.a. 29 p. (În colab. cu Oreste); „Sigilii de aur“. Sonete. 1916 ; „Epigrame și epitafuri“. Rm. Sărat, Tipografia „Poporul“ Iorgu Constantiniu, 1925. 103 p. ; „Sonete postume“. Rm. Sărat, Tipografia „Poporul“ Iorgu Constantiniu, 1925. 52 p.

Ref. : 19, 27, 33, 36, 76, 109, 230, 237

VOICULESCU, V. *

Poet, prozator, dramaturg, folclorist, publicist, editor. Produsul de excepție pe care Buzăul l-a dăruit literaturii românești. Vede lumina zilei în comuna Pîrscov, la 13 oct. 1884, ca ultim descendent al familiei Costache și Sultana Voicu. Dinspre mamă cobora din moșneni localnici consemnați în acte (Pîrscovul de Sus), iar dinspre tată din oieri sălișteni transhumanți ; bunicul Voicu Băcanu se statornici pe la 1832 în Pîrscovul de Jos, întemeind un han la răscrucea drumurilor. Copilăria și-o petrece în satul de lângă apa Buzăului cu atmosferă de taină, cu eresuri și practici esoterice... Este înscris la școala primară din Pleșcoi — Berca (1890), pe care o continuă în Buzău, unde frecventează cursurile pensionului particular „I.D. Rășcanu“ (1891-1894) și primele două clase la Liceul „Al. Hasdeu“ (1895-1897). Profesori îi sînt : Basil Iorgulescu, Gh. Candrea, N. Severeanu, Gh. Constantinescu. După 1897 îl găsim „sub regim sever“ la Liceul „Gh. Lazăr“ din Capitală (abs. 1902),

---

* Un bogat material documentar, în „Articole, comunicări, documente V. Voiculescu“. Vol. 1-2. Buzău, C.J.C.E.S., 1974, 1979. (Noi amănunte despre origine, copilărie, școlaritate, familie, practicarea profesiei de medic, complexitatea preocupărilor extraliterare, ipostazele intime, ultima perioadă a vieții; marginalii la biografia operei...).

coleg cu viitorii scriitori G. Ciprian și Urmuz. Înzes-trat cu aptitudini intelectuale deosebite, tânărul ci-tește pe Schopenhauer, pentru a ajunge la „Upani-sade“ și Buda, apelează la Littré, Claude Bernard, A. Comte, Ch. Darwin și Spencer, la Wundt și Höfding, la Pierre Janet și W. James, atras de materialism, pozitivism, evoluționism, psihofizică. Face un an de Litere și filozofie (1902-1903), apoi Facultatea de me-dicină (1903-1910), la insistențele cumnatului Ilie Ștefănescu, cel care îi va asigura sprijinul material pe tot parcursul studiilor bucureștene. În vacanța a-nului 1907 întreprinde unicul voiaj în străinătate, la Veneția, iar în toamna următoare cunoaște pe Maria Mitescu, „frumoasa brună“ ce-i va deveni soție¹⁾. Trecându-și doctoratul (apr. 1910), încep avaturile lungului șir de transferări și detașări: Gorj, Ilfov, Dîmbovița, Bîrlad, București²⁾. Adrian Maniu vor-bește despre acest tîmăduitor care „fugea de clien-telă, dar se scula în toiul nopților de iarnă ca să ali-ne un chin și lăsa fără plată leacuri gratuite, adică

¹⁾ Maria Mitescu-Voiculescu (1887-1946) trecea drept o fe-meie cu preocupări intelectuale deosebite. Necunoscut e faptul că, după 1932, aflată mult timp la Paris pentru tra-tarea sănătății, compune un jurnal intim ce dezvăluie sen-sibilitate, dar și har literar. Publicat, va constitui, desigur, o surpriză. (Inedit, 80 p. ms. în l. franceză, trad. de Maria Poșircă. Col. Biblioteca județene Buzău).

²⁾ Să le reamintim: prima numire, în jud. Gorj (15 iun. 1910); Hotarele, jud. Ilfov (1 nov., același an); Bezdead și Tătărani, jud. Dîmbovița (1 apr. 1911; 1912); Buștea și Bu-dești, jud. Ilfov (1915; 7 aug. 1916); Bîrlad — medic șef al spitalului nr. 472, de răniți (1917); „medic al orașului Bucu-rești“ (23 oct. 1918); Buștea (31 dec., același an). În Capi-tală: medic al Administrației Domeniilor Coroanei (1920); medic și profesor de igienă la Institutul „Pompilian“ (1922); reconfirmat medic definitiv de circă urbană (1923); medic-șef al Secțiunii sanitare de pe lângă Primăria Sectorului III, „Albastru“ și șef al propagandei sanitare în Direcția educa-ției poporului din Ministerul Muncii și Prevederilor Sociale (1930); medic-șef al Sectorului III, „Albastru“ (1939); direc-tor al Centrului de sănătate nr. 4 (1940). Pensionarea, în 1943. (cf. Ion Apetroaie. V. Voiculescu, studiu monografic. Buc., Ed. Minerva, 1975, p. 251, 253 și Ion Voiculescu. Tabel cronologic. În vol.: V. Voiculescu. Capul de zîmbu. Buc., Ed. Minerva, 1972, p. XX-XXIII).

din punga lui..." La Birlad, unde e medic militar (iun. 1917 — oct. 1918), se află în preajma mentorului, Al. Vlahuță, căruia îi frecventează șezătorile și-i acordă îngrijire pe patul de moarte. După 1920 va profesa medicina numai în Capitală, concomitent cu exercitarea altor funcții: director adjunct la „Fundația culturală” (1921-1922), colaborator și referent, devenit consilier referent literar cu grad de director cl. I la Radiodifuziune (1930-1945). La vîrsta senectuții, scrie intens. Moare în noaptea de 26 spre 27 apr. 1963, într-o cumplită suferință pricinuită de „morbil lui Poti”, ce-i măcinase vertebrele. Dacă biografia sa — după I. Apetroaie — „nu epatează prin spectacol, prin eroisme mimate”, opera, în principalele-i repere, este senzațională ca evoluție; de la versificări sub semnul sămănătorismului, la capodopere postume ale liricii erotice și prozei. Din „febra” primelor încercări (1901-1908) s-au păstrat doar poemele „Lui Eminescu” și „Generații sceptice”, un „reportaj” despre construcția școlii din Pîrscov și un jurnal ce transcrie împrejurarea întîlnirii viitoarei soții. Bogata corespondență cu Maria Mitescu, versuri sau proză, trebuie încadrată tot în acest context: 1908-1910. V.V. își face apariția la „Convorbiri literare” (1912), debutînd editorial cu „Poezii” (1916) sub zodia unor influențe mai vechi din Vlahuță, Goga, Macedonski, Eminescu, Alecsandri. În atmosfera bîrlădeană postsămănătoristă încheagă o a doua plachetă, „Din Țara Zimbrului...” (1918, premiul Academiei), versurile poetului participant la război. E perioada colaborărilor la „România”, „Dacia”, „Revista copiilor și a tinerimii”, „Florile dalbe” — unde, în 1919, face parte din comitetul redacțional și publică cele dintîi proze. „Pîrgă” (1921) adună producția inspirată de peisajul autohton, răspîndită în „Florile dalbe”, „Însemnări literare”, „Răsăritul”, „Flacăra”, „Luceafărul”, mai ales în „Lamura”; meditațiile alternează cu pastelurile, poezia patriotică cu versificarea unor scene biblice, elegiile iubirii de demult cu patetice apeluri la acțiune. Deceniul III conturează și personalitatea sa artistică. Autor de versuri — la început convențional idilice sau festive, apoi cu du-

ritate în limbaj — în care prindea glas vibrația munților, câmpiilor, apelor, obiceiurilor pământului nostru, V.V. s-a afiliat firesc tradiționalismului și atmosferei revistei „Gîndirea“, întîlnindu-se pe aceleași coordonate cu Adrian Maniu, Lucian Blaga, Ion Pillat. „Poemele cu îngeri“ (1927, premiul Societății Scriitorilor Români) au fost puse multă vreme în relație absolută cu ortodoxismul gîndirist, cînd, de fapt, motivul „angelic“ nu este decît un „instrument“ mitologic, un simbol, o convenție. Din cele 45 de poezii, doar „Pe decindea Dunării“ apărură la „Gîndirea“, piesele de bază fiind încredințate încă din 1922 revistei lui T. Arghezi „Cuget românesc“. Poetul n-a urmat niciodată sistema lui Crainic, pe care o considera o „prăpastie“; creator autentic, s-a menținut pe versantul înalt al tradiționalismului din convingeri adînc personale: necesitatea valorificării „duhului pământului“ autohton și misiunea sacră de a fixa în operă „albul imaculat al graiului“, de a pune baraj neologismelor întrebuițate cu necumpănire. Sub semnul acestor convingeri, își publică pînă la ediția definitivă volumele „Destin“ (1933), „Urcuș“ (1937), „Întrezăriri“ (1939), demonstrînd orientarea către un ideal de artă definit prin explorarea de noi și noi modalități poetice. Alte colaborări: „Pleiada“, (unde e coeditor, 1934), „Duminica Universului“, „Revista Fundațiilor“, „Albatros“, „Acțiunea Buzăului“. Experimentatul liric, ce deveni cu anii o personalitate, e stăpînit și de tentația creației obiective. În volumul „Duhul pământului“ (1943) el readuce particularități ale spiritualității rustice („Fata Ursului“, „Umbra“), iar în „Demiurgul“, piesă scrisă în plină dominație fascistă, ia atitudine împotriva aberației de „ameliorare“ a rasei umane, dovedindu-se, ca și în scenariul radiofonic postum „Darul domnișoarei Amalia“, un artist-cetățean cu bună orientare ideologică. Circumscrie poematului, dramele sale s-au bucurat de succes: „Fata Ursului“ (1930) și „Umbra“ (1935) sînt reprezentate pe scena Teatrului Național bucureștean, iar piesa „La pragul minunii“, capodopera dramaturgiei voiculesciene, la Paris (1934). Însă „cel dintîi vestitor al adevăratei vieți de sal“

— cum îl vedea prin 1930 V.I. Popa — compune teatrul fără ambiții veleitare, exercițiu tematic în perspectiva prozei de mai târziu. A fost un bun cunoscător al problemelor satului, dovada fiind nu numai literatura, ci și publicistica sa socială. El milita în paginile unor reviste ca „Lumina“, „Cuget românesc“, „Gîndirea“ pentru educarea maselor prin solide instituții, condamna falsa cultură, se apleca asupra condițiilor grele de existență. Un pamflet, „Țincii pămîntului“, e impresionant: „În numele unei stupide doctrine de ocrotire, țărănimea e condamnată la o veșnică existență mecanică, de plug rural“ ...Acolo țăranul „somează aproape tot anul, acolo îl seceră mizeria, foametea și boala fără scăpare“. Pornind de la ipoteza valabilă că „viața unui popor începe chiar de la sănătatea lui“, medicul-poet devine activ propagator al științei, lansînd în „Lamura“, „Albina“, „Vatra“, „România administrativă“, „Farul căminului“, între anii 1919-1938, numeroase articole de educație sanitară, de igienă și terapie; la Radio susține „Ora satelor“; cu aceeași destinație scrie cartea „Toate leacurile la îndemînă“ (1935, reed. de 4 ori). În sprijinul organizării culturale concepe prin 1930, împreună cu Gh. D. Mugur, ghiduri utile: „Căminul cultural“, „Chestionar de anchetă socială pentru o monografie“, „Chestionar folkloristic“, „Cartea misionarului“. Culegerea de „Proverbe“ (1928), ca și amplul eseu apărut postum, „Lirica populară“, sînt dovezi ale preocupărilor pe care le-a avut și în acest domeniu. „Ceea ce îl separă categoric de înaintașii poporaniști, ca să nu mai vorbim de sămănătoriști, — remarca I. Apetroaie referindu-se la publicistica voiculesciană — este nu numai examenul adînc, exact, al stării de fapt, ci și o sistematică a soluțiilor, principiul angajării forțelor răspunzătoare într-un program riguros, foarte cuprinzător, de remediere a plăgilor“. După 1947 V.V. scrie fără să mai publice, iar cînd „conturile“ păreau încheiate, o revărsare de inedite modifică temeiul ierarhiilor ce l-au vizat pînă atunci. „Ultimele sonete închipuite ale lui Shakespeare în traducere imaginară...“ apar postum (1964), anunțate de Perpessicius ca „una din marile zile fes-

tive ale lirismului nostru...“ Versuri de dragoste, ce sugerează valoarea „noului“ V.V., „de niște proporții, de niște contururi și profunzimi improximabile încă“ (I. Caraion). Surpriza a constituit-o însă proza scrisă după 1945, apărută de asemenea postum : „Povestiri“ (1966), romanul „Zahei orbul“ (1970). Reactualizând povestirea, el aduce în literatura română o lume „de dincolo de fire“, cu mituri și practici esoterice, premergătoare lumii sadoveniene : „Pescarul Amin“, „Ultimul berevoi“, „În mijlocul lupilor...“ Cărturar, cu vaste cunoștințe în științele medicale, în filozofie, antropologie și folclor, V.V. este, înainte de toate, un vizionar mistuit de febra cunoașterii și perfecțiunii, un raționalist cu voluptatea mitului. Un scriitor de prima mărime, alături de Eminescu, Arghezi, Blaga, Barbu, Bacovia, Pillat, Sadoveanu.

OPERA (Ediții) : POEZIE — „Poezii“. Buc., Atelierele societății anonime „Poporul“, 1916. 162 p. ; „Din Țara Zimbrului și alte poezii“. Birlad, Tipografia C.D. Lupașcu, 1918. 104 p. ; „Pîrgă“. Buc., Ed. Cartea românească. Atelierele Sfetea, 1921. 162 p. ; „Poeme cu îngeri“. Buc., Ed. Fundației culturale, 1927. 104 p. (col. „Cartea vremii“) ; „Destin“. Buc., Ed. Cartea românească, [1933]. 100 p. ; „Destin“. Ed. a 2-a, Buc., Ed. Librăriei „Universala“ Alcalay et comp. [1936]. 98 p. ; „Urcuș“. Buc., Fundația pentru literatură și artă, 1937. 81 p. ; „Întrezăriri“. Buc., Fundația pentru literatură și artă, 1940. 147 p. ; „Poezii“. Buc., Fundația pentru literatură și artă, 1944. 415 p. (col. „Scriitori români contemporani“, ediții definitive) ; „Ultimele sonete închipuite ale lui Shakespeare în traducere imaginară de V. Voiculescu“. Prefată : „Sonetele unei iubiri“ de Perpessicius. Buc., E.P.L., 1964. XVII+99 p. ; „Poezii“. Antologie și cuvînt înainte de Al. Piru. Buc., Ed. tineretului, 1966. 168 p. (col. „Cele mai frumoase poezii“) ; „Poezii“. Antologie și prefată de Aurel Rău. Text stabilit de I. Voiculescu și V. Iova. Vol. 1-2. Buc., E.P.L., 1968. I : XLI + 278 p. ; II : 352 p. ; „Poezii“. Antologie și postfață de Șt. Aug. Doinaș. Buc., Ed. Minerva, 1972. 205 p. ; „Ultimele sonete închipuite ale lui Shakespeare în traducere imagina-

ră de V. Voiculescu". Ediție bilingvă, îngrijită cu un cuvînt înainte de Zoe Dumitrescu Bușulenga. Buc., Ed. Minerva, 1974. 239 p.; DRAMATURGIE — „La pragul minunii". Buc., f.e., 1934. 32 p.; „Demiurgul". Piesă în 4 acte. Buc., Ed. Casa școalelor, 1943. 156 p.; „Duhul pămîntului". Teatru românesc: „Umbra". „Fata ursului". Buc., Fundația pentru literatură și artă, 1943. 293 p.; „Pribeaga". Piesă istorică. În: „Steaua", nr. 1 și 2, 1967; „Gimnastică sentimentală". În „Cronica", nr. 43, 1967; „Darul domnișoarei Amalia". Prolog și șapte tablouri radiofonice. În: „Steaua", nr. 1, 1971; „Teatru". [Antologie]. Ediție îngrijită și prefată de M. Tomuș și I. Voiculescu. Cluj, Ed. Dacia, 1972. 400 p.; PROZĂ — „Povestiri". Vol. 1-2. I: „Capul de zimbru"; II: „Ultimul berevoi". Prefată: „Opera literară a lui V. Voiculescu" de Vladimir Streinu. Buc., E.P.L., 1966. I: XLIII + 324 p.; II: 336 p.; „Viscolul". Buc., Ed. tineretului, 1969. 120 p.; „Zahei orbul". [Roman]. Prefată de Mircea Tomuș. Cluj, Ed. Dacia, 1970. 264 p.; „Nuvele". Vol. 1-2. Prefată de Mircea Tomuș. Ediție îngrijită și tabel cronologic de Ion Voiculescu. I: „Capul de zimbru"; II: „Iubire magică". Buc., Ed. Minerva, 1972. I: XLI + 318 p.; II: 360 p. (col. „Biblioteca pentru toți"); „Căprioara din vis". Buc., Ed. Ion Creangă, 1973. 199 p.; „Iubire magică". Povestiri. Antologie, postfață și bibliografie de Gelu Ionescu. Buc., Ed. Minerva, 1975. 304 p.; MEMORIALISTICĂ — „Amintiri despre Vlahuță". Slobozia, Institutul de arte grafice și editură „Lumina poporului", 1927. 24 p.; CULEGERI DE FOLCLOR — „Proverbe" culese de Gh. D. Mugur și V. Voiculescu. Buc., Ed. Fundației culturale, 1928. 36 p. (col. „Cartea vieții"); LUCRĂRI ÎN SPRIJINUL ORGANIZĂRII CULTURALE — „Căminul cultural", îndreptar pentru conducătorii culturii la sate. Buc., Fundația culturală, f.a. 118 p. (În colab. cu Gh. D. Mugur ș.a.); „Chestionar de anchetă socială pentru monografie". Craiova, Ed. Scrisul românesc, 1930. 55 p. (În colab. cu Gh. D. Mugur); „Chestionar folkloristic". Craiova, Ed. Scrisul românesc, 1930. 75 p. (În colab. cu Gh. D. Mugur); „Cartea misionarului". Îndreptar cul-

tural. Craiova, Ed. Scrisul românesc, 1930. 527 p. (În colab. cu Gh. D. Mugur); LUCRĂRI DE MEDICINĂ ȘI POPULARIZARE A ȘTIINȚEI — „Rezecția intestinului cu sutura termino-terminală în herniile strangulate“. Teză pentru doctorat în medicină și chirurgie. Buc., Tipografia „Jubileu“, 1910. 48 p.; „Boala cea nouă. Poliomyelita acută sau paralizia copiilor“. Cum se prezintă, cum se cunoaște, cum se tratează, cum să ne ferim. După cele mai noi date științifice. Buc., Atelierele „Adevărul“, 1927. 28 p. (În colab. cu dr. G.D. Ionășescu); „Sifilisul“. Conferință. Buc., Librăria de stat, 1930. 16 p.; „Sifilisul“. (Îndreptar și pentru cei bolnavi și pentru cei sănătoși). Buc., Librăria de stat, 1930. 63 p.; „Tuberculoza“ (Ofțica). Buc., Librăria de stat, [1931]. 24 p.; „Toate leacurile la îndemână“. Cu o copertă colorată după Luchian și cu numeroase figuri în text. Buc., Fundația culturală, 1935. 332 p. (col. „Cartea satului“); „Mierea“. Brăila, Atelierele tipografice „Presa“, [1940]. 18 p. (Extras din „Toate leacurile la îndemână“); ALTE LUCRĂRI — „Îndreptar administrativ“. Extrase de legi, regulamente etc. Vol. 1. Buc., Tipografia „Lupta“ N. Stroilă, 1930. 808 p. (7 autori).

Ref.: 14, 15, 16, 17, 19, 21, 22, 23, 24, 27, 32, 37, 38, 42, 44, 45, 47, 53, 60, 67, 74, 88, 91, 100, 101, 107, 110, 113, 114, 115, 116, 127, 131, 135, 136, 138, 139, 140, 145, 158, 166, 210, 216, 235, 236, 237, 244, 245, 255, 262.

ELIAN, MATEI (Al. Zamfirescu)

Poet. Născut prin 1880 ? (Rm. Sărat); m. 1950 (București). Licențiat în drept. Ca student, face parte din boema literară de pe la 1900, frecventînd cenacul lui Gala Galaction, unde se reuniau T. Arghezi, N. D. Cocea, V. Demetrius. Renumită, amicitia cu cei mai de seamă literați ai vremii: Delavrancea, Vlahuță, Minulescu, Gala Galaction ș.a., care-l vizitau adesea la reședința sa „estiva'ă“ din Dumitresti, pe Valea Rîmnicului. Pasionat colecționar de cărți rare, icoane, acte și zapise întărite cu peceti domnești, scrisori și autografe. Cîteva din aceste „documente“ îi apar în „Analele Rîmnicului“ (1924). Ca poet, fără să strălucească, Al. Zamfirescu se face cunoscut, cu

pseudonim, la : „Moș Teacă“, „Vieața nouă“, „Flacăra“, „Literatura și arta română“, „Vestala“ (Rm. S.). Atmosfera lirică — simbolismul francez, căruia îi rămîne credincios: Albert Samain, Henri de Régnier, Francis Jammes, Maeterlinck. M.E. este mai învderat decît I. Minulescu, de unde și limitele manierei sale. OPERA — „Cîntări sfioase“, nepublicate decît în periodice (pînă prin 1924), se constituie ca un singur poem liric; poezii-versete despre iubire, natură, scurgerea timpului... Un sonet, „Vulturul“, e de reținut ¹⁾. ALTE LUCRĂRI — „Documente rîmnice din colecția Alexandru I. Zamfirescu“. În : „Analele Rîmnicului“, nr. 8-9, ian.-feb. 1924, p. 100-101; nr. 10-11, mar.-apr. 1924, p. 116-119; nr. 12, mai 1924, p. 137-138.

Ref. : 20, 96, 197

SCURTU, ALEXANDRINA

Poetă. Originară din Rm. Sărat (n. 20 iul. 1880 ; m. 1949), va urma pensionul la Iași, iar studiile superioare de pictură în Germania. Debut tîrziu, cu un sonet („Însemnări literare“, 1918). După primul război mondial domiciliază la Galați, unde-și afirmă din plin potențele organizatorice și creative pe ogorul literaturii, scoțînd o revistă („Dunărea“, coeditor Alice Soare), patronînd un „salon literar“ cu ecou în epocă sau colaborînd la tot felul de periodice : „Sburătorul“, „Viața românească“, „Capitala“, „Ramuri“, „Rampa“, „Adevărul literar și artistic“, „Literatorul“, „Revista critică“, „Cele trei Cri-

---

¹⁾ A apărut nu în versetele din „Cîntări sfioase“, ci mai tîrziu, prin 1926, sub titlul „Idealul“. Iată-l : „S-a smuls din stînci și-n slăvi își taie cale,/ Căci viața jos i se părea prea mică ;/ Spre-mpărății albastre se ridică,/ În cercuri unduioase de spirale.“/ Și oțelit de zborul fără frică,/ Străpunge nori cu fulgere pe poale,/ Topind în ritmul strălucirii sale/ Dureri de bîsm. în perle care pică“. Dar, cînd ajunge-n nimbul nemuririi,/ Înstrăinat simțindu-se ca-n ceață,/ Și umilit că-n piscul fericirii// Nu-l mai pătrund zvicnirile de viață, —/ Trist, depărtat de darurile firii,/ Pieri, ca jaru-n bulgăre de gheață !“.

șuri“ ș.a.m.d. Autoare a două plachete de versuri (ultima, cea de la Craiova, sub pseudonim : Alexandrina Crăciun-Fostini), A.S. a persistat mult în supunerea rigorilor formale ale sonetului, nu fără unele izbinzi prozodice. OPERA : POEZIE — „Sonete“. Buc., Ed. literară a Casei școalelor, 1920, 112 p. ; „Sonete“. Craiova, Societatea anonimă „Ramuri“, 1924, 145 p.

Ref. : 19, 20, 27, 33, 87, 194, 237

JITIANU, CONSTANTIN C.

Prozator, eseist. Născut în Buzău, la 11 iun. 1889 ; m. 15 feb. 1978. Absolvă Liceul „Al. Hasdeu“ (1908), apoi Facultatea de drept din București (1912), profesind avocatura în baroul din localitate. Debutază în „Revista poporului“ (Buzău, 1913) cu poezia „Nu cred în Dumnezeu...“ și cu pamfletul „La lup-tă“ — care-i aduc înscrierea în registrele Siguranței ; participă la viața culturală a orașului, susținând între 1920-1948 conferințe despre sociologia dreptului, despre Eminescu sau Vaschide ; colaborează la „Universul“, „Neamul românesc“, „Gazeta tribunalelor“, „Pandectele române“ cu articole și eseuri. Cărțile sale de studii, încercări filozofice și proze — între care „Cuvinte pentru țara mea“ e comparabilă cu „România pitorească“ a lui Vlahuță — sînt prefăcute apreciativ de autorități în materie : C. Rădulescu-Motru și I. Simionescu. La vîrsta senectuții, regăsindu-și uneltele poeziei, C.C.J. va crea cu bucuria de a fi încă util societății. Un timp corespundează cu ziarul „România liberă“, furnizînd știri cotidiene despre Buzău. Memoria-i proverbială l-a ajutat să-și învețe pe de rost zecile de poezii și epigrame, multe nescrise și, de aceea, pierdute pentru totdeauna... Se păstrează două interesante studii : „Rolul și funcția subconstientului în crearea opereor de geniu“ și „Note și observații asupra cărții lui N. Vaschide «Essai sur la psychologie de la main»“. OPERA : PROZĂ — „Cuvinte pentru țara mea“. Buc., Ed. Cartea românească, [1935]. 64 p. ; ESEURI — „Încercări filozofice. Durerea.

Cîteva reflecţiuni“. Buzău, Tipografia Luca Opreşcu, [1921]. 45 p.; „Studii şi reflecţii“. Buzău, Tipografia Luca Opreşcu, 1931. 155 p.

Ref.: 237

STOIKA, TITUS T.

Publicist, editor. Născut la Buzău, 14 oct. 1893; al treilea fiu din familia S. Liceul în Buzău („Al. Hase-deu“), Slatina şi Bucureşti. Şcoala militară de artilerie, geniu şi marină în Capitală (abs. 1914). Licenţiat în drept. Ca şi fraţii săi, Const. şi Cezar, participă la luptele primului război mondial, încununându-se de glorie. Între 1919-1923 e magistrat militar, apoi practică avocatura. A publicat numeroase studii şi articole literare în presa vremii. Lui T.T.S. i se atribuie meritul primelor ediţii postume din opera poetului Const. T.S. şi al redactării celor 14 tomuri, încă în ms., despre familia Ciorogirleanu — Stoika, dovezi adunate cu scrupul şi pricepere de istoriograf. OPERA: EDIȚII — Stoika, Const. T. „Însemnări din zilele de luptă“. Buc., Tipografia „Profesională“ Dimitrie C. Ionescu, 1921. 132 p.; Stoika, Const. T. „Poezii“ (1912-1916). Chişinău, Tipografia Eparhială „Cartea românească“, 1928, 164 p.

Ref.: 13, 24, 187

FROLLO, MIA (Maria Buzoianu)

Poetă, publicistă, traducătoare. Născută în 1886, la Buzău; m. 1966. Profesoară de limba română în Capitală, se alătură deopotrivă cenaclurilor lui O. Densusianu şi E. Lovinescu. Debutul poetic, la „Viaţa nouă“ (1906), semnînd pe numele real: Maria Buzoianu, ulterior cu pseudonime. A mai colaborat, cu versuri şi articole despre literatura străină, la „Viaţa românească“, „Noi pagini literare“, „Flacăra“, „Cetea literară“, „Poezia“, „Lectura pentru toţi“, „Convorbiri literare“, „Universul literar“, „Sburătorul“, „Îndreptar“, „Revista scriitoarei“ etc. Solidă cultură. Studiul „Poezia nouă fantezistă“ (1922) îi prezintă

aproape în premieră la noi pe Apollinaire, Paul Valéry, Tristan Dérème, Max Jacob, Francis Carco, Toulet, iar „Romanul francez contemporan“ (1923), pe Proust, Gide, Mauriac, Barbusse, Barrès, Henri de Montherlant... În 1940 smulge uitării un obscur scriitor : M.T. Carada, încercându-se apoi în traduceri destinate lecturii elevilor : De Amicis — „Cuore“. Deși antologată ca simbolistă, M.F. a scris versuri într-o factură tradițională, directă. Premiată de Academie pentru unicul său volum. OPERA : POEZIE — „Flori de flăcări“. Buc., Ed. literară a Casei școalelor, 1923. 148 ; CRITICĂ LITERARĂ — „Un scriitor original : Mariu Theodorian Carada“. [Buc.], Tipografia Dorneanu, 1940. 30 p. ; TRADUCERI — De Amicis, Edmondo. „Cuore“. Buc., [1942]. 263 p. ; De Amicis, Edmondo. „Cuore“. Buc., Ed. Cugetarea, f.a. 261 p. ; De Amicis, Edmondo. „Cuore“. Volum autorizat... ca lectură particulară pentru clasele I, II, III. Buc., Ed. Societății „Prietenii istoriei literare“, f.a. 341 p. ; Ogetti, Ugo. „Sîngele“. Buc., f.a. 31 p.

Ref. : 20, 24, 27, 33, 36, 87, 237

MOȘESCU, OCTAVIAN

Publicist, editor, memorialist, poet ; mare animator cultural. Se naște la 23 mai 1894, în comuna Timboiești, azi jud. Vrancea, rîmnicean după tată, descinzînd dintr-o familie cu onomastica de „Moșu“. În Timboiești, unde mama fusese numită învățătoare, își va petrece primii ani de studii. Absolvă în Rm. Sărat gimnaziul ce purta nume'e filantropului „V. Boerescu“ (1909), după care intră, ca bursier, la Liceul „Atanasie Bașotă“ din Pomirla. Încă din timpul gimnaziului, sub îndrumarea profesorului Dimitrie Mazilu, își dezvăluie cele dintîi virtuți literare : la 10-11 ani scria versuri, la 12 ani publica prima poezie („Lumina“, Rm. S.). În liceul de la Pomirla — unde îndrumători îi sînt Iorgu Iordan și Romulus Cioflec, fratele editorului — au loc săptămînal, sub conducerea sa, reuniuni literare, conferințe, declamații ; aici, dar tipărită la Dorohoi, scoate

revista „Carpați“ (1914-1915), care, prin glasul tinerilor, susținea intrarea țării în luptă, alături de aliați, pentru marea unire a românilor. Bacalaureatul și-l trece la Liceul „Matei Basarab“ din Capitală (1915), este mobilizat (1916-1918), ia parte la bătăliile de la Osman Facir, lângă Turtucaia, și Mărășești. Între 1921-1925, cu intermitențe (pentru că revenea adesea pe meleagurile natale), îl găsim la Viena ca student al Facultății de istoria artelor, ales din primul an președinte al Societății Academice „România jună“ — creată cu o jumătate de secol în urmă de Eminescu. O.M. se va ocupa intens de jubileu, editând în 1923 „Cartea semicentenarului“ — prima antologie literară apărută după război, cu prestigioase colaborări : N. Iorga, L. Blaga, M. Sadoveanu, A. Maniu, I. Pillat, G. Topîrceanu, I. Agîrbiceanu, Camil Petrescu, P. Istrati, G. Bacovia, I. Minulescu, T. Vianu, Perpessicius, L. Rebreanu, Cezar Petrescu, O.W. Cisek, Fr. Zoltan, S. Mehedinți, I. Slavici, V. Babeș ș.a. Revenind în țară, i se încredințează directoratul „Oficiului de turism“ al ziarelor „Adevărul“ și „Dimineața“ (1927), conduce revistele „Lumea turistică“ și „Coasta de argint“ (5 limbi), patronează expoziții de răsunet, întreținând legături strânse cu mari artiști plastici : Petrașcu, Pallady, J. Steriadi, D. Ghiață, P. Iorgulescu-Yor ș.a. — chipuri imortalizate în volumul memorialistic „Din jurnalul unui colecționar“. Remarcabilă este însă prezența sa spirituală în Rm. Sărat, ca publicist și animator, în cei peste 60 de ani de muncă pasionată ; aici scoate periodicele „Vestala“ (1915-1916), „Rîmnicu-Sărat“ (1919), „Foaia Rîmnicului“ (1921), „Jurnalul nostru“ (1924) și „Machina“ (1924-1925) ; scrie savuroase reviste teatrale antipoliticiane („V-ați ars“, „Acum e rost“, „Cum cade o revistă“, „Cîntecul lebedei“ — toate din 1919) ; editează versurile postume ale conjuđețeanului I. Pavelescu, „călăuza“ orașului, iar mai recent un volum al epigraמיștilor rîmniceni. Amintirile cu prieteni, trecute prin flacăra vie a memoriei, fac obiectul celor trei „Vitrării“ (1971-1973) — „colecție de efigii“, iubiri nedisimulate pentru Rîmnicul de altădată...

Prieten generos al scriitorilor și artiștilor tineri (el însuși creator de bună literatură, poet, epigramist și mare colecționar de artă : de la N. Grigorescu — la Pallady, Ghiață și Brâncuși), O.M., octogenarul de azi, și-a transformat locuința de pe strada Amurgului 1 A, într-un muzeu sui-generis, adevărată agora. Alte câteva colaborări : „Revista noastră” (Focșani), „Flacăra”, „Adevărul literar și artistic”, „Analele Dobrogei”, „Boabe de grâu”, „Farul literar” (C-ța), „Viața Buzăului” și Supl. A mai semnat pamflete, articole, fabule : Constantin Viroagă („Carpăți”, „Vestala”) ; Moș Octav, Octav Sulcină („Lumina”) ; Dalila, Elly, Oct. M., Sapho, Tică-Tică („Machina”). OPERA : ANTOLOGII — „Cartea semicentenarului «România jună»”. [Antologie literară]. Buc., 1923. 176 p. ; „Rîmnicul-Sărat”. Călăuză. Buc., Institutul de arte grafice Marvan, 1931. 96 p. ; „Epigramisti rîmnicești”. Buc., Ed. Litera, 1977. 59 p. ; EDITII — Pavelescu, Ion I. „Epigrame și epitafuli”. Rm. Sărat, Tipografia „Poporul” Iorgu Constantin, 1925. 103 p. ; Pavelescu, Ion I. „Sonete postume”. Rm. Sărat, Tipografia „Poporul” Iorgu Constantin, 1925. 52 p. ; MEMORIALISTICĂ — „Vitrării” [1]. Buc., Ed. Litera, 1971. 132 p. ; „Oaspeți de altădată”. Vitrării 2. Buc., Ed. Litera, 1972. 111 p. ; „Alte vitrării” [Vitrării 3]. Buc., Ed. Litera, 1973. 136 p. ; „Din jurnalul unui colecționar”. Buc., Ed. Litera, 1974. 108 p.

Ref. : 20, 109, 226, 228, 237, 258, 259

BAICULESCU, GEORGE

Istoric și critic literar, publicist, editor. S-a născut în satul Rubla, comuna Valea Rîmnicului, la 1 apr. 1900 ; m. 6 sept. 1972, în plină activitate. Frate al poetului Alexandru B. Liceul în Rm. Sărat (abs. 1921) și Facultatea de litere și filozofie în București (abs. 1925). Din 1922 funcționează neîntrerupt ca bibliotecar, apoi (1951-1964) ca șef al serviciului bibliografic la Biblioteca Academiei, numele său fiind legat de principalele realizări ale prestigioasei instituții. Debutul, cu versuri, în „Universul lite-

rar" (1919). Alte colaborări, cu poezii, articole și studii critice : „Foaia tinerimii“, „Adevărul literar“, „Cli-pa“, „Mișcarea literară“, „Propilee literare“, „Flacăra“, „Ramuri“, „Cele trei Crișuri“, „Societatea de mîine“, „Floarea soarelui“, „Falanga“, „Neamul românesc“, „Convorbiri literare“ etc. La unele reviste („Adevărul literar“, „Flamura“, „Viața literară“ și „Propilee literare“) se afirmă și ca redactor. A făcut parte din mișcarea cultural-politică internațională „Clarté“, condusă de H. Barbusse și R. Rolland. Reputat bibliograf, conducător de revistă („Zori de zi“, Rm. S., 1920), autor a numeroase studii și ediții, contribuind la valorificarea unor scriitori români : N. Filimon, Gr. Alexandrescu, Heliade, Alecsandri, Caragiale ș.a. Premiat de Academia R.S.R. Vicepreședinte al Asociației bibliotecarilor din țara noastră. OPERA : ISTORIE ȘI CRITICĂ LITERARĂ — „Cîntece de dragoste din toate ținuturile locuite de români“. Cluj, Ed. Foi „Lumea și țara“, 1924. 56 p. ; „Epopoea războiului românesc“. [Constantin Kirilescu : „Istoria războiului pentru întregirea României“. Ed. a 2-a. Vol. 1-3]. Buc., 1927. 36 p. (Extras) ; „Teatrul românesc acum o sută de ani“. Buc., Ed. Vremea, 1935. 92 p. (În colab. cu I. Massof) ; „Drama istorică în teatrul lui Vasile Alecsandri“. Studiu critic. Craiova, Ed. Scrisul românesc, 1937. 119 p. ; „Ioan Eliade Rădulescu. Omul și opera“. Buc., Ed. Cartea românească, 1939. 32 p. ; „Horațiu în literatura română“. Buc., 1939. p. 1733-1741 (Extras din „Convorbiri literare“, nr. 10-12, 1939) ; „Nicolae Filimon, critic muzical și dramatic“. Buc., 1940. 37 p. (Extras din „Studii italiene“, VII) ; „Nicolae Filimon. Inițiatorul romanului românesc“. Buc., Ed. Cartea românească, [1940]. 32 p. ; „Activitatea folkloristică a lui Nicolae Filimon“. Studiu și texte. Buc., 1941. 71 p. ; „Magazinel istoric pentru Dacia în Ardeal“. Buc., 1941. 8 p. (Extras din „Arhiva românească“, tom. VI, 1941) ; „Nicolae Filimon, călător“. Buc., 1946. p. 84-114 (Extras din „Revista Fundațiilor“, nr. 1, 1946) ; EDIȚII (CU STUDII ȘI PREFEȚE) — Filimon, N. „Ciocoi vechi și noi“. Roman social. Craiova, Ed.

Scrisul românesc, 1931. L + 300 p.; Filimon, Nicolae. „Nenorocirile unui slujnicar“. Buc., Ed. Adevărul, [1932]. 76 p.; Caragiale, I.L. „Pagini de proză necunoscută“. Buc., 1936. 47 p. (Extras); Alecsandri, Vasile. „Drame istorice: Despot-Vodă, Fântina Blanduziei, Ovidiu“. Craiova, Ed. Scrisul românesc, [1937]. CLVI + 424 p.; Eliade Rădulescu, Ioan. „Scrieri literare“. Craiova, Ed. Scrisul românesc, 1939. XXXII + 447 p.; Alexandrescu, Grigore. „Opere complete“. Poezii și proză. Buc., Ed. Cugetărea, 1940. 302 p.; Filimon, Nicolae M. „Ciocoi vechi și noi sau Ce naște din pisică șoareci mănincă“. Roman. Ediție definitivă. Craiova, Ed. Scrisul românesc, [1943]. 352 p.; Alecsandri, Vasile. „Drame istorice: Despot-Vodă, Fântina Blanduziei, Ovidiu“. Ediție definitivă. Craiova, Ed. Scrisul românesc, [1943]. 559 p.; Filimon, Nicolae. „Opere“. Vol. 1-2. Buc., E.S.P.L.A., 1957. I: 435 p; II: 384 p.; Lăzăreanu, Barbu. „Glose și comentarii de istoriografie literară“. Buc., E.S.P.L.A., 1958. XV + 421 p. (În colab.); Lăzăreanu, Barbu. „Cu privire la Mihail Eminescu, Ion Creangă, I.L. Caragiale, G. Coșbuc, B. P. Hasdeu, V. Alecsandri, G. Asachi, I. Heliade Rădulescu“. Buc., Ed. Minerva, 1971. XIV + 399 p.; LUCRĂRI DE BIBLIOTECONOMIE ȘI BIBLIOGRAFIE (selectiv) — „Biblioteca Academiei Române. Creșterea colecțiilor. În anii 1916-1919“. Buc., Ed. Academiei Române, 1929. 500 p.; „Bibliografia operelor lui Constantin Kirițescu“. Buc., 1937. p. 296-317 (Extras din „Omagiu lui C. Kirițescu“, 1937); „Din istoricul Academiei Române. Localul de la 1890“. Buc., 1942. 8 p. (Extras din „Arhiva românească“, tom. VII, 1941); „Despre problemele organizării bibliografiei naționale retrospective românești“. Buc., Ed. Academiei R.P.R. 1957, p. 29-52 (Extras din „Studii și cercetări de bibliologie“, vol. 2, 1957); „Biblioteca Academiei R.P.R. la nouă decenii de activitate. 1867-1957“. Buc., 1957, 1958. (Extras din „Călăuza bibliotecarului“, nr. 12, 1957; nr. 1 și nr. 2, 1958); „Echos ibériques et hispano-américains en Roumanie“. Bibliographie littéraire sélective. Buc., 1959. 124 p.

(În colab. cu Al. Duțu și D. Sassu — Țimerman); „Grigore Antipa“ (1867-1944). [Biobibliografie]. Buc., Ed. Academiei R.P.R., 1961. 81 p.; „Ioan Bianu“ (1856-1935). Buc., 1965, p. 111-114 (Extras din „Că-lăuza bibliotecarului“, nr. 2, 1965); „Etapele de dezvoltare a Bibliotecii Academiei Republicii Socialiste România“. Buc., 1967. p. 515-525 (Extras din „Revista bibliotecilor“, nr. 9, 1967); „Fondul de publicații periodice ale Bibliotecii Academiei“. Buc., 1967. p. 289-299 (Extras din „Studii și cercetări de documentare și bibliologie“, nr. 2-3, 1967); „Istoricul Bibliotecii Academiei Republicii Socialiste România. 1867-1967“. Buc., Ed. Academiei R.S.R., 1968. p. 11-96 (Extras din „Cartea centenarului“ — Biblioteca Academiei R.S.R.; G. B., red. resp.); „Publicațiile periodice românești“. Tom. 2: 1907-1918 și Supl.: 1790-1906. Buc., Ed. Academiei R.S.R., 1969 (În colab. cu Georgeta Răduică și Neonila Onofrei).

Ref.: 19, 20, 24, 27, 35, 94, 181, 237

GANE, ION (Ion M. Ganea)

Poet, istoric literar, traducător. Născut la Tg. Ocna (21 oct. 1902; m. 30 sept. 1979), se stabilește din primii ani în Rm. Sărat. Aici absolvă liceul (1921), scoate revista „Analele Rîmnicului“ (1923-1924), dînd la lumină importante dovezi despre istoria culturală a orașului, debutează cu placheta „Zări de altădată“ (1924), ține conferințe, încurajează creația tînără. Licențiat al Facultății de litere și filozofie, secția filologie modernă (1925), va funcționa un timp la Biblioteca Academiei, apoi ca profesor de română și latină în Brăila. A colaborat cu versuri, traduceri, recenzii la peste 25 de periodice: „Adevărul literar și artistic“ (debut 1922), „Flacăra“, „Ramuri“, „Cele trei Crișuri“, „Ritmul vremii“, „Convorbiri literare“, „Universul literar“, „Milcovia“, „Cuget clar“, „Analele Brăilei“, „România literară“ ș.a. OPERA: POEZIE — „Zări de altădată“. Rm. Sărat, Tipografia „Poporul“ Iorgu Constantiniu, 1924. 32 p.; „Brățara de argint“. Buc., Tip. române unite, 1930. 63 p.; ISTORIE LITERARĂ — „Liră de argint Sihleanu“. Con-

ferință ținută la Sihlea, în ziua de 30 august 1925, cu prilejul comemorării poetului. Buc., [Cercul studențesc „Al. Sihleanu” Rm. S.], 16 p.; „Romanul popular «Filerot și Antusa» în redacțiunea lui R.S. Campiniu, cu date noi biografice despre Campiniu”. Brăila, Tipografia „Dunărea”, 1936. 19 p.; „C. Sandu-Aldea. Viața și opera lui”. Buc., Ed. Cartea românească, 1941. 31 p.; **CONTRIBUȚII BIBLIOGRAFICE** — „Bibliografia operelor d-lui Mihail Dragomirescu”. Cărți și articole din periodice. Buc., Tip. române unite, 1928. 24 p., în colab. cu D. Mazilu (Extras din vol.: „Omagiu lui Mihail Dragomirescu”, 1928) **TRADUCERI** — „Ritmuri franceze”. Traduceri în versuri. [Antologie]. Brăila, „Artistica” Lito-tipografia N. Orhidan, 1937. 80 p.; Musset, A. de. „Louison”. Comedie în două acte. Traducere în versuri. Brăila, 1938. 62 p.

Ref. : 19, 20, 27, 237, 256

CRISTEA, CONSTANT C.

Poet, publicist. S-a născut în Buzău, la 9 aug. 1900, într-o familie de ceferiști; m. 9 nov. 1932. Urmează Liceul „Al. Hasdeu” (abs. 1921), apoi Facultatea de litere și filozofie a Universității bucureștene (abs. 1925). Se reîntoarce în orașul natal, câștigându-și repede stima ca profesor și animator cultural. La numai 19 ani, elev fiind, editează „Munca intelectuală” — revistă literară, științifică și artistică pentru tineretul școlar (devenită, în 1927, „Revista noastră”), unde publică versuri, proză, articole și recenzii. Colaborator la periodicele locale: „Muguri”, „Vocea Buzăului” etc., ca și la „Adevărul literar și artistic”. Unica-i plachetă, cuprinzând „desenuri, imnuri, varia, sonete”, o dedică „celor mulți și umili”. **OPERA** : **POEZIE** — „Păcate spovedite”. Buzău, Ed. Luca Oprescu, 1925. 48 p.

Ref. : 93, 221, 237, 260

DIMITRIU, VICTOR

Publicist, dramaturg. Născut în Rm. Sărat, la 2 sept. 1898; m. 2 iul. 1962. Liceul în orașul natal, Facultatea

de drept din București. Avocat în baroul din localitate. Debutul, cu versuri satirice, în publicațiile lui O. Moșescu : „Foaia Rîmnicului“ (1921), pe care o administrează un timp, și „Machina“ (1924-1925). După „Foaia Rîmnicului“, V.D. scoate singur gazeta „Acțiunea“ (Rm. S., 1927-1930), „cu speranța că va răspunde nevoiei de control public și critică obiectivă și urbană a stărilor locale“. El este unul din acei învederați intelectuali ce țineau conferințe în apărarea muncitorimii, publicau manifeste, încitau la grevă. Cunoscut mai ales ca pamfletar, V.D. încredințează însă tiparului în volum... o piesă de teatru. Opțiune reconfirmată, în alt context, de revista-spectacol : „Bravos Rîmnic“ (1935). OPERA : DRAMATURGIE — „Ape adînci“. Rm. Sărat, Tipografia „Poporul“ Iorgu Constantiniu, 1925. 50 p.

POPOVICI, GH.

Poet. „Adoptat“ ca buzoian, pentru cea mai fertilă perioadă a existenței sale petrecute aici, G.P. venea din Hirja Bacăului (n. 1907, în chiar toiul răscoalelor). Cu diplomă de învățător (1924), îl găsim un timp la Zalău, unde-și scoate în regie proprie, la nici 18 ani, prima plachetă de versuri, din 1927 cutreierînd satele buzoiene — Lopătari, Fundătura Nehoiului, Stăncești și Vadu Pașii —, cu devotamentul nobilei meserii alese, al scrisului și luminării maselor. La Buzău, în răstimpul ultimilor ani din viață, debutează publicistic („Vlăstarul“, 1928), tipărește alte două volume de poezii, închinat confrăților de breaslă, semnează manuale școlare sau animă climatul literar local, ceea ce-i conferă popularitate. Scurt timp, pentru că va muri tinăr, la 16 dec. 1936, intrînd treptat și pe nedrept în conul de umbră al posterității. Alte colaborări : „Ogorul școalei“, „Școala noastră“, „Acțiunea Buzăului“, „Sfatul sătenilor“. OPERA : POEZIE — „Poezii“. Zalău. Ed. Luceafărul, 1925. 50 p. ; „Poemele iubirii mele“. Buzău, Ed. Ioan Călinescu, 1931. 62 p. ; „În cîmp“. Buzău, Ed. Ioan Călinescu, [1936]. 64 p.

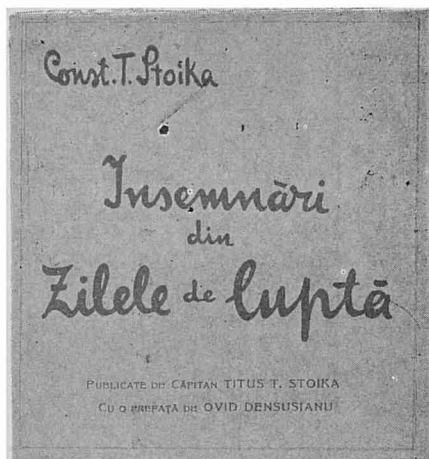
Ref. : 19, 229, 237, 239

16. Complexul sculptural realizat de Constantin Brâncuși, în memoria avocatului-publicist Petre Stănescu (1874-1905). (Cimitirul „Dumbrava”, Buzău).

17-19. Poetul-erou Const. T. Stoika

și „Buletinul“ său de naștere

BULETIN DE NASCERE

№. 78.

Indeputul *Budau*
 Ora sa *Parati*
 Primăria comunei *Urbei Budau*

Numele *Constantin*
 Prenumele *Titu Stoica*
 Nascut la ora 6 si 50. minute dimineata
 Strada *Elisabeta Donato* cu No. *7* Biserica
 Inscris la astazi in registru sub No. *78* 1892.
 Tatăl *Titu Stoica* de ani 26.
 Si a *2* *Erna T. Stoica* de ani 23.
 Spre credință s'a liberat acest bilet pentru a servi la cere-
 monia religioasă.

PRIMAR,
Anastoy

www.dacoromanica.ro 14.

O FAMILIE DE LITERAȚI

20. Titus Stoika între cei doi fii :
Titus (stînga) și Nicolae (dreapta)

21. Al. Cezar T. Stoika

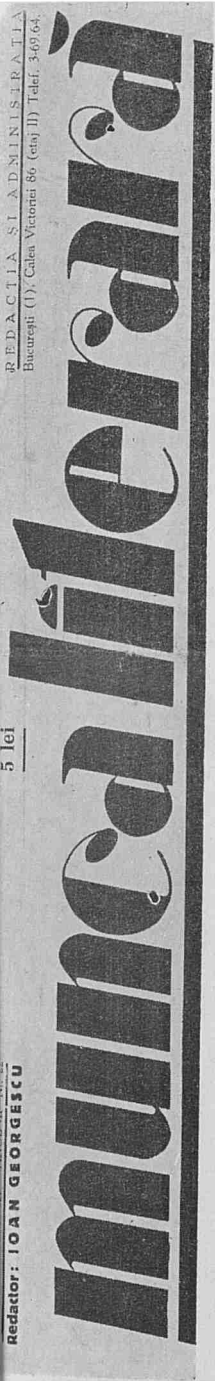
22. Centrul oraşului Buzău
în anul 1920.

23-24. Mia Frollo,
premiul Academiei,
1923

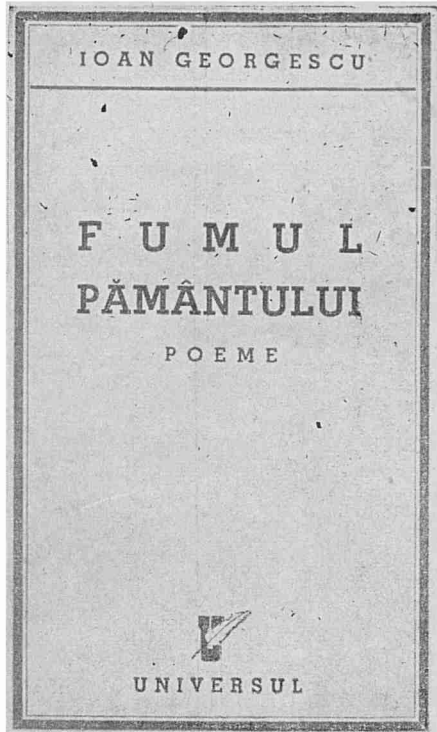

POETI, PUBLICISTI

25. O revistă de prestigiu : „Munca literară” (Buzău și București ; apr. 1933 — mai 1936) ; redactor Ioan Georgescu.

26-27. Ioan Georgescu
și „Fumul pământului”,
„cea mai bună carte a anului” 1940.

INCHINARE:
CELOR
MULTI ȘI UMILI
CELOR
CARI NU MĂ CUNOSC

Prietenului,
Colegului
Poetului și } George Baiculescu
Criticii

prima adunătură... de roade
și mai crede și mai coapă te
hoate după cum se vede mai
mult pentru cele trei cășcate...

Constant C. Istrate
1925. Iunie
Buzău

PĂCATE SPOVEDITE

28. În fașsimil, dedicația autografă a lui Constant C. Cristea pe volumul „Păcate spovedite” (1925), „prietenului, colegului, poetului, criticului” George Baiculescu.

„In unicu-i
 costum negru
 cu papilon,
 înalt,
 cu ochii mari,
 migdalați,
 cu fața și pomeții
 pământii,
 cu sprincene
 stufoase
 și mustață.
 Veșnic notînd
 tot ce-l interesa.
 A călcat
 cartierele mărginașe
 ale orașului...
 A avut
 convingerea
 că este chemat,
 prin intermediul
 scrisului,
 să înlăture
 răul social.“

30. Nicolae Panait, „poetul proletar”,
 figură de legendă...

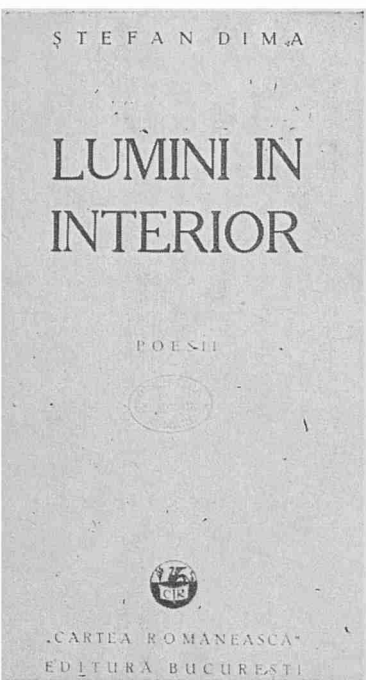
31. Una din cele
 100 de piese
 „sătești” ale sale.

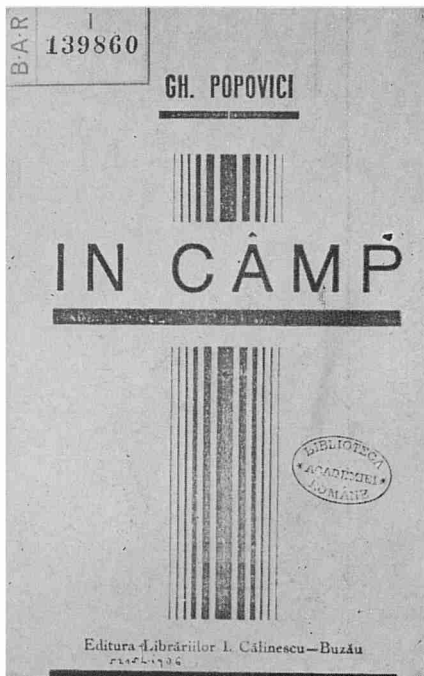

32. Un poet
dispărut și uitat prea devreme :
Constantin Picle.

33. Ștefan Dima

34. Gh. Popovici

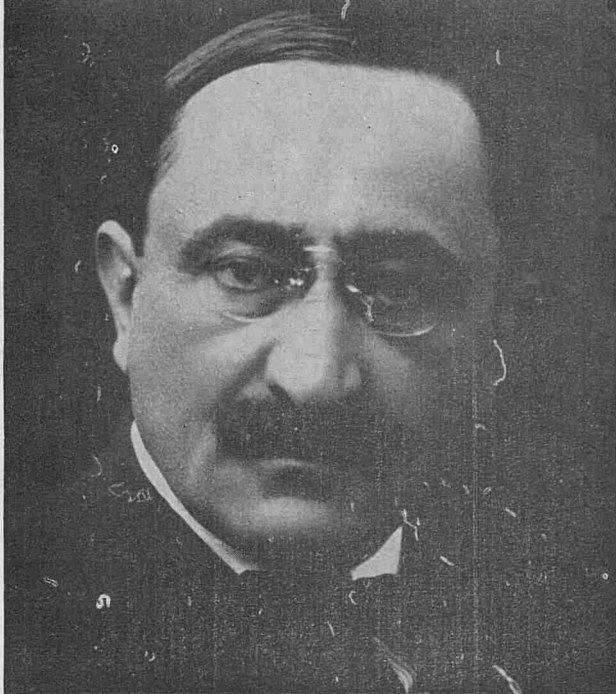

Facsimile

*"Epigramele și sonetul
sînt cele două măști ale talentului său".*

36. Ion Pavelescu : "Sonete postume", 1925.

35. Rîmnîcenii. Matei Elian,
pseudonimul poetului Alexandru Zamfirescu.

MACHINA	
DIRECTOR: OCT. MOȘESCU	
Comitetul de conducere:	
Nicu Protopopescu, Virgil Solirescu, Theodor Zernoveanu, avocați	
SUMARUL:	
Caravallul rămnicean	Octavian Moșescu
Versuri de	George Baicolescu
	Victor Dimitriu
Figuri locale	M.
Indobitocii	Virgil Solirescu
Învățământul limbilor clasice	Victor Dimitriu
Disciplina de partid	Nicu Protopopescu
Jourés la Panthéon	I. Măgărdicianu
Duel Epigramatic	Elly și Dalila
Sărbătorirea d. Insp. șef Râșcanu	Machina
Boerii ciobani	Octavian Moșescu
Iarna	G. Lazăr Demetrescu
O agapă a «Machinei»	Raportier
Gânduri simple	St. Pădure
De Crăciun	Teodor Zernoveanu
Să respectăm trecutul	I. Gane
Cearța dela Club	Piccolo
La Machina și însemnări. — Desemne și caricaturi locale.	

37-38. Octavian Moșescu — un mare animator cultural.

39-41. Trei colegi de școală : publicistul Octavian Moșescu (sus), poetul Al. Popescu-Negură (jos) și criticul Em. I. Constantinescu (dreapta).

42. Rîmnicu-Sărat ;
Liceul „Al. Vlahuță”, azi.

43-44. Stelian Cucu, poet, eseist și conducător de revistă.

„Glas tinar“ (1932-1941), frontispiciu.

nul IV. Nr. 9-12

Sept.-Dec. 1935

GLAS TÂNĂR

REVISTĂ LITERARĂ-ȘTIINȚIFICĂ

REDACTATĂ DE
UN COMITET DE ELEVI

SUB CONDUCEREA D-LUI
PROF. STELIAN CUCU

45. Primul număr al revistei de cultură
„Analele Rîmnîcului“ (1923-1924); director Ion Gane.

ANUL I, No. 1. • ACADEMIEI • R.-Sărat, Iunie 1923.

Analele == == Rîmnîcului

REVISTĂ LUNARĂ DE CULTURĂ

Director : ION GANE

SUMARUL No. 1

Precuvântare de Ion Gane
 Dia „România Pitorească“ : de Al. Vlahuță
 Din „Cântări sfioase“ (vers.) de Al. I. Zamfirescu
 Un oaspete de G. A. Tătălescu
 Melancolia unei fete (vers. din Rilke) de Oct. Moșescu
 † Vintilă Popp de I. G.
 Cronica : Liga Culturală la R.-Sărat de N. Dicescu.—
 Șezătorile revistei ; Jubileul „României Junc“
 de Ignis.
 Recenzii : Analele Dobrogei ; Foia Rîmnîcului.
 Insemnări, etc.

46-47. Ștefan Stănescu, autorul volumului „Arca lui Noe“ (1937).

OPERELE PREMIATE ALE
SCRIITORILOR TINERI
ROMANI

45308

ȘTEFAN STĂNESCU

ARCA LUI NOE

poeme

BIBLIOTECA
ACADEMIEI
ROMANE

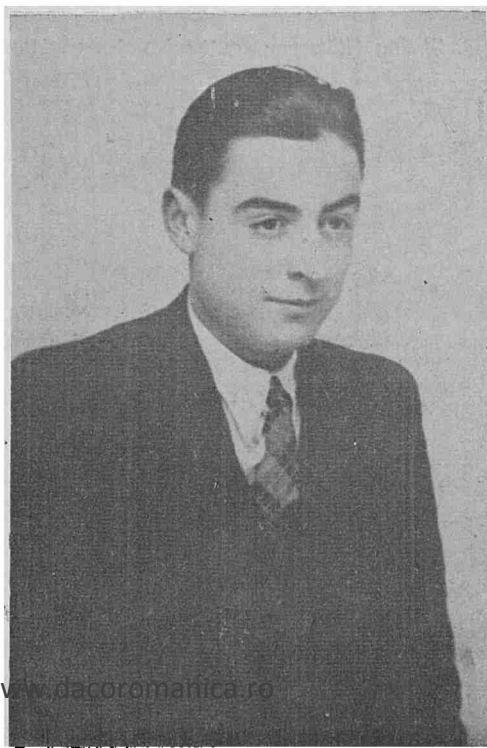

www.dacoromanica.ro

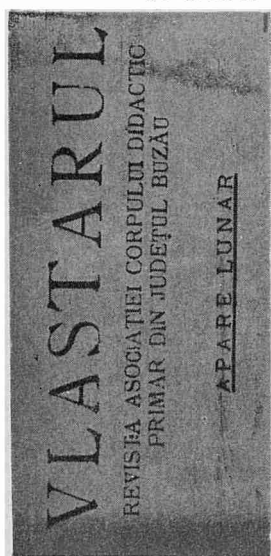

48-49. Frații George și Alexandru Baiculescu (jos).

În imaginea de sus : George Baiculescu (primul din stînga, lângă Șerban Cioculescu), într-un grup de colegi de la Biblioteca Academiei R.S.R., 1968.

50. Frontispiciul
revistei „Vlăstarul”

ÎNVĂȚĂTORI — LITERAȚI

51. D. Serbescu — Lopătari (sus).

52. Ilie I. Mîrea, autor a peste 30 de cărți pentru copii
și culegeri destinate uzului didactic.

CONSTANTIN C. JILIANU

CUVINTE PENTRU ȚARA MEA

CU UN CUVÂNT INTRODUCTIV

DE

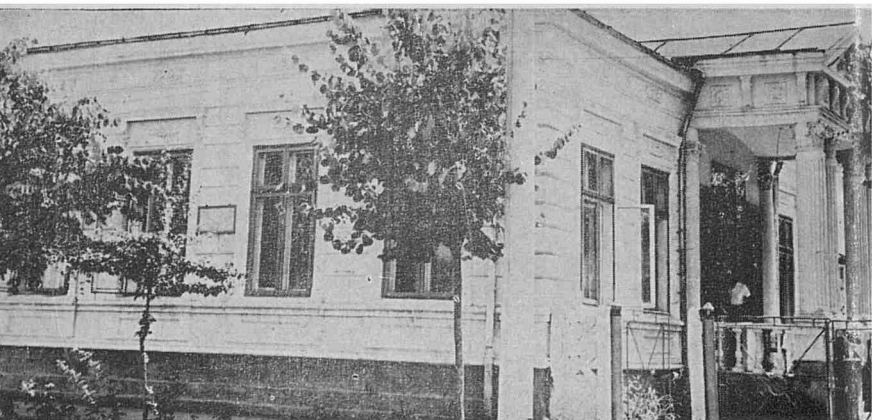
I. SIMIONESCU

PROFESOR UNIVERSITAR ȘI MEMBRU AL ACADEMIEI ROMÂNE

„CARTEA ROMÂNEASCĂ”, BUCUREȘTI

55. **Autoarea** „Concertului din muzică de Bach“ a locuit în Buzău șase ani (1903-1909). Era perioada premergătoare debutului, stimulat de prietenia literară cu Constanța Marino-Moscu, și ea „fiică adoptivă“ a orașului, dar cu un stagiul de sedere mai îndelungat. În fotografie: casa Hortensiei Papadat-Bengescu din Buzău (str. Independenței), azi.

POPESCU-NEGURĂ, AL. (Al. Popescu)

Poet, publicist. S-a născut la 21 mai 1893 în Rm. Sărat, unde absolvă cursurile liceale ; m. 31 ian. 1974. Funcționar ceferist, din 1921 domiciliază în Arad mai multe decenii. Dedicându-se ziaristicii („Dacia“, 1920), își ia pseudonimul de „Negură“, cu care va semna articolele risipite prin diferite publicații, majoritatea ardeleni ori bănățene („Luceafărul“, „Banatul“, „Transilvania“, „Familia“, „Cele trei Crișuri“, „Universul literar“, „Urzica“, „România de vest“, „Salonul literar“, „Pagini literare“, „Cuvîntul liber“, „Viața socială“), precum și volumele de poezii și epigrame. Prima carte : „Sărmanul pescar“ (1926), după ce în literatură debutase la revista „Flacăra“ condusă de C. Banu (1923). Victor Eftimiu e-logia în persoana lui Al. P.-N. pe „gazetarul și bardul inspirat, cîntăreț al Ardealului care vine cu dîrzenie pe urmele lui Octavian Goga“. Prodigioasă, activitatea sa în orașul de pe Mureș : aici scoate primul ziar românesc arădean de după unire („Solidaritatea“, 1921), editează cu mijloace proprii revista „Hotarul“ (1933-1940), e corespondent al ziarelor „Universul“, „Adevărul“ și „Dimineața“ ; după 1944, animator al cenaclului „Al. Sahia“ și președinte al filialei locale a Uniunii Scriitorilor, pînă la mutarea acesteia la Timișoara. Retras în Capitală, ca pensionar, îi apare la Ed. Minerva volumul „Ecoul tăcerii“ (1972) — riguroasă selecție lirică a unei munci de-o viață. OPERA : POEZIE — „Sărmanul pescar“. Arad, Tipografia Corvin I. Lányi, 1926. 61 p. ; „Fulgi“. [Arad], 1927 ; „Parodii adevărate“. Arad, 1930 ; „Răutăți mici pentru oameni mari“. Epigrame. Buc., Atelierele grafice Socec et comp., 1931. 95 p. ; „Ardealul“. Arad, Institutul de arte grafice „Concordia“, 1941. 95 p. ; „Ecoul tăcerii“. Buc., Ed. Minerva, 1972. 128 p.

Ref. : 19, 20, 94, 237

CIPRIAN, G. (Gh. Constantinescu)

Dramaturg, prozator, memorialist. Vede lumina zilei în Buzău, la 5 iun. 1883, și nu la 30 mai, cum se afir-

mă în unele dicționare ; m. 7 mai 1968. Părinții săi erau : Constantin Pană, originar din Cipru (de unde și pseudonimul de „Ciprian“ al viitorului comedio-
graf), și Sara, născută Cănanău, din satul cu pod-
gorii, Merei. Tinerii căsătoriți trăiau în niște de-
pendințe ale unui han construit prin 1880, ce dăi-
nuie și azi. Tatăl, pătimaș jucător de cărți, pleacă „în
lume“ și nu se mai întoarce. G.C. fu înscris la școa-
la primară în Buzău, cu apelativul Gh. Constanti-
nescu, dar își continuă studiile în Capitală, unde
mama — avînd trei copii de crescut — intră ca sluj-
nică la case avute. Aici urmează sînguincios Liceul
„Gh. Lazăr“ (1894-1902), ajutînd și familia cu banii pe
care-i cîștigă din meditații. Era coleg și prieten cu
D. Demetrescu-Buzău, alias Urmuz, alias Ciriviș —
personaj memorabil din piesa „Capul de rățoi“ —
cel care avu marea înrîurire asupra vieții sale ar-
tistice. Se înscrie la Facultatea de litere și drept, iar
după un an la Conservator, cu gîndul ca tainele de-
clamației să-i folosească în avocatură. Învăță acto-
ria cu C. Nottara (1903-1907), devenind „măscărici“,
cum se autopersiflează mai tîrziu, în volumul memo-
rialistic „Măscărici și mîzgălici“ (1958). Vocația de ac-
tor e timpurie, ca și cea de scriitor, exersîndu-se încă
din liceu cu mici piese, ajungînd chiar la performan-
ța unei compuneri „în cinci acte“ („Somnambulul“).
A realizat creații actricești memorabile : Păcală din
„Înșir-te mărgărite“ de V. Eftimiu, Richard al III-lea
de Shakespeare, Krogstad din „Nora“ de Ibsen, Ro-
gojin din „Idiotul“ — după Dostoievski, Kleșici din
„Azilul de noapte“ de Gorki, bătrînul Christie din
„Ana Christie“ de O'Neill, Regele broaștelor din „Clo-
potul scufundat“ de Hauptmann etc. — personaje cu
care G.C. se identifică temperamental. Ca dramaturg,
„într-o singură seară — scria G. Călinescu — a de-
venit unul din cei mai de seamă comediografi ai
noștri“, critica fiind unanimă în a aprecia piesa
„Omul cu mîrtoaga“ (1927 ; în vol., 1928), drept un...
miracol. După o eșuare („Nae Niculae“, 1928), pri-
lej de suspiciune privind paternitatea primei cre-
ații dramatice, acest „Beaumarchais al românilor“
își confirmă talentul, scriind o a doua piesă de ex-

cepție, „Capul de rățoi” (1940), prin care G.C., spirit urmuzian, va fi apreciat ca anticipator în teatrul absurdului, precursor al lui E. Ionescu. Trei din cele cinci piese au văzut lumina rampei : „Omul cu mîrtoaga”, „Nae Niculae” și „Capul de rățoi”, celelalte : „Un lup mîncat de oaie” și „Ioachim, prietenul poporului”, rămînînd, și azi, nejucate (ultima în ms.). Alte opere : romanul autobiografic „Soț ori făr'dă” — ce narează aventurile lui Haralambie Cuțaftache, samsar pe lîngă un bogătaș căruia îi toacă banii la Nisa și Monte-Carlo — și două volume memorialistice cu vîdite calități literare. OPERA : VOLUME ANTOLOGICE — „Scrieri”. Vol. 1-2. I: „Amintiri”, „Măscărîci și mîzgălici”; II: „Teatru”. Buc., E.P.L., 1965. I: 352 p.; II: 320 p.; DRAMATURGIE — „Omul cu mîrtoaga”. Comedie în patru acte. Buc., Tipogr. române unite, 1928. 195 p.; Alte ediții : „Omul cu mîrtoaga”. Comedie în patru acte. Buc., E.S.P.L.A., 1958. 172 p.; „Omul cu mîrtoaga”, 1960 (litografiat, în l. rusă, franceză, engleză); „Omul cu mîrtoaga”. Comedie în patru acte. Buc., E.P.L., 1963. XXII+170 p.; „Omul cu mîrtoaga”. Comedie în patru acte. Buc., Ed. Univers și Teatrul Național „I.L. Caragiale”, 1972. 84 p.; „Capul de rățoi”. Comedie în 3 acte, (7 tablouri). Buc., Ed. Cugetarea, 1940. 180 p.; PROZĂ ; MEMORIALISTICĂ — „Soț ori făr'dă sau Odiseia lui Haralambie Cutzaftachis”. Roman. Buc., Ed. Cugetarea, [1936]. 269 p.; „Cutia cu maimuțe”. Schițe — Chipuri — Amintiri. Buc., Ed. Contemporană, [1942]. 256 p.; „Măscărîci și mîzgălici”. Amintiri. Buc., E.S.P.L.A., 1958. 444 p.

Ref. : 2, 19, 20, 23, 24, 27, 37, 40, 49, 237, 252, 253

CUCU, STELIAN

Poet, eseist, traducător. S-a născut în satul Văcăreni, comuna Luncavița — Tulcea, la 30 ian. 1904, din părinți rîmnicieni. Școala primară și liceul în Rm. Sărat, apoi Facultatea de litere și filozofie, secția filologie romanică, a Universității bucureștene (1922-1925). Revine în orașul copilăriei ca profesor de limba și literatura română, îndeplinind, totodată,

cu unele intermitențe, funcția de director la Școala comercială și Liceul teoretic, azi „Al. Vlahuță“. Activitatea de aproape două decenii în Rm. Sărat este prodigioasă : animator cultural de frunte, editor de revistă („Glas tânăr“ : 1932-1941, unde lansează surprinzătoare studii și eseuri despre Ion Creangă, Hasdeu, Iorga, Bolintineanu, C. Kirilescu, Al. L. Moldoveanu), cronicar literar la „Lumina“ — organul de presă al Asociației învățătorilor rîmnicieni. În seria de eseuri (extrase), S.C. propune imaginea unui nou Creangă, creator de lumi, psihologii și tipuri, pentru care humuleșteanul ar trebui scos din rîndul povestitorilor „populari“, al folcloriștilor ; pe un alt plan, „Cultura românească și satul“ denunță nesinceritatea „inițiativeelor“ economico-sociale burgheze de „ridicare“ a satului românesc. Din această perioadă datează și primele plachete cu versuri (debut 1929), colaborarea la „Luceafărul“ din Brăila, „Pămîntul“ din Călărași, „Cuget clar“ de sub direcția lui N. Iorga. În 1945, transferat în Capitală, funcționează la diferite licee, se preocupă intens de propagandă, publică poezii în reviste ca „Ateneu“, „România literară“, „Flacăra“, „Interferențe“, frecventează cenacluri. Consecvent unui climat superior de autoexigență și modestie, S.C. se distinge în totul ca un poet al tradiției, de profundă sensibilitate și acuitate ideatică. Exigența față de sine ar explica marile intervale dintre cărți după 1944 ; o timiditate funciară, adîncită în fața dinamismului contemporan. OPERA : POEZIE — „Trec pasări în amurg“. Rm. Sărat, Tipografia „Națională“, 1929. 124 p. ; „Nopti provinciale“. Rm. Sărat, Tipografia „Poporul“, [1931]. 138 p. ; „Anotimpuri“. Rm. Sărat, Tipografia „Moderna“ Leon Chaimovici, [1934]. 38 p. ; „Zodiac și întoarcerea la sat“. Rm. Sărat, Tipografia „Poporul“ Iorgu Constantiniu, [1935]. 88 p. ; „Versuri“ (1929-1968). [Volum selectiv și retrospectiv]. Buc., E.P.L., 1969. 158 p. ; „Iubiri și nunți“. Poemul vieții. Buc., Cenaclul literar „Relief românesc“, 1973. 157 p. ; „Vînător în amurg“. Buc., Ed. Cartea românească, 1975. 60 p. ; [21 poezii]. In : „Interferențe“. Buc., Cenaclul literar „Relief românesc“, 1972,

p. 29-44 ; [24 poezii]. În : „Interferențe“. Vol. 2. Buc., Cenaclul literar „Relief românesc“, 1972, p. 21-49 ; „Din «Cîntece pentru o casă mică»“ [17 poezii]. În : „Interferențe“. Vol. 3. Buc., Societatea literară „Relief românesc“, 1973, p. 21-39 ; ISTORIE ȘI CRITICĂ LITERARĂ ; ESEURI — „Aspecte din poezia noastră națională și socială“. Conferință. Rm. Sărat, Librăria și tipografia „Poporul“ I. Constantiniu, 1930. 15 p. ; „Probleme vitale“ ; „N. Iorga“. Conferințe. Rm. Sărat, Tipografia „Poporul“, [1930]. 15 p. ; „Humorul lui Creangă“. Rm. Sărat, Tipografia „Poporul“, [1931]. 23 p. ; „Ion Creangă, ca pedagog“. Rm. Sărat, Tipografia „Poporul“, [1931]. 20 p. ; „Basmеle lui Creangă“. Rm. Sărat, [1931]. 21 p. ; „Privire fugară asupra operei literare a domnului Const. Kirițescu“. Rm. Sărat, Tipografia „Poporul“, [1933]. 31 p. ; „Copilul în «Amintirile» lui Creangă“. Rm. Sărat, Tipografia „Poporul“, [1933]. 18 p. ; „Valoarea estetică a «Amintirilor» lui Creangă“. Rm. Sărat, Tipografia „Poporul“, 1934. 17 p. ; „N. Iorga. Naționalismul semănătorist. Semnificația dramelor sale istorice“. Rm. Sărat, Tipografia „Moderna“, [1934]. 40 p. ; „Poezia lirică a domnului N. Iorga“. Rm. Sărat, Tipografia „Poporul“, [1934]. 25 p. ; „Însemnări despre gîndirea lui Creangă“. Rm. Sărat, Librăria și tipografia „Poporul“ Iorgu Constantiniu, 1935. 25 p. ; „Ioan Creangă“ (Schite de critică literară). Rm. Sărat, Tipografia „Poporul“ Iorgu Constantiniu, 1935. 131 p. ; „Însemnări despre poezia populară și poezia cultă“. [Rm. Sărat]. Librăria și tipografia „Poporul“ I. Constantiniu, f.a. 46 p. ; „Bogdan Petriceicu Hasdeu“ (Aristocratismul vieții și operei lui). Rm. Sărat, Tipografia „Poporul“, [1936]. 29 p. „Al. Lascarov-Moldoveanu, poet al vieții alese și al tainicei solidarității cu pămîntul românesc“. [Rm. Sărat], Tipografia „Poporul“, 1936. 27 p. ; „Cultura românească și satul“. Rm. Sărat, Tipografia „Poporul“, [1939]. 71 p. ; „Amintiri din copilărie“ (Esență și structură lirică). În : „Interferențe“. Buc., Cenaclul literar „Relief românesc“, 1972, p. 171-184 ; „Spre un studiu genetic al «Amintirilor...» lui Creangă“. În : „Interferențe“. Buc., Cenaclul literar „Relief românesc“, 1972, p. 185-191 ; „Liră de argint. Mi-

hai Eminescu și Al. Sihleanu". În : „Interferențe”. Buc., Cănaclul literar „Relief românesc”, 1972, p. 192-205 ; „Portretul lui Creangă”. În : „Interferențe”. Vol. 2. Buc., Cănaclul literar „Relief românesc”, 1972, p. 219-229 ; „Ion Creangă, folclorist sau scriitor ?”. În : „Interferențe”. Vol. 2. Buc., Cănaclul literar „Relief românesc”, 1972, p. 230-239 ; „Nivelul suprafolcloric al artei lui Creangă”. În : „Interferențe”. Vol. 4. Buc., Societatea literară „Relief românesc”, 1973, p. 63-86; EDITII — „Cîntarea României” transpusă în versuri de Dimitrie Bolintineanu”. Cu un studiu introductiv de... Rm. Sărat, Tipografia „Poporul”, 1935. 34 p. ; TRADUCERI — În : „Antologia poeziei romantice germane”. Buc., E.P.L.U., 1969, p. 1-2, 5-8, 279-281, 355-356.

Ref. : 19, 30, 35, 38, 153, 282, 237

GEORGESCU, IOAN

Poet, publicist. Se naște în Buzău, la 11 mar. 1906. Studii superioare în Capitală. Multitalentat, avînd voce frumoasă, cîntînd la vioară, desenînd. Debutul, ca elev, în revista buzoiană „Muguri” (1924), afirmîndu-se la scurt timp în „Universul literar” condus de Camil Petrescu, care îl socotește pe tînărul I.G. o „valoare înnoitoare” în peisajul poeziei românești. Dacă primul volum („Metanii și ore”, 1929) e primit cu elogii, prin cele 34 de cronici și recenzii, ultimul („Fumul pămîntului”) obține chiar rîvnitul premiu al Societății Scriitorilor Români pentru „cea mai bună carte a anului” 1940. A mai publicat versuri la „Universul”, „Bilete de papagal”, „Azi”, „Facla”, „Rampa”, „Vocea Buzăului” etc. Animator al vieții culturale, fondează și tipărește la Buzău, apoi în Capitală, revista „Muncă literară” (apr. 1933 — mai 1936), cu aleasă co'aborare : T. Arghezi, Gala Galaction, I. Vineanu, G. Bacovia. Între timp îl găsim la Buzău, Galați sau București, ca funcționar ceferist. Moare în orașul natal, la 18 aug. 1950, răpus de boala de piept care-l țintuise de peste un deceniu, lăsînd o moștenire poetică, azi puțin cunoscută, ce-și așteaptă retrospectiva editorială. OPERA : POEZIE — „Metanii și ore”. Buzău, Tipogra-

grafia Ioan Călinescu, 1929. 96 p. ; „Cintece din umbră“. Buc., Ed. Universul, 1934. 104 p. ; „Fumul pământului“. Buc., Ed. Universul, 1940. 84 p.

Ref. : 27, 60, 147, 225, 237

STĂNESCU, ȘTEFAN

Poet. Născut în comuna Grebănu, la 9 ian. 1912 ; m. 1956. Urmează Facultatea de drept din București, concomitent cu cea de litere și filozofie (abs. 1937). Funcționar în Ministerul muncii și prevederilor sociale. Publică cu pseudonim în revista „Dimineața copiilor“ (1927), cum dealtfel va semna și placheta-debut din 1931. Următoarele două volume : „Arca lui Noe“ (1937, premiul scriitorilor tineri) și „Poemul sistemului solar“ (1942) sînt experiențe prozodice interesante, inegale însă pe plan artistic. Alte colaborări : „Universul copiilor“, „Bilete de papagal“, „Gîndirea“, „Falanga“, „Brașovul literar“. OPERA : POEZIE — „Arca lui Noe“. Buc., Fundația pentru literatură și artă, 1937. 65 p. (col. „Operele premiate ale scriitorilor tineri români“) ; „Poemul sistemului solar“. Sonete. Buc., Tiparul universitar, 1942. 55 p. ; „Arca lui Noe“ [Volum retrospectiv]. Buc., Ed. Minerva, 1974. 156 p. ; CĂRȚI PENTRU COPII — „Îngerii pământului“. Buc., Ed. Curierul judiciar, 1931. 83 p. (Semnat : Sandu Viroagă, în colab. cu N. Mihăescu).

Ref. : 19, 27

CONSTANTINESCU, EMILIAN I.

Critic literar, eseist. S-a născut în Rm. Sărat, la 29 dec. 1894 ; m. 17 ian. 1977. Liceul la Focșani, facultățile de litere și drept la București, absolvite în 1919. Carieră didactică : suplinitor la „Sf. Sava“ și Rm. Sărat (1920), asistent la catedra profesorului Mihail Dragomirescu (1921-1923), titular la licee din Oradea, Cîmpulung-Muscel (1923-1930) și București. În 1931 își trece doctoratul în litere cu „Anarhismul poetic“, lucrare extrem de interesantă (încredințată după un an tiparului sub semnătura : Const. I. Emilian), din care se degajă atitudinea apărătorilor esteticului în

fața curentelor noi ce creaseră așa-zisul „anarhism poetic“, recunoscându-le totuși moderniştilor, unui Argezi sau Blaga, meritele virtuozității și primenirii limbajului. Cărții i se atribuie un premiu al Academiei. E.I.C. studia „cazurile“ literare în cooperare cu medicii, spre a le înțelege mai bine (v. articolele din „Archives de neurologie“ și „Buletinul medico-terapeutic“). Pertinente contribuții despre T. Maiorescu și I. Creangă, în „Convorbiri literare“; alte colaborări, la „Buletinul Institutului de literatură“, „Anale literare“, „Ritmul vremii“, „Cele trei Crișuri“, „Steaua“, „Viața românească“. Om de reală cultură, bun orator și profesor, E.I.C. putea face epocă, dacă boala nu i s-ar fi împotrivit. OPERA : CRITICĂ LITERARĂ — „Anarhismul poetic“. Studiu critic. Buc., Institutul de arte grafice I.E. Torouțiu, 1932. 200 p.; „Un aspect al psihozei literare moderne“. Buc., Tipografia „Arta“, 1932. 14 p., în colab. cu dr. Dem. Paulian (Extras din „Buletinul medico-terapeutic“, nr. 10-11, 1932); „Valorile literare în critica lui Titu Maiorescu“. Buc., Monitorul oficial și imprimeriile statului, 1937. 36 p. (Extras din „Convorbiri literare“, nr. 1-5, 1937); „Un aspect al originalității lui Ion Creangă“. Sinteza elementelor contrare. Buc., Monitorul oficial și imprimeriile statului, 1938. 25 p. (Extras din „Convorbiri literare“, nr. 11-12, 1937); ALTE LUCRĂRI — „Arta și morala după Brunetiére“. În : „Buletinul Institutului de literatură“, nr. 24, 1922, p. 273-291; „Lectura și analiza scrierilor cu conținut erotic în școala secundară“. În : „Revista generală a învățămîntului“, nr. 4, 1928, p. 212-221; „De la etnic la estetic“. În vol. : „Omagiu lui Mihail Dragomirescu“. Buc., 1928, p. 561-576; „Bacalaureatul și problema educației morale“. În : „Revista generală a învățămîntului“, nr. 4, 1929, p. 205-210; „Conflictul între generații“. În : „Cele trei Crișuri“, anul VII, nr. 3-4, p. 38-39; „Quelques deviations du sentiment érotique dans la littérature moderniste“. În : „Archives de neurologie“, nr. 2, 1937. (În colab. cu dr. Dem. Paulian); „Pe marginea unei scrisori...“ [a Liviei Dym-sza-Maiorescu]. În : „Steaua“, nr. 10, 1968, p. 44-47.

Ref. : 20, 27, 30, 35, 109, 146, 191, 237

SERBESCU-LOPĂTARI, D.

Prozator, autor de cărți pentru copii, publicist. Se naște în comuna Mînzălești, la 5 iun. 1883, în familia unor muncitori pădurari ce se stabilesc prin 1884 la Lopătari. Studii pedagogice la Galați (abs. 1902). Revine ca învățător în sat, înregistrînd o bogată experiență de dascăl, organizator de școală și cămin cultural. D.S.-L. e — în același timp — autor de manuale didactice, culegător de folclor, traducător din Frații Grimm sau fondator de reviste: „Vremea nouă” (1905), „Sfatul sătenilor” (1912-1934), „Tribuna învățătorimii” (1931, în colab.); după 1921, institutor și inspector cultural în Buzău, pînă la pensionare (1945). Aici va muri, la 12 apr. 1954. Cărțile sale sînt destinate mai ales sătenilor și copiilor, din rațiuni utilitar-moralizatoare: „glume și hazuri” pentru șezători, povestiri și legende onomastice despre Penteleu culese de la Moș Tarcoci, pilde în dialog pentru tineri; crîmpeie dintr-o existență nealterată de politicianism și filistinism... OPERA: CĂRȚI PENTRU COPII — „Mușele Păpușele”. Buzău, Ed. Ioan Călinescu, 1932. 100 p.; „Inima care luminează și alte povestiri culese din literaturile străine”. Traduceri, prelucrări, adaptări. Buzău, Ed. Ioan Călinescu, [1933]. 62 p.; „Îngerul milei și alte povestiri alese”. Traduceri, prelucrări, adaptări. Buzău, Ed. Ioan Călinescu, 1937. 59 p.; „Zboară fluturași, joc de copilași”. Povestiri. Buzău, Ed. Ioan Călinescu, 1939. 94 p.; PROZĂ — „Glume și hazuri pentru șezători — culese din popor”. Buzău, Ed. Ioan Călinescu, f.a. 55 p.; „Îngerinte”. Schițe și însemnări. Buzău, Ed. Ioan Călinescu, [1941]. 113 p.; „Penteleu”. Povestiri și legende. Buzău, Ed. Ioan Călinescu, 1944. 369 p.; TEATRU — „Nu mă-nșor”. Comedie în două acte. Buc., 1936. 48 p.; SOCIOLOGIE — „Proprietatea moșnenească în indiviziune”. Studiu economico-social. Pagini din chestia țărănească. Buzău, Tipografia Ioan Călinescu, 1906. 75 p.; TRADUCERI — Frații Grimm. „Copila Sfintei fecioare și alte povestiri minunate pentru fete și băieți”. Buzău, Ed. Ioan Călinescu, 1938. 64 p.

Ref.: 237

DIMA, ȘTEFAN

Poet. S-a născut la 23 nov. 1906, într-o familie de țărani din comuna Zărnești. Primele clase de gimnaziu le frecventează la Buzău, bacalaureatul și-l trece la Liceul „Gh. Șincai” din Capitală (1929). Absolvă Facultatea bucureșteană de litere și filozofie (1935), după care se specializează în estetică la Viena. A profesat în învățământul secundar: Buzău, Alba Iulia, București. Colaborări, cu versuri, la „Cuvîntul liber” (debut 1933), „Azi”, „Adevărul literar”, „Universul literar”, „Litere”; studii de estetică despre poezia lui Rimbaud, Mallarmé și Rilke. După mai bine de 30 de ani de la debutul editorial („Lumini în interior”, 1934), poezia sa, îmbogățită valoric, oferă, prin ineditele din volumul retrospectiv, o pledoarie pentru sinceritate și frumos. OPERA : POEZIE — „Lumini în interior”. Buc., Ed. Cartea românească, 1934, 112 p.; „Integrare în vis”. [Vol. retrospectiv]. Buc., E.P.L., 1967. 244 p.

Ref. : 19, 21, 237

MIREA, ILIE I.

Autor de cărți pentru copii, publicist, folclorist, dramaturg. Numele adev. Ilie ; pren. Mirea. S-a născut la 28 mai 1904, în comuna Smeeni. Tatăl său, țaran, urmărit în timpul răscoalei din 1907, își găsi domiciliul la Brăila. Aici I.I.M. absolvă școala normală (1926), funcționînd scurt timp ca învățător și președinte al unui centru de propagandă culturală. Se transferă la școala comunei Pisc (1928), din 1945 în Brăila, din 1953 în Capitală. Colaborări asidue : „Analele Brăilei”, „Ancheta”, „Calendarul”, „Curentul”, „Drum nou”, „Facla”, „Fulgerul” ; mai ales la presa didactică sau destinată lecturii copiilor : „Foaia învățătorului”, „Revista de pedagogie”, „Cravata roșie”, „Luminița”, „Arici Pogonici”. Consacrarea i-au adus-o însă manualele, culegerile de teatru și folclor (debut editorial 1934, cu „Manualul serbărilor școlare”), totalizînd peste 30 volume, multe deschizătoare de drum în literatura genului. A mai iscălit și I.I.M., M.I.I., Delasmeeni, Mircea Ghiocel, Ilimir, I. Mirea,

J.I. Mirea, I.M. Smeeni. OPERA : CĂRȚI PENTRU COPII (CULEGERI DE TEXTE ORIGINALE, FOLCLOR, TEATRU) — „Manualul serbărilor școlare“. Vol. 1. Buc., Ed. Cugetarea, [1934]. 128 p. ; Ed. a 2-a reviz., 1934. 196 p. ; „Manualul serbărilor școlare“. Vol. 2. Buc., Ed. Cugetarea, [1935]. 223 p. ; Ed. a 2-a, 1935. 224 p. ; „Colecție de cîntece școlare și populare“. Buc., Ed. Cugetarea, [1936]. 152 p. ; „Teatru școlar și popular“. Vol. 1. Buc., Ed. Cugetarea, [1936]. 120 p. ; Ed. a 2-a, 1940. 113 p. ; „Teatru școlar și popular“. Vol. 2. Buc., Ed. Cugetarea, 1939. 140 p. ; „Comoara copiilor sau cartea virtuților“. Buc., Ed. Cugetarea, [1936]. 312 p. ; „Șezători obligatorii“. Buc., Ed. Cugetarea, 1937. 328 p. ; „Legende de păsări, animale, florilor, arborilor și legende religioase, istorice, geografice“. Buc., Ed. Cugetarea, [1937]. 200 p. ; Ed. a 2-a, 1943. 196 p. ; „Șezători de seară la foc“. Buc., Ed. Cugetarea, [1938]. 416 p. ; „Carte cu colinde. Cîntece de stea, plugușoare, vicleime, sorcove“. Buc., Ed. Cugetarea, 1940. 160 p. ; Ed. a 2-a, 1943. 155 p. ; „Colecție de ghicitori pentru șezători“. Buc., Ed. Cugetarea, 1940. 104 p. ; Ed. a 2-a, 1943. 104 p. ; „Noi știm să desenăm“ [Versuri]. Buc., Ed. tineretului, 1965. [40 p.] ; „Ghicitori“ [originale]. Buc., Ed. tineretului, 1967. 96 p. ; „Ghicitori pentru cunoașterea mediului înconjurător“. Buc., Ed. didactică și pedagogică, 1976. 68 p. ; „Teatru școlar“. Culegere. Buc., Ed. didactică și pedagogică, 1976. 244 n. În colab. cu N. Baltasiu și N. Tomescu) ; ÎN ANTOLOGII — „Cinel-cinel“. Buc., E.P.L., 1964, p. 505 ; „Povești și legende“. Buc., Ed. tineretului, 1958, p. 10-15, 26-35, 40-42, 56-58, 65-68, 91-92, 105-107, 118-120, 134-138, 147-149, 170-171, 173-179, 196-197 ; ISTORIE LITERARĂ — „Correspondența lui Panait Istrati. Pe marginea unei scrisori“. În : „Analele Brăilei“, VIII, nr. 1, ian.-mar. 1936, p. 33-37 ; „Perpessicius, profesorul“. În vol. : „Zilele culturii brăilene“. Brăila, 1971, p. 283-287 ; ALTE LUCRĂRI — „Cartea lucrului manual“. Buc., Ed. Cugetarea, [1939]. 246 p. ; „Invențiuni și descoperiri“. Buc., Ed. Cugetarea, 1940. 320 p. ; „Cum învățăm să desenăm“. Buc., Ed. de stat didactică și pedagogică, 1958. 68 p. ; „Cartea lucrului manual“. Vol.

1-2. Buc., Ed. de stat didactică și pedagogică, 1958. I: 138 p.; II: 172 p.; „Învățăm să colorăm“. Buc., [Ed. agro-silvică], 1968. 32 p.; „Desen decorativ“. Buc., Ed. Ion Creangă, 1970. 34 p.; „Desenăm și împletim /țesem/ motive românești“. Buc., Ed. Ion Creangă, 1973. 40 p. (În colab. cu Constantin I. Mirea); „Desenăm și colorăm motive decorative“. Buc., Ed. Ion Creangă, 1977. 32 p.

Ref.: 3, 19, 20

PANAIT, NICOLAE

Poet, publicist, dramaturg, prozator. Figură de legendă a literelor buzoiene. La nici 25 de ani, când murrea de ftizie (3 feb. 1941), semnase două plachete de versuri, 100 de piese „sătești“ într-un act, nuvele și publicistică în foileton, ediții din operele scriitorilor clasici, traduceri, dramatizări, prelucrări... S-a născut la 1 mar. 1917, în Buzău — cartierul „Mihai Viteazul“ — din părinți săraci: tata, ceferist, mama, îngrijitoare la parcul lui Marghiloman. Studii: două clase, Școala de arte și meserii Buzău (1926-1928). Ca elev, învățase singur italiana, franceza, engleza. Abandonând școala, datorită unor conflicte cu profesorii, răătăcește în nordul Moldovei, unde îi apar primele poezii („Glasul Bucovinei“, 1931) și debutează editorial (vol. „Răstigniri“, 1934). La 18 ani e redactor, apoi colaborator al ziarului „Acțiunea Buzăului“. În „A.B.“ îi apar timp de 6-7 ani zeci de poezii, proze, reportaje, pamflete contra potențailor vremii, cronici culturale, plastice, politice... multe suspectate ca fiind prea „rebele“. Concomitent, face gazetărie, corectură, paginație, expediție. Apărător al drepturilor muncitorești, N.P. inițiază în Buzău „Vremea nouă“ (1936), organ de luptă socialistă și democratică. Un timp (1937) trece ca redactor al cotidienei bucureștene „Frontul“ și „Frontul românesc“. Neacceptând războiul, dezertează din armata „aducătoare de moarte“ (1939), e arestat și internat la Cîmpina, apoi la Rm. Sărat. Mai presus de creație, lui N.P. îi rămîne fascinantul chip al „poetului proletar“, peregrin răzvrătit, pătimaș în scris, în luptă și în dragos-

te...'). A semnat: Dinu Trestian, M. Arbore, A. Dumbrăveanu. OPERA: POEZIE — „Răstigniri“. Cernăuți, [1934]. 31 p.; „Întoarcerea în legendă“. Buzău, Tipografia Luca Oprescu, 1935. 24 p.; DRAMATURGIE²⁾ — „Unirea“. Scenetă istorică în versuri, într-un act. [1937]. 8 p.; „Fată de măritat“. Comedie într-un act. [1938]. 12 p.; „Unde duce beția“. Piesă morală într-un act. F.a. 16 p.; „Ginerele pictorului“. Comedie într-un act. F.a. 14 p.; „Puterea jurământului“. Piesă patriotică într-un act. F.a. 16 p. „Domnu' deputat“. Comedie într-un act. F.a. 16 p.; „Patima nenorocită“ (La joc de cărți). Piesă morală într-un act. F.a. 12 p.; „Trei ori trei fac nouă“. Farsă într-un act. F.a. 15 p. etc.; EDITII — Negruzzi, C. „Muza de la Burdujeni“. Farsă într-un act. F.a. 16 p.; Facca, [Costache]. „Franțuzitele“. Comedie într-un act. F.a. 16 p.; TRADUCERI, LOCALIZĂRI, DRAMATIZĂRI, PRELUCRĂRI — Swift. „Guliver în țara piticilor“. [Tr.]. 1939. 56 p.; Collodi, C. „Țândărică“. Năzdrăvăniile și pățaniile lui. [Tr., loc.]. 1939. 64 p.; Twain, Mark. „Goana după elefant“. Comedie polițistă într-un act. [Drm.]. F.a. 20 p.; Dickens, Charles. „David Copperfield“. Roman pentru tineret. [Pr.]. F.a. 64 p.

Ref.: 215, 227, 240, 254

CRĂCIUN, DUMITRU

Traducător, poet. S-a născut în satul Rășcani, comuna Șuletea — Vaslui, la 10 aug. 1906. Primele clase, alături de tatăl său, țăran, întârziat în școlarizare.

¹⁾ În unicu-i costum negru cu papilon, înalt, cu ochii mari, migdalați, cu fața și pomeții pământii, cu sprincene stufoase și mustață. Veșnic notînd tot ce-l interesa. A călcat cartierele mărginașe ale orașului, s-a închipuit „rege al romilor“, poet în casa lui Marghiloman. A avut convingerea că este chemat, prin intermediul scrisului, să înlăture răul social... (Conv. cu Bucur Chiriac, 20 dec. 1979).

²⁾ După unele afirmații (v. A.B., VIII, nr. 353, 9 feb. 1941, p. 6), N.P. „a scris aproape 100 bucăți de teatru care i-au fost tipărite și răspindite în toată țara“. Neavînd alte surse bibliografice, noi le-am înregistrat numai pe cele existente în B.A.R. Acestea, ca și edițiile, traducерile etc... au apărut la Buzău, Ed. Ioan Călinescu.

Liceul la Birlad și Huși, bacalaureatul la Chișinău (1927). Absolvă strălucit Facultatea de filologie clasică din Iași (1931), după care profesează la Carei (1931-1936). Se transferă apoi definitiv în Rm. Sărat — ca profesor de latină, greacă, română — unde funcționează, în ultimele două decenii, și ca director de studii al Liceului „Al. Vlahuță”, până la pensionare (1970). Profesor emerit, autor de manuale și antologii, unul dintre cei mai avizați traducători și editori al clasicii latini: Cicero, Horațiu, Vergiliu. Primul tălmăcitor în română al „Filipicelor” ciceroniene, integral cele 14 discursuri. Articole, studii, traduceri, poezii la: „Glas tinăr” (Rm. S.), „Orpheus”, „Favonius”, „Convorbiri literare”, „Studii clasice”, „Revista clasică”, „Ovidianum”, „Zeitschrift” (Berlin), „Revue des études latines” (Paris), „Ausonia” (Roma). În 1947 D.C. încredințează tipografiei din localitate placheta „Grișor”, compuneri de factură bucolică, ne-reprezentative. OPERA: TRADUCERI — „Ciclopul” [Rapsodia a IX-a din „Odyseia” lui Homer]. Carei, Tipografia Roth și Komaromy, 1935. 19 p.; Horatius Flaccus, Quintus. „Satire”. Traducere în metru original. Rm. Sărat, Tipografia „Munca” N.C. Ionescu, 1938. 40 p.; „Didona”. Traducere în metru original. Rm. Sărat, Librăria și tipografia „Poporul” Iorgu Constantiniu, 1939. 24 p.; Cicero, Marcus Tullius. „Filipice”. [Discursuri împotriva lui Marcus Antonius]. Buc., E.P.L.U., 1968. XXXIII + 236 p.; Cicero, Marcus Tullius. „Filipice”. Ed. a 2-a. Buc., Ed. Albatros, 1972. XXI + 306 p.; EDITII; MANUALE — Ciceronis, Marci Tullii. „Pro Aulo Licinio Archia poeta”. Text latin cu o introducere și explicațiuni... Carei, Tipografia Roth și Komaromy, 1935. 20 p.; Taciti. „Historiae et Annales”. Text latin adnotat și comentat... [Dactilogramă], 1938. 230 p. ANTOLOGII — „Excerpte din poezii latini” (Catullus, Vergilius, Horatius). Carei, Tipografia Roth și Komaromy, [1936]. 31 p.; „Proză latină”. Buc., Ed. tineretului, 1964. 270 p.; Ed. a 2-a, revăzută și adăugită, 1967, 256 p.; „Antologia poeziei latine”. Buc., Ed. Albatros, 1973. XXVIII + 290 p.; ALTE LUCRĂRI — „Quintus Horatius. Studiu metric”. (Bimilenarul horațian). Carei,

Tipografia Roth și Komaromy, 1935. 28 p. ; „Arta poetică horațiană“. Studiu și comentarii. [Dactilogramă], 1977. 200 p. „Scriitori greci și latini“ — mic dicționar (în colab.). Buc., Ed. științifică și enciclopedică, 1978, p. 231, 238, 245, 256, 266, 280, 302, 303, 304, 308, 313, 320, 327, 330, 346, 348, 350, 351, 364 ; VER-SURI ORIGINALE — „Grișor“. Rm. Sărat, Tipografia „Munca“ Marian N. Ionescu, 1947. 88 p. ; „Ad Ovidii statuum“ [Imn aniversar redactat în latinește, versuri safice, cu ocazia Congresului „Ovidiu“]. În : „Acta Conventus omnium gentium Ovidianis studiis fovendis“. Tomis a die XXV ad diem XXXI mensis Augusti MCMLXXII habiti. București, 1976. p. 43-44.

Ref. : 85, 157, 237

IONESCU-NIȘCOV, TR.

Istoriograf și istoric literar, traducător, editor ; renumit slavist. Născut în satul Grăjdana, comuna Tisău, la 9 mar. 1898. Absolvă Școala normală (Bz., 1918) și Liceul „Al. Hasdeu“. E învățător pînă în 1926, după care urmează concomitent două facultăți : drept și litere (abs. 1930). Bursier doctorand la Praga (1937), revine în țară spre a ține cursuri de limba cehă la Institutul de studii sud-est europene, condus de N. Iorga, și la Academia comercială. Lector, devenit profesor de limba și literatura română la celebra universitate pragueză (1940-1944 ; 1946-1949). Cercetător principal la Institutul de istorie „N. Iorga“ al Academiei, Tr. I.-N. va crea, împreună cu Emil Petrovici, „Asociația slaviștilor din România“ (1957) și anuarul „Romanoslavica“ (1958), după ce, cu un deceniu în urmă, editase la Praga „Románoslavica“. Numeroase articole, eseuri, recenzii, dări de seamă îi apar în publicații românești : „Curentul“, „Cuvîntul“, „Lumea românească“, „Revista Fundațiilor“, „Revista istorică“, „Revue roumaine d'histoire“ etc. și străine : din Praga, Sofia, Salonic, Paris, Berlin. Pasionat propagator al culturii noastre peste hotare, istoriograf al relațiilor româno-cehoslovace, Tr. I.-N. semnează totodată inedite contribuții is-

torico-literare privind „familia Hasdeu“ sau J. Urban Jarnik, studii de folcloristică, numeroase traduceri. OPERA : ISTORIOGRAFIE ; ISTORIE LITERARĂ (selectiv) — „Slavische Klänge in der rumänischen Literatur“. Praga, 1935, p. 180-186 (Extras din „Slavische Rundschau“, VII, 1935) ; „Obzor sovremennoj rumynskoj literatury“. (Scurtă privire asupra literaturii române moderne). Praga, 1937. 7 p. (Extras din „Centralnoja Evropa“, nr. 1, 1937) ; „Contribuții la relațiunile româno-cehoslovace“. Buc., 1938. 11 p. (Extras din „Revista fundațiilor regale“, nr. 3, 1938) ; „Preklady ze slovanskyh literatur do rumunstiny“. (Traduceri din literaturi slave în românește). Praga, 1939, p. 339-346 (Extras din „Slavia“, XVI, 1939) ; „Alexandru Hasdeu“. Contribuții la cunoașterea familiei Hasdeu“. Buc., 1941, p. 69-90. (Extras din „Revista istorică“, vol. XXVII, nr. 1-12, 1941) ; „Tradiția chirilo-metodiană în istoria slavilor apuseni“. [Conferință]. Buc., Institutul pentru cercetarea sud-estului european, 1941. 32 p. ; „Povestirile lui Alexandru Hasdeu“. Praga, 1948, p. 90-110 (Extras din „Romanoslavica“, vol. 1, nr. 1, 1948) ; „Scurtă privire asupra lucrărilor mai noi din istoriografia cehoslovacă“. Buc., 1956, p. 153-160 (Extras din „Studii“, IX, nr. 6, 1956) ; „Aspecte sociale din Țările Române în însemnările unor călători și publicații rusești de la începutul sec. al XIX-lea“. Buc., 1957, p. 96-101 (Extras din vol. „Relații româno-ruse în trecut“, 1957) ; „Kirdjali dans la littérature universelle“. Buc., 1958, p. 105-123 (Extras din „Romanoslavica“, I, 1958) ; „Grigorii Skovoroda i filosofskie raboti Alexandre Hjidua“ (Grigorii Skovoroda și lucrările filozofice ale lui Alexandru Hasdeu). Buc., 1958, p. 149-162 (Extras din „Romanoslavica“, II, 1958) ; „Bogdan Petriceicu-Hasdeu a «Rukopisy» Václava Hanka“ („Bogdan Petriceicu-Hasdeu și «Manuscrisele» lui Václav Hanka“). Brno, 1961, p. 368-376 (Extras din „Sbornik práce filosofické fakulty brněnské university“, X, 1961) ; „Scrierile lui Boleslav Hasdeu în limba rusă“. Buc., 1962, p. 151-155 (Extras din „Romanoslavica“, V, Istorie, 1962) ; „Corespondența dintre Jan Urban Jarnik și Petre Ispirescu“. Buc.,

1963, p. 639-682 (Extras din „Studii și cercetări de istorie literară și folclor“, XII, 1963) ; „Scrierile filozofice ale lui Alexandru Hasdeu și gânditorul ucrainean Grigorie Savici Skovoroda“. Buc., 1965, p. 191-207 (Extras din „Romanoslavica“, XII, Filozofie, 1965); „Corespondența dintre Livia Maiorescu și Jan Urban Jarnik“. Buc., 1974, p. 551-558 (Extras din „Revista de istorie și teorie literară“, XXIII, 1974) ; FOLCLORISTICĂ — „Un episod din vremea lui Vasile Lupu în poezia populară malorusă“. Buc., 1933, p. 39-44 (Extras din „Revista istorică“, XIX, 1933) ; „Funcția socială a folclorului balcanic“. Buc., Institutul pentru cercetarea sud-estului european, 1940. 28 p. ; „Der Verrat als episches Motiv in der serbokroatischen, rumänischen u. bulgarischen Volkspoesie“. Buc., 1942, partea I, p. 373-393 (Extras din „Buletinul Institutului român din Sofia“, 1941) ; partea a II-a, Leipzig, 1941, p. 301-340 (Extras din „Zeitschrift f. slavische Philologie“, Bd. XVII, 1941) ; „Haiducia și cîntecele haiducești“. Buc., 1968, p. 113-126 (Extras din „Revista de folclor“, III, nr. 2, 1968) ; „Probleme și concepții novatoare în cercetările etnografice și folclorice ale «Cercului lingvistic din Praga»“. Buc., 1970, p. 313-321 (Extras din „Revista de etnografie și folclor“, t. 15, 4, 1970) ; EDITII — Jarnik, Jan Urban. „Corespondență“. Vol. 1. Buc., Ed. Minerva, 1980. 396 p. ; ALTE LUCRĂRI — „Scurtă monografie toponimică : satul Grăjdana“. Buc., 1958, p. 21-30 (Extras din „Romanoslavica“, III, 1958) ; „Documente slavo-române în Biblioteca națională din Sofia“. Buc., 1963, p. 425-441 (Extras din „Romanoslavica“, VIII, 1963) ; „Acte de cancelarie domnească, documente și miniaturi“. Buc., Ed. Meridiane, 1974. 120 p. (În colab. cu Maria Soveja) ; TRADUCERI — Askenazy, Ludvik. „Primăvara germană“. Buc., Ed. tineretului, 1957. 232 p. (În colab. cu Emanoil Cerbu) ; Jirasek, Alois. „Împotriva tuturor. O pagină din epopeea cehă“. Buc., Ed. tineretului, 1957. 703 p. (În colab. cu Emanoil Cerbu) ; Urban, A.J. „Marinarul Karel“. Buc., Ed. tineretului, 1958. 171 p. (În colab. cu Nicolae Mihăilescu) ; Kalcik, Rudolf. „În munții de la graniță“. Buc., Ed. militară, 1960. 142 p. (În colab. cu Dumitru Manu) ;

Pasek, Mirko. „Caravana de abanos“. Buc., Ed. tineretului, 1964. 328 p. (În colab. cu Adrian Rogoz); Blazková, Jaroslava. „Insula căpitanului Hașașar“. Buc., Ed. tineretului, 1965. 168 p. (În colab. cu N. Teică); Hasek, Jaroslav. „Micul scamator“ (Culegere de povestiri umoristice). Buc., Ed. tineretului, 1965. 152 p.; Němcová, Božena. „Virtelnița de aur“. Povești. Buc., Ed. tineretului, 1967. 240 p. (În colab. cu Otilia Cazimir și Livia Stroescu); Fiker, Eduard. „Cazul C.-L“. Buc., Ed. tineretului, 1967. 344 p. (În colab. cu N. Jianu); Ptácník, Karel. „Contingentul 21“. Roman. Buc., E.P.L.U., 1968. 492 p. (În colab. cu N. Velea).

Ref.: 35

MIHAESCU, NICOLAE

Critic literar, editor, lingvist, traducător, autor de cărți pentru copii. S-a născut la 17 ian. 1910 în Rm. Sărat, unde urmează clasele liceale. Absolvent al Facultății de litere și filozofie București (1933). Profesor de limba română la Liceul Casei corpului didactic din Capitală (1934-1937), devine asistent universitar, apoi șef de lucrări la catedra de limba și literatura română și la catedra de istorie a literaturii universale (1937-1952). Între 1952-1970 a lucrat în redacțiile culturale ale Radioteleviziunii Române. Debutul editorial, cu articole de critică literară („Oameni și idei“, 1937), poartă girul lui N. Iorga. După elaborarea edițiilor comentate din N. Filimon, Anton Pann, Petre Ispirescu, Șt. O. Iosif, Al. Odobescu și obținerea titlului de doctor în filologie (teza: „Valori literare în opera lui Nicolae Filimon“, 1943), N. M. se consacră pasionat studiilor lingvistice, cu caracter didactic sau de largă popularizare. Lui i se datorează și noua tălmăcire a fabulelor lui La Fontaine. Colaborări: „Dimineața copiilor“, „Lumea copiilor“, „Universul copiilor“, „Universul literar“, „Viața literară“, „Revista Fundațiilor“, „Bilete de papagal“, „Semanalul“, „Acțiunea“, „Universul“, „Informația Bucureștiului“, „România literară“, „Limba română“, emisiuni radio. OPERA: CĂRȚI PENTRU COPII — „Îngerii pământului.“ Buc., Ed. Curierul judiciar, 1931.

83 p. [debut efemer, vol. de versuri în colab. cu Sandu Viroagă, alias Ștefan Stănescu] : CRITICĂ LITERARĂ — „Oameni și idei“. Buc., Ed. Casei școalelor, 1937. 328 p. ; „Fragmente de critică literară“. Buc., Ed. Casei școalelor. [1939]. 345 p. ; STILISTICĂ — „Valori literare în opera lui Nicolae Filimon“. Buc., Ed. Casei școalelor, 1943. 127 p. ; EDITȚII — Filimon, N. „Ciocoi vechi și noi“. Buc., Ed. Cugetarea, [1941]. 294 p. ; Pann, Anton. „Opere alese“. Vol. 1-2. Buc., Ed. Cugetarea, 1941. I : 286 p. ; II : 253 p. ; Ispirescu, P. „Legende sau basmele românilor“. Buc., Ed. Universul, 1943. 191 p. ; Iosif, Șt. O. „Poezii“. Buc., Ed. Cugetarea, [1943]. 189 p. ; Odobescu, Al. „Scrieri alese“. Vol. 1-2. Buc., Ed. Universul, 1943. I : 280 p. ; II : 251 p. ; TRADUCERI — La Fontaine. „Fabule“. Buc., Ed. Albatros, 1978. 80 p ; ALTE LUCRĂRI (LINGVISTICĂ) — „Abateri de la exprimarea corectă“. Buc., Ed. științifică, 1963. 119 p. ; „Limba noastră“. Probleme de lexic și construcții gramaticale. Buc., Ed. didactică și pedagogică, 1963. 132 p. ; „Carte despre limba românească“. Pentru o corectă și frumoasă exprimare. Buc., Ed. didactică și pedagogică, 1972. 188 p. ; „Cum e corect ?“. Îndreptar de limbă românească. Buc., Ed. Ion Creangă, 1973. 128 p. ; „Norme gramaticale și valori stilistice“. Buc., Ed. didactică și pedagogică, 1973. 191 p. ; „Dinamica limbii române literare“. Vocabular, sintaxă, stil. Buc., Ed. Albatros, 1976. 149 p. ; „Îndrumări pentru studiul limbii române“. Vocabular și gramatică. Buc., Ed. didactică și pedagogică, 1976. 87 p. ; „Aspecte lexicale și gramaticale ale limbii române literare“. Buc., Ed. științifică și enciclopedică, 1978. 160 p.

Ref. : 19

BEȘCHEA, CLEMENTA

Autoare de cărți pentru copii. Născută la 5 nov. 1905, în comuna Lopătari. Școala normală în Buzău (abs. 1923), concomitent cu Școala secundară de fete, actualul liceu „M. Eminescu“. Profesia de învățătoare și-o practică la Mărăcineni (1926-1960), stabilindu-se după 1962 la Ploiești. De la nevinovate însemnări într-un

caiet intim : „Condica mea de prezentă“ (!), unde-și notează observații asupra copiilor — debutul în „Sfatul sătenilor“ (1934), girat de Serbescu-L. Mai publică la „Tribuna învățătorimii“, „Vlăstarul“, „Acțiunea Buzăului“, „Acțiunea literară“, „Gindirea“. Culegerea sa de schițe, „Voinicii pământului“ (1938), e premiată de Casa corpului didactic și tradusă ulterior în Anglia. Mică glorie, căci C.B. va pune repede punct activității literare. Membru fondator al Grupării învățătorilor scriitori. OPERA : CĂRȚI PENTRU COPII — „Voinicii pământului“. Buzău, Ed. Ioan Călinescu, [1938]. 67 p.

Ref. : 3, 206

BAICULESCU, ALEXANDRU

Poet. S-a născut în satul Rubla, comuna Valea Rîmnicului, la 29 sept. 1913. Liceul teoretic din Rm. Sărat, trei ani de Litere la Universitatea bucureșteană (1932-1935), în sfârșit, Școala militară de ofițeri activi, absolvită în 1938. Debutează cu proză și versuri în revista sa, „Caiet lunar de literatură și artă“ (Rm. S., 1934), apoi cu o plachetă de 21 poeme închinată mamei (1939). Teme dintotdeauna: dragostea, tristețea despărțirii, obsesiile soldatului pe cîmpul de luptă, natura cu imagini încărcate de metaforă... Moare în război, la 9 sept. 1942, lăsînd familiei un număr de inedite, parțial apărute în „Convorbiri literare“ prin grija fratelui George B. și a editorului I.E. Torouțiu. OPERA : POEZIE — „Cale lactee“. Brașov, 1939. 49 p. [Pe copertă : Tipografia „Poporul“ din Rm. S. !].

Ref. : 27, 97, 198, 237

CREȚU, ION (Ion Gh. Oancea Crețu)

Istoric literar, eminescolog, editor. Născut la 20 oct. 1893, în comuna Valea Rîmnicului, din părinți țărani ; m. 16 ian. 1970. Studii secundare la București, Facultatea de litere la Iași, unde profesor îi e G. Ibrăileanu (abs. 1918), funcționînd în Rm. Sărat și, după 1932, în Capitală, mult timp ca director de liceu („Gh. Lazăr“). Debutează la „Patria“, Cluj (1920). Pre-

ocupări pentru Heliade, Eminescu, Creangă, Ibrăileanu. Editarea în patru și, respectiv, două volume a operei lui Eminescu este o acțiune temerară și unică până astăzi, mai ales prin identificarea și punerea în valoare a publicisticii politice, de la ziarul „Timpul“, a Luceafărului poeziei românești. De la I.C. ne-au rămas apreciate manuale pentru învățământul secundar (1925-1947), scoase în colab. cu Al. Rosetti, J. Byck și R. Petre. OPERA : ISTORIE LITERARĂ — „Viața lui Eliade“. Buc., Ed. Cultura românească, 1939. 228 p.; „Mihail Eminescu“. Biografie documentară. Buc., E.P.L., 1968. 461 p.; „G. Ibrăileanu. Restituiri literare“. Buc., Ed. Academiei R.S.R., 1968. 392 p.; EDIȚII — Creangă, Ion. „Povești, amintiri, anecdote și istorioare“. Buc., 1939. 391 p.; Eminescu, M. „Opere“. Vol. 1-4. Buc., Ed. Cultura românească, 1939. I: XV + 539 p.; II: 476 p.; III: 519 p.; IV: 576 p.; Eminescu, M. „Opera politică“. Vol. 1-2. Buc., 1941. I: 624 p.; II: 596 p.; Eminescu, M. „Poezii“. Cuvînt înainte de T. Arghezi. Buc., E.P.L., 1965. 352 p.; idem, Buc., Ed. Minerva, 1971. 352 p.; Ibrăileanu, G. „Scriitori români și străini“. Vol. 1-2. Buc., E.P.L., 1968. I: XLV + 434 p.; II: 471 p.; MANUALE ȘI ANTOLOGII LITERARE PENTRU ELEVI (selectiv) — „Lecturi literare în proză din cei mai aleși scriitori români...“ Buc., 1925. 120 p. (În colab. cu R. Petre); „Antologie literară cuprinzînd lectura particulară a elevilor...“. Buc., 1947. 440 p. (În colab. cu J. Byck) etc. *Ref.* : 19, 21, 24, 27, 35, 116, 132, 237

ICHIM, IOAN

Critic literar. Născut în Pogoanele, la 3 dec. 1905, într-o familie numeroasă; m. 7 mar. 1970. Liceul „B.P. Hasdeu“, apoi Facultatea de litere și filozofie din București, absolvită în 1933. Profesează cîțiva ani la Rm. Sărat și Brăila (unde-și scoate, în regie proprie, cele două broșuri despre L. Rebreanu și Gib Mihăescu), iar din 1943 la Buzău. „Studiile“ sale, modeste schițe monografice destinate uzului didactic, urmînd tipicul biografiei și analizei fiecărei opere, sînt printre primele apărute în volum despre scriitorii respectivi; lui Gib. Mihăescu îi intuiește firesc talentul, susți-

nînd că „Donna Alba” ar fi cel mai bun roman al său — în dezacord însă cu unele păreri ulterioare ale criticii. OPERA : CRITICĂ LITERARĂ — „Liviu Rebreanu”, studiu literar. Brăila, Tipografia Nic. Orhidan, 1940. 74 p. ; „Gib I. Mihăescu”, studiu literar. Brăila, Tipografia Nic. Orhidan, 1942. 72 p.

Ref. : 237

RĂDULESCU-POGONEANU, ELENA

Istoric literar, editor. Soția filozofului I.A.R.-P. Vede lumina zilei la Rm. Sărat, în 1876 ; m. 1958. Absolvă școlile normale superioare din București (1899) și Sèvres — Franța (1901). Licențiată în filologie modernă (1904), va profesa mult timp la Școala de fete „Elena Doamna”. E.R.-P. semnează manuale de limba franceză pentru cursul secundar, celebre în epocă, iar în „Lamura”, „Convorbiri literare”, „Arhiva românească” unele pagini de istorie literară : V. Alecsandri. Colaboratoarea revistei „Boabe de grîu”. O documentată monografie a bardului de la Mircești îi apare la Craiova (1940), concomitent cu ediția de „Poezii” ale acestuia, col. „Clasicii români comentați”. OPERA : ISTORIE LITERARĂ — „Viața lui Alecsandri”. Craiova, Ed. Scrisul românesc, 1940. VII + 346 p. ; „Vasile Alecsandri și Wilhelm de Kozebue. O scrisoare către Alecsandri”. Buc., 1942. 38 p. (Extras din „Arhiva românească”, Tom. VIII) ; „Maria Cantacuzino”. Buc., 1943. 16 p. (Extras din „Convorbiri literare”, ian. 1943) ; EDIȚII — Alecsandri, Vasile. „Poezii”. Cu un studiu despre viața lui Alecsandri, note și comentarii de... Vol. 1-2. Craiova, Ed. Scrisul românesc, 1940. I : XXXI + 532 p. ; II : 506 p. ; TRADUCERI — Wigin (Kate Douglas). „Rebecca de la Valea Soarelui” (Roman din lumea americană). Buc., 1928. 380 p. ; ALTE LUCRĂRI — „Școala Centrală de fete din București”. Buc., 1935. 51 p. (Extras din „Boabe de grîu”, V, nr. 12, dec. 1935) ; „Din metodică limbii franceze”. Îndrumări pentru aplicare de texte. Buc., 1935 147 p.

Ref. : 35

TAUTU, NICOLAE

Poet, prozator, dramaturg. Buzoian prin naștere (Cislău, 24 nov. 1919 ; m. 13 iun. 1972), își trăgea obârșia din Ion Tăutu, „străbunul logofăt” moldovean de pe vremea lui Ștefan cel Mare. Ca ofițer, tatăl se statornicise în Cislău — leagănul copilăriei viitorului poet. Carieră militară, pregătită în școlile de la Tg. Mureș, Cernăuți și București, devenind ofițer activ de infanterie (1942), ierarhic pînă la gradul de colonel. Participant la luptele împotriva fascismului pe teritoriile Ungariei și Cehoslovaciei, iar după război, activist de partid, membru în Consiliul de conducere al Uniunii Scriitorilor. Primele versuri, la „Freamătul literar” (1936), apoi o plachetă : „Tăceri pentru apă vie” (1940), cu note peste uzanța scrierilor ulterioare și de neomis în vreo selecție antologică. N. T. însuși va reveni obsesiv la poemele inițiale (1937-1945), publicînd în anul morții acea „Prefață la inima mea” — rememorare a aurei esenienne sub care debutase. Prezență notabilă în presă : „Universul literar”, „Adevărul literar și artistic”, „Vremea”, „Fapta”, „Ecoul”, „Lumea”, „Moldova”, „Timpul”, apoi la „Scînteia”, „România liberă”, „Contemporanul”, „Viața românească”, „Gazeta literară”, „Steaua”, „Luceafărul” ș.a.m.d. Apreciat exponent al umanismului socialist, fecund în aproape toate genurile literare (peste 50 volume : poezii, romane eroice și de aventuri, nuvele, povestiri, piese de teatru, schițe umoristice etc.), N.T. scrie cărți manifest-educative pentru soldați și tineri, despre glorie și jertfe ostășești, despre devenirea românească postbelică. Aparte, sub raport valoric, volumele de versuri „Itinerar liric — George Enescu” (1961), „Portret interior” (1965), „Vox maris” (1968), „Cîntarea cîntărilor mele” (retrospectivă : 1940-1971), trilogia epică „Împlinire” (1967), drama „Ecaterina Teodorescu” (1957). Amintiri comice ori farse — al căror mare iscoditor intrat în legendă era — în lucrările : „Cînd zîmbesc scriitorii și artiștii” (1967), „Întoarcerea argonauților” (1970). „Hai să rîdem împreună” (1971). Scenarist de film („Vultur 101”) și libretist de operă („Fata cu garoafe”). Laureat al Premiului de Stat, pentru volumul de versuri „Stîncă de pe Tatra”

(1952). OPERA : POEZIE — „Tăceri pentru apă vie“. Cernăuți, 1940. 37 p. ; „Mătăanii de zăpadă“. Cernăuți, 1943. 29 p. ; „În cadența anilor ce vin“. Buc., [1949]. 53 p. ; „Și s-au întors pădurile 'napoi“. [Poem]. Buc., Ed. de Stat, 1949. 48 p. ; „Slăvim pe Vladimir Illici“. Buc., Ed. Direcției Superioare Politice a Armatei, 1950. [Vol. nepaginat] ; „Stînca de pe Tatra“. Buc., E.S.P.L.A., 1952. 100 p. ; „Mindrie“. Buc., Ed. militară a Ministerului Forțelor Armate, 1954. 184 p. ; „Inscripții“. Buc., E.L.A., 1955. 160 p. ; „De la inimă la inimă“. Buc., Ed. militară a Ministerului Forțelor Armate, 1957. 220 p. ; „Cînd au plecat cocorii“ (Carnet de front). Buc., Ed. tineretului, 1958. 168 p. ; „Rapsodia Română“. Buc., Ed. militară, 1960. 263 p. ; „Itinerar liric: George Enescu“. Buc., E.P.L., 1961. 112 p. ; „Carnet de cazarmă“. Buc., Ed. militară, 1962. 170 p. ; „Cantata eroică“. [Poem]. Buc., Ed. militară, 1964. 120 p. ; „Portret interior“. Buc., E.P.L., 1965. 92 p. ; „Omagiu anilor de aur“. Buc., Ed. militară, 1966. 104 p. ; „Interludiu“. Buc., Ed. tineretului, 1967. 144 p. ; „Vox maris“. Buc., E.P.L., 1968. 184 p. ; „Pro Patria“. Buc., Ed. militară, 1970. 136 p. ; „Cîntarea cîntărilor mele“ (1940-1971). Buc., Ed. Eminescu, 1971. 400 p. ; „Balada comunistului fără nume“. Buc., Ed. militară, 1971. 160 p. ; „Prefață la inima mea“. [Poeme: 1937-1945]. Buc., Ed. Minerva, 1972. 136 p. ; „Patriei cîntările mele“. Antologie. Buc., Ed. militară, 1974. 112 p. ; PROZĂ — „Carnetul soldatului Tîlică“. Buc., Ed. Direcției Superioare Politice a Armatei, [1948]. 127 p. ; „Doi frați, doi eroi“. Buc., Ed. Direcției Superioare Politice a Armatei, 1949. 52 p. ; „Două alegeri“. Schițe umoristice. Buc., Ed. tineretului, 1950. 31 p. ; „Cătălina“. Adevărata viață a eroinei Ecaterina Teodoroiu. Buc., Ed. militară a Ministerului Forțelor Armate, 1959. 127 p. ; „Noul comandant“. Schițe de azi și de ieri. Buc., Ed. militară, 1962. 148 p. ; „Fata cu arma“. Buc., Ed. tineretului, 1962. 292 p. ; „Așa cum a fost“. Roman. Buc., Ed. militară, 1963. 430 p. ; „Împlinire“. Roman. Vol. 1-3. Buc., E.P.L. 1966. Vol. 1 : „Fata din inima țării“ ; Vol. 2 : „La capătul nopții“ ; Vol. 3 : „Sub arcul de triumf“ ; „Cînd zîmbesc scriitorii și artiștii“. Buc. E.P.L., 1967. 188 p. ;

„Aliatul nr. 1“. Fals tratat de aventură și umor. Buc., Ed. tineretului, 1967. 296 p. ; „Insula liniștită“. [Nuvele]. Buc., Ed. militară, 1968. 111 p. ; „Enigmatica Solveig“. Roman. Buc., Ed. tineretului, 1969. 208 p. ; „Plecat-am nouă din Vaslui“. Roman. Buc., Ed. militară, 1969. 344 p. ; „Întoarcerea argonauților“. Buc., Ed. Eminescu, 1970. 248 p. ; „Hai să rîdem împreună“ [Volum selectiv de umor]. Buc., Ed. Albatros, 1971. 367 p. ; „Secretul documentului X“. Roman. Buc., Ed. militară, 1972. 152 p. ; „Misiunile căpitanului Dan“. Buc., Ed. Eminescu, 1972. 327 p. ; „Nimeni n-a murit de ris“. Iași, Ed. Junimea, 1978. 191 p. ; DRAMATURGIE — „Furtuni de primăvară“. Piesă în trei acte (șase tablouri). Buc., E.S.P.L.A., 1954. 84 p. ; „Puterea jurămîntului“. Piesă într-un act. [Versiune prescurtată după piesa „Furtuni de primăvară“]. Buc., E.S.P.L.A., 1955. 61 p. ; „Zbor de noapte“. Piesă în trei acte (șase tablouri). Buc., Ed. militară a Ministerului Forțelor Armate, 1956. 76 p. ; „Ecaterina Teodorescu“. 3 acte, 5 tablouri și un prolog. Buc., 1957. 47 p. ; „Eroina de la Jii“. Piesă într-un act. Buc., Ed. de stat didactică și pedagogică, 1958. 51 p. ș.a. ; CĂRȚI PENTRU COPII — „Pentru pionierii țării“. Versuri. Buc., Ed. tineretului, 1963. 136 p. ; „Băiatul și luna“. Roman. Buc., Ed. tineretului, 1965. 232 p. ; Ed. a 2-a, Ed. Ion Creangă, 1971. 391 p.

Ref. : 2, 3, 20, 21, 23, 24, 38, 237

PICLE, CONST. (Const. Teodorescu)

Poet. A văzut lumina zilei în 1906, satul Piclele, comuna Berca; m. 1931, de plămîni, la sanatoriul Cosmuța — Cluj. Studiile medii în Buzău, cele superioare în Capitală. În timpul studenției, pentru a se întreține, lucrează la Biblioteca Academiei sau ca secretar de redacție al „Universului literar“ (seria I), unde publică poezii, recenzii și proză, reținîndu-i-se ca mai valoros un fragment din romanul proiectat „Boieri de țară“, ce trimite la locurile natale. Postum (1941), în cadrul colecției strict poetice „Adonis“, îi apare placheta „Soare de dimineată“ — creații ale vîrstei de 19-21 ani, din perioada buzoiană a debutu-

lui („Muguri“) și bucureșteană („Universul literar“). În cele 14 poeme depistate de editor, C.P. își dezvăluie noblețea interioară dusă pînă la puritate, muzicalitatea gravă, apropierea de natură. Un literat dispărut și uitat mult prea devreme... OPERA : POEZIE — „Soare de dimineață“. Buc., 1941. 32 p.

Ref. : 237

ȘTEFAN, PETRE

Eseist, istoric literar. Născut la 4 mar. 1913, în satul Cotu-Ciorii, comuna C.A. Rosetti, dintr-o familie de muncitori ceferiști. Diplomat în filologie și istorie, profesor de literatura română și universală la Liceul „M. Eminescu“ din Buzău. Eseurile sale despre gîndirea prelogică a primitivului, daimonul socratic ori L. Blaga (între anii 1941-1944) sînt continuate cu solide studii de istorie literară despre un Dosoftei, Cîrlova, Coresi, încă în manuscris. A colaborat, sporadic, la „Viața Buzăului“ (pseudonim : Petre Șendrea), „Limba și literatură“, „Școala buzoiană“, revista liceului : „Năzuințe“, culegerile jubiliare „V. Voiculescu“. După P.Șt., poetul „Ultimelor sonete...“ își trage obîrșia din oieri sălișteni transhumanți ; Dimitrie Barbu, Barbovici, nu Barilovici !, e moldovean, născut în satul Becești, pe Molnița ; Coresi, tipograful primelor cărți în limba română, descinde din vechea așezare Cucuteni, Stilpu de azi, fapt probat cu documente interpretate prin judicioase coroborări. OPERA : ESEURI — „Gîndirea prelogică a primitivului“. Buzău, Tipografia Bălănescu, 1941. 63 p. ; „Daimonul socratic“. Buzău, Tipografia Bălănescu, 1942. 30 p. ; „Plinirea vremii“. (Tendințe în literatura antică). Buzău, Tipografia Fr. Dumitrescu, [1944]. 35 p. ; „Lucian Blaga“. (O lucrare polemică). Buzău, Tipografia Bălănescu, 1944. 28 p. ; ISTORIE LITERARĂ ¹⁾ — „Enigma poetului moldovean Dimitrie Barbu“ [Dosoftei]. Dactilogramă (Ed. Junimea). 147 p. ; „Vasile Cîrlova,

---

¹⁾ Monografiile literare, predate unor edituri ; un exemplar al dactilogramei, în Biblioteca județeană Buzău.

poet modern". Dactilogramă (Ed. Minerva). 190 p.; „Coresi, ctitorul limbii române literare". Dactilogramă (Ed. Eminescu). 270 p.; ALTE LUCRĂRI — „Noi amănunte cu privire la arborele genealogic al scriitorului" [V.V.] În : „Articole, comunicări, documente V. Voiculescu". Vol. 1. Buzău, Comitetul județean de cultură și educație socialistă, 1974, p. 17-20; „Precizări privind originea scriitorului" [V.V.]. În vol. 2, 1979, p. 18-22.

CRISTESCU, TR.

Istoriograf, editor. Născut în Caracal, la 22 dec. 1904; m. 1966. Om de aleasă cultură, reputat profesor de istorie (absolvă cu „Magna cum laude" Facultatea de litere și filozofie în 1927), a predat un timp la licee din București, Cîmpulung-Muscel, Miercurea-Ciuc, stabilindu-se din 1940 la Buzău. Coautor al citorva pertinente ediții comentate din „Cronicile românești", tipărite după 1942 cu N. Simache, Tr. C. rămîne în posteritate și ca un bibliofil de excepție. OPERA : ISTORIOGRAFIE LITERARĂ — „Istoriografia română și problema editării cronicilor". Buzău, Tipografia și legătoria Frații Dumitrescu, 1942. 79 p. (Extras). EDIȚII — „Cronograful lui Mihail Moxa". Transcris și adnotat, cu o scurtă privire asupra istoriografiei românești și problemei editării cronicilor de N. Simache și Tr. Cristescu. Buzău, Tipografia și legătoria Frații Dumitrescu, 1942. LXXIX + 200 p. („Cronicile românești", I); „Letopisețul Cantacuzinesc". 1290-1688. Publicat și adnotat de N. Simache și Tr. Cristescu. Buzău, Tipografia și legătoria Frații Dumitrescu, 1942. 206 p. („Cronicile românești", II); „Variante ale Letopisețului Cantacuzinesc". Publicate de N. Simache și Tr. Cristescu. Buzău, Tipografia și legătoria Frații Dumitrescu, 1942. 66 p. („Cronicile românești", III); „Viața și opera lui Radu Popescu". Publicată de N.I. Simache și Tr. Cristescu. Ploiești, 1943. 196 p. („Cronicile românești", IV); „Doi cîntăreți greci ai lui Mihai Viteazul : Stavrinos și Palamed". Traduceri republicate și adnotate de N. Simache și Tr. Cristescu. [Buc.], 1943. 87 p.; ALTE LU-

CRĂRI — „Știrile geografice ale lui Herodot despre ținuturile noastre“. Buzău, 1942. 52 p. (În colab. cu N. Simache); „Statele globului în date statistice recente“. Vol. 1-2. Buzău, 1943, 1944. I : 72 p.; II : 84 p. (În colab. cu Gh. Teodorescu).

Ref. : 219, 237

CARAION, ION (Stelian Diaconescu)

Poet, publicist, eseist, traducător, editor. S-a născut la 24 mai 1923, în satul Pălici, comuna Viperești. Tatăl își trăgea obârșia din ardeleni statorniciți pe Valea Buzăului, iar mama dintr-o familie localnică cu numele de Vlădilă. La vârsta școlarității este luat în grijă de rude, la Rm. Sărat, unde va urma primele patru clase (1930-1934). Oameni săraci, părinții îl îndreptară spre liceul militar, însă I.C. părăsește școala după probele scrise. Și „tentativa“ de a deveni învățător eșuează. Întreținându-se singur, face Liceul „B.P. Hasdeu“ din Buzău (abs. 1942), apoi dă examen la Litere și filozofie, este respins medical, și abia între 1944-1948 îl găsim ca student al facultății bucureștene. Licența nu și-o va trece niciodată. În Capitală desfășoară, aproape concomitent, diverse munci gazetărești : corector, redactor și secretar de redacție la „Timpul“ (1942-1943) ; redactor la „Eco-ul“ (1943-1944), la „Tribuna poporului“, „Fapta“, „Victoria“ ; secretar de redacție la „Scînteia tinerețului“ (1944-1945) și „Lumea“ (1945-1946) ; consilier în Ministerul artelor sub ministeriatele lui Mihai Ralea, Octav Livezeanu, Ion Pas (1944-1947) ; șef de presă la Editura Fundațiilor (1945-1947) ; redactor la Editura „Cartea românească“ (1948). După 1955, corector la Societatea de științe istorice și filologice de pe lângă Academie (1955-1958), secretar de redacție la „Ramuri“ (1964-1966), redactor la „Gazeta literară“ și „România literară“ (1966-1970). Preocupările sale literar-publicistice sînt timpurii. La 16 ani tîlmăcea „Lorelei“ de Heine — una din cele mai alese versiuni românești din cîte se cunosc, apoi integral „Les fleurs du mal“ de Baudelaire — pagini azi dispărute. Debutul poetic s-a produs în revista liceului,

„Flori de primăvară“ (1937), iar premiera pseudonimului său, în „Acțiunea Buzăului“ (nr. 7, 1940) și „Curentul literar“ (nov. 1940). Tot ca elev, inițiază o revistă și o editură de poezie : „Zarathustra“ (1939-1940). El aparține generației Dimitrie Stelaru, Constantin Tonegaru, Geo Dumitrescu, afirmându-se în anii războiului printr-un insolit anticonformism față de ordinea socială ce ultragia sensibilitățile, prin cutremurătoare confesiuni lirice „scrise cu nevroză pe ziduri“... Protestatar, deci în contradicție cu orientarea vremii, primul volum („Panopticum“, 1943) e interzis de cenzură. Cangrena războiului, marcându-i puternic conștiința, devine în „Omul profilat pe cer“ (1945, premiul „Forum“) și „Cîntece negre“ (1947) obsesie existențială ; I.C. va duce pînă la capăt experiența anilor debutului, cu aceleași înverșunări sumbre ce se regăsesc în întreaga operă ulterioară, de la „Eseu“ (1966) la „Dragostea e pseudonimul morții“ (1980). Puncte de reper : Arghezi, Bacovia. Neavînd prejudecăți despre „frumusețea“ cuvintelor limbii, el face poetice expresii aparent stridente sau vulgare, inventează jocuri și rigidități care să confirme că literatura este un spectacol al spiritului, dar și al sufletului. O maximă concentrare a imaginilor și ideilor prin folosirea discontinuităților și prin refuzul retorismului. Cultura sa vastă nu aduce nota de livresc în poezie, dimpotrivă totul pare autentic și sincer. Un antirăzboinic, un antidestructiv (paradox absolut... poetic), un iubitor de armonii întru care execută ritualuri contradictorii, totdeauna vizînd salvarea ființei umane. Un artist cu mare putere de plasticizare, ce dă senzația de noutate cu fiecare carte. Redebutînd după 20 de ani, unele volume devin selecții retrospective, cuprinzînd cînd și cînd inedite din „caiete vechi“ : „Eseu“ (1966), „Necunoscutul ferestrelor“ (1969, premiul Academiei), „Selene și Pan“ (1971), „Cimitirul din stele“ (1971), „Munții de os“ (1972), „Frunzele în Galaad“ (1973), „Lacrimi perpendiculare“ (1978). Nobil mesaj umanist, în scrierile pentru copii cu evocări ale ororilor fascismului și ale salvării lumii de acest blestem : „O ureche de dulceață și-o ureche de pelin“ (1976). În publicistică,

se afirmă la ziarul „Timpul” (1942). Percutante articole la „Ecoul”, „Mondial-magazin”, „Tinerețea”, „Victoria”, „Tribuna poporului”, „Fapta”, „Revista Fundațiilor”, „Jurnalul de dimineață”, pledînd pentru afirmarea valorilor, negarea proletcultismului și a non-valorilor. Cronologic, alte colaborări, cu versuri, cronici literare, eseuri la „Universul literar”, „Orizont”, „Vremea”, „Viața românească”, „Contemporanul”, „Gazeta literară”, „Luceafărul”, „Ramuri”, „România literară”, „Argeș” ș.a.m.d. Ca editor, inițiază originala revistă pentalingvă „Agora” (1947), la care colaborau nume de prestigiu românești și străine, de la Barbu, Arghezi, Blaga la Eugenio Montale și Paul Celan; îngrijește „Caietele de poezie” ale „Revistei Fundațiilor” (1946, 1947); publică ample antologii din lirica universală. Erudit, talent polivalent, unul din marii noștri esești și critici literari (vol. „Bacovia. Sfirșitul continuu” fiind o carte de excepție în literatura genului), I.C. dă, totodată, remarcabile traduceri din: H. de Balzac, B. Björnsterne, A. de Saint-Exupéry, R. Akutagawa, Pierre Emmanuel, Ana Ahmatova, Ezra Pound sau E. Lee Masters („Antologia orașelului Spoon River”, premiul Uniunii Scriitorilor). El capătă azi efigia unei personalități literare inconfundabile prin dimensiunea și valoarea preocupărilor. OPERA: POEZIE — „Panopticum”. Buc., Ed. Prometeu, 1943. 80 p. [Vol. retras din comerț]; „Omul profilat pe cer”. 21 poeme cu 5 ilustrații de Valentina Bardu. Buc., Ed. Forum, 1945. 63 p.; „Cîntece negre”. Buc., Fundația pentru literatură și artă, 1947. 69 p.; „Eseu”. Ilustrații de Gh. Tomaziu. Buc., E.P.L., 1966. 195 p.; „Dimineața nimănui”. Buc., Ed. tineretului, 1967. 215 p.; „Necunoscutul ferestrelor”. Buc., E.P.L., 1969. 472 p.; „Cîrțița și aproapele”. Buc., Ed. Eminescu, 1970. 160 p.; „Deasupra deasuprelor”. [Caiet-manuscris, volum bibliofil, hors commerce]. Digresiuni și compoziții Valentina Bardu. Buc., Ed. Litera, 1970. 46 p.; „Selene și Pan”. Buc., Ed. Eminescu, 1971. 239 p.; „Cimitirul din stele”. Ilustrații de Ion Mirea. Buc., Ed. Cartea românească, 1971. 196 p.; „Munții de os”. Buc., Ed. Cartea românească, 1972. 224 p.; „Frunzele în Galaad”. Ilustrații

de Mimi Șaraga-Maxy. Cluj, Ed. Dacia, 1973. 215 p. ; „Poeme“. Buc., Ed. Albatros, 1974. 200 p. (col. „Cele mai frumoase poezii“); „Lied, das in der Flöte blieb“. [„Cîntec rămas în fluier“]. Traducere de Georg Scherg. Buc., Ed. Kriterion, 1974. 131 p. ; „Lacrimi perpendiculare“. Buc., Ed. Minerva, 1978. 361 p. (col. „Biblioteca pentru toți“); „Interogarea magilor“. Buc., Ed. Cartea românească, 1978. 181 p.; „Le chant de l'unique“. [„Cîntecul singurei“]. Ediție bilingvă, adaptări în franceză de Georges Badin, Alain Bosquet, Vahé Godel, Jean Malrieu, Jean-Claude Renard, Margareta Sterian. Cu un cuvînt introductiv de Ov. S. Crohmălniceanu. Buc., Ed. Eminescu, 1979. 200 p. ; „Dragostea e pseudonimul morții“. Buc., Ed. Cartea românească, 1980. 319 p.; **CRITICĂ LITERARĂ ; ESEURI** — „Duelul cu crinii“. Buc., Ed. Cartea românească, 1972. 574 p. ; „Enigmatica noblețe“. Buc., Ed. Eminescu, 1974. 264 p. ; „Pălărierul silabelor“. Buc., Ed. Cartea românească, 1976. 408 p. ; „Bacovia. Sfîrșitul continuu“. Buc., Ed. Cartea românească, 1977. 496 p. ; „Jurnal I“. Literatură și contraliteratură. Buc., Ed. Cartea românească, 1980. 511 p.; **CĂRȚI PENTRU COPII** — „Marta, fata cu povești în palmă“. Desene de Geta Brătescu. Buc., Ed. Ion Creangă, 1974. 163 p. ; „O ureche de dulceață și-o ureche de pelin“. Buc., Ed. Ion Creangă, 1976. 168 p. ; „Lucrurile de dimineată“. Buc., Ed. Ion Creangă, 1978. 112 p. ; **EDIȚII** — „Agora“. Colecție internațională de artă și literatură. Buc., 1947. 275 p. „Masa tăcerii“. Simpozion de metafore la Brîncuși. Antologie de texte, prefață și traducere de... Buc., Ed. Univers, 1970. 312 p. cu ilustr. ; „Antologia poeziei franceze de la Rimbaud pînă azi“. Vol. 1-3. Buc., Ed. Minerva, 1974-1976. (În colab. cu Ov. S. Crohmălniceanu) ; **TRADUCERI ; PREFETE** — Șahighian, Marietta. „Hidrocentrala“. [Buc.], Ed. Forum, f.a. 415 p.; Aymé, Marcel. „Poveștile Motanului“. Ilustrații de Valentina Bardu. [Buc.], Ed. de Stat, [1946]. 127 p. ; Balzac, Honoré de. „Istoria măririi și decăderii lui César Birotteau, negustor de parfumuri, ajutor de primar în cel de-al doilea arondisment al Parisului...“. [Buc.], Ed. de Stat, 1949. 320 p.; Ketlinscaia, V.

„Bărbăție“. [Buc.], Ed. tineretului, 1949. 477 p. (În colab. cu Maria Z. Vlad); Gonciarov, I.A. „Oblomov“. Buc., Ed. Forum, [1949]. 464 p. (În colab. cu Val. Cordun); Mstislavski, S. „Pasărea primăverii“. Roman. [Buc.], Ed. de Stat, 1950. 378 p. (În colab. cu A. Vătriceanu); Dumas, Alexandre (tatăl). „Doamna de Monsoreau“. Vol. 1-3. Buc., Ed. tineretului, 1965. (În colab. cu Radu Popescu); Anderson, Sherwood. „Sînt un nătărău“. Buc., E.P.L.U., 1966. 344 p.; Björnson, Björnsterne. „Fata pescarului“. [I.C. — traducerea versurilor cuprinse în nuvele]. Buc., E.P.L., 1966. 468 p.; Saint-Exupéry, Antoine de. „Pămînt al oamenilor“. Buc., E.P.L., 1967. 232 p.; Akutagawa, Ryunosuke. „Rashomon“. Buc., E.P.L.U., 1968. 376 p.; Dumas, Alexandre (tatăl). „Doamna de Monsoreau“. Ed. a 2-a. Vol. 1-2. Buc., Ed. tineretului, 1968. I: 432 p.; II: 448 p. (În colab. cu Radu Popescu); Masters, Edgar Lee. „Antologia oraşelului Spoon River“. Buc., E.P.L.U., 1968. 272 p.; Rovani, Giuseppe. „O sută de ani“. Roman ciclic. Vol. 1-2. Buc., E.P.L.U., 1968. I: 598 p.; II: 632 p.; Saint-Exupéry, Antoine de. „Zbor de noapte“. „Pilot de război“. Buc., E.P.L.U., 1968. 279 p.; Emmanuel, Pierre. „Poeme“. Buc., Ed. Univers, 1971. 141 p. (În colab. cu Şt. Aug. Doinaş); Faure, Elié. „Funcţia cinematografului“. Buc., Ed. Meridiane, 1971. 160 p.; Clancier, Georges-Emmanuel. „De-a pururea şi-o zi“. Roman. Iaşi, Ed. Junimea, 1972. 192 p.; Defoe, Daniel. „Căpitanul Singleton“. [Roman]. Buc., Ed. Univers, 1972. 303 p.; Defoe, Daniel. „Colonelul Jack“. Buc., Ed. Univers, 1972. 346 p.; „Cinci poeţi romanzi“. [Versuri]. Buc., Ed. Albatros, 1972. 295 p.; Ahmatova, Anna. „Versuri“. Buc., Ed. Univers, 1974. 220 p.; Webb, Mary. „Hazel, fata pămîntului“. Buc., Ed. Univers, 1974. 416 p.; Pound, Ezra. „Cantos şi alte poeme“. Buc., Ed. Univers, 1975. 340 p.; Lowry, Malcolm. „La poalele vulcanului“. Buc., Ed. Univers, 1978. 478 p.; Queneau, Raymond. „Artă poetică“. Buc., Ed. Albatros, 1979. 262 p.; „Correspondenţe“. [Claudine Heft, Alain Lambert, Pierre Portejoie, Janine Mitaud, Jean-Claude Renard]. Ilustraţii de Qui-modoc. Buc., Ed. Litera, 1980, pliant; ALTE LU-

CRĂRI — Prefața-eseu la vol. T. Arghezi. „Versuri“, I. Buc., Ed. Cartea românească, 1980, p. VII-CXXVI.

Ref.: 20, 21, 22, 23, 24, 32, 38, 40, 41, 42, 54, 56, 64, 65, 68, 71, 77, 78, 82, 86, 89, 98, 99, 102, 103, 104, 108, 111, 117, 130, 137, 142, 237

MOȘESCU, BALCICA

Poetă. S-a născut la 23 apr. 1930, în Balcic; fiica publicistului O. Moșescu. Absolvă Liceul „Al. Vlahuță“ din Rm. Sărat (1948), apoi Institutul „N. Grigorescu“ — secția de istoria și teoria artei (1952). Debutul și-l face ca elevă, publicând două plachete consecutive: „Golful cu migdali“ (1945) și „Zbor de pescăruși“ (1946), la numai 15-16 ani!, eveniment unic în istoria literaturii române. Însă B.M., după alte câteva efuziuni... (v. „Rampa“, „Universul literar“), încetează „demonstrația“ virtuților sale lirice. Lector de istoria artei, cunoscut critic de specialitate, va semna cu un nume nou — Balcica Măciucă — monografiile de pictori: Th. Aman (1958), Lucian Grigorescu (1963), Ioan Popescu-Negreni (1978), prefețe ale unor volume apărute în Ed. Meridiane, articole în „Arta plastică“, în „Scînteia“, în „Revue Roumaine“. OPERA: POEZIE — „Golful cu migdali“. Buc., Ed. Cartea românească, 1945. 62 p.; „Zbor de pescăruși“. Buc., Ed. Cartea românească, 1946. 56 p.

STERIAN, MARGARETA

Poetă, prozatoare, traducătoare; artist plastic de mare talent. Vede lumina zilei la Buzău (16 mar. 1897), oraș pe care-l va evoca în prozele sale transparent autobiografice din „Castelul de apă“ („Acolo am simțit eu pentru întâia oară duhul naturii și, în felul meu de copil, i-am deslușit chemarea“). Datorită conjuncturii familiale, se stabilește de timpuriu în București, unde-și încheie instrucția școlară la Liceul german „Evanghelic“ (1914), avînd printre profesori pe I. Slavici. Decisive studii de pictură la Academia Ranson din Paris (1926-1929). Revenind în țară, M.S. ia contact cu școala sociologică a lui D. Gusti (de aici atracția spre folclor!), frecventează grupările noi din

artă și cercul literaților avangardiști de la „Contimporanul” (debut 1930), publică în reviste de frunte poezii și traduceri, ilustrează cărți sau se remarcă la cele mai reprezentative expoziții din București ori Roma, Varșovia, Paris, Budapesta, Praga, Geneva, München, Tokio. Debutul editorial („Poezii”, 1945) egalează succesul în epocă al Magdei Isanos. Caz rar de multidisciplinaritate — abordarea, aproape simultană, a diverselor modalități de expresie: vers, proză, memorialistică, publicistică, pictură, grafică, frescă, ceramică, tapiserie —, opera sa rămîne o fericită „sinteză poetică” între modernismul liricii, neoprimitivismul viziunii plastice sau expresia de neegalat a tălmăcirilor. Numai cu „Antologia poeziei americane moderne” (1947, reed. în 1973) și ar fi fost îndeajuns pentru prestigiul unui literat. Alte traduceri : din lirica veche irlandeză, Whitman, O'Neill, Faulkner, Aldridge, Claudel. OPERA : POEZIE — „Poezii”. Buc., Ed. Coresi, 1945. 61 p. ; „Poeme”. Buc., E.P.L., 1969. 87 p. ; „Soare difuz”. Buc., Ed. Cartea românească, 1974. 212 p. ; „Poeme — Imagini — Proze”. Buc., Ed. Eminescu, 1977. 96 p. ; PROZĂ — „Castelul de apă”. [Roman]. Buc., Ed. Cartea românească, 1972. 147 p. ; „Din petece colorate”. Povestiri. Buc., Ed. Cartea românească, 1977. 143 p. ; „Oblic peste lume”. [Vol. sel.]. Buc., Ed. Eminescu, 1979. 296 p. ; MEMORIALISTICĂ — „Evocări de călătorie”. Buc., Ed. Cartea românească, 1970. 92. p. ; TRADUCERI ȘI EDITȚII — „Poezia poloneză contemporană”. Buc., 1935. 119 p. (În colab. cu Dusza Czara) ; O'Neill, Eugene. „Din jale se întrupează Electra”. Trilogie. Buc., „Pro Pace”, 1945. 211 p. (Trad. în colab. cu Petru Comarnescu) ; Whitman, Walt. „Poeme”. Buc., 1945. 38 p. ; „Antologie a poeziei americane moderne de la Walt Whitman la contemporani”. Buc., Ed. de Stat, 1947. 128 p. ; Faulkner, William. „Victorie”. Buc., E.S.P.L.A., 1957. 175 p. Aldridge, James. „Aur și nisip”. Povestiri. Buc., E.P.L.U., 1962. 168 p. ; „Aud cîntînd America”. Antologie de poezie modernă americană. Cluj, Ed. Dacia, 1973. 260 p. ; „Mîhnirea e mai grea decît marea”. [Din lirica veche a Irlandei]. Buc., Ed. Albatros, 1974. 52 p. ; „Eternă bucurie-i frumusețea”. Antologie [de

poezie britanică]. Cluj-Napoca, Ed. Dacia, 1977. 144 p.
Ref. : 21, 38, 77, 217, 237

TABACU, VIRGIL

Poet. Născut (1898) la Rm. Sărat, într-o familie de tăbăcari ; m. 1971. Studiile liceale în orașul natal (ca elev figurează pe afișele revistelor scrise de O. Moșescu), apoi Școala militară de ofițeri activi București (abs. 1923). Sublocotenent, Reg. 40 inf. Bazargic. După 1925 se transferă în serviciul poliției Constanța, unde are strânse legături cu mișcarea muncitorească, devenind sfetnicul secret al comuniștilor, pe care îi avertizează de percheziții compromițătoare sau îi apără. Colaborări la presa rimniceană, la revistele Pontului Euxin : „Dobrogea jună”, „Marea Neagră”, la „Contemporanul”, „Societatea de mâine”, „Rampa”. Volumul „Cînt o lume nouă” (1945) i se tipărește din îndemnul unor prieteni scriitori, înscriindu-se în bibliografia primelor cărți lirice de după Eliberare : 29 poeme, datate 1936-1945, ce slăvesc „lumea nouă”, „răsăritul de soare”, dar și locurile mării și dragostea. OPERA : POEZIE — „Cînt o lume nouă”. Buc., Ed. Cartea românească, [1945]. 125 p.

Ref. : 95

CONSTANTINESCU, TITEL

Poet, povestitor, dramaturg. S-a născut în Rm. Sărat, la 17 feb. 1927. După absolvirea liceului din localitate (1947), urmează cursurile Facultății de filologie din București, apoi (1963-1968), în plină afirmare scriitoricească, pe cele ale Facultății de teatru — secția regie film. Este unul dintre cei mai îndrăgiți autori pentru copii (debut precoce, la 10 ani, în „Universul copiilor”), semnatar a peste 20 lucrări : proză, versuri, teatru de păpuși, traduceri din limbile rusă și greacă. Placheta „Numărătoare” (1969), piesele, ca și scenariile de teatru radiofonic premiate, întregesc imaginea unui creator disponibil și pentru alt auditoriu. T.C. lucrează ca regizor artistic la Radioteleviziunea Română. OPERA : CĂRȚI PENTRU COPII — „Povești”. Buc., Ed. tineretului, 1950. 20 p.;

„Ne jucăm“. [Versuri]. Buc., Ed. tineretului, 1951. 32 p.; „Țapul, vulpea și lupul“. [Proză]. Buc., Ed. tineretului, 1955. 16 p. (În colab. cu Al. Rupea); „Prietenii mei cei mici“. Buc., Ed. tineretului, 1958. 72 p.; „Copii în August“. [Versuri]. Buc., Ed. tineretului, 1959. 32 p.; „Greierul casei“. [Proză]. Buc., Ed. tineretului, 1960. 56 p.; „S-au întors graurii“. [Proză]. Buc., Ed. tineretului, 1960. 96 p.; „Oul năzdrăvan; Rățoiul; Rilă iepurilă și cărăbușul cu aripioare de aur“. Buc., Ed. tineretului, 1960. 44 p. (În colab. cu Ion Istrati, Al. Rupea și Fl. Mugur); „Trei căsuțe, trei drumuri“. [Proză]. Buc., Ed. tineretului, 1963. 52 p.; „Fetița, soarele și cocostircul“. [Proză]. Buc., Ed. tineretului, 1964. 40 p.; „Dacă deschid ușa“. [Proză]. Buc., Ed. tineretului, 1966. 72 p.; „Peștii în copaci“. [Proză]. Buc., Editura tineretului, 1968. 104 p.; „Omul de zăpadă“. [Proză]. Buc., Ed. Ion Creangă, 1971. 95 p.; „Caiete pregătitoare pentru scris și însușirea elementelor scrisului de către copil“. Versuri de... Buc., Ed. didactică și pedagogică, 1973. Vol. 1 : „Hai să-l ajutăm pe Moty!“; Vol. 3 : „Moty e tot mai isteț“. (În colab. cu Octavia Țărălungă, grafica); „Ultimul om de zăpadă“. [Proză]. Buc., Ed. Ion Creangă, 1975. 64 p.; POEZIE — „Numărătoare“. Poeme și balade. Buc., E.P.L., 1969. 119 p.; DRAMATURGIE — „Bătrâni la poartă“. Piesă într-un act. Buc., Casa centrală a creației populare, 1970. 39 p.; SCENARII DE TEATRU RADIOFONIC — „Baladă cu femei și copii melci“, 1968 (apărut în vol. bilingv : „La ballade a femmes et a enfants-colimaçons“; „The ballad with women and snail-children“. Buc., Oficiul de presă și tipărituri al Radioteleviziunii Române, 1970. 67 p.); „Cîntecul Jianului“, 1969; „Bătrâni la poartă“, 1970; „Groapa cu furnici“, 1972; „Dimineață de toamnă“, 1973; TEATRU DE PĂPUȘI (Piese jucate) — „Băiatul și ciocîrlia“, 1973; „Omul cu umbrelă roșie“, 1973; „Are tata trei băieți“, 1974; „Trei căsuțe, trei drumuri“, 1975; TRADUCERI — Sivetidis, Victor. „Primul meu desen“. [Traducere din limba greacă de...]. Buc., Ed. tineretului, 1961. 168 p.; Ed. a 2-a : Buc., Ed. tineretului, 1965. 140 p.

Ref. : 3, 21, 169, 171, 237

MACOVESCU, GEORGE

Publicist, istoric și teoretician literar, eseist. Vede lumina zilei într-o mică așezare buzoiană : Joseni — comuna Berca, la 28 mai 1913 („Eu port în mine farmecul pământului de unde am pornit”). Primii ani de școală în „satul acela sărac dintre dealuri”, unde tatăl era învățător, apoi la „Sf. Sava” (1925-1932). Facultatea de drept din București. Scrie și debutează timpuriu, în „Revista literară” a liceului, pentru ca din 1935 — lucrînd la „Adevărul” și „Dimineața” (director T. Teodorescu-Braniște) — să i se deschidă o carieră ziaristică de excepție. Colaborări la periodice de stînga : „Cuvîntul liber”, „Facla”, „Lumea românească”, „Reporter”, la presa ilegală a partidului, la „Scînteia”, „Analele Univ. București”, „Viața românească”, „Contemporanul”, „Presa noastră”, „Gazeta literară”, „Luceafărul”, „România literară” cu reportaje, eseuri, versuri. După 1944, prodigioasă activitate : diplomatică (ambasador în S.U.A., secretar general în Ministerul Informațiilor, ministrul Afacerilor Externe) și universitară (profesor, șeful catedrei de teoria literaturii a Facultății de filologie București). Un timp e director general al cinematografiei. Editorial, debutează cu o broșură social-politică (1950), după care va publica monografiile sau ediții, o plachetă despre reportaj, primul curs universitar de teoria literaturii abordat de pe noile principii estetice, studii, prefete, memorialistică. Vo'ume'le „Oameni și fapte” (1957) și „Vîrstele timpului” (1971) reunesc într-o bună selecție însemnările, reportaie'le, articolele de atitudine din perioada anilor 1933-1954, respectiv 1933-1971. Premiul Comitetului Central U.T.C. pentru eseu „Catargele înalte” (1972). Scenarist al filmului „Lumina palidă a durerii” (1980), inspirat după cartea autobiografică „Farmecul pământului”. Din mai 1977 este președinte al Uniunii Scriitorilor din R.S.R. OPERA : ISTORIE SI TEORIE LITERARĂ — „Viața și opera lui Alexandru Sahia”. Buc., E.P.L.A., 1950. 87 p. ; „Gheorghe Lazăr”, 1779-1823. Buc., Ed. tineretului, 1954. 96 p. ; „Gheorghe Lazăr”. [Monografie]. Buc., Ed. Albatros, 1973. 143 p. ; „Material-anexă la îndrumarul pentru studiul disci-

plinei „Introducere în știința literaturii“. Buc., Litografia învățămîntului, 1955. 146 p. lito ; „Unele probleme ale reportajului literar“. Buc., E.S.P.L.A., 1956. 87 p. ; „Introducere în știința literaturii“. Buc., Ed. didactică și pedagogică, 1962. 216 p. (În colab. cu Margareta Iordan) ; PUBLICISTICĂ ; REPORTAJE ; ESEURI ; MEMORIALISTICĂ — „Oameni și fapte“. [Însemnări și reportaje]. Buc., E.S.P.L.A., 1957. 212 p. ; „Vîrstele timpului“. [Însemnări]. Buc., Ed. Cartea românească, 1971. 367 p. ; „Catargele înalte“. Buc., Ed. Albatros, 1972. 144 p. ; „Farmecul pămîntului“. Cluj-Napoca, Ed. Dacia, 1977. 144 p. ; STUDII ȘI PREFEȚE (LA LUCRĂRI LITERARE, DE ARTĂ ȘI SOCIAL-POLITICE) — Cîao Șu-Li. „Un bun de preț“. [Nuvele]. Buc., E.S.P.L.A., 1951. 168 p. ; Kahn, Albert. „Înaltă trădare. Complotul împotriva poporului“. Buc., E.S.P.L.A., 1952. 393 p. ; Maltz, Albert. „Vine circul“ [Schîțe]. Buc., E.S.P.L.A., 1954. 95 p. ; Boissière, Ralph de. „Giuvaerul coroanei“. Buc., E.S.P.L.A., 1955. 517 p. ; Sahia, Alexandru. „Scrieri alese“. Buc., E.S.P.L.A., 1960. 432 p. ; Arsenescu, Maria. „Intermezzo“. Nuvele. Buc., E.P.L., 1964. 334 p. ; Cusack, Dymphna. „Arșiță la Berlin“ [Roman]. Buc., E.P.L.U., 1964. 355 p. ; Popișteanu, Cristian. „România și Antanta balcanică“. Momente și semnificații de istorie diplomatică. Buc., Ed. politică, 1968. 359 p. ; Ed. a 2-a, 1971 ; Miclea, Ion. „Brîncuși la Tirgu Jiu“. [Album]. Buc., Ed. pentru turism, 1973. 72 p. ; „Pentru o lume mai bună, mai dreaptă“. Culegere de tratate, declarații solemne comune încheiate de România socialistă cu alte state. Buc., Ed. politică, 1974. 179 p. ; Miclea, Ion. „Africa“. [Album]. Buc., 1974. 40 p. ; Vrancea, Ileana. „Confruntări în critica deceniilor IV-VII“ (E. Lovinescu și posteritatea lui critică). Buc., Ed. Eminescu, 1975. 328 p. ; „Zone denuclearizate“. Studiu complet al problemei zonelor libere de arme nucleare, sub toate aspectele. Buc., Ed. politică, 1977. 111 p. ; EDITȚII — Titulescu, Nicolae. „Documente diplomatice“. Buc., Ed. politică, 1967. 895 p. (red. resp.) ; Kogălniceanu, Mihail. „Documente diplomatice“. Buc., Ed. politică, 1972. 555 p. (colab.) ; ALTE LUCRĂRI — „Contradicții în

imperiul britanic". Buc., Ed. de Stat, 1950. 94 p. [semnat : Victor Duran, pseudonim cu care G.M. debutează în publicistica social-politică].

Ref. : 2, 20, 21, 23, 24, 32, 58, 128, 132, 237

BAIEȘU, ION (Ion Mihalache)

Prozator, dramaturg, publicist. S-a născut la 2 ian. 1933, în Cernătești, satul Băiești — de unde și pseudonimul său literar devenit tîrziu nume legalizat ¹⁾. La dorința tatălui, care-l vedea contabil la cooperativa comunei, absolvă Școala medie tehnică de comerț în Buzău (1951). Dar tînrul, cochetînd cu muzele în cenacul buzoian „Al. Sahia“, se decide pentru Școala de literatură (1951-1952). Un timp e redactor la „Albina“, din decembrie 1952 la ziarul petroșenean „Tînrul miner“, apoi la Deva ; redactor, devenit redactor șef adjunct al „Scînteii tineretului“ (1954-1958 ; 1962-1964). Acum își finalizează studiile filologice (1962). Între 1966-1968 conduce revista „Amfiteatru“, înființată împreună cu Fănuș Neagu, Adrian Păunescu, Ștefan Bănuțescu, Gh. Tomozei, Constanța Buzea, Dan Cristea ș.a., iar după 1968 deține rubrici permanente la „Scînteia tineretului“ („De la om la om“), „Magazin“ („Poșta rotundă“), „Informația Bucureștiului“ („Radiografii satirice“), „Munca“ (cronica sportivă). A început prin a publica versuri la „Viața Buzăului“ (1951) ; în același an încredințează revistei „Viața românească“ poemul „Ileana trac-

¹⁾ „Ministerul Afacerilor Interne. Direcția Generală a Miliției. Direcția evidenței populației. De izie nr. 361.149/86. În conformitate cu prevederile Decretului nr. 273 din 31 decembrie 1950, s-a admis cererea de schimbarea numelui cetățeanului Mihalache Ion, domiciliat în București, Bd-ul Miciurin nr. 11, etaj VII, av. 29, sc. B, raionul 30 Decembrie, fiul lui Ion și al Auricăi, născut în localitatea Băiești, raionul Buzău, la 2 ianuarie 1933, urmînd să poarte în viitor numele de Băiesu și prenumele de Ion. Comitetul executiv al Sfatului popular al comunei Aldeni, raionul Buzău și raion 30 Decembrie București vor înscrie actul de naștere, căsătorie, naștere copii, prin mențiune, conform prevederilor Decretului nr. 278 din 23 iulie 1960, schimbarea numelui [...] pe baza prezentei decizii. Data : 9.03.1967. Director“ [ss. indecifrabil].

torista", cu pseudonimul ce-l adoptă la propunerea lui Victor Tulbure, iar în 1952 obține un premiu al „Tinărului scriitor”. Debutul editorial și-l face cu schițe („Necazuri și bucurii”, 1956) tratând tema zilei : cooperativizarea. Din anonim va ieși odată cu seria prozelor inaugurată de „Noaptea cu dragoste” (1962), în care spiritul foiletonistului, atent la nereguli de morală, se manifestă prin umor, ironie și sarcasm. El este un „observator” ce nu iartă nimic : nici prostia, nici modul de viață contravenient, nici parvenitismul social. O culegere de nuvele : „Sufereau împreună” (1965) și un ciclu pentru televiziune : „Iubirea e un lucru foarte mare” sau „Cîteva minunate povestiri despre Tanța și Costel” (vol. 1967) îl impun atenției ca pe un umorist înzestrat. Repere caragialești : ascuțitul simț al mișcării și al replicii. Fără a constitui o surpriză, teatrul lui I. B., inițial nesemnificativ, oferă astăzi imaginea unei creații remarcabile, răsplătite cu premii ale Academiei („Teatru”, 1970) și Uniunii Scriitorilor („În căutarea sensului pierdut”, 1979). Ne aflăm în fața acelorași dezbateri etice, umoristul scriind cele mai bune texte, curios, pe terenul dramei : „Iertarea”, „Chițimia”. Experimentat autor de scenarii cinematografice : „Camera albă”, „Maiorul și moartea” (1968), „Aastă seară dansăm în familie” (1972), „Mere roșii” (1976, premiile „Cîntarea României” și ACIN), „Rătăcire” (1978), „Omul care ne trebuie” (1979, premiul ACIN).

OPERA : PROZĂ — „Necazuri și bucurii”. Schițe. Buc., Ed. tineretului, 1956. 103 p. ; „Cei din urmă”. Buc., Ed. tineretului, 1959. 136 p. ; „Noaptea cu dragoste”. Schițe și nuvele. Buc., E.P.L., 1962. 212 p. ; „Oameni cu simțul umorului”. (Schițe satirice și humoristice). Buc., Ed. tineretului. 1964. 152 p. ; „Sufereau împreună” [Nuvele]. Buc., E.P.L., 1965. 280 p. ; Ed. a 2-a, Buc., E.P.L., 1967. 256 p. ; Ed. a 3-a revăzută, Buc., Ed. Cartea românească, 1971. 271 p. ; „Iubirea e un lucru foarte mare”. (Cîteva minunate povestiri despre Tanța și Costel). Buc., Ed. tineretului, 1967. 207 p. ; „Umor”. Schițe umoristice, povestiri umoristice, foiletoane umoristice, proverbe umoristice, scenete umoristice și alte chestii umoristice.

Buc., Ed. Eminescu, 1970. 228 p.; „Fotbalul — joc de bărbați“. Buc., Ed. Stadion, 1971. 184 p.; „La iarbă albastră“. Timișoara, Ed. Facla, 1973. 184 p.; „Pompierul și opera“. Schițe umoristice. Buc., Ed. Cartea românească, 1976. 191 p.; „Dragoste bolnavă“. Schițe umoristice. Buc., Ed. Cartea românească, 1980. 224 p.; DRAMATURGIE — „Vinovatul“. Piesă într-un act. Buc., Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă. Casa centrală a creației populare, 1968. 40 p.; „Poetul comunal“. Comedie într-un act. Buc., Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă. Casa centrală a creației populare, 1970. 32 p.; „Preșul“. Comedie într-un act. Buc., Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă. Casa centrală a creației populare, 1970. 31 p.; „Teatru“. Buc., Ed. Cartea românească, 1970. 152 p.; „Fiul satului“. Piesă într-un act și două tablouri; „Mare meci, mare“. Comedie într-un act. Buc., Consiliul Culturii și Educației Socialiste. Centrul de îndrumare a creației populare și a mișcării artistice de masă, 1972. 59 p.; „Nepotrivire de caracter“. Comedie într-un act. Buc., Consiliul Culturii și Educației Socialiste. Centrul de îndrumare a creației populare și a mișcării artistice de masă, 1972. 27 p.; „Vaccin contra lenei“. Comedie într-un act. Buc., Consiliul Culturii și Educației Socialiste. Centrul de îndrumare a creației populare și a mișcării artistice de masă, 1972. 24 p.; „Cine sapă groapa altuia“. Drame și comedii. Buc., Ed. Eminescu, 1974. 272 p.; „Chițimia“. Dramă în două părți. Buc., Ed. Eminescu, 1975. 80 p.; „Navetiștii“. „Detectivul comunal“. Buc., Consiliul Culturii și Educației Socialiste. Institutul de cercetări etnologice și dialectologice, 1975. 88 p.; „În căutarea sensului pierdut“. [Antologie]. Buc., Ed. Eminescu, 1979. 631 p.; TRADUCERI — Alcorta, Gloria. „Hotelul Lunii și alte imposturi“. Buc., Ed. Univers. 1970. 175 p.; Ramuz, Ch.-F. „Aimé Pache, pictor din Vaud“. [Roman]. Buc., Ed. Univers. 1972. 251 p.; PREFEȚE — Dragomir, Petre. „Cu fotbalul pe continentul sud-american“. Buc., Consiliul Național de Educație Fizică și Sport, 1967. 119 p.

Ref.: 21, 23, 24, 50, 58, 63, 83, 105, 121, 123, 124, 126, 237, 247

DRAGOMIRESCU, M. I.

Istoric literar, editor. S-a născut în comuna Ulmeni, la 9 oct. 1914. Își ia bacalaureatul în Buzău, Liceul „B.P. Hasdeu”, de unde trece la Facultatea de litere și filozofie din București. În perioada studenției (1933-1938), devine membru al P.C.R., îndeplinind sarcini politice de mare răspundere : secretar al celei comuniste din facultate și secretar al F.S.D. La inițiativa partidului, editează ziarul „Țarina” (Ulmeni, 20 iul. 1935), interzis de guvern după primul număr ; este urmărit, apoi arestat și internat în lagărul de la Tg. Jiu (1941). După 23 August — activitate politică, didactică, literară : organizator al sindicatelor profesorilor din Capitală, secretar general al Uniunii Patrioților (1945) și al P.N.P. (1946), ministru plenipotențiar în Franța și Italia, deputat de Buzău, profesor doctor la Universitatea București. Debutul în „Facla”, la 19 ani. M.I.D. este autorul unor studii și comunicări de istorie literară, cu abordare largă : Eminescu, Călinescu, Gr. Preoteasa ; editor și prefăcător predilect al operei lui D. Anghel. OPERA : ISTORIE LITERARĂ (selectiv) — „Dimitrie Anghel. Contribuții la o monografie”. Buc., Societatea de științe istorice și filologice din R.P.R., 1960. 42 p. (Extras din „Limbă și literatură”, IV) ; „Publicistica lui M. Eminescu”. Buc., Societatea de științe istorice și filologice din R.S.R., 1965. 24 p. (Extras din „Limbă și literatură”, IX) ; „G. Călinescu. Originea și anii de formare ca elev”. În : „Revista de istorie și teorie literară”, nr. 4. 1969, p. 629-648 ; „Pseudonimele lui D. Anghel”. În : „Analele Universității București”, nr. 1, 1970, p. 53-68 ; „Etapă în evoluția «Sămănătorismului»”. În : „Analele Universității București”, nr. 1-2, 1971, p. 89-105 ; „Activitatea literară a lui Grigore Preoteasa”. În : „Analele Universității București”, nr. 1, 1973, p. 37-44 ; EDIȚII (CU PREFEȚE) — Anghel, D. și Iosif, Șt. O. „Calendoscopul lui A. Mirea”. Buc., E.S.P.L.A., 1956. 176 p. ; Ed. a 2-a, 1957 ; Anghel, D. „Poezii și proză”. Buc., E.S.P.L.A., 1957. 416 p. ; Anghel, D. „Poezii”. Buc., E.P.L., 1968. 426 p. ; Anghel, D. „Poezii și proză”. Buc., Ed. Minerva,

1972. 272 p.; Anghel, D. „Proză“. Buc., 1975. 296 p.

Ref.: 20, 218, 237

GHEORGHE, ION

Poet, eseist. S-a născut la 16 aug. 1935, în satul Florica, comuna Mihăilești. Familie de țărani. Intră la Școala normală din Buzău (1947-1948), continuă prin a fi elev la Mihăilești (1948-1949), se transferă apoi în cl. a VII-a elementară de pe lângă respectiva Școală pedagogică. În scriptele școlii buzoiene de învățători figurează doi ani: 1950-1952. Diploma și-o obține la București (1960), unde, după încă un deceniu, își trece și licența în filologie. Ca membru al cenaclului „Al. Sahia“, publică primele versuri în ziarul local („V.B.“, 1951). În 1952 este prim-laureat al revistei „Tinărul scriitor“, titlu ce-i permite înscrierea la Școala de literatură (abs. 1954, împreună cu Nicolae Labiș, Lucian Raicu, Gh. Tomozei, Mihai Negulescu, Doina Sălăjan, Niculae Stoian, Radu Cosașu, Ion Grecea, Horia Aramă, Fl. Mugur ș.a.). Activitate redacțională¹⁾ la „Albina“, „Drumul belșugului“, „Luceafărul“ (după 1963). Cel dintîi volum, „Pîine și sare“ (1957), deconspira un poet cu „apetit“ literar neobișnuit, totodată spațiul dominant al creației sale: universul rural. Dincolo de anecdotică unicului roman în versuri la noi!, se face simțită aici verva unui talent capabil să se măsoare cu o istorie frustă în căutarea propriei sale structuri. „Căile pămîntului“ (1960) și „Cariatida“ (1967), din care, curios, nu va reține nimic în antologia „Proba logosului“ (1979),

¹⁾ *Intr-o scrisoare din 19 apr. 1955, I.G. îi dă astfel „raportul“ șefului cenaclului din Buzău, „sub mîna“ căruia debuse: „A fost repartizat întîi la ziarul „Munca“ și nu i-a convenit programul de lucru (7-2 și 5-10 după masă!...) care i-ar fi cotoșogit pegasul... A fugit apoi la „Informația Bucureștiului“ unde a dat peste același program [...]. Abia după cîteva luni de zburciuri a ajuns la revista „Albina“. Aici a picat în general între niște oameni cumsecade“ [...]. Și, revenind la persoana I: „La drumul meu poetic mă gîndesc foarte serios. Ori fac pe-aici ceva bun, ori la loc comanda!... N-am venit să tai frunză la cîini“. (Arhiva cenaclului „Al. Sahia“, col. Biblioteca județene Buzău).*

dau expresie poeziei cu topică torsională, pregătită să îmbrățișeze anonimatul actului eroic al existenței umane. Iar „Nopti cu lună pe Oceanul Atlantic” (1966, premiul Uniunii Scriitorilor), „scrierile esențiale” dintr-o călătorie oceanică, se dispun ca niște cînturi ale unei epopei interioare, menite să dezlege tainele destinului individual și al colectivității. Critica nu-i găsește încadrarea în vreo „formulă”, poetul descumpănindu-și cititorii, de la un volum la altul, prin bruste schimbări de „registru”. „Zoozoophia” (1967), prima sa carte de puternică originalitate, surprinde și mai mult pe exegeții nepregătiți să vadă în I.G. un virtuos minuiitor al limbajului. În acest volum el izbutește o stilizare, pînă la gratuitate și convenție, a miturilor populare, prin tonalități proprii poeziei folclorice, a descîntecelor, baladelor și jocurilor de copii — modalități reluate în „Mai mult ca plinsul” (1970). Va mai publica două volume de referință: „Vine iarba” (1968) și „Cavalerul trac” (1969), în care dezvoltă poezia de tip oracular, gesturile poetului, adevărat „poet a vates”, proiectîndu-se pe vaste orizonturi mitice sau profetînd înîmplări viitoare ale umanității. Sînt astfel răscolite straturile mitologiei autohtone în cău'area izvoarelor care au dat substanță și grai ființei naționale. „Megali-tice” (1972, premiul revistei „Săptămîna”) perfectează acest spațiu protoistoric al devenirii, populat cu fănturi gigantice, purtătoare ale unei civilizații arhaice dispărute. În același an, juriul Academiei îi acordă premiul pentru „Avatara”, poeme inspirate de călătorii în Vietnam și Cuba (campania „Zafra”). În 1974, poetul, posesor al unei bogate colecții de „betoane arhaice” — pietre amintind prin formă înfățișări zoo sau antropomorfe —, provoacă știința istoriei printr-un volum: „Cultul zburătorului”. Reîntors la uneltele prozodiei, publică „Noimele” (1976, premiul Asociației Scriitorilor din București) și „Dacia Fênix” (1978), ce instaurează în lirica sa jaloarele introspecției obsesive a tărîmului original, din strîfundul căruia are credința că aduce dovezi de neîtgăduit. Întreaga recuzită a obiceiurilor populare este preluată de acest „regizor” fantast, retrăgînd ui-

mitor apele timpului de peste relicvele unui trecut nedespărțit încă de viață. În ultima culegere, „Elegii politice” (1980), invocă motivele primelor cărți, re-judecînd existența prin filtrul experiențelor poetice proprii, decisive. Opera lui aspiră la coordonate totale, în care lirismul obiectiv se confruntă cu orfismul cel mai inspirat. Răzbate din arhitectura cărților sale, de o construcție masivă, orgoliul unui artist singular, îmbrăcat cu veșmintele unui Hephaistos modern în luptă cu materia, pe care nu vrea s-o supună definitiv pentru a-și mai oferi sieși încă o șansă. Verbul la I.G. e matricea luptei, a credinței și deznădejdei sale. Vizionar modern, din nevoia de a deține toate datele „biografice” ale materiei, deci ale istoriei (care devine legendă), săvîrșește sondaje temerare în ancestralitatea ființei umane, reîntemeind alfabete inițiale și inițiatice ale comunicării. O experiență poetică de o asemenea forță și expresivitate îl așază pe drumul căutărilor fundamentale ale marilor creatori. OPERA : POEZIE — „Piine și sare”. Roman în versuri. Buc., E.S.P.L.A., 1957. 240 p.; „Căile pămîntului”. Buc., Ed. tineretului, 1960. 111 p.; „Cariatida”. Buc., Ed. tineretului, 1964. 99 p.; „Nopti cu lună pe Oceanul Atlantic”. Scrisorile esențiale. Buc., E.P.L., 1966. 108 p.; „Cariatida”. Buc., Ed. tineretului, 1967. 136 p.; „Zoosophia”. Buc., Ed. tineretului, 1967. 119 p.; „Vine iarba”. Buc., E.P.L., 1968. 128 p.; „Cavalerul trac”. Buc., Ed. tineretului, 1969. 136 p.; „Mai mult ca plînsul: Icoane pe sticlă”. Buc., Ed. Albatros, 1970. 152 p.; „Avatara”. Buc., Ed. Eminescu, 1972. 152 p.; „Megalitice”. Buc., Ed. Cartea românească, 1972. 103 p.; „Poeme”. Buc., Ed. Albatros, 1972. 192 p. (col. „Cele mai frumoase poezii”); „Noimele”. Buc., Ed. Cartea românească, 1976. 91 p.; „Dacia Fëniks”. Buc., Cartea românească, 1978. 300 p.; „Proba logosului”. Buc., Ed. Minerva, 1979. 254 p. (col. „Biblioteca pentru toți”); „Cenușile”. Meditații. Buc., Ed. Eminescu, 1980. 147 p.; „Elegii politice”. Buc., Ed. Cartea românească, 1980. 228 p.; ESEURI — „Cultul Zburătorului”. (Opiniile poetului despre lumea miturilor autohtone). Buc., Ed. Eminescu, 1974. 252 p.; CĂRȚI

PENTRU COPII — „Țara rîndunelor”. Buc., Ed. tineretului, 1963. 47 p.

Ref.: 2, 21, 22, 23, 24, 32, 34, 38, 41, 42, 43, 56, 70, 71, 73, 75, 78, 90, 92, 98, 102, 117, 118, 122, 128, 130, 142, 144, 199, 237, 251

FĂTU, NICOLAE

Poet, prozator, publicist. Născut la 15 iul. 1935, în comuna Pîrscov, unde va urma gimnaziul unic. Absolvă Liceul „B.P. Hasdeu” din Buzău (1954) și Facultatea de ziariștică din cadrul Academiei „Ștefan Gheorghiu” (1975). Debutează cu poezie, în paginile „Vieții Buzăului”, concomitent, în revista „Ținărul scriitor” (1954). Debutul editorial, cu nuvela istorică „Stegarul furtunii” (1958). Își începe activitatea publicistică la ziarul ostășesc „De strajă patriei”; e reporter militar, reporter la „Scînteia tineretului”, redactor la „Tomis” și „Dobrogea nouă” — Constanța (în prezent). Alte colaborări: „Steaua”, „Tribuna”, „România literară”. Nelipsit din culegerile locale, în care N.F. cîntă bucuria de a trăi, permanența și trăinicia sentimentului dragostei de patrie: „Miniaturi dobrogene” (1962), „Epistole de pe malul mării” (1963), „Dialoguri de pe malul mării” (1964), „Inscripții de pe malul mării” (1965), „Secvențe marine” (1966), „Împliniri solare” (1969) etc., etc. Prima plachetă lirică, dedicată grănicerilor (1959), e tributară clișeelelor retorice. Pe făgașul artistic, în „Memoria mării” (1967). Mai realizat în memorialistică și reportaje. OPERA: POEZIE — „Nopti de veghe”. Buc., Ed. M.A.I., 1959. 150 p.; „Memoria mării”. Constanța, 1967. 96 p. (col. rev. „Tomis”); PROZĂ — „Stegarul furtunii”. [Nuvelă]. Buc., Ed. M.A.I., 1958. 205 p.; REPORTAJE — „Flori pentru Afrodita”. Buc., Ed. Sport-turism, 1976. 108 p.; „Țara de sub semnul ancorei”. Buc., Ed. Sport-turism, 1977. 207 p.; „Lumea ca o speranță”. Buc., Ed. Sport-turism, 1980. 235 p.

Ref.: 62, 237

SÂNDULESCU, AL.

Istoric și critic literar, editor. Născut la 13 iun. 1929, în satul Pleșești, comuna Podgoria, din părinți învă-

țatori. Liceul teoretic la Rm. Sărat (abs. 1948) și Facultatea de filologie a Universității București (abs. 1952). Lucrează opt ani în redacția E.S.P.L.A., apoi în cadrul Institutului de istorie și teorie literară „G. Călinescu” — ierarhic de la cercetător științific la șef de colectiv, în prezent. Ca elev, compunea versuri și-l pasiona exegeza critică, făcînd primele comunicări despre Boileau și Titu Maiorescu, sub îndrumarea profesorului St. Cucu. Debutează cu poezii („Universul copiilor”, 1948), vocabular regional („Cum vorbim”, 1949) și recenzii („Viața românească”, 1951), afirmîndu-se însă pe terenurile istoriei literare. Bun cunoscător al perioadei de la sfîrșitul secolului XIX și începutul secolului XX, A.S. manifestă interes atît pentru cercetarea monografică a unor scriitori : G. Topîrceanu (debut editorial, 1958), Delavrancea, D. Zamfirescu, a unor curente sau formule literare : realismul și romanul românesc, cît și pentru așa-numita „literatură de frontieră” : jurnale, scrisori, memoriale de călătorie. Premiata de Academia R.S.R., ediția Duiliu Zamfirescu : „Scrisori inedite” (1967) pune în circulație 185 de piese vizînd mai ales anii tinereții scriitorului (ex. scrisorile către Duiliu Ioanin, Margareta Miller-Verghy, Tr. Djuvara), remarcîndu-se și prin studiul despre întreaga corespondență a autorului „Vieții la țară”, ce-și transforma epistolele fie în note de călătorie, fie într-un excepțional jurnal de creație. Portretist, pe linia călinesciană (v. „Literatura epistolară” despre I.H. Rădulescu, Al. Odobescu, T. Maiorescu, I.L. Caragiale, D. Zamfirescu), A.S. are un stil atractiv, fără alambicări și prețiozități, cu accente pe aspectele esențiale ale operei, pe trăsăturile portretului moral. În cadrul Institutului „G. Călinescu” a coordonat redactarea volumelor „Conceptul de realism în literatura română” (1974) și „Dicționar de termeni literari” (1979), importante instrumente de lucru. Alte preocupări : studii, articole, recenzii publicate în presa românească sau în reviste din Franța, Italia, Iugoslavia ; prefete la volume de G. Coșbuc, D.D. Pătrășcanu, Delavrancea, Camil Petrescu, D. Zamfirescu, I. Slavici, St. Cucu ; ediții, cu predilecție din G. Topîr-

ceanu și D. Zamfirescu. A colaborat la „Gazeta literară“, „Contemporanul“, „Iașul literar“, „Luceafărul“, „Scrișul bănețean“, „Steaua“, „Tribuna“, „Viața românească“, „România literară“, „Revista de istorie și teorie literară“, „Scînteia“, „Ateneu“ ș.a.

OPERA : ISTORIE ȘI CRITICĂ LITERARĂ — „G. Topîrceanu“. Viața și opera. Buc., E.S.P.L.A., 1958. 232 p. ; „Delavrancea“ [Monografie]. Buc., E.P.L., 1964. 272 p. ; „Pagini de istorie literară“ (Duiliu Zamfirescu, Panait Cerna, M. Sadoveanu, Liviu Rebreanu, T. Arghezi, G. Călinescu). Buc., E.P.L., 1966. 216 p. ; „Duiliu Zamfirescu“ [Monografie]. Buc., Ed. tineretului, 1969. 143 p. ; „Delavrancea“. [Monografie]. Buc., Ed. Albatros, 1970. 159 p. ; „Literatura epistolară“. Buc., Ed. Minerva, 1972. 376 p. (col. „Universitas“); „Citind, recitind...“ Buc., Ed. Eminescu, 1973. 239 p. ; „Introducere în opera lui Liviu Rebreanu“. Buc., Ed. Minerva, 1976. 183 p. ; „Continuități“. Buc., Ed. Cartea românească, 1976. 312 p. ; **LUCRĂRI ÎN COLABORARE** — „Istoria literaturii române“. Vol. 3. Buc., Ed. Academiei R.S.R., 1973. 1043 p. ; „Scriitori români“. Mic dicționar. Buc., Ed. științifică și enciclopedică, 1978. 528 p. ; „Istoria literaturii române“. Studii. Buc., Ed. Academiei R.S.R., 1979. 327 p. ; **LUCRĂRI COORDONATE** — „Conceptul de realism în literatura română“. Antologie și studii. Buc., Ed. Eminescu, 1974. 428 p. ; „Dicționar de termeni literari“. Buc., Ed. Academiei R.S.R., 1976. 495 p. ; **EDIȚII** — Topîrceanu, G. „Poezii“. Buc., E.S.P.L.A., 1954. 336 p. ; Topîrceanu, G. „Opere“. Vol. 1-2. Buc., E.S.P.L.A., 1955. I : 384 p. ; II : 231 p. ; Topîrceanu, G. „Opere“. Vol. 1-2. Buc., E.S.P.L.A., 1956. I : 384 p. ; II : 231 p. ; Topîrceanu, G. „Opere alese“. Vol. 1-2. Buc., E.S.P.L.A., 1959. I : CV+382 p. ; II : 508 p. ; Topîrceanu, G. „Scrieri alese“. Buc., Ed. tineretului, 1959. 384 p. ; Zamfirescu, Duiliu. „Poezii și nuvele“. Buc., Ed. tineretului, 1961. 224 p. ; Topîrceanu, G. „Balade vesele și triste“. Buc., Ed. tineretului, 1963. 280 p. ; Moldoveanu, Corneliu. „Poezii“. Buc., E.P.L., 1966. 163 p. ; Zamfirescu, Duiliu. „Scrișori inedite“. Buc., Ed. Academiei R.S.R., 1967. LXII+300 p. ; Zamfirescu, Duiliu. „Poezii, nu-

vele, romane". Buc., Ed. tineretului, 1968. 495 p. (În colab. cu G.C. Nicolescu); Topîrceanu, G. „Scrieri alese". Vol. 1-2. I: Poezii; II: Proză literară, jurnale, conferințe, articole, corespondență. Buc., Ed. Minerva, 1970-1971. I: XIV+498 p.; II: 816 p.; Zamfirescu, Duiliu. „Poezii". „Nuvele". „Viața la țară". Buc., Ed. Albatros, 1971. XXXVI + 268 p. (În colab. cu G. C. Nicolescu); Zarifopol, Paul. „Pentru arta literară". Vol. 1-2 Buc., Ed. Minerva, 1971. I: XXXIV + 582 p.; II: 684 p.; Zamfirescu, Duiliu. „Cele mai frumoase scrisori". Buc., Ed. Minerva, 1974. XXXVI + 347 p.; „Delavrancea interpretat de..." Buc., Ed. Eminescu, 1975, 228 p.; STUDII, PREFEȚE, POSTFEȚE, BIBLIOGRAFII (selectiv) — Delavrancea. „Nuvele și povestiri". Vol. 1-2. Buc., E.S.P.L.A., 1956. I: 280 p.; II: 284 p.; Delavrancea. „Scrieri alese". Vol. 1-2. Buc., E.S.P.L.A., 1958. I: LV+491 p.; II: 443 p.; Pătrășcanu, D.D. „Un prinz de gală". Buc., E.S.P.L.A., 1958. 300 p.; Coșbuc, G. „Fire de tort și alte poezii". Buc., E.S.P.L.A., 1960. XXIV+396 p.; „De din vale de Rovine". Buc., E.P.L., 1961. XV + 372 p.; Petrescu, Camil. „Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război". Buc., E.P.L., 1962. 362 p.; Zamfirescu, Duiliu. „Viața la țară". „Tănase Scatiu". Buc., Ed. tineretului, 1963. 328 p.; Delavrancea, Barbu. „Apus de soare". Buc., E.P.L., 1963. XXXIX+479 p.; Slavici, Ioan. „Mara". Buc., Ed. tineretului, 1964. 360 p.; Delavrancea, Barbu Ștefănescu. „Domnul Vucea". Buc., Ed. tineretului, 1966. 231 p.; Cucu, Stelian. „Versuri". Buc., E.P.L., 1969. 160 p.; Delavrancea, Barbu. „Teatru". Buc., Ed. tineretului, 1969. 416 p.; Topîrceanu, G. „Poezii". Buc., Ed. Eminescu, 1972. X + 324 p.

Ref.: 21, 23, 24, 112, 116, 237

MOISESCU, MIHNEA

Prozator. Se naște în Rm. Sărat, la 11 apr. 1930. Liceul teoretic din localitate (abs. 1948), apoi Institutul de artă teatrală și cinematografică „I.L. Caragiale" (abs. 1953). Actor la teatrul „C.I. Nottara". Debutul publicistic și-l face în „Gazeta literară" (1954), cel editorial, cu volumul „Aripioară de argint" (1961).

7 Scriitori buzoieni

M.M. încredințează tiparului numeroase cărți pentru copii și tineri, proze „science-fiction” (colecția „Fantastic Club”), povestiri ostășești, texte pedagogice destinate părinților etc. Bogat debit narativ, imaginație și candoare... OPERA : CĂRȚI PENTRU COPII ȘI TINERET (PROZĂ ; VERSURI) — „Aripioară de argint”. Buc., Ed. tineretului, 1961. 64 p. ; „Încercarea”. Buc., Ed. militară, 1962. 128 p. ; „Nemai-pomenitele aventuri ale lui Fănel”. Buc., Ed. tineretului, 1963. 84 p. ; „Penița are vârful ascuțit”. Versuri. Buc., Ed. tineretului, 1963. 68 p. ; „Tărie”. Buc., Ed. militară, 1964. 96 p. ; „Ei iubeau viața”. Buc., Ed. militară, 1965. 164 p. ; „Într-o seară de primăvară”. Buc., Ed. tineretului, 1965. 128 p. ; „Copiii stelelor”. Buc., Ed. tineretului, 1966. 136 p. ; „Cosmonautul de piatră”. Buc., Ed. tineretului, 1969. 152 p. ; „Glasul din pulberea aurie”. Buc., Ed. Albatros, 1972. 152 p. ; „Cic, inimă de voinic”. Buc., Ed. Ion Creangă, 1975. 108 p. ; „Întoarcere pe țărmul dispărut”. Buc., Ed. Albatros, 1975. 160 p. ; „Comoara astronautilor”. Buc., Ed. Ion Creangă, 1976. 144 p. ; TEXTE PEDAGOGICE — „Ce-o să spună lumea?”. Buc., Ed. didactică și pedagogică, 1970. 80 p. ; „Din însemnările unui tată”. Buc., Ed. didactică și pedagogică, 1971. 136 p. ; „Să ajungi om de omenie”. Buc., Ed. didactică și pedagogică, 1973. 160 p. ; „Nu pot să uit”. Buc., Ed. didactică și pedagogică, 1977. 108 p. ; ALTE LUCRĂRI — „Ghici ghicitoarea mea...” Buc., Ed. tineretului, 1965. 18 p. (În colab. cu I. Becheru și I. Marinescu).

Ref. : 3, 21

CĂRNECI, RADU

Poet, publicist, editor, traducător. S-a născut la 14 feb. 1930, în comuna Pardoși, iar copilăria și școala le-a petrecut în Mărgăritești. Urmează liceul teoretic la Rm. Sărat (abs. 1948) avîndu-i ca profesori pe St. Cucu și D. Crăciun. Colegi i-au fost: istoricul literar Al. Săndulescu, poetul-regizor Titel Constantinescu și autorul de proză științifico-fantastică Mihnea Moises-cu. În 1948 intră la Facultatea de limba și literatura română a Universității București, pe care o abando-

nează repede, spre a urma Facultatea de silvicultură la Braşov (abs. 1954). Scurtă vreme profesează ca inginer la ocoalele silvice din Braşov şi Fintînele — Bacău. În 1958, părăsind definitiv silvicultura, se dedică activităţii culturale; e, pe rînd, directorul Casei regionale a creaţiei populare, secretarul şi, apoi, preşedintele Comitetului de cultură al fostei regiuni Bacău. Din iniţiativa sa se aprobă în 1964 apariţia revistei „Ateneu” (seria nouă), R.C. — devenit redactor şef — reuşind să facă din publicaţia băcăuană una din cele mai prestigioase pe plan naţional. Etapă fecundă, atît pentru poetul şi publicistul care acum şi-a definit forţa şi profilul, cît şi pentru coordonatorul faptului de cultură autentic. Între 1972-1976 lucrează ca secretar la Uniunea Scriitorilor, iar apoi, pînă în prezent, în calitate de publicist-comentator la revista „Contemporanul”. Debutul, în ziarul „Zori noi”¹⁾ din Cîmpulung Moldovenesc (1950), pe atunci reşedinţa regiunii Suceava. Va mai publica la „Tînărul scriitor”, „Almanahul literar” de la Cluj, „Iaşul literar”, în majoritatea revistelor de cultură, în ziare centrale şi judeţene: „Steagul roşu” — Bacău, „Milcovul” — Focşani, „Viaţa Buzăului” ş.a. Editorial, R.C. a debutat destul de tîrziu, cu placheta avînd titlul programatic „Noi şi soarele” (1963) — o poezie ancorată în tradiţiile culturale şi istorice, în realitatea românească a acelor ani. Volumele următoare: „Orgă şi iarbă” (1966), „Umbra femeii” şi „Iarba verde, acasă” (1968) adîncesc sentimentul ancestral al liricii sale, configurînd totodată poezia erotică din „Grădina în formă de vis” (1970), „Banchetul”, „Cîntarea cîntărilor” (1973). Cu timpul, cu vîrsta poetului, asistăm la o interiorizare a stărilor lirice, la o esenţializare ce ţine de „spiritualizarea” trăirii actului artistic, de dramatismul veacului, de degradarea fiinţei biologice. Multe poeme din „Oracol deschis” (1971), „Banchetul”, mai apoi din „Temerile lui Or-

---

¹⁾ Interesant pentru istoria literară: în acelaşi număr şi în aceeaşi pagină debuta şi N. Labiş, elev la Fălticeni, cu care R. C. se întâlnea la şedinţele cenacului din Cîmpulung Moldovenesc. (Aici s-a aflat, un timp, Facultatea de silvicultură, avîndu-l ca student pe R. C.).

feu" (1978), confirmă maturizarea conștiinței artistice, printr-o expresie de ținută neoclasică, R.C. fiind „modern" mai ales prin cultivarea unei totale calofilii. Antologat în colecția „Cele mai frumoase poezii" (1980), după ce în 1969 și, respectiv, 1975, îi apăruseră volumele selective: „Centaur îndrăgostit" și „Heraldica iubirii". Traducător valoros din lirica universală: sloveanul Srečko Kosovel, africanul Léopold Sédar Senghor (fostul președinte al Senegalului) și libanezul Khalil Gibran. O personalitate complexă ajunsă la maturitatea creației sale. OPERA: POEZIE — „Noi și soarele". Buc., E.P.L., 1963. 108 p.; „Orgă și iarbă". Buc., E.P.L., 1966. 140 p.; „Iarba verde, acasă". Buc., E.P.L., 1968. 111 p.; „Umbra femeii". Buc., Ed. tineretului, 1968. 84 p.; „Centaur îndrăgostit". Buc., E.P.L., 1969. 192 p.; „Grădina în formă de vis". Sonete. Buc., Ed. Cartea românească, 1970. 115 p.; „Cîntînd dintr-un arbore". Iași, Ed. Junimea, 1971. 120 p.; „Oracol deschis". Buc., Ed. Eminescu, 1971. 92 p.; „Banchetul". Cluj, Ed. Dacia, 1973. 136 p.; „Cîntarea cîntărilor". Poem liric-dramatic. Buc., Ed. Cartea românească, 1973. 160 p.; „Horă de vulturi". Buc., Ed. militară, 1974. 120 p.; „Heraldica iubirii" (1963-1973). Buc., Ed. Eminescu, 1975. 328 p.; „Nobila stirpe". Buc., Ed. Cartea românească, 1976. 107 p.; „Temerile lui Orfeu". Buc., Ed. Cartea românească, 1978. 184 p.; „Un spațiu de dor". Buc., Ed. Albatros, 1980. 160 p. (col. „Cele mai frumoase poezii"); CĂRȚI PENTRU COPII — „Hora anotimpurilor". Buc., Ed. Ion Creangă, 1979. 84 p.; TRADUCERI — Senghor, Léopold Sédar. „Jertfe negre". Buc., E.L.U., 1969. 160 p.; Kosovel, Srečko. „Extazul morții". Buc., Ed. Univers, 1975. 79 p.; Senghor, Léopold Sédar. „Jertfe negre". [Ediție bilingvă]. Buc., Ed. Univers, 1976. XXIX + 289 p.; PREFEȚE — Senghor, Léopold Sédar. Op. cit., 1969; 1976.

Ref.: 21, 23, 24, 34, 38, 41, 54, 64, 72, 77, 78, 92, 108, 111, 117, 162, 237

FLOREA, MIHAI

Istoric de teatru, publicist. S-a născut în Buzău, la 11 mar. 1929; fiu de muncitor ceferist. Liceul mili-

tar de la Mănăstirea Dealu, bacalaureatul la Liceul „B.P. Hasdeu“ din orașul natal (1948). După terminarea Facultății de filologie (1952), devine cercetător științific la Institutul de istoria artei al Academiei. Publică articole, studii, recenzii la diverse reviste, precum și cărți monografice de specialitate (între care „Scurtă istorie a teatrului românesc“, apărută în 1970, reprezintă prima microsinteză a fenomenului teatral pe teritoriul patriei noastre) sau de „geografie“ literară („Drumuri și condeie“). Inegalabil prezentator al emisiunilor „Cine știe câștigă“, „Dialog la distanță“, „Steaua fără nume“, „Floarea din grădină“, organizate de Radioteleviziunea Română în perioada 1960-1977. Cartea „Prietenii mei concurenții“ e rodul acestei colaborări. OPERA : ISTORIA TEATRULUI — „Eufrosina Popescu“. Buc., Ed. Meridiane, 1964. 79 p. ; „Matei Millo“. Buc., Ed. Meridiane, 1966. 335 p. ; „Scurtă istorie a teatrului românesc“. Buc., Ed. Meridiane, 1970. 184 p. ; PROZĂ (PUBLICISTICĂ) — „Drumuri și condeie“. Turism cu manualul de literatură. Buc., Ed. pt. turism, 1974. 276 p. ; „Prietenii mei concurenții“. Formații și portrete de artiști amatori. Buc., Ed. Eminescu, 1976. 216 p. ; SCENARII RADIOFONICE — „Gheorghe Asachi“, 1974 ; „Ion Eliade Rădulescu“, 1975 ; „Constantin I. Nottara“, 1976 ; „Eufrosina Popescu“, 1977 ; „Costache Caragiale“, 1978 ; „Constantin Aristia“, 1980.

Ref. : 24, 237

NEACȘU, IULIAN

Prozator, publicist, traducător. Născut la 14 dec. 1941, în comuna Podgoria, consătean cu Al. Săndulescu, care-i e și rudă apropiată. Studii în Capitală : primele clase la Școala „3 băieți“ din cartierul Antim, Liceul „M. Eminescu“ (abs. 1959), Facultatea de limba și literatura română (abs. 1964). Un an profesează în comuna Bildana, satul Vizurești, apoi trece ca inspector la Comitetul raional de cultură și artă Răcari (1965-1966). Începe să colaboreze intens la „Viața studentescă“, „Amfiteatru“, „Gazeta literară“; e redactor la „Albina“ (1968-1973), „Flacăra“ (1973-

1977) și „Publicații pentru străinătate”, în prezent șef de secție. Prima schiță, la „Gazeta literară” (1964). După debutul editorial („Iarna când e soare”, 1966), ce propune un prozator cu reale calități stilistice, e primit în Uniunea Scriitorilor, direct ca membru titular. Mai activ în publicistică, I.N. va susține rubrici diverse : „Tineretul și cultura” („Scînteia tineretului”); cronica T.V. și de muzică ușoară („Luceafărul”, „România literară”, „Tribuna școlii”); opinii, însemnări („Contemporanul”); reportaje, anchete, interviuri, eseuri („Flacăra”); cronica sportivă, cu pseudonimul „Ulise” („Luceafărul”); carnet plastic (T.V.) etc. Cît privește proza, semnează sporadic la „Gazeta literară”, „România literară”, „Luceafărul”, „Ramuri”, „Orizont”, „Cronica”. Versuri de dragoste, în „Luceafărul” (debut 1978). „Textele” sale scurte, preponderent citadine, alături de reportaje și interviuri, relevă un creator laborios și exigent pentru care contactul cu realitatea, viața însăși, reprezintă profesunea de credință. Antologat în Polonia, R.D.G., U.R.S.S. A tradus, în colaborare, din Lihonosov, Leskov, Iskander ș.a. OPERA : PROZĂ — „Iarna când e soare”. Schițe. Buc., E.P.L., 1966. 152 p.; „Însul”. Texte — semne — apocrife. Buc., E.P.L., 1968. 188 p.; PUBLICISTICĂ — „Un bucureștean în trecere prin București”. Buc., Ed. Eminescu, 1979. 224 p.; DRAMATURGIE — „Singurătate în doi”. În : „România literară”, nr. 21, 22 mai 1969, p. 16-17 ; TRADUCERI — Iskander, Fazil. „Zodia Kozloturului”. Buc., E.L.U., 1968. 184 p. (În colab. cu Eleonora Mircea); Voinovici, Vladimir. „Doi prieteni”. Buc., Ed. Univers, 1971. 407 p. (În colab. cu Vl. Vasiliev); Radev, Milcio. „Simbătă seară”. Roman. Buc., Ed. Univers, 1972. 207 p. (În colab. cu Laura Baz-Fotiade); Leskov, Nikolai. „Fantoma din castelul inginerilor”. Povestiri. Buc., Ed. Univers, 1972. 344 p. (În colab. cu alții); Lihonosov, Viktor. „Glasuri în liniște”. Povestiri. Buc., Ed. Univers, 1973. 296 p. (În colab. cu Mihai Chebeleu); Bruyn, Günter de. „Premiul”. Buc., Ed. Univers, 1979. 240 p. (În colab. cu Nicolae Köhl); ALTE LUCRĂRI — „Brașov” (Album). Text de... Buc., 1968.

Ref. : 21, 24, 66, 69, 84, 237

ZAINESCU, A.I.

Poet, publicist. S-a născut la 22 oct. 1939, într-o familie de țărani istrițeni din străvechea așezare Dăra, comuna Pietroasele ; de aici spațiul poetic pe care-l va explora cu predilecție : podgoria. Liceul pedagogic la Buzău (1953-1957), unde frecventează cenaclul „Al. Sahia“, apoi Facultatea de filologie din București, secția critică literară, absolvită în 1962. Redactor la „Scînteia tineretului“, devenit redactor șef adjunct din 1972. Un timp (1964-1972) îndeplinește munci de răspundere în aparatul C.C. al U.T.C. Debutază în „Viața Buzăului“ (1958), fiind publicat în același an și la „Steaua fără nume“ din revista „Luceafărul“. Odată cu primul volum („Zei neatenți“, 1967), își definește universul liric — viziune solară asupra lumii — avînd ca elemente distinctive vitalitatea, asprimea și concizia expresiei, ce trimit la locurile natale unde munca pe terenurile aride e o adevărată creație. Cultivînd parabola, el transformă elementele locului în simboluri, în arte poetice ale existenței („Grădinile ascunse“, „Legea viei“); de la relief de natură arheologică, A.I.Z. încearcă un salt de lumini spre relief de natură spiritualizată, ceea ce-l plasează într-o condiție aparte față de viziunea „bahică“ îndeobște cunoscută. Notabil în eseuistică (volumul „Tinerii“ obține premiul C.C. al U.T.C.) și publicistică (rubrica „Scrisori natale“ din „Scînteia tineretului“, avînd ca temă semnificația podgoriei în istorie). În „Viața Buzăului“, din anii 1968-1972, mai apoi în „Luceafărul“, va lansa lungul șir de eseuri intitulate generic „Reflex“. A călătorit mult: Franța, Italia, Elveția, Austria, Olanda, Spania, Cuba, U.R.S.S., Liban, Algeria, Angola, Guineea, Ghana, Sudan, Zair etc. OPERA: POEZIE — „Zei neatenți“. Buc., E.P.L., 1967. 135 p.; „Recviem într-un cimitir de mașini“. Buc., E.P.L., 1969. 96 p.; „În zale albe“. Buc., Ed. Eminescu, 1971. 132 p.; „Grădinile ascunse“. Buc., Ed. Albatros, 1974. 104 p.; „Legea viei“. Buc., Ed. Cartea românească, 1976. 168 p.; ESEURI — „Tinerii“. Buc., Ed. politică, 1971. 264 p.; CĂRȚI PENTRU COPII — „E un copac frumos pămîntul tă-

rii". Buc., Ed. Ion Creangă, 1977. 72 p.

Ref.: 21, 24, 38, 41, 84, 159, 167, 189, 207, 211, 237

ISTRATE, GHEORGHE

Poet, publicist. Născut la 11 mai 1940, în satul Limpeziș, comuna Movila Banului. Liceul „B.P. Hasdeu” (abs. 1957), după care ocupă postul de bibliotecar în comuna Glodeanu Sărat (1958), frecventează câteva luni Școala tehnică de activiști culturali (1959), e impiegat de mișcare (1960-1962). Licența în filologie (București, 1968), fiind repartizat ca redactor la „Scînteia tineretului”. În cadrul Ministerului Educației și Învățămîntului, unde se transferă (1970), scoate cu N. Baltag și C. Crișan publicația „Radio-teleșcoală”. După 1974 e redactor la „Tribuna României”. Debutul ¹⁾, în coloanele „Vieții Buzăului” (1956), stimulat de participarea la cenaclul local „Al. Sahia”, unde-și găsește climatul propice de emulație, de decantări ale stărilor poetice. Alte colaborări : „Flamura Prahovei”, „Viața militară”, „Apărarea patriei”, „Scînteia tineretului”, „Scînteia”, „Contemporanul”, „Albina”, „Luceafărul”, „Gazeta literară”, „Viața românească”, „Ramuri”, „Tomis”, „România literară”, „Amfiteatru”, „Cronica”, „Ateneu” etc. În afară de poezie, mai publică însemnări, recenzii, reportaje. La „Tribuna României” duce o intensă activitate de popularizare peste hotare a realizărilor noastre cultural-artistice, prin reportaje, interviuri, eseuri. Debutul editorial („Măștile somnului”, 1968) e primit cu exclamații de critică : premiul revistei „Amfiteatru” și al revistei italiene „Breve”. Gh. I. rămîne și în volumele următoare atașat ideii de sondare, aproape programatică, a moștenirii spirituale tradiționale, un adept al poeziei ritualice ; el este „descoperitor” al filoanelor lirice ancestrale, înrudit prin această obsesie cu Ion Gheorghe. La Gh. I., lirismul e însă „deghizat” — de unde și ideea de „mască”, de dublu, oscilație tipică poetului modern, neliniștit,

¹⁾ Neobișnuit : trei elevi debutanți (Dinu Gh., Vișan Ion, Istrate Gh.) semnează aceeași poezie : „Ghiocelul”, în V.B., nr. 604, 1 apr. 1956, p. 2.

Între regăsirea virtuților strămoșești și sondarea în straturile poeziei viitorului. Cu volumul „Rune“ (1980) — selecție retrospectivă la care sînt adăugate încă 30 de poeme inedite — Gh. I. se înfățișează ca unul dintre cei mai interesanți lirici contemporani. Valoroasă, culegerea „Polemos“ (1978), cu articole aparținînd regretatului critic N. Baltag, OPERA : POEZIE — „Măștile somnului“. Buc., Ed. tineretului, 1968. 84 p.; „Poeme“. Buc., Ed. Eminescu, 1971. 84 p.; „Pseudopatriarchalia“. Buc., Ed. Cartea românească, 1974. 84 p.; „Cîntec la izvoarele lumii“. Buc., Ed. militară, 1975. 128 p.; „Zodia Șarpelui“. Buc., Ed. Albatros, 1975. 76 p.; „Sceptrul singurătății“. Buc., Ed. Cartea românească, 1978. 107 p.; „Rune“. [Volum retrospectiv]. Buc., Ed. Cartea românească, 1980. 248 p. (col. „Hyperion“); EDIȚII — Baltag, Nicolae. „Polemos“. Buc., Ed. Cartea românească, 1978. 284 p.

Ref.: 21, 24, 38, 41, 43, 51, 64, 82, 84, 92, 237, 246

GHIMBĂȘANU, ION

Poet, traducător. Născut în Buzău, la 27 ian. 1899; m. 7 apr. 1972. Liceul „Al. Hasdeu“ (abs. 1919), apoi Facultatea de drept din București, practicînd avocatura și magistratura în mai toate reședințele de plasă ale fostului județ (Pietroasele, Merei, Pogoanele, Beceni, Mihăilești, Pătîrlagele), precum și în Capitală; pensionare prematură, la 46 de ani. Fire de artist, cu aptitudini la desen, sculptură și muzică, trăiește în preajma buzoienilor Nigrim și C. Marino-Moscu. Debutul, la revista craioveană „Flamura“ (1926). Colaborări sporadice, cu poezii originale și tălmăciri, la „Azi“, „Bilete de papagal“, „Flacăra“, „România literară“, „Contemporanul“, „Ramuri“, „Viața Buzăului“ Supl. Traducător din neoclasici — de unde și adeziunea sa creativă la această „familie de spirit“ (ca poet cultivînd savant endecasilabul și hexametru) — I.G. s-a complăcut cu discreție într-un cvasianonimat, încredințîndu-se editurilor abia tîrziu, după vîrsta de 70 de ani. Încă nepublicate: peste 300 de poezii și epigrame, proze, comedii, traduceri din Hölderlin, Herder, Rilke, Pușkin, Rimbaud, Tagore ș.a.

OPERA: POEZIE — „Poeme“. Buc., E.P.L., 1969. 176 p.; „Largo“. Buc., Ed. Cartea românească, 1971. 139 p.

Ref.: 21, 213, 214, 237

NICOLESCU, ION (Ion Niculescu)

Poet, prozator, publicist. Se naște în Buzău, la 19 ian. 1943. Tatăl, de profesie agronom, era originar din oraș; mama, moldoveancă, din Tg. Frumos. I.N. urmează Liceul „B.P. Hasdeu“ (abs. 1961), remarcându-se ca elev fruntaș și cu multiple preocupări: talent poetic — revelație a cenaclului „Al. Sahia“, actor în trupa teatrului orășenesc, „reporter“ al studioului local de radioficare. Din 1962 urmează Facultatea de filozofie, secția filozofie generală, a Universității bucureștene, pe care o absolvă, cu întrerupere, în 1968. La 25 de ani, bolnav, este pensionat definitiv. Debutul i s-a produs în ziarul „Drapelul roșu“ Bacău (1956), cu un „reportaj“ dintr-o excursie tematică organizată de Palatul pionierilor din București. Va mai publica, elev fiind, versuri și reportaje în „Viața Buzăului“, apoi la cotidianul „Munca“ (1960). „Cronologic, alte colaborări: „Scînteia tineretului“, „Luceafărul“, „Contemporanul“ („Micro-interviuri“ pe teme științifice), „Amfiteatru“, „Gazeta literară“, „România literară“, „Viața românească“, „Cronica“, „Tribuna“, „Flacăra“. Afirmării spectaculoase în paginile „Contemporanului“, și mai ales ale „Luceafărului“ anilor 1964-1966, îi urmează debutul editorial pe aceeași măsură („Indulgențe“, 1969), ce propune un timbru distinct în lirica nouă. I.N. cultivă superior ironia, demistificarea convențiilor poetice („Ironice“) sau — cum observa E. Barbu — „se zbate între versul de sorginte populară și un suprarealism ciudat, cu efecte notabile“ („Mioritiada“). Romanul „Voi de colo de la Biarritz“ (1979) îl definește ca pe un scriitor cu reale disponibilități. Doctorand în filozofie. OPERA: POEZIE — „Indulgențe“. Buc., E.P.L., 1969. 95 p.; „Ironice“. Buc., Ed. Cartea românească, 1970. 127 p.; „Mioritiada“. Buc., Ed. Cartea românească, 1973. 227 p.; „Retorica“. Buc., Ed. Cartea românească, 1975. 160 p.; „Vox

populi, vox dei". Buc., Ed. Eminescu, 1979. 207 p.; PROZĂ — „Voi de colo de la Biarritz". [Roman]. Buc., Ed. Albatros, 1979. 239 p.

Ref.: 21, 34, 38, 41, 84, 92, 160, 164, 222, 237

PETRESCU, LIVIU

Critic literar, eseist. Născut în Rm. Sărat, la 17 dec. 1941, se stabilește din primii ani în Cluj, unde-și încheie studiile liceale (1959). Aici absolvă și Facultatea de filologie a Universității „Babeș-Bolyai" (1964), rămânând ca asistent, în prezent lector universitar. Debutul, la „Tribuna" (1958), pe când era încă elev, după care va mai colabora la „Steaua", „România literară", „Contemporanul", „Astra", „Viața românească", „Convorbiri literare", „Cronica", „Echinox". Editorial, debutează cu volumul „Realitate și romanesc" (1969), ce include în sumar pe D. Zamfirescu, Mateiu Caragiale, L. Rebreanu, H. Papadat-Bengescu, Camil Petrescu, A. Holban, Gib I. Mihăescu. Spirit disociativ, L.P. „optează pentru un demers fenomenologic, teoretizînd pe seama unor opere, pornind de la elementele de poetică implicate, de la substructuri narative sau, dimpotrivă, de la adevărurile cele mai generale ale unor capodopere cu posibilități de modernizare sau ale unor cărți de succes efemer: „Scriitori români și străini" (M. Popa). Eseistica sa descinde dintr-o „susținută și personală meditație asupra umanității literare, asupra omenescului relevat în și prin literatură" (M. Iorgulescu). OPERA: CRITICĂ LITERARĂ; ESEURI — „Realitate și romanesc". Buc., Ed. tineretului, 1969. 264 p.; „Dostoievski. Eseu. Cluj, Ed. Dacia, 1971. 111 p.; „Scriitori români și străini". Eseuri. Cluj, Ed. Dacia, 1973. 224 p.; „Romanul condiției umane". Studiu critic. Buc., Ed. Minerva, 1979. 256 p.

Ref.: 21, 24, 58, 65, 71, 82, 84, 116, 129, 132, 141

IOACHIM, PAUL

Dramaturg. Originar din Cislău, se naște la 6 oct. 1930, în comuna Baba Ana — Prahova. Școala prima-

ră și liceul la Buzău, „B.P. Hasdeu” (abs. 1949), apoi Institutul „I.L. Caragiale”. Din 1953 joacă pe scena Teatrului muncitoresc C.F.R., actualul „Giulești”, în peste 50 roluri: locot. Stamatescu („Titanic vals”), Silvio („Slugă la doi stăpîni”), Leonaș („Coana Chirița în provincie”), Proteus („Doi tineri din Verona”) etc. — performanțe umbrite de cele ale mai recentului dramaturg P.I., reeditîndu-se cazul altui buzoiian, actorul G. Ciprian, și el, păstrînd proporțiile, scriitor în primul rînd. Tentat să abordeze teatrul, P.I. compune, ca elev, o mică comedie: „Început de an”, în care și joacă, apoi, după două decenii (1965), serialul T.V. comico-științifico-fantastic pentru copii: „Drumul spre lună”. Pe scena teatrului profesionist își face apariția, în 1970, cu „Ascensiunea unei fecioare”. Două piese îl impun atenției: „Nu sîntem îngeri” (1975) și „Goana” (1978), care, după mai multe stagioni în țară și străinătate, sînt reunite într-o plachetă (1980). Prima, o dezbatere pasionantă despre adevăr și cînte („dacă nu sîntem îngeri, trebuie să fim oameni...”); cealaltă, surprinderea unui moment de criză într-o familie onestă ai cărei membri își caută, sinuos, drumul către fericire. Replicile vii, dialogul alert, fără lungimi, trimit firește la experiența actorului P.I. Practica scenei îl ajută pe textier, condiționîndu-i succesul. OPERA: DRAMATURGIE — „Goana”. „Nu sîntem îngeri”. Buc., Ed. Eminescu, 1980. 168 p. (col. „Rampa”).

POPESCU, FLORENTIN

Poet, reporter, eselist. S-a născut la 3 apr. 1945, în satul Lera, comuna Chiojdu. Nereușind să intre la școala pedagogică, face studii liceale la Pătîrlagele, apoi la Buzău, „B.P. Hasdeu” (abs. 1964). Debutul, în coloanele „Luceafărului” (1963), poartă girul lui Mihai Dragomir. Ca student al Facultății de limba și literatură română din București (1964-1969), devine colaboratorul revistelor „Viața studentescă” și „Amfiteatru” — aceasta din urmă cooptîndu-l, din 1968, în colegiul redacțional. Publică concomitent versuri, articole de critică literară, reportaje, beneficiind de două premii pentru poezie, în 1968 și 1969, decernate de

publicațiile U.A.S.C.R. După facultate, lucrează ca ziarist la „Viața Buzăului“, iar din 1971 în redacția de literatură beletristică a Editurii pentru turism. F.P. are capacitatea de a crea pe mai multe planuri : poezie—eseu—publicistică. Volumele sale de versuri dezvăluie un tradiționalist în haine moderne, ce depășește condiția de nostalgie față de timpuri și locuri pierdute, printr-o simbolistică presupunând oarecari implicații filozofice. „Obsesia păsărilor“ (debut editorial, 1970) dă dimensiunile spațiului liric al autorului : obsesia zborului și a cântecului nu apar numai ca dominantă psihică, ci și ca pretext de reflecție, de sondare și cunoaștere a propriului eu. Convertită în idee filozofică, „obsesia“ devine în „Mereu-peregrinul“ (1972) neliniște a căutării de noi spații, a năzuinței de împlinire prin actul voluntar al depășirii de sine. Ultimul volum, „Cuvinte de grâu“ (1975), alcătuit în cea mai mare parte din colaborări la periodice : „Luceafărul“, „România literară“, „Ateneu“, „Cronica“, „Orizont“, „Viața Buzăului“ ș.a., oferă o idee despre posibilitățile autorului pe linia liricii de inspirație patriotică. Pe alocuri, poetul F.P. se regăsește și în cărțile de eseuri și reportaje... OPERA : POEZIE — „Obsesia păsărilor“. Buc., Ed. tineretului, 1970. 80 p.; „Mereu-peregrinul“. Buc., Ed. Cartea românească, 1972. 80 p.; „Cuvinte de grâu“. Buc., Ed. Eminescu, 1975. 60 p.; REPORTAJE ; ESEURI — „Țara finținilor“. Buc., Ed. pt. turism, 1972. 135 p.; „Rapsodii la vatra Mioriței“. Buc., Ed. Eminescu, 1975. 148 p.; „Contemporan cu visul“. Oameni, locuri și tradiții din ținutul Buzăului. Buc., Ed. Sport-turism, 1978. 202 p.; „Reîntâlnire cu celatea adolescenței“. Buc., Ed. Albatros, 1979. 136 p.

Ref. : 21, 151, 168, 205, 237

STOICESCU, PASSIONARIA

Poetă, autoare de cărți pentru copii, traducătoare. Se naște la București, într-o familie de buzoieni (30 apr. 1946). Numele îi e legat de activitatea comunistă a mamei, de idolatria pentru luptătoarea spaniolă Dolores Ibarruri: „La Passionaria“. Studii primare în Rm.

Sărat, unde mama era învățătoare, apoi liceul pedagogic din Buzău, absolvit în 1965. Cu disponibilități spre literatură, muzică, coregrafie, plastică, se dedică poeziei, din imboldul dascălului său Tiberiu Bordea, frecventînd cenaclurile locale, animînd activitatea literară pe școală, debutînd în revista „Luceafărul” (1964). A mai publicat la „Gazeta literară”, „România literară”, „Viața Buzăului”, „Albina”, „Amfiteatru”, „Săptămîna”, „Orizont”, „Steaua”, „Plămac” — periodic bulgar —, precum și în antologii. Profesoară suplinitoare în Tîmboiești, azi jud. Vrancea, și metodică la Casa raională de cultură Rm. Sărat; după absolvirea Facultății de filologie din București (1970), redactor la Ed. Litera. Dăruită scrisului pentru copii (debut editorial, 1971), începînd cu „Zăpezile de jertfă” (1974) P.S. se va circumscrie lirismului feminin, autodefinindu-se. În totul, un efort de continuă sondare sufletească conjugat cu tendința spre o exprimare spontană, excesiv muzicală — confesiune ce se confundă cu setea de cunoaștere și generozitatea. A tradus din literatura rusă și polonă contemporană. OPERA : POEZIE — „Zăpezile de jertfă”. Buc., Ed. Litera, 1974. 72 p.; „Fără de pierdere ca o iubire”. Buc., Ed. Albatros, 1976. 63 p.; „Reverberata”. Buc., Ed. Albatros, 1978. 95 p.; „Cușca de aer”. Buc., Ed. Eminescu, 1980. 96 p.; CĂRȚI PENTRU COPII — „Lume mică, lume mare”. Buc., Ed. Ion Creangă, 1971. 48 p.; „Cartea jocurilor”. Buc., Ed. Ion Creangă, 1978. 72 p.; TRADUCERI — Lebedev-Kumaci, V. „Cum s-au cumințit animalele”. Buc., Ed. Ion Creangă; Moscova, Ed. Malîș, 1979. (pt. copii, tip. în U.R.S.S.); „Dis-de-dimineată...” Buc., Ed. Ion Creangă; Moscova, Ed. Malîș, 1980. (pt. copii, tip. în U.R.S.S.).

Ref.: 3, 52, 133, 149, 152, 154, 173, 179, 237

ULICI, LAURENȚIU

Critic literar, eseist, editor. S-a născut la 6 mai 1943, în Buzău, bunicul dinspre mamă fiind petrolist la Berca și Arbănași; după tată este maramureșean din comuna Rona de Jos. Datorită peregrinărilor tatălui,

șef de gară, va urma școala în diverse localități : Si-ghetu-Marmației, Bihor, Timiș, Buzău (cl. IV-X) și Ploiești. Elev dotat, participă cu șanse egale la o-limpiadele de matematică, fizică, limba și literatura română, dar se dedică studiilor filologice (1961-1966), absolvind și Facultatea de filozofie a Universității bucureștene (1970). Între 1964-1966 conduce cena-clul studentesc „Junimea“, iar după prima facultate lucrează în redacția revistei „Contemporanul“, un-de-și începe publicistica. Doctorand în științe filo-lo-gice. Membru în Consiliul de conducere al Uniunii Scriitorilor, din 1976. Adevăratul debut, cu... poezie („Luceafărul“, 1959), tipărindu-și apoi versurile, cro-nicile literare și studiile sub nume sau pseudonime : Laurențiu Buga, Al. Rona, Mircea Moga, I. Gorescu. Laborios, colaborează aproape concomitent la „Con-temporanul“, „Luceafărul“, „România literară“, „Via-ța românească“, „Transilvania“, „Ateneu“, „Argeș“, „Familia“, „Astra“, „Ramuri“, „Tomis“, „Vatra“, „Tribuna“, „Convorbiri literare“ ș.a.m.d. După pro-priul debut editorial („Recurs“, eseuri, 1971), L.U. sem-nează în „România literară“, începînd cu anul 1973, cea dintîi rubrică din istoria publicisticii românești dedicată consecvent debutanților: „Prima verba“, cro-nici încorporate în două volume ulterioare despre 260 autori. El este criticul generației tinere, fiindu-i pro-prii rigoarea terminologică și fraza definiției memora-bile de tip călinescian. Ediții din Al. Macedonski și Gib Mihăescu, prefete la opere traduse după Th. Gau-tier, Louis Goilloux, Julien Green, Blaise Cendrars, Pierre de Labracherie ori studii predilecte despre Dostoievski și Faulkner. În pregătire — o vastă istorie a poeziei românești de la începuturi pînă azi. OPERA: CRITICĂ LITERARĂ ; ESEURI — „Recurs“. [Ese-uri]. Buc., Ed. Cartea românească, 1971. 139 p. ; „Ar-ghezi, Bacovia, Barbu, Blaga, Fundoianu, Maniu, Pil-lat, Vinea, Voiculescu“. Prezențați de... Buc., Ed. en-ciclopedică română, 1974. 392 p. ; „Prima verba“. Vol. 1-2. Buc., Ed. Albatros. Vol. 1 (1973-1974), 1975. 268 p. ; Vol. 2 (1975-1976), 1978. 248 p. ; „Biblioteca Ba-bel“. Eseuri. Buc., Ed. Cartea românească, 1978. 240 p.; EDIȚII; STUDII (prefete, postfete etc.) — Goull-

loux, Louis. „Confruntarea“. Roman. Buc., Ed. Univers, 1970. 170 p. ; Cendrars, Blaise. „Aurul“. Minunata poveste a generalului Johann August Suter. Buc., Ed. Univers, 1971. 192 p. ; Green, Julien. „Manuel“. Roman. Buc., Ed. Univers, 1972. 280 p. ; Gautier, Théophile. „Avatar și alte povestiri fantastice“. Buc., Ed. Univers, 1973. 303 p. ; Mihăescu, Gib. I. „Vedenia“. Nuvele. Buc., Ed. Minerva, 1973. 319 p. ; Labracherie, Pierre de. „Parisul literar în veacul al XIX-lea“. Buc., Ed. Univers, 1974. 288 p. ; Macedonski, Alexandru. „Cartea de aur“. Antologie... Buc., Ed. Minerva, 1975. 256 p.; ALTE LUCRĂRI — „Promoția '70". [Serial de articole]. În : „România literară", începînd cu 1980.

Ref. : 21, 23, 24, 48, 59, 79, 84, 134, 237

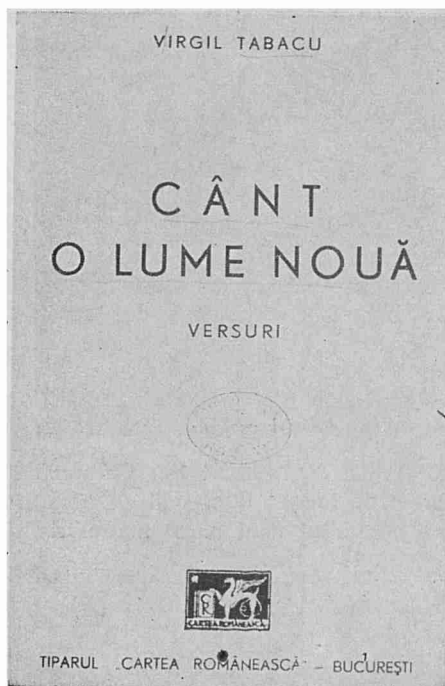
BUCUROIU, VALERIU

Poet, traducător. S-a născut la 17 iun. 1934, în satul Cărpiniștea, comuna Beceni; m. 31 ian. 1980. Între 1949-1953 urmează cursurile Școlii pedagogice din Buzău, apoi Facultatea de filologie din București (abs. 1957). Profesează un timp, după care îndeplinește diferite munci de răspundere în Capitală, pe linie de învățămînt și cultură. Din 1971 lucrează în aparatul C.C. al P.C.R. Debutul tîrziu („România literară", 1969) este urmat de colaborări frecvente la „Contemporanul", „Săptămîna", „România literară", „Steaua", „România liberă", „Scînteia tineretului", cu poezii și eseuri. În 1973 îi apare prima carte, „Floreta de argint", încununată de succes. La intervale scurte, încredințează tiparului alte patru volume de versuri, concomitent cu traduceri din V. Sleptov și R. Rojdestvenski. Antologat în „Epigramiști români de ieri și de azi" și „Dansul săbiilor" (1975). V.B. cultivă virtuos epigrama, fabula, dar și poezia lirică. Dacă în „Dimineața apelor" își găsise tonul pătrunzător pentru a da glas sentimentului de dragoste față de natura patriei, iar mai apoi, în „O ființă", reușea cu economie de mijloace să afirme poezia de idei, ultimul volum, „Centurile de siguranță" (1979), îl definește într-un cadru inedit de investigație ; sint

56. Nicolae Tăutu,
apreciat exponent al umanismului socialist.

POETI

57. Virgil Tabacu : „Cînt o lume nouă”, una din
primele cărți lirice de după 1944.

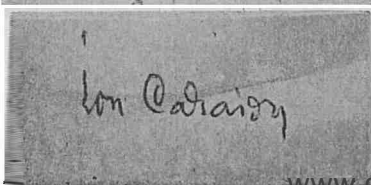
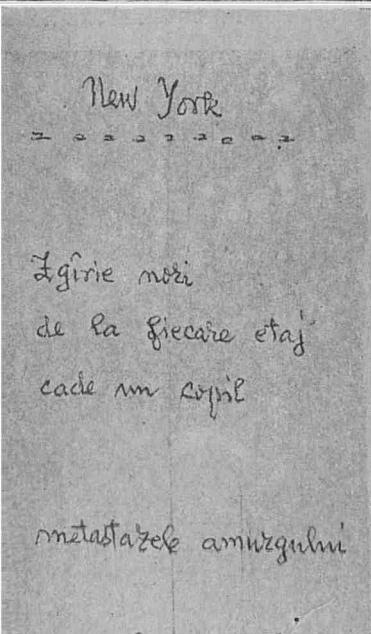
Doi poeți premiați ai Academiei. Ion Caraion și Ion Gheorghe.

**58-60. Ion Caraion :
la masa de lucru ; împreună cu fiica ;
facsimilul unui poem manuscris.**

„Cu aerul său
de schivnic al spiritului
el a reinventat Mitologia
rurala
și i-a dat o stralucire
fără egal..“

61. Ion Gheorghe
la Tabăra de sculptură
Măqura,
„Festivalul de poezie“, 1975.

62-63. Ion Gheorghe și Gh. Istrate. În facsimil: scrisoare
lui Ion Gheorghe, prim-laureat al revistei „Tînăru
scriitor“ (1952), adresată cnaclului buzoian „Al. Sahia“.

②

26/9/52
Duminică
BUCUREȘTI

Dragi Tînarilor

Sunt în momentele dintre cele mai frumoase ale mele.
Într-o dată rezultatul la concurs! În sfârșit,
a venit ziua mult așteptată de concurenți ni de
tali iubitori de literatură. S-au prezentat 3800 de
cărți mai multe, lucrări. Rezultatele nu pot fi cele
așteptate, după cum spuneam în 26. Iunie. Alți concu-
renți ni a-... îndeplinit misiunea în 99%. Îndreptăcit
- s-a redus premiul I. Deci ce rămâne mai
premiul I în 10 - precum ~~înainte~~ ^{era}. Însă, nu am
apropie nici în amănunt - cât de lucruri - s. În
primul rând, pentru aceasta am mulțumesc cînd Tînarilor
cînd v-ați apăsător și de s. m'atî apăsător să-mi

www.dacoromanica.ro

Radu Carneci

„Prelucrînd «Cîntarea cîntarilor», Radu Cârneli a scris
...un veritabil poem de dragoste,
în care nu e greu sa-l recunoaştem pe el,
ca poet original, de proaspete elanuri lirice...”

64-65. Doi colegi de liceu :
Radu Cârneli (sus) şi Titel Constantinescu.

66. Frontispiciul gazetei „Viața Buzăului” (Seria I).

67-68. Gh. Istrate în anul debutului editorial (1968)

Un debut publicistic neobișnuit („Viața Buzăului”, 1 apr. 1956):
trei colegi de liceu semnează aceeași poezie...

GHIOCCELUL

Dinspre-apus, zefiru-adie,
Tot reînvie pe-unde trece
Și izvorul cu-apă rece
Și suflarea din cîmpie.

Sub zăpadă-un fir de viață
Se agită spre lumină,
Străbătînd perdeaua fină,
Cu-al său trup firav de ață.

Străvezie-l înconjoară
Peste tot mantia albă,
Din văzduh o undă caldă
Îl apleacă-l, înfloară.

Blînd, suav, gingaș la fire,
A zîmbit primîrlii calde
Legănînd petale albe,
Plecînd capul cu iubire.

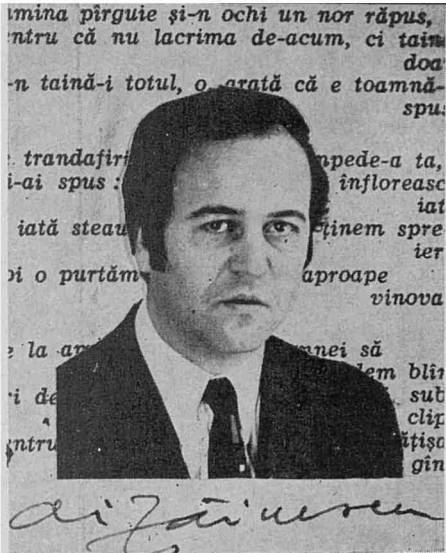
În nureasmă de afară
O copilă-n murmur cîntă
Bucuria ce-o frămîntă
La-nceput de primăvară.

Cum a răsărit sfios
L-a zărit zîmbînd șagalnic,
Și-aplecă de-un dor tainic
L prinde-n părul mătăsos.

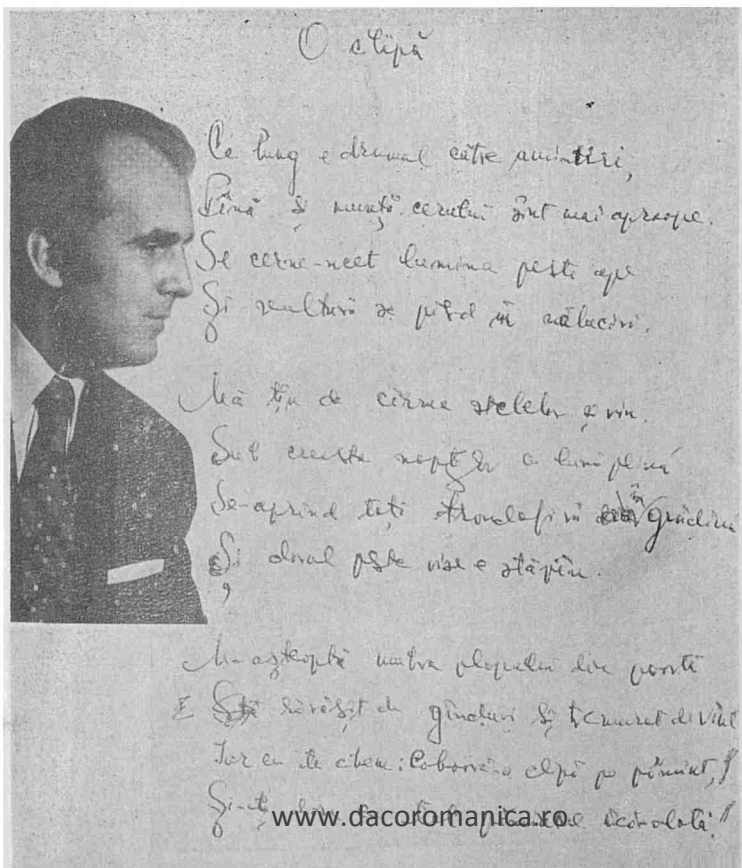
El e-al primăverii sol
Ea e-n primăvara vieții,
Albul cu roșata feții
Se unesc într-un simbol.

www.dacoromanica.ro

Dinu Gh., Vișan Ion, Istrate Gh.

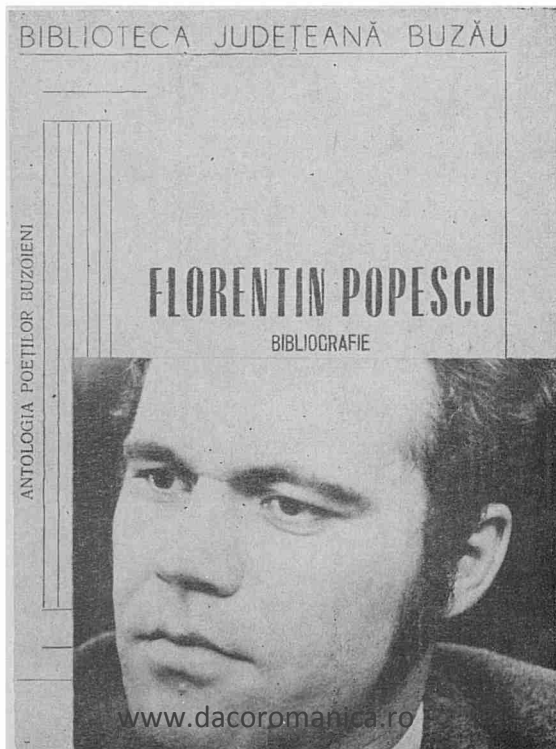
70. Valeriu Bucuroiu

71. Passionaria Stoicescu

72. Florentin Popescu

75.
Mircea Ichiș

Bucur Chiriac
76.

BIJU: Avea banii dinainte de război, o sumă mare d

excecc care-și pierduse averea la rulet
case de făcut bani. Numai că nenorocitu
timpuri multe
timp, când s-a dus la tripou cu primul
cursa era de pe el de băieți
bancnote și început să transpire abundent
pantofle
și l-au înghățat. Băiat
Nu mergea la sigur. Băieții a plecat
Nu s-a putut extrage, dacă vezi banii noi
de kil de sute de mii de lei. Trebuie să
it adevărul, deci să știi că

Non / marea suferință
mă / de viață și de pl
recept / marea suferință

am ascuns aici, în fundul pământu
tome, de nu ne găsește nici Scotland
unverecun. Sta, băieții, nu mai
l-am adus noi o
ale, îl ucidem din bătrâne.
Prinse banii să-l aduc de arginți
pe străduțu Băieții
nu mergea de la început, stăruie
ce și triplu
ce E război de-a lungul, învingea
de pe câmp / confidențial / but
de la el de licențiere
valuta forte. Când ne facem cusa

Zone brandului
intrare un sistem
măști
toples. Să se părăse
măști
Biju. Grele băieții
de la. Băieții de
Ne-am uitat în O.N.N.
băieții de la

facile n-ai
a miza, o de a nu băieții de
băieții de la
dar băieții are o idee bună. Tre
grupe, ca băieții n-ai valute, fort
a putere, care să fie numai a noi
băieții, ca ne facem cusa
ne punem pe lucru, devenim miliardari, c
ne de băieții de la Băieții de la
ce ne trebuie să interviem o țară. Băieții
ne amputăm o băieții, ca ne facem cusa
măști pentru ea, dar primul guvern e deja
bine n-am pus la Interne, că știu să trag
Alfonso, omul lui, e la Finanțe.

Biju: Alfonso și care Alfonso?
Facem o băieții de la băieții de la
Biju: Băieții cunosti, că nu e totuși numele lui adevărat
Biju: En el n-ai Alfonso, plus
fost jurnalist și să-ți de pe vremea, a luc
Biju: Cine e băieții?

DRAMATURGI, PROZATORI

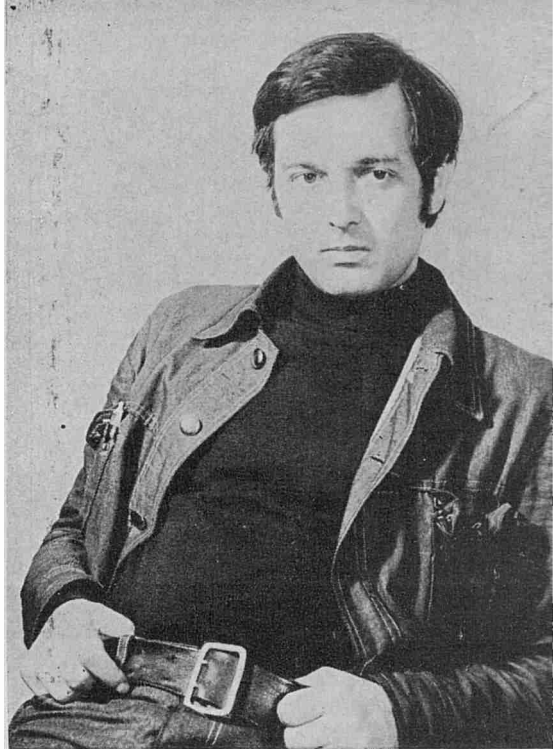
77. Ion Băieșu,

un prozator umorist devenit dramaturg de excepție.

www.dacoromanica.ro

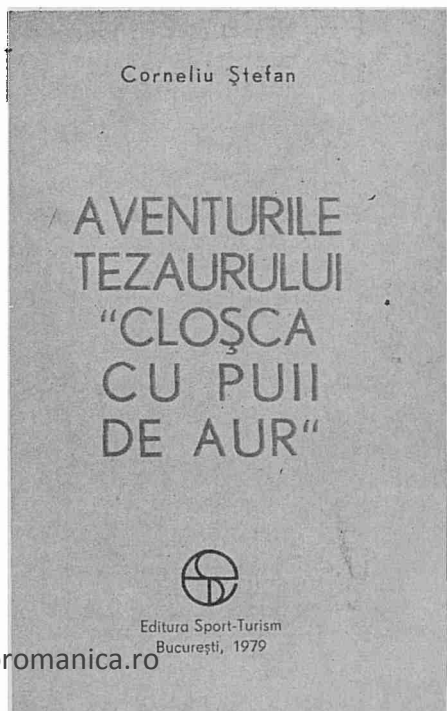
Prozatori
reporteri

78. „Viața Buzăului” Su-
pliment (frontispiciu, 1976)

79. Iulian Neacșu

80. Corneliu Ștefan: „Aventurile tezaurului
„Cloșca cu puși de aur” sau reportajul-document

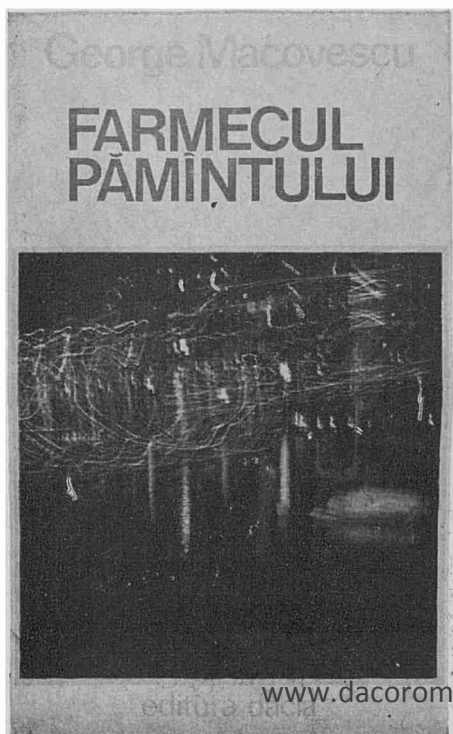
81-82, Actorul-dramaturg Paul Ioachim

**și istoricul de teatru Mihai Florea,
cunoscut mai ales ca prezentator al emisiunilor Radio T.V. :
„Cine știe câștigă”, „Steaua fără nume”, „Floarea din grădină“...**

83-84. **George Macovescu**, în postura memorialistului
(„Farmecul pămîntului“, 1977).

85. **M.I. Dragomirescu**

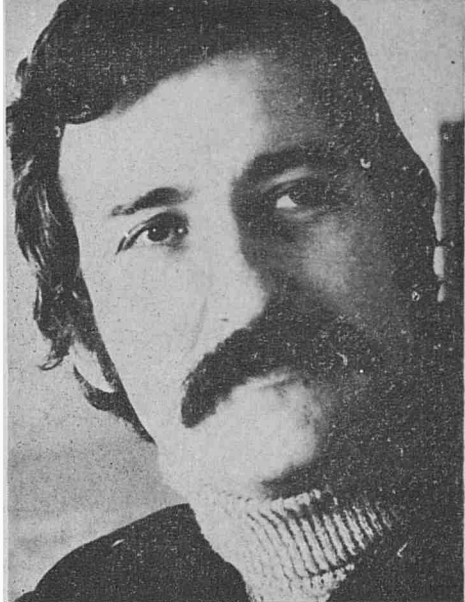
86-87. Al. Săndulescu, premiul „B.P. Hasdeu”
al Academiei R.S.R. pentru ediția
D. Zamfirescu : „Scrisori inedite” (1967).

Filă de manuscris

Duiliu Zamfirescu în Roma.

Duiliu Zamfirescu, unul dintre creatorii ro-
manului românesc de la sfârșitul secolului
XIX, a reprezentat prin amănunțite
aturi ale operei, ca și prin biografia lui, un
conștient al metei și culturii italiene în
Romania. După studii la Constantin Cantacuz
unicarul care făcuse studii la universitatea
de Padova în sec. XVII, după Nicolae Bălcescu
abotul și revoluționarul care a murit la Pa-
lermo, după Eminescu, marele poet național
care a călătorit în Italia, Zamfirescu
a adunat o bogată colecție de manuscrise
www.dacoromanica.ro
Duiliu Zamfirescu este tot înseamnă un alt mo-

ESEIȘTI,
CRITICI LITERARI

88. **Laurențiu Ulici**
„Critic exigent,
înclinat spre ironie”.

89. **Mariana Ionescu** sau
„fanatismul lecturii”.

90. **Liviu Petrescu**

COMITETUL JUDEȚEAN DE CULTURĂ ȘI EDUCAȚIE
SOCIALISTĂ BUZĂU

vă invită :

- duminică, 8 aprilie 1973, ora 9,30
- în sala mică a Casei de cultură a sindicatelor,
să luați parte la

Sesiunea de comunicări științifice

—VASILE VOICULESCU—

PERSONALITATE PROEMINENTĂ
A LITERATURII ROMÂNEȘTI

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ • LICEUL „M. EMINESCU”

IOAN GEORGESCU

70 de ani de la

SALONUL LITERAR
DEDICAT POETULUI

Ion
Nicolescu

lanșarea cărții „NOIMELE”

noul volum de versuri al poetului

nizează :

Trul
DEI
I
NEȘTI
ctombrie

• Vineri, 5 octombrie 1979, ora 17,
în amfiteatrul Liceului „M. Eminescu”

Salonul literar

CU PARTICIPAREA SCRITORILOR :

ION BĂIEȘU

ION GHEORGHE

PASSIONARIA
STOICESCU

Seara omagială

„NICOLAE TĂUTU-
POET AL CETĂȚII”

IMPLINIRI A 60 DE ANI DE LA NAȘTERE
INTILNIREA CU CRITICUL LITERAR

Laurențiu
Ulici

vă invită să participați

scritură, 28 februarie 1978 • ora 12,00
la sediul Institutului poetic „Scriitorii”

la Salonul literar (ediția a 90-a)
dedicat poetului

VALERIU BUCUROIU

cu prilejul apariției noului său volum
„O ființă”

Participă :

- Prozatorul CONSTANTIN CHIRITĂ
președintele al Uniunii Scriitorilor
- Poetul NICHITA STANESCU
- Criticul literar EUGEN SIMION

Omagiu. Saloane literare
în organizarea Bibliotecii județene Buzău

aici întrebări dramatice despre existența umană, de unde neliniștea lucidă, dar și credința în rațiunea omenirii pîndite de primejdii. OPERA : POEZIE — „Floreta de argint“. [Epigrame]. Buc., Ed. Albatros, 1973. 112 p.; „Ascensor pentru cuvinte“. Buc., Ed. Albatros, 1975. 100 p.; „Dimineața apelor“. Buc., Ed. Eminescu, 1976. 120 p.; „O ființă“. Buc., Ed. Cartea românească, 1977. 160 p.; „Centurile de siguranță“. Buc., Ed. Cartea românească, 1979. 120 p.; TRADUCERI — Sleptov, Vasili. „Vremuri grele“. Roman. Buc., Ed. Univers, 1974. 152 p. (În colab. cu Puiu Brăileanu); Rojdestvenski, Robert. „Poeme“. Buc., Ed. Univers, 1976. 131 p. (În colab. cu Gh. Tomozei).

Ref.: 21, 23, 24, 38, 165, 172, 174, 175, 183, 237

NEGOIȚĂ, LUCIA

Poetă, publicistă. Născută în comuna Breaza, la 9 sept. 1945, se stabilește din primii ani la București, unde urmează Liceul „Iulia Hasdeu“ (1959-1962), apoi Facultatea de limbă și literatură română (abs. 1967). Ca studentă, va frecventa cenaclurile „Junimea“ și „N. Labiș“. Este repartizată în redacția „Emisiunea de poezie“ a Radiodifuziunii Române, pentru ca din 1971 să alcătuiască — în calitate de comentator al fenomenului literar — hebdomadara „Revistă literară radio“ (Un volum cu același titlu a apărut, în editare internă, sub conducerea sa). Debutul, cu poezie, la „Contemporanul“ (1966), urmat de altul, în publicistică, o replică la antologiile de texte literare pentru elevi, rău întocmite. Semnează apoi versuri și interviuri cu personalități ale vieții culturale în „Tribuna“, „Convorbiri literare“, „Luceafărul“, „România literară“, „Steaua“, „Cronica“, „Orizont“ etc. După un prim volum de „Poeme“ (1973), remarcat de critică, L.N. abordează în „Roza și închipuirea“ poezia de dragoste, lirismul său abătîndu-se de la „tradiția“ așa-zisă feminină. Note specifice: percepția realului prin feminitate, obsesia naturii dureroase (nu nostalgic melancolică), tenta de autopersiflare uneori pentru cenzurarea candorii, aspirația la un paradis terestru fabulos și real în ace-

Iași timp... Izvoarele lirismului modern : Dylan Thomas, Rilke, Milosz, Blaga, Botta, Doinaș, M. Ursachi. O poetesă interesantă din familia tinerilor afirmați după 1970, cu grijă pentru expresia aleasă și intelectualizarea emoției. OPERA : POEZIE — „Poe-me“. Buc., Ed. Albatros, 1973. 103 p. ; „Roza și închi-puirea“. Buc., Ed. Eminescu, 1976. 98 p.; „Dumini-că spre luni“. Buc., Ed. Eminescu, 1980. 112 p. ; EDI-ȚII — „«Revista literară radio» comentată de scri-itori și ascultători“. Buc., Oficiul de presă și tipări-turi al Radioteleviziunii Române, 1976.

Ref. : 38, 41, 84, 133, 237

URSACHE, MAGDA

Critic literar, eseist. De obîrșie buzoiiană, vede lumina zilei în Capitală (20 dec. 1943). Liceul „B.P. Hasdeu“ din Buzău și studii filologice la Universitatea Iași, abs. 1967. Debutază la „Cronica“ (1968), revistă unde va și lucra ca redactor, semnînd seria de eseuri despre „Scriitori contemporani“ : Nichita Stănescu, Ion Gheorghe, Ioan Alexandru, Cezar Baltag ș.a. — par-țial reunite în volumul „A patra dimensiune“ (1973). Oprindu-se asupra textului și particularităților stilis-tice, după principiile formalismului rus, ale criticii tematologice și arhetipale..., M.U. încearcă în car-tea sa delimitarea elementelor ce diferențiază gene-rația poetică din deceniul al 7-lea, hotărîtoare în de-finirea liricii românești actuale. Colaborări la „Cro-nica“, „Ateneu“, „Convorbiri literare“, „Limbă și li-teratură“ și o pertinentă ediție din lirica reprezen-tativă a Magdei Isanos (1974). În prezent, M.U. este cadru didactic la Universitatea ieșeană. OPERA : CRITICĂ LITERARĂ — „A patra dimensiune“. Iași, Ed. Junimea, 1973. 252 p.; EDIȚII — Isanos, Magda. „Poezii“. Buc., Ed. Minerva, 1974. 223 p.

Ref. : 133, 237

PORUMBOIU, ARTHUR (Veronel Porumboiu)

Poet. S-a născut la 8 mar. 1935, în satul Dimiana, co-muna Beceni ; coleg de școală elementară cu Vale-

riu Bucuroiu. Prima lectură pasionantă : poeziile lui Eminescu într-o ediție de lux, 1883, carte ce aparținea familiei. Studii medii tehnice de protecția plantelor la Buzău (abs. 1954), tehnician în agricultura județelor Prahova și Constanța. Debutul, cu basmul versificat „Făt Frumos și Zîna Munților“ („Viața Buzăului“, 1953), pe vremea cînd frecventa cenacul „Al. Sahia“, și cîteva poezii tot în „V.B.“, fără să anunțe o anume orientare ; va mai publica la „Amfiteatru“, „Ramuri“, „Contemporanul“, „România literară“, „Scînteia tineretului“, „Flamura Prahovei“, „Tribuna Ialomiței“. Adevăratul debut se produce în „Luceafărul“ (1965). Cel mai insolit poem al său, „Trei-sprezece“, e cuprins în placheta „Domnule Copil“ (1974), și ea o apariție puțin obișnuită. Din 1970 colaborează la „Tomis“, „Dobrogea nouă“, sporadic la „Argeș“, „Cronica“, „Convorbiri literare“, „Orizont“. OPERA : POEZIE — „Domnule Copil“. Buc., Ed. Cartea românească, 1974. 51 p. ; „Arheologia nopții“. Buc., Ed. Cartea românească, 1978. 80 p.

Ref. : 133, 150, 177, 196

BĂICULESCU, GEORGE

Prozator. Născut la 19 ian. 1933, în satul Valea Sibiciului, comuna Pătîrlagele. Școala medie tehnică de comerț Buzău (abs. 1952), contabil la I.F.E.T. Nehoiu, în prezent șef de birou. Animator al cenacului „Al. Odobescu“. Reportajele ca și consemnările despre oamenii pădurii i-au apărut la „Muncitorul forestier“, „Flamura Prahovei“, „Munca“, „Gazeta cooperăției“, „Apărarea patriei“, „Pentru patrie“, „Elöre“, „România liberă“, „Flacăra“, „Viața Buzăului“ (unde, între 1970-1974, susține rubrica „Scrisori din munți“). Debutul editorial și-l încearcă cu schițe și povestiri (1975), tentativă îndelung pregătită, pentru ca apoi să revină la uneltele inițiale, consacrîndu-se ca reporter. OPERA : PROZĂ — „Strigătul“ Schițe și povestiri. Buc., Ed. Litera, 1975. 75 p. ; „Oameni și arbori“. Reportaje și povestiri. Buc., Ed. Litera, 1977. 84 p.

Ref. : 133, 185, 233, 234

STANCIU, ION

Poet. Se naște la 2 oct. 1950. Cursul elementar în satul natal (Lanuri, comuna Ziduri), căutându-și meseria, poate vocația, în orașul muncitoresc de la poalele Tîmpei, cînd abia împlinise 13 ani... Aici își ia calificarea de strungar la școala de ucenici „Tractorul“ (1968) și absolvă liceul seral. Elev fiind, se exersează ambițios cu poezii și scurte proze în coloanele ziarului uzinei, publică apoi la „Astra“ (1968), „Luceafărul“, „Amfiteatru“, „Convorbiri literare“, „Viața românească“, „Argeș“, „Echinoc“, „Viața Buzăului“, „Drum nou“ — Brașov ș.a. Din 1974 îl găsim în Buzău, foarte tînăr posesor al unor „trofee“ cîștigate la concursuri de poezie: „N. Labiș“ (1970, mențiune) sau cel al revistei „Luceafărul“ (1972, împărțit cu Dan Verona). În prezent este student al Facultății de filozofie din București. Premiat de Uniunea Scriitorilor pentru debut în 1976, volumul său imnic „Despre uimire“ (à propos de uimirea care precede cunoașterea !) anunța în I.S., surprinzător, „una din marile promisiuni ale generației tinere“ (L. Ulici). Următorul volum (1979) îi confirmă talentul, fiind o carte de atitudine și de conștiință, în care retorismul și ornamentele stilistice fac loc expresiei directe ce comunică „idei“ poetice, mai curînd decît „viziuni“. OPERA: POEZIE — „Despre uimire“. Buc., Ed. Cartea românească, 1975. 84 p.; „Ființa concretă“. Buc., Ed. Cartea românească, 1979. 108 p.

Ref.: 133, 170, 237

ANDREI, GHEORGHE

Poet, publicist. Născut la 24 oct. 1937, în comuna Sîngeru — Prahova. Liceul „I.L. Caragiale“ din Ploiești (abs. 1955) și Facultatea de filologie din București (abs. 1963). Profesor la Liceul Pogoanele, unde scoate revista „Aurora“, iar după 1971, instructor la Casa corpului didactic Buzău, îngrijind apariția revistei „Școala buzoiară“. Debutul, în „Luceafărul“ (1959). Publică asiduu poezii, proză, epigrame, fabule, articole, recenzii, folclor, reportaje în „Iașul lite-

rar“, „Viața studențească“, „Scinteia pionierului“, „Convorbiri literare“, „Ramuri“, „Orizont“, „România literară“, „Flacăra“, „Argeș“, „Îndrumătorul cultural“, „Tribuna școlii“, „Viața Buzăului“. O plachetă i se tipărește în 1976, cu aprecierea criticului E. Simion cum că pastelul ar fi „forma în care sensibilitatea lui de om al colinelor, discret și melancolic se exprimă mai bine“... Vol. „Copac solitar“, sub tipar (Ed. Albatros). OPERA: POEZIE — „Zăpezile fierbinți“. Buc., Ed. Litera, 1976. 43 p.

Ref.: 133, 184, 193

CRISTEA, PUIU (Alexandru Cristea)

Poet, publicist. S-a născut în Măneciu — Prahova, la 2 feb. 1930. În Vălenii de Munte, unde absolvă liceul (1950), e un timp directorul Casei raionale de cultură. După 1968 lucrează ca redactor, apoi ca șef de rubrică la ziarul „Viața Buzăului“, încredințându-i-se și conducerea prestigiosului cenaclu.¹⁾ Absolvent al Facultății de ziaristică (1975). Debutul, pe cînd nu împlinise 15 ani, în „Curierul Liceului «Petru și Pavel»“, azi „I.L. Caragiale“, din Ploiesti. Colaborări la „Viața militară“, „Flamura Prahovei“, „Îndrumătorul cultural“, „Libertatea“ (Pancevo — Iugoslavia), „Viața Buzăului“, emisiuni radio. Ca ziarist, publică anchete culturale, reportaje, interviuri. Volumul de debut (1976), selecție a versurilor apărute preponderent în „V.B.“, propune un liric, cu ton adesea elegiac, ce conferă poeziei de dragoste spațiul suveran... OPERA: POEZIE — „Luceafăr de dor“. Buc., Ed. Litera, 1976. 64 p.

Ref.: 133, 186, 224

DINCĂ, DUMITRU ION

Poet, publicist. Se naște în satul Clondiru, comuna Ulmeni, la 17 iul. 1949. Calificat ca lăcătuș, lucrează

¹⁾ Cîteva nume: Ion Stanciu, Gh. Andrei, Dumitru Ion Dincă, Nicolae Peneș, Gh. Vasile, Călin Ghetu, Gh. Mină, Ion Crăciunică, Cristian Enescu, Gh. Băicuș, Nicolae Gilmeanu, Gabriel Năstase, Ion Iova, Gh. Ene, Dan Dumitrescu, Emil Niculescu, Aurelian Mareș.

În căile ferate alături de tatăl său. Liceul seral. Absolvă Facultatea de ziaristică (1974), devenind pentru câteva luni redactor la „Viața Buzăului”. Între 1974-1978 e secretar cu probleme de propagandă al Comitetului județean U.T.C., conducînd și „Ateneul artelor”, apoi corespondent al „Scînteii tineretului” pentru județele Buzău, Vrancea și Bacău. Debutul poetic, în „Viața Buzăului” (1968), pe linia unui Ion Gheorghe sau Gh. Istrate. Alte colaborări : „Scînteia tineretului”, „Luceafărul”, „Contemporanul”, „Ate-neu”, „Amfiteatru”, „Munca”. Cartea de versuri îi apare la Ed. Litera (1976), cu titlu neinspirat, dez-văluind un tradiționalist marcat de note expresio-niste. OPERA : POEZIE — „Marea de voievod a bărbatului”. Buc, Ed. Litera, 1976. 48 p. ; ALTE LU-CRĂRI — „File de cronică utecistă buzoiană”. Bu-zău, Comitetul județean U.T.C., 1980. 48 p.

Ref. : 133, 155, 223

ICHIM, MIRCEA

Poet, publicist. S-a născut în Buzău, la 26 sept. 1944. După absolvirea Liceului „B.P. Hasdeu” (1962) și a Facultății de limba și literatura română din București, lucrează în redacția „Vieții Buzăului” (1968-1973). Este numit lector la Facultatea de ziaristică a Aca-demiei „Ștefan Gheorghiu”, pentru ca după numai doi ani să editeze „Secretariatul de redacție” — curs universitar, prima lucrare de acest gen din literatura română de specialitate. Debutul, la 16 ani, în coloanele „Vieții Buzăului”; alte colaborări (cu poezii și articole), la „Viața studentescă”, „Amfiteatru”, „Cro-nica”, „Tomis”. Preocupări constante în domeniul se-mioticii, finalizate în studii tipărite de-a lungul ulti-milor ani în revista „Presa noastră”. Rod matur al exercițiului poetic de peste un deceniu, volumul de debut „Ieșirea din crisalidă” (1976), prin ideatica sa, prin muzicalitatea și performanțele imaginilor, indică în M.I. un posibil autor de referință. OPERA : PO-EZIE — „Ieșirea din crisalidă”. Poem. Buc., Ed. Car-tea românească, 1976. 56 p. ; TEORIA PRESEI — „Se-cretariatul de redacție”. Buc., Academia „Ștefan

Gheorghiu" — Facultatea de ziaristică, 1975. 132 p.; ed. a 2-a, 1980.

Ref.: 133, 180, 237, 241

CHIRIAC, BUCUR

Poet, publicist. Născut în Buzău, la 1 mai 1932; al 11-lea copil dintr-o familie săracă de muncitori cefe-riști. Este vărul dinspre mamă al poetului Panait Nicolae. Liceul industrial în Buzău (1944-1949), pe care îl întrerupe spre a se întreține, lucrând un timp la S.M.T. Pogoanele și G.A.S. Cîndești; bacalaureatul, la liceul brașovean „Andrei Șaguna“ (1955). Între 1955-1958 e muzeograf principal la Muzeul regional de istorie Ploiești, instituție condusă pe atunci de renumitul profesor N. Simache, de care B.C. își va lega o trainică prietenie. Patru ani urmează cursurile fără frecvență ale Facultății de istorie, apoi, la zi, pe cele ale Facultății de filologie din București (abs. 1963). A lucrat 16 ani în diplomatie, ca atașat cultural al României la Moscova. Din 1979 e instructor principal la Direcția literaturii a C.C.E.S. Debutul, cu articole, la ziarul „În slujba patriei“ (1953). Va mai publica reportaje, versuri, eseuri, interviuri, note de călătorie la „Flamura Prahovei“, „Viața Buzăului“, „Luminița“, „Învățământul liceal și tehnic profesional“, „Contemporanul“, „Ramuri“, „România literară“. Editorial, debutează destul de târziu, cu placheta „Aproape de copilărie“ (1977) — o acumulare în timp a experienței sale lirice, omagiu, braț firav de flori din grădina copilăriei poetului. Cu exrenția ultimului ciclu, fiecare poem evocă momente cu implicații adânci în viața orasului natal, urme ale războiului în cenușa căruia B.C. regăsește, obsedant, icoana mamei. OPFRA: POEZIE — „Aproape de copilărie“. Buc., Ed. Ion Creangă, 1977. 50 p.

Ref.: 143, 192, 200

IONESCU, MARIANA

Critic literar, eseist. S-a născut la 26 aug. 1947. în comuna Amaru. Liceul „I.L. Caragiale“ din Ploiești (abs. 1965), Facultatea de limba și literatura română

a Universității Bucureștene (abs. 1970). Cu repartitie guvernamentală, lucrează la Ed. Eminescu ca lector în cadrul secției de critică. Un an mai târziu, absolvă cursul post-universitar al Facultății de ziaristică, secția „editură”. Doctoratul și-l trece cu lucrarea „Proza lui Tudor Arghezi”. Nu a frecventat nici un cenaclu. Debutul, la „Ramuri” (1971), cu pagini despre romanul călinescian „Cartea nunții”, după care publică foarte puțin în reviste: „Orizont” (Z. Stancu, T. Arghezi), „Luceafărul” și „Steaua” (L. Fulga) — eseuri de întindere, reluate în volumul de debut „Artă și aspirație” (1977). M.I. face analiză pe text, critică tematico-structuralistă, și realizează o cercetare strict estetică, surprinzând relațiile operei. Erudiția, lecturile elevate, orizontul larg de trimiteri converg, în intenția unei autoare cu evidentă comprehensiune analitică, spre îmbogățirea operelor interpretate. M.I. mai semnează în colecția „Arcade” o antologie din I.A. Brătescu-Voinești și o alta de „Pamflete” argheziene (În postfată: cea dintâi „gramatică” a pamfletului românesc, ilustrată cu contribuția maestrului diatribei). OPERA: CRITICĂ LITERARĂ; ESEURI — „Artă și aspirație”. Cluj-Napoca, Ed. Dacia, 1977. 184 p.; „Ochiul ciclopului” [Teza doct.], sub tipar; EDIȚII — Brătescu-Voinești, I. A. „Întuneric și lumină”. Buc., Ed. Minerva, 1978. 320 p.; Arghezi, T. „Pamflete”, Buc., Ed. Minerva, 1979. 328 p.

Ref.: 57, 190, 201, 204, 208

CABEL, NICOLAE

Prozator, poet. Se naște în Buzău, la 21 nov. 1943. Liceul „B.P. Hasdeu” (1957-1961), după care doi ani face corectură la gazeta „Viața Buzăului”. Absolvent al Institutului de artă teatrală și cinematografică „I.L. Caragiale” (1970). Regizor de film la studioul „Al. Sahia” și profesor asociat la I.A.T.C. Debutul poetic, în „V.B.” (1960); cea dintâi cronică cinematografică, în aceeași publicație (1961). Evoluția spre proză a fost determinată de... opțiunea pentru film, o compunere, „Fluturile de cărămidă”, fiind proba sa de admitere în institut. Ca regizor, se afirmă cu

medalionul „Victor Iliu“ (premiul „tînărului creator“, ACIN, 1972). N.C. va scrie și scenariile următoarelor 50 de documentare, preocupat de expresivitate, de implicarea directă a poeziei în limbajul cinematografic. Alte colaborări, la „Amfiteatru“, „Cinema“, „Orizont“, „Tomis“, „Astra“, „Luceafărul“. Prozele din volumul de debut („Somnul pe rîu“, 1978) sînt în esență stare poetică, stare între real și fantastic, aproape poeme ce trădează lecturi din Faulkner sau Mircea Eliade. OPERA: PROZĂ — „Somnul pe rîu“ (Nuvele). Buc., Ed. Cartea românească, 1978. 176 p.; SCENARIII DE FILM (selectiv) — „Dimineața la marginea ploii“. În : V.B. Supl., apr. 1969, p. 17-18; „Fluturile“. În : V. B. Supl., apr. 1970, p. 18; „Școala de la Baraj“. În : V.B. Supl., sept. 1976, p. 16 (În colab. cu N. Nicolae); ALTE LUCRĂRI — În : „Caiet de proză“. Buc., Ed. Eminescu, 1973, p. 45-54.

Ref. : 34, 156, 195, 203

COMĂNESCU, DENISA

Poetă. Născută în Buzău, la 4 feb. 1954. Liceul „M. Eminescu“ (abs. 1973), Facultatea de limba și literatura română, secția română-engleză, a Universității bucureștene (abs. 1977). Translator la o întreprindere de comerț exterior, din 1978 redactor la Ed. Univers. Ca elevă, frecventează cenaclul „Viața Buzăului“, timp în care va și debuta („V. B.“, 1969). A mai publicat la „Năzuințe“, revista liceului — sub îndrumarea profesoarei Doina Mănoiu —, la „România literară“, „Luceafărul“, „Tribuna“, „Almanahul literar“ ș.a. Premiul I în Festivalul național „Cîntarea României“ — creații studentești (1976); premiul de poezie al revistei „Luceafărul“ (1977). Volumul de debut : „Izgonirea din paradis“ (1979), cu bună primire la public și premiat de Uniunea Scriitorilor, reia, parțial, colaborările anilor 1975-1977. Unitar, el se constituie ca o asumare lirică a biografiei: rupearea de universul adolescenței, intrarea în viață. Poezie modernă, în care metafora e revelatoare; există aici și ardența senzorială inaugurată de Maria Bănuș și luciditatea Ninei Cassian, D.C. excelînd prin

necontrafacere, refuzul poetizării, al edulcorării imaginii. A tradus din lirica americană : Robert Mezey, W.S. Merwin, James Wright, Denise Lever-tov, Robert Bly. OPERA : POEZIE— „Izgonirea din paradis“. Buc., Ed. Cartea românească, 1979. 55 p.

Ref. : 161

ȘTEFAN, CORNELIU

Publicist, prozator. S-a născut la 21 oct. 1941, în Buzău. Absolvă Liceul „B.P. Hasdeu“ (1959), Facultatea de limba și literatura română — Univ. Cluj (1967), Facultatea de filologie-istorie a Universității craiovene (1978). Profesează la o școală rurală din județul Neamț, iar în 1968 trece ca redactor la „Viața Buzăului“. C. Șt. face din rubricile încredințate pasionantă gazetărie : „Să vină reporterul“, „Sport“, „Cadran cultural“ ; el abordează deopotrivă istoria și critica literară, cronica plastică, muzicală și sportivă, interviul și reportajul ; răspunde de apariția Suplimentelor „V.B.“. A debutat, ca student, în revista „Tribuna“ (1967), unde timp de peste un an i se oferă rubrica „Ex libris“. Sporadic, alte colaborări : „România literară“, „Amfiteatru“, „Almanahul literar“. Cartea sa, „Aventurile tezaurului «Cloșca cu puii de aur»“ (1979), reportaje reluate din „V.B.“ și Supl., vine, ca debut editorial, nefiresc de târziu. În general, C. Șt. scrie o proză reportericească aparte, de reconstituire istorică pe baze strict documentare, pe linia unui Mihai Stoian, mai divergent chiar (v. seriile despre „Continuitatea 2050“ sau despre așezările rupestre din Munții Buzăului — ce vizează domenii precise ale lingvisticii, istoriei, geografiei), avantajat de unica-i temă, a „spațiului buzoian“, pe care o stăpânește cu autoritate. OPERA : PROZĂ (PUBLICISTICĂ) — „Aventurile tezaurului «Cloșca cu puii de aur»“. Buc., Ed. Sport-turism, 1979. 160 p. ; ISTORIE LITERARĂ (în culegeri) — „Pe urmele lui Vasile Voiculescu“. În : „Articole, comunicări, documente V. Voiculescu“. Vol. 1. Buzău, Comitetul județean de cultură și educație socialistă, 1974, p. 9-12 ; în vol. 2, 1979, p. 9-12 ; v. și contribuții despre H. Papadat-

Bengescu, Al. Sihleanu, G. Ciprian, C. Marino-Moscu, Urmuz, Al. Pelimon, N. Panait, Al. Vlahuță etc., în V.B., 1968-1970; ISTORIA PRESEI [Serialul „Reviste de altădată”] — În : V. B., 1969-1970 ; ALTE LUCRĂRI — „Tabăra de sculptură Măgura“ [Serial de interviuri]. În : V.B. și Supl., 1970-1974; „Continuitatea 2050“ [Serial de reportaje și articole]. În : V.B., 1978-1980 ; EDIȚII — „Vestigiile rupestre din Munții Buzăului“. Buzău, Arhivele Statului, 1980. 88 p.

Ref. : 178, 188, 202, 212

Alte contribuții

BRĂESCU, C.

Dramaturg, ziarist. Născut la 21 dec. 1942, în Cîmpina. Experiență de viață : liceul militar și doi ani școala de ofițeri de geniu (1956-1962), e desenator, student la chimie și engleză, muncitor, corector, redactor la „Viața Buzăului“ (din 1968). Absolvent al Facultății de ziaristică (1979). Debutul, cu... versuri („Luceafărul“, 1964). Mai publică în „Flamura Prahovei“ și „V.B.“, poeme construite după „legile“ specifice tensiunii dramatice. Ca ziarist, susține rubrici de atracție: „Episod“, „O întrebare pe coloana a 7-a“, „Foileton“, „Dosarele secrete ale birocrăției“, „Viața la țară“. Piesa „Sentința se pronunță azi“ (1973) — anchetă reportericească realizată cu uneltele dramaturgului — aduce în prim plan destinele unor tineri certați cu etica, într-o formulă de teatru, participativă, prin care spectatorul e provocat să-și spună opinia. „Eroii“, ușor didacticizați. „Bustul“, celălalt text (1978), obține locul III în Festivalul național „Cîntarea României“. Acestea, ca și alte piese din ciclul „Viața la telefon“, conturează câte un singur „personaj“ : indiferentismul social („Sentința se pronunță azi“), incompetența („Bustul“), rutina („Nu risipiți cămilele“), stilul viclean de a te strecura în viață („Musafirii“)... OPERA : DRAMATURGIE (Piese jucate) — „Sentința se pronunță azi“. Piesă în două părți. (Teatrul popular Buzău, 1973-1975); „Bustul“. Piesă într-un act. (Teatrul sătesc Gherăseni, 1978-1979).

1680 : Mitrofan Episcopul (ed.); 1830 : V. Cîrlova (p.); 1867 : C. Caneila Ciorogîrleanu (l., pb.); 1868 : C. C. Cîrlova (p.); 1885 : E. Hommoriceanu (e.); 1884-1904 : C.C. Datculescu (ed. r.); 1890 : A. Lupu-Antonescu (i.l.); 1898 : A. Mihăescu (p., pr.); 1900 : St. I. Costescu-Duca (pr.); 1901 : N. Gr. Mihăescu-Nigrim (p.); 1903 : I.A. Rădulescu-Pogoneanu (i.l.); 1904 : Toma Dicescu (dr.); 1906 : C. Giurescu (is.); 1907 : N. Țimiraș (p.); 1910 : C.T. Stoika (p.); 1911 : C. Marino-Moscu (pr.); 1912 : Al. C.T. Stoika (p.); 1916 : I. Pavelescu (p.), V. Voiculescu (p.); ? M. Elian (p.); 1920 : A. Scurtu (p.); 1921 : C. Jitianu (e), T.T. Stoika (ed.); 1923 : Mia Frollo (p.), O. Moșescu (ed.); 1924 : G. Baiculescu (i.l.), I. Gane (p.); 1925 : C. C. Cristea (p.), V. Dimitriu (dr.), Gh. Popovici (p.); 1926 : Al. Popescu-Negură (p.); 1928 : G. Ciprian (dr.); 1929 : St. Cucu (p.), I. Georgescu (p.); 1931 : Șt. Stănescu (c.p.c.); 1932 : Em. I. Constantinescu (c.l.), D. Serbescu-Lopătari (c.p.c.); 1934 : Șt. Dima (p.), I.I. Mirea (c.p.c.), N. Panait (p.); 1935 : D. Crăciun (tr., ed.), Tr. Ionescu-Nișcov (is., i.l.); 1937 : N. Mihăescu (c.l.); 1938 : C. Beșchea (c.p.c.); 1939 : A. Baiculescu (p.), I. Crețu (i.l., ed.); 1940 : I. Ichim (c.l.), E. Rădulescu-Pogoneanu (i.l., ed.), N. Tăutu (p.); 1941 : C. Picle (p.), P. Ștefan (e.); 1942 : Tr. Cristescu (is., ed.); 1943 : I. Caraion (p.); 1945 : B. Moșescu (p.), M. Sterian (p.), V. Tabacu (p.); 1950 : T. Constantinescu (c.p.c.), G. Macovescu (i.l.); 1956 : I. Băieșu (pr.), M. I. Dragomirescu (ed.); 1957 : I. Gheorghe (p.); 1958 : N. Fătu (pr.), Al. Săndulescu (i.l.); 1961 : M. Moisescu (c.p.c.); 1963 : R. Cârnelci (p.); 1964 : M. Florea (i. t.); 1966 : I. Neacsu (pr.); 1967 : A.I. Zăinescu (p.); 1968 : Gh. Istrate (p.); 1969 : I. Ghimbășanu (p.), I. Nicolescu (n.), L. Petrescu (c.l.); 1970 : P. Ioachim (dr.), Fl. Popescu (p.); 1971 : P. Stoicescu (c.p.c.), L. Ulici (c.l.); 1973 : V. Bucuroiu (p.), L. Negoită (p.), M. Ursache (c.l.); 1974 : A. Porumboiu (p.); 1975 : G. Băiculescu (pr.), I. Stanciu (p.); 1976 : Gh. Andrei (p.), P. Cristea (p.), D. I. Dincă (p.), M. Ichim (p.); 1977 : B. Chiriac (p.), M. Ionescu (c.l.); 1978 : N. Cabel (pr.); 1979 : D. Comănescu (p.), C. Ștefan (pr.) ◇ 1973 : C. Brăescu (dr.).

II. Addenda

VERSURI ALCĂTUITE DE MITROFAN *

1. „Stihuri politice 10 asupra stemei prea luminatului, slăvitului și blagocestivului Io. Constantin B. Basarabă Voevoda“, pe verso foi de titlu de la „Mineiul“, luna lui Septembrie (1698) și „Octoih“ (1700) ; nesemnate :

Semn strașnic și armă la război prea tare
 Den ceriu fu arătat o mlnune mare.
 O cruce de steale pre ceriu însemnată
 Marelui Constantin H[risto]s îl arată
 Cu slove înprejur scrise rîmlenești :
 Pre toți vrăjmașii tăi tu să-i blruești.
 Acuma și Corbul încă o arată
 Domnului Constantin într-aciastă dată,
 Dîndu-i lui putere cu nădeajde bună,
 Ca să stăpînească, că-i de viță bună.

2. „Stihuri politice 12 asupra numelui prea luminatului, slăvitului și blagocestivului Domn Io Constantin B. Basarab Voevoda“, în „Triodion“ (1700) și „Penticostariu“ (1701); nesemnate :

Bună tocmire vedem, Doamne Constantine,
 Că numele-ți cu fapta-ți are întru tine.
 Cînd Constantin tărie, stare închipuiaște,
 Ce și din buna-ți faptă chiar să dovedeaște.
 Că tare stai și grijești de casele sfinte
 Și de podoabele ei, din suflet flerbinte,
 Cărți tipărind Țării pre limba rumănească.
 Dumnezeu a mari daruri să te învredniciască.
 Avea-vei Măriia ta nemuritoriu nume,
 Ca și sfîntul Constantin într-aciastă lume.
 Slăvi-vor cei următori prea sfînta Troiță
 Ne uitîndu-ți numele cel de bună viță.

---

* Primele producții lirice culte pe care le înregistrăm în perimetrul județului Buzău.

3. „Stihuri politicești 6, asupra cinstiții Cruci din stema Prea luminatului Domn Io Constantin Basarab Voevoda“, în „Psaltire“ (1701) ; semnate :

Domnului Constantin ce-i zic Basarabă

Corbul crucea-i poartă, armă prea de treabă.

Cu dinsa pre plzmași ce ridică coarne

De sirg fără veaste pre toți să-i răstoarne,

Și-i dă lui nădejde cu credință bună,

Ca să stăpînească cu pace prea lină.

Al măriei tale fierbinte rugătoriu Mitrofan,

Episcopul de Buzău.

4. Pe verso foi de titlu de la „Sfinta și Dumnezelasca Ilturghie“ (1702), sub o gravură; nesemnate:

Șarban odraslă den rădăcină bună,

Hristoase Doamne, aciastă carte-ți închină,

Intru carea să încheae cea ce-i pe spre fire,

A ta taină sfintă ce-i de mîntuire.

Carea o ai sfințitu-o între ai tăi Ucenici,

Cînd au sosit vreamea de-ai apriimit munc.

Dă-i Hristoase Doamne, plata mîntuire,

Părinților lui veacinica odihnire.

5. Pe verso foi de titlu de la „Învățătura preoților pe scurt“ (1702), sub o gravură; semnate :

Doamne Isuse păzește în sfînta Mitropolle

Pre al nostru Părinte și în veacul ce va să fie,

Pre Teodosie Vlădica al Țării Rumânești,

Care la un gînd s-au înunit cu mării Băsărăbești,

De-au scos la lumină aceaste șapte taini sfinte,

Și le-a-mpărțit la Preoți să le ia foarte aminte,

Ca prenr-insele să sfințească norodul creștinesc,

Și să-l ducă la-mfrumusețatul Ralul cel ceresc,

Plecatul poslușnic, Mitrofan Episcop.

CORNELIU ȘTEFAN

UNDE S-A NĂSCUT VASILE CÎRLOVA ?

(V. B., nr. 442, 20 iul. 1969, p. 3)

Vasile Cîrlova a murit la 21 de ani în împrejurări misterioase, devenind repede o legendă. A murit, fără îndoială, la Craiova, dar locul unde s-a născut

rămîne încă sub semnul întrebării. Aserțiunea lui Heliade („Originea și creșterea acestui tînr a fost mai mult din Tîrgoviște“), titlul celei mai bune poezii și legăturile de rudenie cu stolnicul Nae Hiotu, moșier tîrgoviștean, au îndreptat de la început atenția cercetătorilor asupra acestui oraș, unde poetul va poposi cu siguranță. Pe de altă parte, o seamă de studii (culminînd cu excelentul „Vasile Cîrlova și neamul său“ al prof. I. Moldoveanu) probează cu succes existența unui vast arbore genealogic pe meleagurile Buzăului, a cărui ramură, ținînd seama că în anul nașterii poetului (1809) tatăl este și ispravnic de Buzău, o reprezintă Vasile Cîrlova. În această situație, tratatul de „Istoria literaturii române“, vol. 2, conchide cu deplină siguranță : „Vasile Cîrlova s-a născut la Buzău, în 1809“. Și ni se explică apoi că „La Tîrgoviște, unde avea rude numeroase, a crescut și a învățat“. Astfel, discuția pare închisă, în ciuda faptului că nu există o mărturie contemporană care să specifice acest lucru direct. Luînd în considerare toate argumentele de pînă acum în favoarea originii buzoiene a poetului („născut în orașul Buzău“), argumente pe care le considerăm revelatoare dar nu în stare să finalizeze o discuție, ne propunem în rîndurile ce urmează o incursiune în viața tîrgului de altădată, propus drept leagăn al poetului, și mai ales un răspuns la întrebarea : era posibil ca Vasile Cîrlova să se nască într-un oraș aproape desființat fizic ?

Se știe că teatrul operațiunilor din războiul ruso-turc (1806-1812) include chiar din 1806 tîrgul Buzăului, aflat în calea marșurilor, diverselor acțiuni cu caracter militar și de represalii. Cîteva momente selecționate din istoria acestui război ne vor edifica asupra situației orașului și locuitorilor lui din acei ani.

1 8 0 6

În urma unor înclăștări de anvergură, satele din jurul Buzăului sînt arse. Turcii, înfrinți momentan, se refac și, în frunte cu Șapan Oglu, pornesc din Brăila un atac prin surprindere. Generalul rus Milorado-

vici se retrage, la rîndul lui, iar atacanții pustiesc orașul, transformîndu-l într-un „sat” cu trei propri-etari : Episcopia, Mănăstirea Banu și turcul Mola Asan. La 20 decembrie turcii sînt bătuti din nou și alungați, prilej cu care tîrgul suferă o nouă lovitură.

1807

Constantin Ipsilanti, domnitorul care-și trăda-se ocrotitorii din Istanbul, fuge în derută spre Moldo-va, cu gînd să ajungă în Rusia. Dar turcii intuiesc stratagema și, la 22 mai, încearcă să-l prindă pe fugar în Buzău. Nu reușesc. De ciudă, nazîrul Ibra-him arde ce mai rămăsese din oraș, iar pe locuitori îi duce în robie.

Trecuseră doi ani de la începutul războiului și aici se instaurase panica. Un hrisov domnesc din a-ceastă perioadă pare convingător : „Fiindu-ne dar în adevăr știință și-n fața obștei văzută pagubă și prăpădenie... [asupra tîrgului Buzău], aflîndu-se în fața văpaiei adică în drumul cel mare, pe unde ne-lipsit a fost și este toată greutatea umbletului și tre-cerea cea necurmată oștirilor...”¹⁾. În această situ-ație populația se retrage, ascunzîndu-se în locuri ocrotite de păduri sau relief accidentat. Unde ? Ne răspunde istoricul A.D. Xenopol ! „...orășenii din Buzău sînt nevoiți să părăsească așezarea lor de răul cruzimilor comise și să se strămute mai în munți, la Nișcov”²⁾. Sau a unui martor ocular, logofătul Dumit-rache Ralet, care va scrie domnului după încheierea păcii : Tîrgul Buzăului „de ostași s-au ars cu slobo-zenia și porunca stăpînirii s-au tras mai în sus în poalele muntelui la un loc ce se zice Nișcovul, iar acum cînd s-a făcut pace urmează ca fiecare să fie în starea lui de mai înainte”³⁾.

1812

Locuitorii adresează din Nișcov domnitorului Caragea o petițiune în care propun să se reînceapă

— ¹⁾ Urechea, V.A. „Istoria românilor”. Buc., 1896, p. 371-372.

²⁾ Xenopol, A.D. „Istoria românilor din Dacia Traiană”. Vol. IX, Ed. a 3-a, 1929, p. 286.

³⁾ Anaforaua în „Arhiva Societății Științifice și Literare din Iași”, I., p. 633.

„facerea tîrgului”, „și a veni orașul în starea ce a fost mai înainte”. Domnitorul aprobă și dă ordin ispravnicilor județului Buzău ca atunci cînd „va fi cu voia și primirea tuturor locuitorilor și neguțătorilor din orașul Buzău de a se muta acel tîrg la locul unde a fost din vechime”.

Anul 1809, anul nașterii lui Vasile Cîrlova, este prins în partea cea mai dramatică a războiului, cînd orașul Buzău este practic părăsit de locuitori. Ioniță Cîrlova, tatăl, era ispravnic de Buzău (22 oct. 1808-10 ian. 1810), dar faptul nu pledează decisiv pentru originea în acest oraș a poetului. Ispravnicul, care-și cumpără aici un loc de casă, nu reușește să-și ridice plănuita casă din cauza războiului, și aceasta tulbură mai mult argumentele amintite. Să nu uităm că Sevastița, mama poetului, avea trei copii mici de crescut. E greu de presupus, deci, că putea locui în Buzău la 1809.

Unde s-ar putea localiza originea poetului? Ipotezelor cunoscute li se adaugă una foarte firească: la Nișcov¹⁾. Argumentele nu lipsesc. În primul rînd, locuitorii, în perioada amintită, s-au retras aici. Ioniță Cîrlova avea la Nișcov case moștenite de la Ene Săseanu, case ce vor intra în posesia fiului Costache, moștenite apoi de C.C. Cîrlova. Cunoaștem procesul din 1902 ivit între nepotul medelnicerului Ioniță (C.C. Cîrlova) și un chiristigiu din Buzău, Vasile Georgescu, nemulțumit de plata reparațiilor pe care le efectuase la conacul de la Gura Nișcov²⁾.

PETRE ȘTEFAN

VASILE CÎRLOVA ÎNTRE LEGENDĂ ȘI ADEVĂR

(*V.B. Supl., aug. 1978, p. 16*)

Intrat în miliția națională în septembrie 1830, foarte tînărul Vasile Cîrlova va compune „Marșul oștirii române”, dezvăluind astfel o nouă latură a sen-

¹⁾ Satul face parte din comuna Vernești și se află la o distanță de 15 km de orașul Buzău, într-o regiune de dealuri.

²⁾ Arhivele Statului, Filiala Buzău, Tribunal, Sect. I, dosar 1608-1902.

sibilității sale romantice : vibrația patriotică. „Marșul“ a cucerit fulgerător masele, devenind de atunci model pentru compozițiile de acest gen. Cu „Marșul oștirii române“ legenda lui Cîrlova, poetul exaltat de nemulțumire, de tristețe și dragoste, avea să se contureze încă din timpul vieții. A venit apoi, la scurt timp, moartea, care a dat un aer și mai misterios legendei. Și astfel fondatorul liricii noastre moderne va rămîne, prin cîteva capitole ale vieții, un mare necunoscut.

Analizînd astăzi legendele în legătură cu dispariția poetului, poți constata că ele sînt mai toate rodul fanteziei contemporanilor care confundă viața cu opera. Scriitorul N. Țincu povestea în 1894 un episod reluat din tradiția orală a orașului Craiova. „Iubită lui Cîrlova — spune el — se mărită cu altul. Afîind de aceasta, nebun de durere, vine din Craiova, unde se afla atunci în garnizoană, asistă la nunta ei, apoi imediat se întoarce. După un drum de trei zile cu olacul, cum se făcea călătoria pe atunci, ajunse în capitala Olteniei, zdrobit de oboseală și bolnav : Floreo, strigă el soldatului său de ordonanță, cum sosi și înainte de a se da jos din olac, Floreo, adu-mi calul din grajd să-l văd ! Cîrlova își mîngîie animalul favorit, îl sărută și zise soldatului : dacă voi muri, să duci pe Bălan după mine pînă la mormînt și apoi să fie al tău, Floreo. Peste trei zile după aceasta, Cîrlova închise ochii pentru vecinicie“¹⁾. Aceasta este desigur legenda care leagă sfîrșitul poetului de atmosfera poeziei „Păstorul întristat“. Dragostea exaltată pentru o iubită prea pămînteană, recunoștința pentru sluga credincioasă, despărțirea de animalul favorit sînt scenografie romantică în termeni autohtoni.

O altă legendă, nu lipsită de o nuanță de adevăr, ne prezintă sfîrșitul poetului ca fiind datorat unei pneumonii contractate la un bal în Craiova. Ion Heliade Rădulescu, ca și o seamă de istorici literari, în frunte cu Gh. Bogdan-Duică, o cred. Cîrlova ar fi dan-

¹⁾ Țincu, N. „V. Cîrlova“. În : „Revista nouă“, VI, nr. 10, 1894.

sat la un bal pînă-n zori și, constatînd că se află în pericol de a întîrzia la garnizoană, ar fi galopat cu disperare, răcind și contractînd pneumonia. După 14 zile a murit. Interesant e că, recalculînd calendarul de atunci și scăzînd din data morții (13 septembrie) 14 zile, ajungem la data de sîmbătă 29 august, zi în care, prin tradiție, se dădeau astfel de serate dansante în Craiova.

Adevărul poate fi însă pus în lumină numai cercetînd cadrul istoric și analizînd relatările unui martor ocular. Or, un astfel de martor există din fericire și el nu este altul decît vărul său, Lăcusteanu, care spune mai tîrziu în amintiri : „La anul 1831, Vasilache Cîrlova, fiind în lagărul Craiovei, s-a bolnăvit de dessinterie ; transportîndu-l în Craiova a și murit în luna septembrie, aflîndu-mă numai eu lingă patul morții sale ca cel mai iubit văr al său și amic cu care am copilărit”.¹⁾ Acest Grigore Lăcusteanu făcuse de fapt un gest supraomenesc ; în vîrstă de 18 ani, căpitan de cavalerie cu batalionul în București, el sosise de unul singur, într-un galop forțat, preț de trei sute de kilometri, pentru a-și găsi în viață vărul. Lăcusteanu ne dă nu cauza morții, ci doar o manifestare a bolii care-l măcinase rapid : „dessinteria“.

Cîrlova se îmbolnăvisese de holeră, într-o aglomerație, balul probabil. Perioada de incubatie a bolii este de la 3 la 14 zile, iar manifestările, cele constatate la Cîrlova de Lăcusteanu. O cercetare simplă în epocă poate dovedi că poetul nu fusese deloc un caz izolat. Boala transformase țara într-un peisaj de coșmar, secerînd numai în București 200-300 vieți pe zi, în luna septembrie. Toate garnizoanele fuseseră contaminate și mutate în corturi. Piesajul refăcea, în detalii și mai cumplite, momentul ciumei lui Caragea.

După moartea survenită în condiții atît de crude, corpul poetului a fost înmormîntat în cimitirul din jurul catedralei Madona Dudu. Cimitirul este însă

---

¹⁾ „Amintirile colonelului Lăcusteanu”, publicate de Radu Crutzescu, cu un comentariu istoric de I.C. Filitti, Buc., 1925.

desființat în 1911 și osemintele mutate într-un alt cimitir, numit Sineasca. Un bătrîn, tînăr atunci, relatea amănuntul că el transportase troița și osemintele lui Cîrlova. Dar locul din noul cimitir n-a mai putut fi identificat. O dispariție în necunoscut, pe măsura legendelor care au înconjurat dintotdeauna chipul acestui veritabil Lautreamont român.

CORNELIU ȘTEFAN

NOI AMĂNUNTE ÎN LEGĂTURĂ CU ORIGINEA BUZOIANĂ A SCRITORULUI G. CIPRIAN

(V.B., nr. 210, 20 oct. 1968, p. 3)

Marele actor, devenit și dramaturg apreciat odată cu piesa „Omul cu mîrtoaga“, s-a născut în Buzău, în clădirea unui han unde părinții locuiau cu chirie. În amintirile sale, ordonate în volumul autobiografic „Măscărici și mîzgălici“, scriitorul relatează, cu intenții vizibil umoristice, întîmplări din perioada buzoiană a copilăriei, mai mult sau mai puțin verosimile. Noi nu intenționăm aici decît stabilirea cîtorva momente care au scăpat retrospectivei autorului.

Buzău, 5 iunie 1883

Începem prin a reda valoarea pur documentară a certificatului de naștere, existent la Arhivele Statului Buzău, din care vom extrage unele observații: „Copilul Gheorghe, născut în anul 1883, luna iunie, ziua 5, ora 3 dimineața, la casa părinților săi din strada Dobrogei nr. 11, fiu al domnului Pană Constantin, de 36 ani, de profesie brutar și al soției sale...¹⁾ de ani 22, de profesiune menajeră. Nașul copilului și al părinților : Gheorghe R. Bodeanu“. La o lectură atentă, originalul certificatului dezvăluie faptul că tatăl, Pană Constantin, era neștiutor de carte. Semnătura lui se rezumă la cîteva litere chirilice desenate cu stîngăcie și poate fi întîlnită identic pe actul de naș-

---

¹⁾ lipsă text (filă ruptă).

tere al unui alt fiu, Constantin. Ocupația de brutar a tatălui nu e mărturisită în amintiri.

Constantin Pană era grec de origine, așa cum se poate deduce cu ușurință din actul de naștere nr. 88/1882 al copilului Constantin. Acesta apare drept „fiu legitim al domnului Pană Constantin, de ani 40. de protecție elină, și al soției, Sara P. Constantin, de ani 20“. Iată, așadar, că viitorul scriitor se naște dintr-un amestec balcanic de naționalități, cu consecințe asupra temperamentului, și chiar operei, de mai târziu. (v. „Capul de rățoi“).

După cum se observă, numele de Ciprian nu aparține familiei. El a fost adăugat mai târziu ¹⁾, la cererea artistului, a cărui nostalgie secretă pentru tatăl levantin (care pînă la urmă își părăsește familia, dispărînd în lumea largă) a avut un rol hotărîtor. Pseudonimul „Ciprian“ nu reprezintă altceva decît o posibilă prescurtare a lui Chiprianos („din Cipru“).

**„M-am născut într-o uliță lăturalnică
din urbea Buzăului“**

Ulița de care vorbește G. Ciprian este fosta stradă Dobrogea, devenită A. Marghiloman, azi C. Dobrogeanu-Gherea. Casa în care locuiau părinții era un han situat la colțul dinspre obor al străzii. Aici părinții închiriaseră de la hangiu două camere modeste, pe care le vor părăsi însă după cîțiva ani. În curte era un puț, azi umplut cu gunoi, ce-și mai pîstrează încă ghizdurile, un grajd mare, cîteva cocioabe servind drept adăpost călătorilor de țară. Nu e greu de reconstituit atmosfera extrem de pestriță a hanului de odinioară în care se naște viitorul scriitor — pecete trainică peste activitatea literară și artistică de mai târziu.

Casa se găsește și astăzi pe strada C. Dobrogeanu-Gherea și aparține bătrînei Eugenia Enache.

---

¹⁾ „În baza deciziei nr. 12015/1950, dată de Comitetul provizoriu București, conform Decret 432 1949, se rectifică numele de Constantin și se va numi Gheorghe Constantinescu-Ciprian“.

ALEX. OPROESCU

V. VOICULESCU — PRECIZĂRI ASUPRA
DATEI NAȘTERII*(V.B., nr. 1313, 14 mai 1972, p. 3)*

Se știe că ultimul descendent, „copilul păduraru-lui“ Costache Voicu, Vasile, a văzut lumina zilei la 27 noiembrie 1884. Data rezultă din actul oficial aflat în Arhivele Statului, Filiala județului Buzău, Registrul stării civile pentru născuți, nr. 86 (fila 6), al comunei Pîrscov, publicat pentru prima dată în coloanele ziarului nostru, „V.B.". Dar recente cerce-tări în „arhiva Voiculescu“ ne poartă pe firul unor dovezi care, acum, fac discutabilă această dată.

Într-o scrisoare din „2 februarie 1910 — nouă ceasuri seara“, adresată viitoarei sale soții, Maria Mitescu, aflată „acolo departe“, „la munte“ (la Pîrscov, unde se vor și căsători după cîteva zile — n.n.), V. Voiculescu își fixează nașterea în luna octombrie. Epistola, scrisă în febra așteptării apropiatei reve-deri, conține o frază cu dublă semnificație, documen-tară în primul rînd, care trădează și adîncă sensibili-tate a poetului de mai tîrziu : „Ce faci acolo, departe, în căsuța-n care eu am primit de două ori viața?... odată de la mama, și apoi de la tine... Mi-ai adus via-ța, atunci, în toamna mohorîtă, cînd ai pășit pragul căsuței ce te adăposteste acum... Ai dat viață sufle-tului meu ce nu trăise pînă atunci..., mi-ești ma-mă !...“. Sus, pe prima pagină — pe care o reproducem la capitolul „Iconografie“ — deasupra desenu-lui casei din Pîrscov (executat de pictorul N. Con-stantinescu), stă scris, de mîna poetului, „1884 oc-tombrie — 6 septembrie 1908“, adică data nașterii și cea în care și-a întîlnit tovarășa de viață, „a doua sa mamă“.

În conștiința lui Voiculescu cele două date ca-pătă valoare unitară. Rememorarea datei de naștere — chiar dacă nu inserează și ziua — este fără îndoială fidelă, ținînd seama în primul rînd de împreju-rarea în care a fost transcrisă ; poate a fost unica o-cazie cînd Voiculescu era interesat să facă aceasta,

spre a izbuti asociația ideii de naștere (reală și figurativă), deoarece — după mărturisirea fiului său, I.V. — ulterior, în familie, își serba nu aniversările, ci onomasticile.

Evident, data aceasta fusese reținută de Voiculescu din mărturisirile familiei, ale rudelor și înclina să și-o revendice (deși oficial n-a întreprins ceva în acest sens), datorită unei „istorioare“ care pare destul de convingătoare. O soră mai mare a sa, Maria Ivănescu, a ținut să declare cu câțiva ani în urmă, cu puțin înainte de moarte, că poetul se născuse la 13 octombrie 1884, în preziua unei sărbători de ritual pe care și-o întipărise bine în minte, iar amânarea înregistrării, pînă la 27 noiembrie, s-ar fi datorat lipsei formularelor tipizate la primăria comunei în acel moment. Mărturisirea, înregistrată pe bandă de magnetofon, se află în „arhiva Voiculescu“ (încă necercetată în totalitate) și este cu atît mai plauzibilă cu cît tatăl, Costache, nu pare să fi dat de-a lungul anilor prea mare importanță datelor legate de biografia familiei. În cazul de față, după aceleași declarații demne de a fi reținute, înscrierea s-a produs cu înțelegerea și aprobarea dezinteresată a tatălui, de ruda acestuia, G. Davidescu, primarul comunei și ofițer al stării civile.

Că ar fi lipsit tocmai atunci formularele de înregistrare o probează și epuizarea registrului nr. 1/1884 odată cu nr. 79 din 6 octombrie al aceluiași an. Amânarea oficierii ține și de alte nereguli ale notariatului de atunci al localității, în ale cărui scripte pot fi cu ușurință depistate numeroase greșeli. (De exemplu, în cuprinsul actului de naștere al lui V.V., alături de 27 noiembrie, poate fi citită, pe o linie verticală, și o dată de 30 noiembrie).

Toate acestea: însemnarea, nu la întîmplare, a lui V. Voiculescu, pe scrisoarea adresată viitoarei soții, precizările surorii sale, inadvertențele din registrul primăriei Pîrscov încearcă, în spiritul adevărului, să corecteze o dată ce părea definitivă în istoria literaturii, în dreptul numelui marelui scriitor. Preocupări viitoare vor aduce, sperăm, noi dovezi.

ION MOLDOVEANU

HORTENSIA PAPADAT-BENGESCU LA BUZĂU

(V.B. Supl., apr. 1970, p. 11)

Popasul autoarei „Concertului din muzică de Bach“ la Buzău este dintre cele mai îndelungate. Primele referiri le avem din monografia lui Valeriu Ciobanu: „Hortensia Papadat-Bengescu“ (1965), obținute de la Elena Stamatiade, fiica scriitoarei, care afirma că familia Papadat ar fi locuit în Buzău „aproximativ șase ani“. Informația fixează exact durata perioadei trăite aici, nu însă și plasarea ei în timp: 1905-1911, în loc de 1903-1909.

O gazetă locală anunța la 12 decembrie 1903 că judecătorul N.N. Papadat a fost mutat ca „membru de ședință“ la tribunalul din Buzău¹⁾. La 20 februarie, apoi în iunie, iulie și octombrie 1905²⁾, ca și în ianuarie-august 1906, îndeplinea aceeași funcție³⁾. Dar în septembrie îl găsim la ocolul Tîrgoviște⁴⁾, după care „D[-l] N.N. Papadat, actualul judecător la ocolul Tîrgoviște, se permută în aceeași calitate la ocolul II Buzău“, unde va funcționa în lunile octombrie-decembrie 1906⁵⁾. În anul 1907 numele său nu mai apare în ziarele locale, iar în actele tribunalului din ianuarie-februarie 1908 figurează ca președinte X. Andronescu și ca judecător Fl. Stanciovici. Totuși, un nou document ne asigură că scriitoarea se afla încă la Buzău împreună cu soțul⁶⁾, care în „1908 mai 12“ semnează ca judecător o publicație la „judecătoria ocolului rural“⁷⁾. La 1 iulie 1909 s-au făcut noi mișcări în magistratură. N.N. Papadat a fost mutat — ziarul nu arată de unde — ca „judecător de ședin-

¹⁾ „Munca“, Bz., II, nr. 21, 12 dec. 1903.

^{2,3)} „Liberalul“, Bz., X, nr. 8, 1 feb.; nr. 30, 19 iun.; 34, 17 iul.; nr. 48, 24 oct. 1905; XI, nr. 7, 12 feb.; nr. 12, 19 mar.; nr. 14, 2 apr.; nr. 19, 7 mai; nr. 30, 3 sept. 1906.

⁴⁾ Idem, XI, nr. 31, 10 sept. 1906.

⁵⁾ „Conservatorul“, Bz., I, nr. 30, 22 oct. 1906; „Liberalul“, XI, nr. 44, 3 dec. și nr. 47, 25 dec. 1906.

⁶⁾ „Liberalul“, Bz., XIII, nr. 5, 21 mar. și nr. 6, 30 mar. 1908.

⁷⁾ „Gazeta liberală“, Bz., II, nr. 11, 6 mai și nr. 12, 17 mai 1908.

ță" la tribunalul Putna, pe data menționată mai sus⁸⁾. Familia domicilia acum la Focșani, iar în imobilul din Buzău se instalează „din anul 1909 în vară” căpitanul Gheorghe Metz⁹⁾.

În perioada „buzoiană” (1903-1909), Hortensia Papadat-Bengescu, tinărară și fără profesie, își petrecea timpul acasă, alături de copii sau făcând lectura favorită. Vara mergea la Crîng. Prima prietenie, și cea mai durabilă, a legat-o cu Constanța Marino-Moscu. Nu lipsea de la teatru, atunci cînd sosea în oraș o trupă de actori distinși, iar la orice ieșire în societate o găsim alături de soț: în vara anului 1906 proiectaseră să-și petreacă „o parte din vacanță la Slănicul Moldovei, iar restul în străinătate”¹⁰⁾; la 11 martie 1906 iau parte la balul dat de comandantul regimentului 8 Buzău¹¹⁾; la 30 aprilie 1906 sărbătoresc un botez în casa inginerului I.G. Dunca¹²⁾; duminică, 26 noiembrie 1906 figurează printre invitați la nunta fiicei colonelului Benone Anastasiu¹³⁾; la 15 martie 1908 participă la „un concert urmat de o reprezentanție teatrală dată de societatea de binefacere „Alinarea”, în sala teatrului „Moldavia”¹⁴⁾, iar joi, 27 martie 1908, la balul „Crucii Roșii”¹⁵⁾...

Scrisoarea nu și-a urmat soțul în mutările sale și a rămas în locuința din Buzău pînă în vara anului 1909.

(Text prescurtat)

CORNELIU ȘTEFAN

PANAIT NICOLAE VISEAZĂ AFRICA

(V.B., nr. 607, 1 feb. 1970, p. 3)

A murit în 1941, cînd nu împlinise 25 de ani. Într-o istorie a literaturii, nu spune mare lucru. Doar

⁸⁾ „Secolul”, XI, nr. 2939, 7 iul. 1909.

⁹⁾ Scrisoarea col. rez. Gh. Metz (fiul) către subsemnatul; 22 feb. 1969.

¹⁰⁻¹⁵⁾ „Liberalul”, Bz., X, nr. 30, 19 iun. 1905; XI, nr. 12, 19 mar. 1906; XI, nr. 44, 3 dec. 1906; XI, nr. 19, 7 mai 1906; XIII, nr. 5, 21 mar. și nr. 6, 30 mar. 1908.

două volume de poezii, minor „simboliste“, și peste o sută de „bucăți de teatru“, răspindite pe scenele căminelor culturale din țară. Scriitorul minor era dublat însă de un ziarist pe cât de pitoresc, pe atât de dotat.

În 1934 intră ca redactor la săptămînalul „Acțiunea Buzăului“, devenind, după numai un an, eroul unui spectaculos fals de presă, fals care dovedește din partea „pletosului“ ziarist o fantezie neobișnuită. Ce se întîmplase? La începutul lui februarie 1935, apărea în Buzău primul număr al ziarului „Săptămîna“, publicație aflată în slujba partidului de guvernămînt și implicit a primarului de atunci, Stan Săraru. Pentru a compromite întreprinderea, Nicolae Panait scrie un fals număr doi, pe care îl lansează pe piață. Publicul e derutat de banalitatea știrilor: „D. deputat N. Diaconescu, fiind puțin gripat, a fost forțat să stea în casă la Buzău mai multe zile“ sau „am aflat cu bucurie că maiorul Mitrofan, fost președinte activ al Asociației culturale «Prietenii artelor & Comp.» n-a murit“ etc. Panait, care semnează ca redactor al ziarului (era minor și nu putea fi condamnat), compune și o telegramă de felicitare din partea lui Hitler către primarul tîrgului, semnată Adolfică. Ridiculizarea e totală, dacă notăm și rubrica de spectacole, unde cinematografele se numesc „Opoziția“, „Banca“, „Mizeria“, iar fi' mele „Tu cerșător, eu senator“ etc.

Am ales exemplul de mai sus pentru a ilustra un Panait inventiv. Dar ca ziarist își exprima adevăratul talent prin reportaj. Acel reportaj pe care-l citea cu lăcomie în cărțile lui Bogza și pe care îl populariza ori de cîte ori avea prilejul în „Acțiunea“. Venit dintr-o familie săracă, redactor la un săptămînal cu stipendii mici, Panait nu putea pleca, așa cum ar fi vrut, departe, într-un cadru exotic, palpitant și necunoscut. Îi rămîneau în loc de Africa, India sau Mato Grosso, cartierele Poștei, Bănceanca sau Simileasca. De aceea, Bănceanca apare în reportajele sale ca o insulă primitivă în tabloul civilizației contemporane, unde „spectacularul se imbină cu pitorescul, mizeria cu viața la întîmplare, în care oamenii trăiesc

într-o comunitate, dacă nu de suflet cel puțin de materie". Subtitlurile sînt revelatoare : „Perspective dezolante“, „Un dialect și anume moravuri“, „Păsări de noapte“, „Țiganii sînt veseli“, „Paganini“, „Pe unde trece moartea“, „Maidane pentru cîini și pentru oameni“, „Griguță“. În fiecare din aceste reportaje — pe bună dreptate cronici ale mizeriei — există un tip reprezentativ. Griguță „a făcut cîțiva ani de pușcărie“, are „trupul slăbănog cît o prăjină, cu flexibilitați extreme“, dar, Tutancamon cam trecut, el este „spaima pirandelor din Banceasca“ și „amic devotat al copiilor“.

Cartierul Poștei este delimitat din patru părți ca o veritabilă localitate sinistrată. O privire din avion, și implicit o imagine dezolantă : școala, „locuința cea mai înaltă“, cîrciuma, „punctul cel mai animat“, o nuntă, „fum amăgitor de beție“ și locuitorii abrutizați — căruțași... Totul e văzut aici toamna, într-un „anotimp al procreării și fertilității umane, fără pic de freudism“.

De fapt, Nicolae Panait, ziaristul în goană după spectaculos, nu a făcut decît să atragă, în nenumărate rînduri, atenția asupra tabloului cumplit de sărăcie ce domnea la marginea tîrgului. Era un romantic, convins că va schimba ceva prin reportajele sale. Dar a murit în mizerie, cu aceeași firmă mare la poartă : „Nicolae Panait, poet“.

26 X '952

Duminică,

BUCUREȘTI

Dragi tovarăși !)

Sînt în momentele dintre cele mai fericite ale vieții mele. Aseară s-a dat rezultatul la concurs ! În sfîrșit, a venit ziua mult așteptată de concurenți și de toți iubitorii de literatură. S-au prezentat 3800, dacă nu mai multe, lucrări. Rezultatele n-au fost cele așteptate, după cum spunea tov. H. Zincă. Dar con-

---

¹⁾ Scrisoare adresată de Ion Gheorghe, proaspăt cîștigător al concursului revistei „Tînărul scriitor“ (1952), colegilor de la cenacul buzoian „Al. Sahia“.

cursul și-a îndeplinit menirea 99%. Pentru acest 1% — s-a redus premiul I. Deci a rămas numai premiul II și în jos precum era. Țin să vă spun — aproape nici n-am cuvinte — cât de bucuros sînt. Am luat premiul II. Pentru aceasta vă mulțumesc și dv. tovarăși, căci m-ați ajutat zi de zi, m-ați ajutat să-mi iau zborul. Considerați, vă rog, această victorie, victoria cenaclului și a dumneavoastră personal. Spuneți vă rog fiecare din dv. : „Și mie mi se datorește succesul lui «Gheorghită». Și eu i-am arătat cum să meargă spre bine!”. Spuneți tov. Ceaușu, dumneavoastră în special : ...„mie mi se datorește succesul lui Gheorghită“. Considerați vă rog laurii, pe fruntea cenaclului, avînd în vedere că acești lauri se dublează, prin faptul că și Băieșu a luat : al III-lea ! Îmi permit să considerați și succesul lui tot al cenaclului.

Închipuiți-vă o stîncă. Stîncă aceea din „Mărturiile“ tov. V. Porumbacu. Închipuiți-vă însă această stîncă plină de pietroaie, sticle sparte, mărăcini și sîrmă ghimpată. În vîrfurile ei se află un castel, în care dacă intri te așteaptă o f.f. mare fericire. Acel care vrea să se înfrupte, sau cel puțin să guste din această f.f. mare fericire, trebuie să urce prin sîrmă, hîrburi de sticle, mărăcini, și să înfrunte urcușul. Și... se găsesc din aceia care vor să ajungă la acest castel. Și... pornesc, merg, merg, merg pînă ce au obosit. Se uită în urmă, stau cu mîinile în șolduri, și... încep să fluiera a pagubă. Au urcat puțin. Și castelul fîgăduinței este atît de departe... Unii, fără curaj, mai „slabi de înger“, dau înapoi, dau „bir cu fugiții“. De aceștia nu ne interesează. Să vedem ce fac acei care urcă, urcă și nu se lasă. Merg și ei ce merg, și mai fac popasuri, mai își reculeg forțele, și totuși o pornesc la drum. Dar... pe acest munte cu sîrmă și atîtea tășuri, li se rup... opincile. Ce să facă ? Să se lase de „sport“ ? Le vine greu, și totuși unii — mulți — se lasă. Dar... o mîină grijulie ce te-a urmărit pas cu pas, tocmai cînd ești la cumpănă, îți dă — să zicem — o pereche de bocanci de vîntor de munte, și atunci... urci, urci, nu te-ncurci ! Dar... de la o vreme... te-ai sătura singur urcînd. Numai că lîngă tine sînt tovarășii de drum, care-ți întind mîna : cei care au apropiat caste-

lul îți asvîrl frînghii de care să te agăți spre a-ți ușura urcușul. Cei care merg lîngă tine își pun umărul și te sprijină cînd pornești cumva a te prăvăli... Iată tovarăși, traduceți numai astfel cele de sus : Partidul este acel ce-ți dă bocancii și-ți trimite pe cei ce-ți aruncă de sus odgonul să poți urca. Deci și dumneavoastră tovarăși, fiți, căci puteți fi, aceia care să mă proptiți cu umărul cînd voi fi gata să mă prăvăl de sus. Căci ...e f.f. nedorită și catastrofală prăvăla !

Închei cu a vă mulțumi pentru ajutorul pe care mi l-ați dat, și pentru cel ce mi-l veți da, căci de-o fi nevoie, și eu o să vi-l dau.

Al dumneavoastră ucenic,

I. Gheorghe

ANIVERSĂM NOUĂ ANI DE ACTIVITATE

(V.B., seria I, nr. 814, 6 apr. 1958, p. 1, 2)

Am împlinit 9 ani de activitate. Ca la oricare asemenea aniversare, să facem și noi cunoscut ce am realizat în cei 9 ani de muncă : 3300 lucrări în versuri și proză, citite în ședințe ; 450 lucrări publicate în ziarele local și regional și în publicațiile centrale ; 2 volume de versuri și proză editate, un al treilea, în colaborare cu cenacul literar „I.L. Caragiale“ Ploiești, în curs de apariție, 10 tineri trimiși la Școala de literatură și critică literară „M. Eminescu“ din București, 5 tineri care lucrează acum la publicațiile centrale, unii dintre ei cu volume apărute. Ion Băieșu este redactor la ziarul „Scînteia tineretului“ și are tipărit volumul de schițe „Necazuri și bucurii“. Ion Gheorghe, ale cărui poezii apar tot mai frecvent în „Viața românească“, „Scînteia tineretului“ etc., are în vitrinele librăriilor romanul în versuri : „Piine și sare“. Petre Popa lucrează, ca redactor, la revista „Albina“. Reportajele lui Ion Marina apar în publicațiile centrale și sînt difuzate la radio tot mai frecvent. Iar numele Stelei Neagu se întîlnește, deseori, în „Scînteia“, „Scînteia tineretului“ și în diferite reviste, semnînd reportaje și articole. Cîteva nume care semnează tot mai des versuri și proză în

ziarele local și regional și în revistele și ziarele centrale : Gruia Murășanu, Constantin Nancu, Nicolae Fătu etc. Nenumărate lucrări literare au apărut în presa locală sub semnăturile : Aurel Jipa, I. Gheorghiu-Bădărău, Elena Stavride, Gh. Istrate, Silvia Roșca, Mihai Botez, Zaharia Rachieru, Veronel Porumboiu, Mihai Boghițoiu. Și în sfârșit, ultimul contingent de tineri care cresc în cenaclul literar și ale căror lucrări îndreptățesc de pe acum speranțele : Nae Nicolae, elevul Nichițelea, muncitorul Mircea Mihăilă și îndeosebi talentatul povestitor Dumitru Popescu, un tânăr țaran muncitor din comuna Mărăcineni... Se mai adaugă la aceste realizări, activitatea culturală a cenaclului literar : emisiunile la stația de radioficare, festivitățile literare în unitățile din oraș și la sate, și îndeosebi cele două cicluri de conferințe literare din anii 1956-1958, în cadrul cărora s-au prezentat 32 de conferințe despre cei mai reprezentativi scriitori clasici și contemporani, români și străini. Cele de mai sus sînt în adevăr numai cifre. Dar pentru membrii cenaclului „Al. Sahia” sînt închise în ele atîtea clipe dragi, care cuprind emoțiile primelor versuri citite sau publicate, citirea în public a poeziilor lor, convorbirile cu țărani muncitori, înaintarea plină de palpitații prin galeriile minei Ojasca, întoarcerile acelea pe înnoptate de la șezătorile literare din gospodăriile agricole colective sau cămine culturale... și îndeosebi atmosfera de tovărășească prietenie ce a existat tot timpul în cenaclu, în care nu și-a putut face loc nici invidia, nici bîrfa și nici nepăsarea pentru lucrările altora. Multe flori frumoase au îmbobocit, au înflorit și parte din ele au legat rod bogat. Toate acestea au fost posibile datorită griji cu care partidul înconjoară talentele din patria noastră... fie ele cît de mici și cît de la primele începuturi... Aniversarea a 9 ani de activitate continuă, fructuoasă și agitatoare, demonstrează în mic, ceea ce se petrece în mare pe tot întinsul patriei noastre.

BIROUL CENACLULUI

III. Bibliografie, Indice

I. GENERALITĂȚI — Acte și documente din Arhivele Statului, filiala Buzău; „Arhiva literară a Buzăului” — fondul de cărți, manuscrise, stampe al Bibliotecii județene Buzău; Arhive personale; Cărți, periodice, manuscrise, stampe existente în colecțiile Bibliotecii Academiei R.S.R. (autori buzoieni); Ziarul, gazeta și suplimentele „Viața Buzăului”, 1968-1980.

II. BIBLIOGRAFII — 1. Bianu, Ion și Hodoș, Nerva. „Bibliografia românească veche, 1508-1830”. Tomul I: 1508-1716. Buc., Ed. Academiei Române, 1903 (Mitrofan Episcopul); 2. „Bibliografia literaturii române, 1948-1960”. Sub red. Acad. Tudor Văianu. Buc., Ed. Academiei R.P.R., 1965, p. 285-286 (G. Ciprian), p. 479 (I. Gheorghe), p. 637-638 (G. Macovescu), p. 983-985 (N. Tăutu); 3. Gafița, Viniciu. „Bibliografie de literatură română pentru copii”. Buc., Ed. Ion Creangă, 1978, p. 77 (C. Beșchea), p. 100-101 (T. Constantinescu), p. 179 (I.I. Mirea), p. 181-182 (M. Moiescu), p. 241 (P. Stoicescu), p. 248-249 (N. Tăutu); Alte surse bibliografice: „Bibliografia R.P.R.” [R.S.R.]. Cărți..., 1957-1980; „Bibliografia periodicelor din R.P.R.” [R.S.R.], 1957-1980.

III. MONOGRAFII ȘI STUDII ÎN VOLUM; EXTRASE — 4. Rațiu, Ion. „Vasile Cîrlova, 1809-1831”. Studiu istoric literar. Blaj, 1905. 76 p.; 5. Pavelescu, Ștefan. „O sută de ani de la moartea lui Vasile Cîrlova”. Pagină comemorativă. Suceava, Tipogr. Hermann Beiner, 1932. 34 p. (Extras); 6. „Comemorarea poetului Vasile Cîrlova”. Craiova, Societatea „Prietenii științei”, 1932. 23 p.; 7. Cîrlova, Ion. „Genealogia familiei Cîrlova”. Buc., 1939. 8. Papadopol, Paul I. „Vasile Cîrlova”. Buc., Ed. Universul, 1942. 200 p.; 9. Iosifescu, Silviu. „Vasile Cîrlova și Grigore Alexandrescu”. Buc., Institutul de arte grafice și editura „Scrișul liber”, f.a. 42 p.; 10. Moldoveanu, Ion. „Vasile Cîrlova și neamul său”. Buc., 1965. 23 p. (Extras); 11. Ștefan, Petre. „Vasile Cîrlova, poet modern”. Dactilogramă, Biblioteca județeană Buzău, 1980. 190 p.; 12. Constant, Savin. „Viața și opera poetei Alexandrina Mihăescu”. Buc., Tipogr. române unite, 1926.; 13. Preda, Gheorghe. „Poetul sublocotenent Const. T. Stoika”. Buc., Ed. militară, 1974. 112 p.; 14. „Articole, comunicări, documente V. Voiculescu.” Vol. 1. Culegere, prefată și note de Alex. Oproescu. Buzău, C.J.C.E.S., 1974. 88 p. + 16 p. foto.; Vol. 2. Editie îngrijită, prefată, note și bibliografie de Alex. Oproescu. Buzău, C.J.C.E.S., 1979. 72 p. + 20 p. foto.; 15. Apetroaie, Ion. „V. Voiculescu”, Studiu monografic. Buc., Ed. Minerva, 1975. 288 p.; 16. Grăsoiu, Liviu. „Poezia lui Vasile

Voiculescu". Cluj-Napoca, Ed. Dacia, 1977. 196 p.; 17. Zaharia-Filipaș, Elena. „Introducere în opera lui Vasile Voiculescu". Buc., Ed. Minerva, 1980. 239 p.

IV. DICȚIONARE, ENCICLOPEDII — 18. Rosetti, Dimitrie R. „Dicționarul contemporanilor din România" (1800-1898). Buc., Ed. Lito-tipografiei „Populara", 1898, p. 46 (V. Cîrlova), p. 117 (A. Lupu-Antonescu); 19. Predescu, Lucian. „Enciclopedia „Cugetarea". Buc., Ed. Cugetarea, 1940, p. 68 (G. Baiculescu), p. 173 (Cîrlova), p. 197-198 (G. Ciprian), p. 234 (I. Crețu), p. 239 (St. Cucu), p. 257 (C. C. Datculescu), p. 268 (T. Dăcescu), p. 270 (Șt. Dîma), p. 310 (I. Gane), p. 363 (C. Giurescu), p. 399 (E. Hommoriceanu), p. 502 (A. Lupu-Antonescu), p. 528 (C. Marino-Moscu), p. 545 (A. Mihăescu), p. 545 (N. Gr. Mihăescu-Nigrim), p. 545 (N. Mihăescu), p. 556 (I.I. Mirea), p. 559 (Mîtrofan Episcopul), p. 644 (I. Pavelescu), p. 593-594 (Al. Popescu-Negură), p. 683 (Gh. Popovici), p. 712 (I.A. Rădulescu-Pogoneanu), p. 770 (A. Scurtu), p. 803 (Șt. Stănescu), p. 815 (Al. C.T. Stoika), p. 815 (C.T. Stoika), p. 850 (N. Timiș), p. 908 (V. Voiculescu); 20. Straje, Mihail. „Dicționar de pseudonime, alonime, anagrame, asteronime, criptonime ale scriitorilor și publiciștilor români". Buc., Ed. Minerva, 1973, p. 45 (G. Baiculescu), p. 126 (I. Caraion), p. 150 (G. Ciprian), p. 253 (Em. I. Constantinescu), p. 217 (T. Dăcescu), p. 234 (M. I. Dragomirescu), p. 251 (M. Elian), p. 273 (M. Frolo), p. 284 (I. Gane), p. 409-410 (G. Macovescu), p. 425 (C. Marino-Moscu), p. 441-442 (N. Gr. Mihăescu-Nigrim), p. 450 (I.I. Mirea), p. 461 (O. Moșescu), p. 481-482 (Al. Popescu-Negură), p. 594 (I.A. Rădulescu-Pogoneanu), p. 641 (A. Scurtu), p. 680 (Al. C.T. Stoika), p. 680-681 (C.T. Stoika), p. 708 (N. Tăutu), p. 742-743 (N. Timiș); 21. Popa, Marian. „Dicționar de literatură română contemporană". Ed. a 2-a. Buc., Ed. Albatros, 1977, p. 68-69 (I. Băieșu), p. 117 (V. Bucuroiu), p. 124-125 (I. Caraion), p. 141-142 (R. Cărneci), p. 161 (T. Constantinescu), p. 170 (I. Crețu), p. 190-191 (Șt. Dîma), p. 243-245 (I. Gheorghe), p. 249 (I. Ghimbășanu), p. 279 (Gh. Istrate), p. 326 (G. Macovescu), p. 357 (M. Moșescu), p. 374-375 (I. Neacșu), p. 386 (I. Nicolescu), p. 430-431 (L. Petrescu), p. 446 (Fl. Popescu), p. 496 (Al. Săndulescu), p. 528 (M. Sterian), p. 556-557 (N. Tăutu), p. 586 (L. Ul'ci), p. 615-618 (V. Voiculescu), p. 628 (A. I. Zăinescu); 22. „Scriitori români". Coord. și rev. șt. Mircea Zăciu. Buc., Ed. științifică și enciclopedică, 1978, p. 131-133 (I. Caraion), p. 144-146 (V. Cîrlova), p. 234-236 (I. Gheorghe), p. 479-483 (V. Voiculescu); 23. „Dicționar de literatură română". Coord. Dim. Păcuraru. Buc., Ed. Univers, 1979, p. 49-50 (I. Băieșu), p. 77 (V. Bucuroiu), p. 91-92 (I. Caraion), p. 98 (R. Cărneci), p. 104 (G. Ciprian), p. 105-106 (V. Cîrlova), p. 173-174 (I. Gheorghe), p. 239 (G. Macovescu), p. 351-352 (Al. Săndulescu), p. 391-392 (N. Tăutu), p. 406 (L. Ul'ci), p. 422-423 (V. Voiculescu); 24. „Literatură română — dicționar cronologic". Coord. I.C. Chițimia și Al. Dîma. Buc., Ed. științifică și enciclopedică, 1979, p. 385, 509, 660, 683, 724 (G. Baiculescu), p. 362, 461, 490, 535, 554, 567, 596, 613, 615,

639, 662, 690, 699, 710, 738 (I. Băieșu), p. 372, 686, 749 (V. Bucuroiu), p. 307, 413, 420, 422, 427, 428, 432, 434, 435, 436, 443, 469, 480, 511, 563, 574, 584, 585, 588, 618, 621, 632, 635, 651, 667, 668, 686, 698, 703, 736, 754, 764, 771 (I. Caraion), p. 333, 467, 527, 542, 562, 575, 603, 621, 652, 686 (R. Cârneli), p. 200, 325, 331, 374, 404, 414, 448, 506, 569, 617 (G. Ciprian), p. 81, 91, 92, 93-94, 122, 128, 428 (V. Cîrlova), p. 224, 410, 613, 646 (I. Crețu), p. 754 (M. Florea), p. 250, 288, 322, 345 (M. Frolo), p. 379, 467, 496, 511, 516, 552, 576, 583, 589, 622, 636, 668, 679, 697, 702, 737 (I. Gheorghie), p. 408, 583, 604, 721, 771 (Gh. Istrate), p. 274, 445, 479, 480, 492, 501, 647, 681, 682, 760, 763 (G. Macovescu), p. 184, 288, 408 (C. Marino-Moscu), 296 (N. Gr. Mihăescu-Nigrim), p. 413, 480, 562, 580, 610 (I. Neacșu), p. 413, 696 (L. Petrescu), p. 190, 199, 201, 228, 231, 262, 287, 288, 304, 339, 353, 471, 484, 509, 558, 562, 582, 599, 638, 661, 678, 695, 697, 714, 742, 745 (Al. Săndulescu), p. 220, 250, 263, 283, 329, 689 (C.T. Stoika), p. 329 (T.T. Stoika), p. 297, 434, 443, 467, 469, 477, 482, 504, 534, 566, 581, 595, 642, 682 (N. Tăutu), p. 420, 585, 661, 731 (L. Ulici), p. 202, 235, 281, 284, 285, 290, 292, 298, 300, 303, 316, 323, 328, 329, 332, 334, 346, 350, 358, 368, 370, 371, 379, 384, 389, 400, 412, 415, 418, 419, 422, 428, 441, 450, 548-549, 554, 581, 587, 595, 607, 632, 633, 643, 645, 676, 685, 686, 711, 714, 743, 745, 755, 762 (V. Voiculescu), p. 404, 592, 706 738 (A.I. Zăinescu); 25. „Dicționarul literaturii române de la origini până la 1900”. Buc., Ed. Academiei R.S.R., 1979, p. 191 (C. Cîrlova), p. 191-192 (V. Cîrlova), p. 386 (C.C. Datculescu), p. 524 (A. Lupu-Antonescu), p. 569 (A. Mihăescu).

V. ISTORII ALE LITERATURII ROMÂNE — 26. Adamescu, Gh. „Istoria literaturii române”. Buc., Ed. Alcalay, 1913, p. 266-267 (V. Cîrlova); 27. Călinescu, G. „Istoria literaturii române de la origini până în prezent”. Buc., Ed. Fundația pentru literatură și artă, 1941, p. 853, (Al. Baiculescu), p. 8, 315, 890, 899, 900, 901, 902, 904 (G. Baiculescu), p. 703, 835-836, 924 (G. Ciprian), p. 5, 125-128, 129, 146, 155, 173, 192, 251, 717, 742, 777, 895, 898, 900 (V. Cîrlova), p. 922 (Em. I. Constantinescu), p. 895, 904 (I. Crețu), p. 718, 929 (M. Frolo), p. 900 (I. Gane), p. 929 (I. Georgescu), p. 891 (C. Giurescu), p. 599, 914, 920 (C. Marino-Moscu), p. 853, 927 (I. Pavelescu), p. 902 (I.A. Rădulescu-Pogoneanu), p. 920 (A. Scurtu), p. 820 (Șt. Stănescu), p. 543 (C.T. Stoika), p. 904, 929 (N. Țîrnăș), p. 721, 797-800, 921 (V. Voiculescu); 28. Cioiculescu, Șerban, Streinu, Vladimir și Vănuș Tudor. „Istoria literaturii române moderne”. Buc., Ed. Casei școalelor, 1944; ed. a 2-a, 1971, p. 11-16 (V. Cîrlova); 29. Iorga, N. „Istoria literaturii române în secolul al XVIII-lea, 1698-1821”. Vol. 1. Buc., 1901, p. 31 (Mitrofan Episcopul); 30. Iorga, N. „Istoria literaturii românești contemporane”. Vol. 2. Buc., Ed. Adevărul, 1934, p. 274 (Em. I. Constantinescu), p. 318 (St. Cucu); 31. „Istoria literaturii române”. Vol. 1. Buc., Ed. Academiei R.P.R., 1964, p. 414, 427, 432, 481, 584, 594, 595, 601, 677, 703, 711 (C. Giurescu), p. 531, 550 (Mitrofan Episcopul); Vol. 2, 1968, p. 306-310 (V. Cîrlova); Vol. 3, 1973, p. 34, 137 (I.A. Rădulescu-Pogoneanu),

p. 259, 519 (N. Țimiras); 32. „Istoria literaturii române”. Studii. Buc., Ed. Academiei R.S.R., 1979, p. 240, 271, 278, 280 (I. Caraion), p. 36, 279, 283 (I. Gheorghe), p. 288 (G. Macovescu), p. 18, 29, 32, 36, 220, 272, 273, 274, 289, 290 (V. Voiculescu); 33. Lovinescu, E. „Istoria literaturii române contemporane”. Vol. I. Buc., Ed. Minerva, 1973, p. 571 (M. Frollo), p. 492-493 (I. Pavelescu), p. 493-494 (A. Scurtu), p. 492, 539, 560, 563, 564, 572 (C.T. Stoika); Vol. 2, p. 448, 449 (I.A. Rădulescu-Pogonceanu).

VI. ALTE LUCRĂRI DE SINTEZĂ — 34. Barbu, Eugen. „O istorie polemică și antologică a literaturii române de la origini până în prezent”. Poezia rom. contemp. Buc., Ed. Eminescu, 1975, p. 158 (N. Cabel), p. 344-346 (R. Cârnelci), p. 294-312 (I. Gheorghe), p. 400-404 (I. Nicolescu); 35. Bucur, Marin. „Istoriografia literară românească”. Buc., Ed. Minerva, 1973, p. 256-257 (G. Baiculescu), p. 377-380 (Em. I. Constantinescu), p. 391 (I. Crețu), p. 383-384 (St. Cucu), p. 327-328 (C. Giurescu), p. 199-200 (Tr. Ionescu-Nișcov), p. 356, 390 (I.A. Rădulescu-Pogoneanu și El. R.-P.), 235-236 (N. Țimiras); 36. Ciopraga, Const. „Literatura română între 1900-1918”. Iasi, Ed. Junimea, 1970, p. 129, 130 (M. Frollo), p. 586-589 (C. Marino-Moscu), p. 255-256 (I. Pavelescu), p. 423-424 (C.T. Stoika); 37. Crohmălniceanu, Ov. S. „Literatura română între cele două războaie mondiale”. Vol. 2, Buc., Ed. Minerva, 1974, p. 285-311 (V. Voiculescu); Vol. 3, 1975, p. 77-90 (G. Ciprian); 38. „Literatura română contemporană”. Vol. 1: Poezia. Coord. Marin Bucur. Buc., Ed. Academiei R.S.R., 1980, p. 721-722 (V. Bucuroiu), p. 353-361, 548-552 (I. Caraion), p. 438-411 (R. Cârnelci), p. 114-115 (St. Cucu), p. 568-574 (I. Gheorghe), p. 698-699 (Gh. Istrate), p. 741-742 (L. Negoită), p. 734-737 (I. Nicolescu), p. 452 (M. Sterian), p. 235-237 (N. Tăutu), p. 32-43 (V. Voiculescu), p. 692-693 (A.I. Zăinescu); 39. Măcu, Dumitru. „Început de secol”. 1900-1916. Curente și scriitori. Buc., Ed. Minerva, 1970, p. 391, 594 (C. Marino-Moscu); 40. Piru, Al. „Panorama deceniului literar românesc 1940-1950”. Buc., F.P.L., 1968, p. 152-154 (I. Caraion), p. 430-433 (G. Ciprian); 41. Piru, Al. „Poezia românească contemporană”. 1950-1975. Vol. 1. Buc., Ed. Eminescu, 1975, p. 266-280 (I. Caraion); Vol. 2, p. 191-198 (R. Cârnelci), p. 96-103 (I. Gheorghe), p. 307-310 (Gh. Istrate), p. 516-518 (L. Negoită), p. 449-455 (I. Nicolescu), p. 285-288 (A.I. Zăinescu); 42. Simion, Eugen. „Scriitori români de azi”. Vol. 1. Buc., Ed. Cartea românească, 1974, p. 69-79 (I. Caraion), p. 150-159 (I. Gheorghe); Vol. 2, 1976, p. 294-319 (V. Voiculescu).

VII. ÎN VOLUME — 43. Alboiu, George. „Un poet printre critici”. Buc., Ed. Cartea românească, 1979, p. 129-131 (I. Gheorghe), p. 145-146 (Gh. Istrate); 44. Anghel, Paul. „Arhivă sentimentală”. Buc., E.P.L., 1968, p. 73-81 (V. Voiculescu); 45. Anghel Paul. „Noua arhivă sentimentală”. Buc., Ed. Eminescu, 1975, p. 78-95 (V. Voiculescu); 46. „Antologia poeziei simboliste românești”. Buc., Ed. Minerva, 1972, p.

- 327-331 (C.T. Stoika); 47. Ardeleanu, Virgil. „Proza poezilor”. Buc., E.P.L., 1969, p. 237-301 (V. Voiculescu); 48. Baltag, Nicolae. „Polemios”. Buc., Ed. Cartea românească, 1978, p. 142-144 (L. Ulici); 49. Brădățeanu, Virgil. „Comedia în dramaturgia românească”. Buc., Ed. Minerva, 1970, p. 414-426 (G. Ciprian); 50. Brădățeanu, Virgil. „Viziune și univers în noua dramaturgie românească”. Buc., Ed. Cartea românească, 1977, p. 324-334 (I. Băieșu); 51. Caraion, Ion. „Duelul cu crinii”. Buc., Ed. Cartea românească, 1972, p. 62-65 (Gh. Istrate); 52. Caraion, Ion. „Jurnal”. Vol. 1. Buc., Ed. Cartea românească, 1980, p. 205-208 (P. Stoicescu); 53. Călinescu, Gh. „Ulise”. Buc., E.P.L., 1967, p. 190-194 (V. Voiculescu); 54. Căndrovecanu, Hristu. „Poeti și poezie”. Buc., Ed. Cartea românească, 1980, p. 54-65 (I. Caraion), p. 83-90 (R. Cărneai); 55. Chendi, Ilarie. „Pagini de critică”. Buc., E.P.L., 1969, p. 165-166 (A. Mihaescu); 56. Ciobanu, Nicolae. „Critica în prima instanță”. Buc., Ed. Eminescu, 1974, p. 52-58 (I. Caraion), p. 95-107 (I. Gheorghe); 57. Ciobanu, Nicolae. „Însemne ale modernității”. Buc., Ed. Cartea românească, 1979, p. 290-292 (M. Ionescu); 58. Ciobanu, Nicolae. „Panoramic”. Buc., Ed. Cartea românească, 1972, p. 241-244 (I. Băieșu), p. 216-219 (G. Macovescu), p. 317-319 (L. Petrescu); 59. Culcer, Dan. „Citind sau trăind literatura”. Cluj-Napoca, Ed. Dacia, 1976, p. 14-16 (L. Ulici); 60. Cocora, Gabriel. „Peneluri și condeie”. Buc., Ed. Litera, 1978, p. 108-114 (I. Georgescu), p. 117-130 (N. Gr. Mihaescu-Nigrăm), p. 96-104 (C. Marino-Moscu), p. 134-138 (V. Voiculescu); 61. Cocora, Gabriel. „Tipar și cărturar”. Buc., Ed. Litera, 1977, p. 227-232 (C. Canella Ciorogirleanu), p. 143-179 (Mitrofan Episcopul); 62. Corchis, V. și Voșloban, G. „Lirica dobrogeană”. Dactilogramă, Biblioteca Județeană Constanța (N. Fătu, N. Timbraș); 63. Cristea, Dan. „Faptul de a scrie”. Buc., Ed. Cartea românească, 1980, p. 235-240 (I. Băieșu); 64. Cristea, Dan. „Un an de poezie”. Buc., Ed. Cartea românească, 1974, p. 59-69 (I. Caraion), p. 238-240 (R. Cărneai), p. 223-225 (Gh. Istrate); 65. Cristea, Valeriu. „Domeniul criticii”. Buc., Ed. Cartea românească, 1975, p. 98-100 (I. Caraion), p. 406-410 (L. Petrescu); 66. Damăian, S. „Intrarea în castel”. Încercări de analiză a prozei. Buc., Ed. Cartea românească, 1970, p. 130-134 (I. Neacșu); 67. Davidescu, N. „Aspecte și direcții literare”. Buc., Ed. Minerva, 1975, p. 456-458 (V. Voiculescu); 68. Dimisianu, Gabriel. „Opinie literară”. Buc., Ed. Cartea românească, 1978, p. 72-76 (I. Caraion); 69. Dimisianu, G. „Prozatori de azi”. Buc., Ed. Cartea românească, 1970, p. 160-164 (I. Neacșu); 70. Dimisianu, G. „Schite de critică”. Buc., E.P.L., 1966, p. 174-180 (I. Gheorghe); 71. Dimisianu, G. „Valori actuale”. Buc., Ed. Eminescu, 1974, p. 63-67; 156-158 (I. Caraion), p. 77-82 (I. Gheorghe), p. 179-182 (L. Petrescu); 72. Dimitriu, Daniel. „Ares și eros”. Sinteze critice. Iași, Ed. Junimea, 1977, p. 107-112 (R. Cărneai); 73. Dodu-Bălan, Ion. „Condiția creației”. Portrete. Buc., E.P.L., 1968, p. 80-87 (I. Gheorghe); 74. Doinaș, St. Aug. „Orfeu și tentația realului”. Buc., Ed. Eminescu, 1974, p. 179-199 (V. Voiculescu); 75. Dorcescu, Eugen. „Embleme ale reali-

tății". Buc., Ed. Cartea românească, 1978, p. 95-98 (I. Gheorghe); 76. „Epiqramiști de ieri și de azi”. Buc., Ed. Eminescu, 1975, p. 19-22, 280 (N. Gr. Mihăescu-Nigrăm), p. 87-92, 282-284 (I. Pavelescu); 77. Felea, Victor. „Secțiuni”. Buc., Ed. Cartea românească, 1974, p. 96-101 (I. Caraion), p. 183-189 (R. Cărneci), p. 371-376 (M. Sterian); 78. Griqurcu, Gheorghe. „Poeți români de azi”. Buc., Ed. Cartea românească, 1979, p. 406-414 (I. Caraion), p. 399-402 (R. Cărneci), p. 188-197 (I. Gheorghe); 79. Griqurcu, Gheorghe. „Idei și forme critice”. Buc., Ed. Cartea românească, 1973, p. 231-238 (L. Ulici); 80. Ibrăileanu, G. „Scriitori și curente”. Iași, Ed. Viața românească, 1909, p. 223-232 (V. Cîrlova); 81. Iorga, N. „Oameni cari au fost”. Buc., E.P.L., 1967, p. 163-167 (A. Mihăescu); 82. Iorgulescu, Mircea. „Al doilea rond”. Buc., Ed. Cartea românească, 1976, p. 237-242 (I. Caraion), p. 294-296 (Gh. Istrate), p. 177-182 (L. Petrescu); 83. Iorgulescu, Mircea. „Rondul de noapte”. Buc., Ed. Cartea românească, 1974, p. 128-131 (I. Băieșu); 84. Iorgulescu, Mircea. „Scriitori tineri contemporani”. Buc., Ed. Eminescu, 1978, p. 79-81 (Gh. Istrate), p. 221-223 (I. Neacșu), p. 115 (L. Neoiță), p. 119-120 (I. Nicolescu), p. 327-330 (L. Petrescu), p. 348-350 (L. Ulici), p. 170-172 (A. I. Zăinescu); 85. Lascu, Nicolae. „Clasicii antici în România”. Cluj, Ed. Dacia, 1974, p. 211, 295, 297, 299, 316, 324, 325, 355, 441, 468 (D. Crăciun); 86. Laurențiu, Dan. „Eseuri asupra stării de grație”. Buc., Ed. Cartea românească, 1976, p. 70-74 (I. Caraion); 87. Lovinescu, E. „Scrieri”. Vol. 2. Buc., Ed. Minerva, 1970, p. 340 (M. Frollo), p. 332 (C. Marino-Moscu), p. 331-332 (A. Scurtu); 88. Manolescu, Nicolae. „Metamorfозele poeziei”. Buc., E.P.L., 1968, p. 31-32 (V. Voiculescu); 89. Manu, Emil. „Eseu despre generația războiului”. Buc., Ed. Cartea românească, 1978, p. 59-88; 374-375 (I. Caraion); 90. Martin, Aurel. „Poeți contemporani”. Vol. 2. Buc., Ed. Eminescu, 1971, p. 172-180 (I. Gheorghe); 91. Micu, Dumitru. „Gîndirea și gîndirismul”. Buc., Ed. Minerva, 1975, p. 513-540, 883-890 (V. Voiculescu); 92. Mîncu, Marin. „Poezie și generație”. Buc., Ed. Eminescu, 1975, p. 75-77 (R. Cărneci), p. 81-93 (I. Gheorghe), p. 122-124 (Gh. Istrate); p. 77-78 (I. Nicolescu); 93. Moldoveanu, Ion St. „Istoricul Luceului „B.P. Hasdeu” din Buzău. 1867-1967”. Buc., Ed. Litera, 1974, p. 267-268 (C.C. Cristea), p. 263 (T. Dicescu), p. 261 (C. Giurescu); 94. Moșescu, Octavian. „Alte vitralii”. Buc., Ed. Litera, 1973, p. 111-113 (G. Băculescu), p. 107-109 (Al. Popescu-Negură); 95. Moșescu, Octavian. „Oaspeți de altădată”. Buc., Ed. Litera, 1972, p. 81-82 (V. Tabacu); 96. Moșescu, Octavian. „Vitralii”. Buc., Ed. Litera, 1971, p. 79-81 (M. Elian); 97. Munteanu, Teodor Al. „Scriitori căzuți pe front”. Vol. 1. Buc., Societatea națională de editură și arte grafice „Dacia Traiană”, 1944, p. 43-50 (Al. Baiculescu); 98. Negoitescu, Ion. „Analize și sinteze”. Buc., Ed. Albatros, 1976, p. 292-298 (I. Caraion), p. 305-311 (I. Gheorghe); 99. Negoitescu, Ion. „Însemnări critice”. Cluj, Ed. Dacia, 1970, p. 197-205 (I. Caraion); 100. Negoitescu, Ion. „Scriitori moderni”. Buc., E.P.L., 1966, p. 168-179 (V. Voiculescu); 101. Nicolescu, Vasile. „Starea lirică”.

Buc., Ed. Eminescu, 1975, p. 81-84 (V. Voiculescu); 102. Nițescu, M. „Poetii contemporani”. Sinteze critice. Buc., Ed. Cartea românească, 1978, p. 32-46 (I. Caraion), p. 103-119 (I. Gheorghe); 103. Oarcăsu, Ion. „Destine și valori”. Cluj, Ed. Dacia, 1974, p. 121-127 (I. Caraion); 104. Oarcăsu, Ion. „Prezențe poetice”. Buc., E.P.L., 1968, p. 88-93 (I. Caraion); 105. Oprea, Al. „Incidențe critice”. Buc., Ed. Eminescu, 1975, p. 96-102 (I. Băieșu); 106. Ornea, Z. „Sămănătorismul”. Buc., Ed. Minerva, 1970, p. 33-34 (C.C. Datculescu); 107. Padiima, Ovidiu. „Scriitorii și înțelesurile vieții”. Buc., Ed. Minerva, 1971, p. 196-199, 205-217 (V. Voiculescu); 108. Perpersicius, „Lecturi intermitente”. Cluj, Ed. Dacia, 1971, p. 179-187 (I. Caraion), p. 148-151 (R. Cărneci); 109. Perpersicius. „Mențiuni critice”. Vol. 1. Buc., Ed. Casei școalelor, 1928, p. 146 (O. Moșescu), p. 77-78 (I. Pavelescu); Vol. 4, 1933, p. 458-466 (Em. I. Constantinescu); 110. Vol. 2. Buc., Fundația pentru literatură și artă, 1934, p. 39-45 (V. Voiculescu); 111. Petroveanu, Mihail. „Traietorii lirice”. Buc., Ed. Cartea românească, 1974, p. 151-163 (I. Caraion); p. 215-217 (R. Cărneci); 112. Pillat, Dinu. „Itinerarii istorico-literare”. Buc., Ed. Minerva, 1978, p. 357-358 (Al. Săndulescu); 113. Pillat, Dinu. „Mozaic istorico-literar. Secolul XX”. Buc., Ed. Eminescu, 1971, p. 284-292 (V. Voiculescu); 114. Pillat, Ion. „Tradiție și literatură”. Buc., 1941, p. 300-308 (V. Voiculescu); 115. Pillat, Ion și Perpersicius. „Antologia poezilor de azi”. Buc., Ed. Cartea românească, 1928, p. 269-276 (C.T. Stoika), p. 331-339 (V. Voiculescu); 116. Piru, Al. „Varia”. [Vol. 1]. Buc., Ed. Eminescu, 1972, p. 134-135 (I. Crețu), p. 508-510 (L. Petrescu), p. 197-199 (Al. Săndulescu); Vol. 2, 1973, p. 180-183 (Al. Săndulescu), p. 348-364 (V. Voiculescu); 117. Poantă Petru. „Rădăcinii”. Cluj-Napoca. Ed. Dacia, 1978, p. 116-120 (I. Caraion), p. 185-189 (R. Cărneci), p. 222-227 (I. Gheorghe); 118. Pop, Ioan. „Poezia unei generații”. Cluj, Ed. Dacia, 1973, p. 157-187 (I. Gheorghe); 119. Poniș, D. „Romantismul românesc”. Buc., Ed. tineretului, 1969, p. 155-169 (V. Călova); 120. Răpeanu, Valeriu. „Al. Vlăduț și epoca sa”. Buc., Ed. tineretului, 1965, p. 203-204 (C.C. Datculescu); 121. Răpeanu, Valeriu. „O antologie a dramaturgiei românești, 1944-1977”. Teatru de inspirație contemporană. Buc., Ed. Eminescu, 1978, p. 777-841 (I. Băieșu); 122. Ruia, Alexandru. „Valori lirice actuale”. Timișoara, Ed. Facla, 1979, p. 133-140 (I. Gheorghe); 123. Răpeanu, Amza. „Teatrul în cîntece”. Iasi, Ed. Junimea, 1974, p. 131-140 (I. Băieșu); 124. Săceanu, Amza. „Teatrul și publicul”. Buc., Ed. Eminescu, 1977, p. 85 (I. Băieșu); 125. Sevestos, M. „Amintiri de la „Viața românească””. Buc., E.P.L., 1966, p. 198 (C. Marino-Moscu); 126. Silvtru, Valentin. „Caligrafii pe cortină”. Buc., Ed. Eminescu, 1974, p. 142-143 (I. Băieșu); 127. Sorecu, Roxana. „Întreprinderi”. Buc., Ed. Cartea românească, 1979, p. 110-132 (V. Voiculescu); 128. Stănescu, C. „Jurnal de lectură”. Buc., Ed. Cartea românească, 1978, p. 198-203 (I. Gheorghe), p. 271-275 (G. Macovescu); 129. Stănescu, C. „Poetii și critici”. Buc., Ed. Eminescu, 1972, p. 207-209 (L. Petrescu); 130. Șefănescu, Alex.

„Preludiu”. Buc., Ed. Cartea românească, 1977, p. 27-35 (I. Caraion), p. 81-88 (I. Gheorghe); 131. Tomuş, Mircea, „15 poezi”. Buc., E.P.L., 1968, p. 153-164 (V. Voiculescu); 132. Tomuş, Mircea, „Răsfringeri”. Cluj, Ed. Dacia, 1973, p. 140-147 (I. Creţu), p. 256-260 (G. Macovescu), p. 168-174 (L. Petrescu); 133. Ulici, Laurenţiu, „Prima verba”. (1973-1974; 1975-1976). Vol. 1. Buc., Ed. Albatros, 1975, p. 104-107 (L. Negoită), p. 119-121 (A. Porumboiu), p. 142-145 (P. Stoicescu), p. 249-250 (M. Ursache); Vol. 2, 1978, p. 38 (Gh. Andrei), p. 144-145 (G. Băiculescu), p. 61-62 (P. Cristea), p. 70-71 (D.I. Dincă), p. 87-89 (M. Ichim), p. 12-13 (I. Stanciu); 134. Ungheanu, Mihai, „Lecturi şi rocade”. Buc., Ed. Cartea românească, 1978, p. 301-306 (L. Ulici); 135. Ungheanu, Mihai, „Pădurea de simboluri”. Buc., Ed. Cartea românească, 1973, p. 245-254 (V. Voiculescu); 136. Ungureanu, Cornel, „Contextul operei”. Buc., Ed. Cartea românească, 1978, p. 47-67 (V. Voiculescu); 137. Ungureanu, Cornel, „La umbra cărţilor în floare”. Timişoara, Ed. Facla, 1975, p. 156-159 (I. Caraion); 138. Valerian, I., „Cu scriitorii prin veac”. Buc., E.P.L., 1967, p. 237-244 (V. Voiculescu); 139. Vianu, Tudor, „Scriitori români din secolul XX”. Buc., Ed. Minerva, 1979, p. 169-180 (V. Voiculescu); 140. Vlad, Ion, „Descoperirea operei”. Cluj, Ed. Dacia, 1970, p. 142-152 (V. Voiculescu); 141. Vlad, Ion, „Lecturi constructive”. Buc., Ed. Cartea românească, 1975, p. 138-143 (L. Petrescu); 142. Zalis, Henri, „Tensiuni lirice contemporane”. Cluj-Napoca, Ed. Dacia, 1975, p. 132-140 (I. Caraion), p. 153-163 (I. Gheorghe);

VIII. ÎN PERIODICE — 143. Andreită, Ion, „Despre copilărie şi nu numai”. În: „Ştiinţe a tineretului”, nr. 8947, 27 feb. 1978, p. 4 (B. Chiriac); 144. Bălan, I.D., „Romanul în versuri al unui tânăr poet”. În: „Tânărul scriitor”, nr. 11, 1957, p. 94-96 (I. Gheorghe); 145. Caraion, Ion, „Fotoliul gol”. În: „România literară”, nr. 42, 15 oct. 1970, p. 6-7 (V. Voiculescu); 146. Călinescu, G. Const. I. Fmiţan: „Anarhismul poetic”. În: „Adevărul literar şi artistic”, 29 mai 1932, p. 599; 147. Călinescu, G. Ioan Georgescu: „Cîntece din umbră”. În: „Munca literară”, nr. 2, 1934; 148. Călinescu, G., „Material documentar”. În: „Studii şi cercetări de istorie literară şi folclor”. VIII, 1959, p. 3-4 (C. Cîrlova); 149. Căndroveanu, Hristu. Passionaria Stoicescu: „Fără de pierdere ca o iubire”. În: „România literară”, nr. 27, 1 iul. 1976, p. 9; 150. Căndroveanu, Hristu, „Permanenţa poeziei”. În: „România literară”, nr. 36, 7 sept. 1978, p. 4-5 (A. Porumboiu); 151. Cărneci, Radu, Fl. Popescu: „Obsesia păsărilor”. În: „Ateneu”, nr. 16, iun. 1970, p. 8; 152. Cărneci, Radu, Passionaria Stoicescu: „Cuşca de aer”. În: „Contemporanul”, nr. 40, 3 oct. 1980, p. 13; 153. Cărneci, Radu, „Pro amicitia — Stelian Cucu”, „Versuri”. În: „Ateneu”, nr. 63, oct. 1969, p. 6-7; 154. Cherlea, Aurel, Passionaria Stoicescu: „Reverberata”. În: „Orizont”, nr. 46, 16 nov. 1978, p. 3; 155. Ciobanu, Nicolae, Dumitru Ion Dincă: „Marea de voievod a bărbatului”. În: „Luceafărul”, nr. 20, 1976, p. 2; 156. Ciobanu, Nicolae, „Proză scurtă şi fabule”. În:

„Luceafărul”, nr. 43, 28 oct. 1978, p. 2 (N. Cabel); 157. Cio-ulescu, Șerban. „Instantanee. Lui Ovidiu”. În: „Luceafărul”, nr. 5, 4 feb. 1978, p. 6 (D. Crăciun); 158. Crevedia, N. „Interviuri cu dl. Vasile Voiculescu”. În: „Universul literar”, nr. 21, 18 mai 1930, p. 335-336; 159. Cristea, Dan. A. I. Zăinescu: „În zale albe”. În: „România literară”, nr. 25, 17 iun. 1971, p. 15; 160. Cristea, Dan. Ion Nicolescu: „Ironice”. În: „România literară”, nr. 21, 20 mai 1971, p. 14; 161. Cristea, Dan. „Tristete și luciditate”. În: „Luceafărul”, nr. 36, 8 sept. 1979, p. 2 (D. Comănescu); 162. Drăgan, Mihai. „Poezia lui Radu Cârneli” (I-II). În: „Cronica”, nr. 1, 3 ian. 1970, p. 7; nr. 2, 10 ian. 1970, p. 7; 163. Filitti, I. C. „Vlădica Luca, strămoș al poetului Cirlova”. În: „Convorbiri literare”, nr. 4, 1932; 164. Iorgulescu, Mircea. Ion Nicolescu: „Mioritiada”. În: „Luceafărul”, nr. 38, 29 sept. 1973, p. 2; 165. Iorgulescu, Mircea. „Transparentă și echilibru”. În: „România literară”, nr. 33, 18 aug. 1977, p. 11 (V. Bucuroiu); 166. Maniu, Adrian. „V. Voiculescu — omul”. În: „Luceafărul”, nr. 44, 1966, p. 7; 167. Manolescu, Florin. A.I. Zăinescu: „Recviem într-un cimitir de mașini”. În: „România literară”, nr. 18, 30 apr. 1970, p. 11; 168. Manolescu, Florin. Fl. Popescu: „Obsesia păsărilor”. În: „România literară”, nr. 15, 9 apr. 1970, p. 11; 169. Manolescu, Florin. Titel Constantinescu: „Numărătoare”. În: „România literară”, nr. 13, 26 mar. 1970, p. 11; 170. Manolescu, Nicolae. „Poeți facili și dificili”. În: „România literară”, nr. 12, 18 mar. 1976, p. 9 (I. Stanciu); 171. Manu, Emil. „Dicționar de istorie literară contemporană” (Addenda): Titel Constantinescu. În: „Luceafărul”, nr. 10, 11 mar. 1967, p. 7; 172. Manu, Emil. „Meditație asupra destinului”. În: „România literară”, nr. 28, 12 iul. 1979, p. 10 (V. Bucuroiu); 173. Manu, Emil. Passionaria Stoicescu: „Fără de pierdere ca o iubire”. În: „Săptămîna”, nr. 333, 22 apr. 1977, p. 2; 174. Manu, Emil. Valeriu Bucuroiu: „Ascensor pentru cuvinte”. În: „Săptămîna”, nr. 227, 11 apr. 1975; 175. Martin, Aurel. „O poezie solară”. În: „România literară”, nr. 22, 27 mai, 1976, p. 10 (V. Bucuroiu); 176. Mihăes u-Nigim. „Conflictul meu epigramistic cu Cincinț Pavelescu”. În: „Epigrama”, nr. 1, 1938, p. 6; 177. Motoc, Nicolae. Arthur Porumboiu: „Domnule Copil”. În: „Tom's”, nr. 4, dec. 1974; 178. Mureșan, Ovidiu. Corneliu Ștefan: „Ăventurile tezaurlui «Cloșca cu puil de aur»”. În: „Viața studentească”, nr. 15, 16 apr. 1980, p. 9; 179. Mureșan, Grigore. Passionaria Stoicescu: „Cartea jocurilor”. În: „Contemporanul”, nr. 17, 27 apr. 1979, p. 13; 180. Muscalu, Florin. „Dulcele stil epopeic.. lăliputan”. În: „Milcovia” [Focsani], mai 1977, p. 18; (M. Ickim); 181. Onofrei, Neonila. „George Baiculescu”. Date biobibliografice. În: „Revista bibliotecilor”, nr. 9, sept. 1972, p. 558-561; 182. Papadopol, Paul. „Cercetări de istorie literară”. În: „Universul”, 11 dec. 1939, p. 2 (St. Cucu); 183. Piru Al. „Epigramiștii”. În: „România literară”, nr. 17, 26 apr. 1973, p. 13 (V. Bucuroiu); 184. Piru, Al. „Memorialiștii”. În: „Luceafărul”, nr. 41, 9 oct. 1976, p. 2 (Gh. Andrei); 185. Piru, Al. „Proză scurtă”. În: „Luceafărul”, nr. 31, 31 iul. 1976, p. 2 (G.

Băiculescu); 186. Piru, Al. [„Tradiționaliștii“]. În: „Luceafărul“, nr. 45, 6 nov. 1976, p. 2 (P. Cristea); 187. Pop, Augustin Z.N. „Titus T. Stoika“. În: „Interferențe“, 4, 1975, p. 215-218; 188. Pop, Marius, Corneliu Ștefan: „Aventurile tezaurului «Cloșca cu puși de aur»“. În: „Limbă și literatură română“, rev. pt. elevi, nr. 4, oct.-dec. 1980, p. 59-60; 189. Raicu, Lucian. „Lirism și fervoare“. În: „România literară“, nr. 5, 30 ian. 1975, p. 15 (A.I. Zăinescu); 190. Răpeanu, Valeriu. „Un debut de calitate în critica literară“. În: „Săptămîna“, nr. 334, 29 apr. 1977, p. 3 (M. Ionescu); 191. Roques, Mario. „La poesie roumaine contemporaine“. În: „Revue des Études Balkaniques“, Beograd, 1937, III, tome I, p. 93-122 (Em. I. Constantinescu); 192. Silvestri, Artur. „Lirica naivă și emotivă“. În: „Luceafărul“, nr. 27, 8 iul. 1978, p. 2 (B. Chiriac); 193. Simion, Eugen. „Colaboratorii noștri vă recomandă“. În: „Informația Bucureștilui“, nr. 7131, 16 aug. 1976, p. 5 (Gh. Andrei); 194. Șoitu, Ecaterina. „Sonetista Alexandrina Scurtu“. În: „Lucrări științifice“. Institutul pedagogic Galați, nr. 1, 1967, p. 212-225; 195. Surlan, D.I. „Poezia realității“. În: „România literară“, nr. 29, 17 iul. 1980, p. 17 (N. Cabel); 196. Ștefănescu, Alex. „Un romantic“. În: „Tomis“, nr. 4, dec. 1977 (A. Porumboiu); 197. „Tipuri studentești“. În: „Moș Teacă“, pr. 293, 1900, p. 5 (M. Elian); 198. Torouțiu, I.E. „O figură de baladă — Alexandru Băiculescu“. În: „Convorbiri literare“, nr. 11-12, nov.-dec. 1943, p. 709-719; 199. Traian, C. A. „Cînd, cum și unde ați debutat?“. În: „Flacăra — Almanah“, 1978, p. 296-297 (I. Gheorghe); 200. Ulici, Laurențiu. „Din copilărie“. În: „România literară“, nr. 10, 9 mar. 1978, p. 11 (B. Chiriac); 201. Ulici, Laurențiu. „Document și interpretare“. În: „România literară“, nr. 20, 19 mai 1977, p. 11 (M. Ionescu); 202. Ulici, Laurențiu. „În alb-negru“. În: „România literară“, nr. 15, 10 apr. 1980, p. 11 (C. Ștefan); 203. Ulici, Laurențiu. „Sfarea prozei“. (III). În: „România literară“, nr. 27, 6 iul. 1978, p. 11 (N. Cabel); 204. Ungureanu, C. „Maturitatea debutului“. În: „Orizont“, nr. 25, 23 iun. 1977, p. 2 (M. Ionescu); 205. Ursache, Magda. Fl. Popescu: „Mereu-peregrinul“. În: „Cronica“, nr. 2, 12 ian. 1973, p. 4; 206. Vizirescu, Pan. Clementa Beșchea: „Voinicii pămîntului“. În: „Gîndirea“, nr. 3, mar. 1939, p. 160-161; 207. Vîjieu, Titus. A.I. Zăinescu: „Tinerii“. În: „Astra“, nr. 9, sept. 1971, p. 13; 208. Vlad, Ion. „Critica tematică“. În: „Tribuna“, nr. 13, 31 mar. 1977, p. 3 (M. Ionescu); 209. Vlahuță, Al. „Un talent necunoscut“. În: „Vieța“, nr. 24, 1895 (A. Mihaescu); 210. Voiculescu, Ion. „Vasle Voiculescu“. În: „Steaua“, nr. 2, 1969, p. 10-14; 211. Vrînceanu, Dragoș. A.I. Zăinescu: „Zei neatenți“. În: „Luceafărul“, nr. 1, 6 ian. 1968, p. 2; 212. Zăinescu, A.I. „Aventurile tezaurului «Cloșca cu puși de aur»“. În: „Presa noastră“, nr. 2, feb. 1980, p. 15 (C. Ștefan).

XI. DIN PRESA BUZOIANĂ — 213. Andrei, Gh. Ion Ghimbășanu: „Largo“. În: „Școala buzoiană“, nr. 2, 1972, p. 59-60; 214. Andrei, Gh. „Poeți buzoieni: Ion Ghimbășanu“, în V.B.,

nr. 625, 22 feb. 1970, p. 3 ; 215. Balaban, Ivan I. „Panait Nicolae”. În : „Chemarea Buzăului”, nr. 42, 7 oct. 1945, p. 2 ; 216. Băciucu, Lazăr. „Publicistica culturală și socială a lui Vasile Voiculescu”. În : V.B., nr. 1598, 15 apr. 1973, p. 3 ; 217. Chiriac, Bucur. „Destinul artistului... a trăi pentru a crea !”. Interviu cu scriitoarea și pictorița Margareta Sterian. În V.B., nr. 1331, 4 iun. 1972, p. 3 ; 218. Dragomirescu, M.I. „Cum a apărut și cum a fost interzisă «Țarina»...” În : V.B., nr. 986, 25 apr. 1971, p. 3 (M.I. Dragomirescu) ; 219 Firoiu, V. „Mărturii ale contribuției Buzăului la promovarea culturii românești”. În : V.B., nr. 197, 5 oct. 1968, p. 3 (Tr. Cristescu) ; 220. Gane, Ion. „Cea mai veche revistă rimniceană”. În : „Analele Rimnicului”, nr. 10-11, mar.-apr. 1924, p. 123 (E. Homoriceanu) ; 221. Georgian, Pamfil. „Un poet uitat : Constant Cristea”. În : V.B., nr. 583, 4 ian. 1970, p. 3 ; 222. Ichim, Mircea. „Cu Ion Nicolescu despre el și despre literatura buzoiiană”. [Interviu]. În : V.B., nr. 580, 28 dec. 1969, p. 3 ; 223. Ichim, Mircea. „O rostire a Marei Lebede”. În : V.B. Supl., mai 1976, p. 16 (D.I. Dincă) ; 224. Ichim, Mircea. Puiu Cris-tea : „Luceafăr de dor”. În : V.B. Supl., dec. 1976, p. 17 ; 225. Ichim, Mircea. „Poezia lui Ioan Georgescu”. În : V.B., nr. 496, 21 sept. 1969, p. 3 ; 226. Ionescu, Emilia. Octavian Moșescu : „Epigramiști rimniceni”. În : V.B. Supl., mai 1977, p. 18 ; 227. Manu, Emil. „Panait Nicolae”. În : V.B. Supl., dec. 1968, p. 13 ; 228. Mincă, Gh. Octavian Moșescu : „Oaspeți de altă-dată”. În : V.B. Supl., dec. 1972, p. 16 ; 229. Munteanu, D. „Un poet uitat de posteritate : George Popovici”. În : V.B., nr. 1580, 25 mar. 1973, p. 3 ; 230. Muscalu, Florin. „Un poet uitat : Ion Pavelescu”. În : V.B., nr. 102, 16 iun. 1968, p. 2 ; 231. Nicolae, N. și Nicolescu, V. „C. Canella Ciorogirleanu — militant înflăcărat pentru independență”. În : V.B. Supl., dec. 1976, p. 15 ; 232. Nicolescu, V. și Avram, V. „Documente în legătură cu existența în Buzău a unei case Ioniță Cîrlova”. În : V.B., nr. 442, 20 iul. 1969, p. 3 (V. Cîrlova) ; 233. Oproescu, Alex. George Băiculescu : „Strigătul”. În : V.B. Supl., mai 1976, p. 16 ; 234. Oproescu, Alex. „Oameni și arbori” de George Băiculescu sau pledoaria profesiei de credință...” În : V.B. Supl., mai 1978, p. 14 ; 235. Oproescu, Alex. „Precizări asupra datei nașterii lui Vasile Voiculescu”. În : V.B., nr. 1313, 14 mai 1972, p. 3 ; 236. Oproescu, Alex. „Pornind de la o eroare... Datarea romanului «Zahei Orbul»”. În : V.B., nr. 1325, 28 mai 1972, p. 3 (V. Voiculescu) ; 237. Oproescu, Alex. „Un posibil dicționar al scriitorilor buzoieni” (I-VIII și Ad-denda). În : V.B. Supl., 1976-1979 (Al. Băiculescu, G. Băiculescu, I. Băieșu, V. Bucuroșu, C. Canella Ciorogirleanu, I. Caraiion, R. Cărneci, G. Ciprian, V. Cîrlova, Em. I. Constantinescu, T. Constantinescu, D. Crăciun, I. Crețu, C.C. Cristea, Tr. Cristescu, St. Cucu, St. Dima, M.I. Dragomirescu, N. Fătu, M. Florea, M. Frollo, I. Gane, I. Georgescu, I. Gheorghe, I. Ghimbășanu, C. Giurescu, I. Ichim, M. Ichim, Gh. Istrate, C. Jitianu, G. Macovescu, C. Marino-Moscu, Alexandrina Mihăescu, N. Gr. Mihăescu-Nigrim, Mitrofan Episcopul, O. Moșescu, I. Neacșu, L. Negoită, I. Nicolescu, I. Pavelescu, C.

Picle, Fl. Popescu, Al. Popescu-Negură, Gh. Popovici, I.A. Radulescu-Pogoneanu, Al. Sandulescu, A. Scurtu, D. Serbescu-Lopatari, I. Stanciu, M. Sterian, P. Stoicescu, Al. C.T. Stoika, C.T. Stoika, N. Tăutu, N. Țimiraș, L. Ulici, M. Ursache, V. Voiculescu, A.I. Zăinescu); 238. Oproescu, Alex. „Un posibil dicționar al presei buzoiene“ (II). În: V.B. Supl. dec. 1980, p. 19 (E. Hommoriceanu); 239. Panait, Nicolae. „Gh. Popovici“ [Necrolog]. În: „Acțiunea Buzăului“, nr. 157, 17 ian. 1937, p. 1; 240. „Panait Nicolae“ [Necrolog]. În: „Acțiunea Buzăului“, nr. 353, 9 feb. 1941, p. 6; 241. Papu, Edgar. Mircea Ichim: „Ieșirea din crisalidă“. În: V.B. Supl., mai 1977, p. 18; 242. Petriceanu, C. „Poetul-erou Constantin Stoika“. În: V.B. Supl., aug. 1969, p. 18; 243. Pop, Augustin Z.N. „Elogiu buzoiian lui Vasile Cîrlova“. În: V.B., nr. 1438, 8 oct. 1972, p. 3 (C. Cîrlova); 244. Pop, Marius. „Aoașă la Vasile Voiculescu“. [Interviu cu Ion Voiculescu]. În: V.B., nr. 1592, 8 apr. 1973, p. 3; 245. Pop, Marius. „V. Voiculescu, editor“. În: V.B., nr. 1789, 25 nov. 1973, p. 3; 246. Popescu, Florentin. „Gh. Istrate“. În: V.B., nr. 55, 21 apr. 1968, p. 2; 247. Popescu, Florentin. „Într-o dimineată, în redacția revistei «Amfiteatru» de vorbă cu Ion Băieșu“. Interviu. În: V.B. Supl., dec. 1968, p. 12; 248. Ștefan, Corneliu. „Cazul Stoika“. În: V.B. Supl., dec. 1975, p. 18 (C.T. Stoika); 249. Ștefan, Corneliu. „Constanța Marino-Moscu și Garabet Ibrăileanu“. În: V.B., nr. 353, 6 apr. 1969, p. 3; 250. Ștefan Corneliu. „Constanța Marino-Moscu și revista «Viața românească»“. În: V.B., nr. 347, 30 mar. 1969, p. 3; 251. Ștefan, Corneliu. „Însemnări despre «Zoosophia» de Ion Gheorghe“. În: V.B., nr. 66, 5 mai 1968, p. 2; 252. Ștefan, Corneliu. „Noi amănunte în legătură cu originea buzoiiană a scriitorului G. Ciprian“. În: V.B., nr. 210, 20 oct. 1968, p. 3; 253. Ștefan, Corneliu. „Nu cred în acest Urmuz“. În: V.B., nr. 532, 2 nov. 1969, p. 3 (G. Ciprian); 254. Ștefan, Corneliu. „Panait Nicolae visează Africa“. În: V.B., nr. 607, 1 feb. 1970, p. 3; 255. Ștefan, Corneliu. „Pe urmele lui Vasile Voiculescu“ (I-IV). În: V.B., nr. 192, 29 sept. 1968, p. 3; nr. 198, 6 oct. 1968, p. 3; nr. 204, 13 oct. 1968, p. 3; nr. 216, 27 oct. 1968, p. 2; 256. Ștefan, Corneliu. „Reviste de altădată: «Analele Rîmnîcului»“. În: V.B., nr. 613, 8 feb. 1970, p. 3 (I. Gane); 257. Ștefan, Corneliu. „Reviste de altădată: «Gazeta săteanului»“. În: V.B., nr. 637, 8 mar. 1970, p. 3 (C.C. Datculescu); 258. Ștefan, Corneliu. „Reviste de ieri: «Machina»“. În: V.B., nr. 538, 9 nov. 1969, p. 2 (O. Moșescu); 259. Ștefan Corneliu. „Reviste literare de altădată: «Vestala»“. În: V.B., nr. 514, 12 oct. 1969, p. 3 (O. Moșescu); 260. Ștefan, Corneliu. „Reviste școlare buzoiene: «Munca intelectuală»“. În: V.B., nr. 388, 18 mai 1969, p. 3 (C.C. Cristea); 261. Ștefan, Corneliu. „Unde s-a născut Vasile Cîrlova?”. În: V.B., nr. 442, 20 iul. 1969, p. 3; 262. Ștefan, Corneliu. „Un scriitor prea îndepărtat: V. Voiculescu“. În: V.B. Supl., dec. 1978, p. 19; 263. Ștefan, Petre. „Vasile Cîrlova între legendă și adevăr“. În: V.B. Supl., aug. 1968, p. 16 (semnat: Petre Șendrea).

XII. ALTE REFERINȚE — prefețe, postfețe etc., la volume de Gh. Andrei, I. Băieșu, V. Bucuroiu, I. Caraion, R. Cârnei, G. Ciprian, V. Cîrlova, St. I. Costescu-Duca, I. Crețu, St. Cucu, Șt. Dima, M. Florea, I. Gheorghe, P. Ioachim, Gh. Istrate, C. Jitlanu, A. Mihăescu, N. Mihăescu, I.I. Mircea, I. Neacșu, C. Picle, Al. Popescu-Negură, Șt. Sănescu, M. Sterian, C.T. Stoika, N. Tăutu, N. Țimiraș, L. Ulici, V. Voiculescu; **din corespondență și surse orale:** Bucur Chiriac, București (N. Panait); Elisabeta Dobrin-Popescu, Buzău (C. Marino-Moscu); Tudor Havriliu, București (St. I. Costescu-Duca); Mircea Ichim, București (I. Ichim); Traian Mihăilescu, Ploiești (C. Picle); Octavian Moșescu, Rm. Sărat (V. Dimitriu, M. Elian, Al. Popescu-Negură, V. Tabacu); Valeriu Nicolescu, Buzău (C. Canella-Ciorogirleanu, T. Dicescu, V. Dimitriu, N. Gr. Mihăescu-Nigrim, N. Panait, I. Crețu); Tiberia Stan, Bacău (D. Serbescu-Lopătari); Petre Ștefan, Buzău (C.C. Cîrlova, V. Cîrlova); Lăudatu Vasilescu, Buzău (I. Georgescu).

ICONOGRAFIE

Note

SURSA ILUSTRĂȚIILOR: Episcopia Buzăului (1); Biblioteca județeană Buzău (2, 13, 14, 16, 23, 25, 26, 27, 29, 35, 36, 41, 42, 44, 50, 51, 52, 63, 66, 68, 72, 78, 84); Biblioteca Academiei R.S.R. (3, 4, 5, 6, 8, 24, 31, 33, 34, 40, 45, 46, 47, 54, 57); Muzeul județean Buzău (7, 55); Arhivele Statului, Filiala Buzău (9); Radu Voiculescu, București (10, 12); Pascal Pontremoli, Paris (11); Alex. Oproescu, Buzău (15, 32, 43, 53, 56, 58, 59, 60, 61, 62, 64, 65, 67, 69, 70, 71, 73, 74, 75, 76, 77, 79, 80, 81, 82, 83, 85, 86, 87, 88, 89, 90); Titus T. Stoika, București (17, 18, 19, 20, 21); Gabriel Cocora, Buzău (22); Emilian Baiculescu, București (28, 48, 49); Bucur Chiriac, București (30); Octavian Moșescu, Rm. Sărat (37, 38, 39).

SURSA TEXTELOR: 2. Ștefan, Corneliu. „Unde s-a născut Vasile Cîrlova?”. În vol., p. 131; 10. Scrisoarea lui V. Voiculescu adresată Mariei Mitescu, viitoarea soție, datată „Marti 2 februarie 1910”; 15. Ștefan, Corneliu. „Un scriitor prea îndepărtat: Vasile Voiculescu”. În: „Articole, comunicări, documente V. Voiculescu”. Vol. 2. Buzău, Comitetul județean de cultură și educație socialistă, 1979, p. 11; 30. Transcriere după stenograma convorbirii cu Bucur Chiriac, consemnată de Alex. Oproescu, dec. 1979; 36. Perpessicius. „Ionel Pavelescu”. În: „Mențiuni critice”. Vol. 1. Buc., Ed. Casa școalelor, 1928, p. 77; 61. Barbu, Eugen. „Ion Gheorghe”. În vol.: „O istorie polemică și antologică a literaturii române de la origini până în prezent”. Poezia română contemporană. Buc., Ed. Eminescu, 1975, p. 296; 64. Săndulescu, Al. „O nouă parafrază la «Cîntarea cîntărilor»”. În: „Lu eafărul”, nr. 10, 9 mar. 1974, p. 2; 88. „Dicționar de literatură română”. Coord. Dim. Păcurariu, Buc., Ed. Univers, 1979, p. 406.

INDICE ALFABETIC

Locuri de naștere

(cf. reorganizării administrativ-teritoriale din 1968)

AMARU (j. Buzău)	Sterian, Margareta : 81
Ionescu, Mariana : 119	Stoika, Const. T. : 26
BABA-ANA (j. Prahova)	Stoika, Titus T. : 40
Ioachim, Paul : 107	Ștefan, Corneliu : 122
BALCIC (R.P. Bulgaria)	Ulici, Laurențiu : 110
Mioșescu, Balcica : 81	CARACAL (j. Olt)
BECENI (j. Buzău)	Cristescu, Tr. : 75
Bucuroiu, Valeriu : 112	C.A. ROSETTI (j. Buzău)
Porumboiu, Arthur : 114	Ștefan, Petre : 74
BERCA (j. Buzău)	CERNĂTEȘTI (j. Buzău)
Macoveșcu, George : 85	Băieșu, Ion : 87
Picle, Const. : 73	CHIOJDU (j. Buzău)
BREAZA (j. Buzău)	Giurescu, C. : 23
Negoiaș, Lucia : 113	Popescu, Florentin : 108
BUCUREȘTI	CISLĂU (j. Buzău)
Cirlova, Constantin C. : 14	Tăutu, Nicolae : 71
Stoicescu, Passionaria : 109	CIMPINA (j. Prahova)
Stoika, Al. Cezar T. : 28	Brăescu, C. : 123
Ursache, Magda : 114	CÎRLIGELE (j. Vrancea)
BUZĂU (j. Buzău)	? Mitrofan Episcopul : 9
Cabel, Nicolae : 120	GREBĂNU (j. Buzău)
Canella, Ciorogârleanu C. : 14	Stănescu, Ștefan : 55
Chiriac, Bucur : 119	HÎRJA (j. Bacău)
Ciprian, G. : 49	Popovici, Gh. : 48
Cirlova, Vasile : 11	LOPĂTARI (j. Buzău)
Comănescu, Denisa : 121	Beșchea, Clementa : 67
Costescu-Duca, St. I. : 18	LUNCAVIȚA (j. Tulcea)
Cristea, Constantin C. : 47	Cucu, Stelian : 51
Florea, Mihai : 100	MĂNECIU (j. Prahova)
Frollo, Mia : 40	Cristea, Puiu : 117
Georgescu, Ioan : 54	MEREI (j. Buzău)
Ghimbășanu, Ion : 105	Mihăescu, Alexandrina : 17
Ichim, Mircea : 118	Mihăescu-Nigrim, N. Gr. : 19
Jitianu, Constantin C. : 39	
Nicolescu, Ion : 106	
Panait, Nicolae : 60	

- MIHAILEȘTI (j. Buzău)
Gheorghe, Ion : 91
- MINZĂLEȘTI (j. Buzău)
Serbescu — Lopătari, D. : 57
- MOVILA BANULUI (j. Buzău)
Istrate, Gheorghe : 104
- NAENI (j. Buzău)
Țimiraș, Nicolae : 24
- PARDOȘI (j. Buzău)
Cărneci, Radu : 98
- PĂTÎRLAGELE (j. Buzău)
Băiculescu, George : 115
- PIETROASELE (j. Buzău)
Zăinescu, A.I. : 103
- PÎRSCOV (j. Buzău)
Fătu, Nicolae : 94
Lupu-Antonescu, Anton : 16
Voiculescu, V. : 30
- PODGORIA (j. Buzău)
Neacșu, Iulian : 101
Săndulescu, Al. : 94
- POGOANELE (j. Buzău)
Ichim, Ioan : 69
Rădulescu-Pogoneanu,
I. A. : 20
- RM. SĂRAT (j. Buzău)
Constantinescu, Emilian
I : 55
Constantinescu, Titel : 83
Dăculescu, C.C. : 16
Dăcescu, Toma : 23
Dimitriu, Victor : 47
Elian, Matei : 37
Mihăescu, Nicolae : 66
Moiescu, Mihnea : 97
Pavelescu, Ion I. : 29
Petrescu, Liviu : 107
Popescu-Negură, Al. : 49
Rădulescu-Pogoneanu,
Elena : 70
- Scurtu, Alexandrina : 38
Tabacu, Virgil : 83
- SÎNGERU (j. Prahova)
Andrei, Gheorghe : 116
- SMEENI (j. Buzău)
Mirea, Ilie I. : 58
- ȘULETEA (j. Vaslui)
Crăciun, Dumitru : 61
- TG. OCNA (j. Bacău)
Gane, Ion : 46
- TISĂU (j. Buzău)
Ionescu-Nișcov, Tr. : 63
- TÎMBOIEȘTI (j. Vrancea)
Moșescu, Octavian : 41
- ULMENI (j. Buzău)
Dincă, Dumitru Ion : 117
Dragomirescu, M.I. : 90
- VALEA RÎMNICULUI
(j. Buzău)
Baiculescu, Alexandru : 68
Baiculescu, George : 43
Crețu, Ion : 68
- VALENII DE MUNTE
(j. Prahova)
Homoriceanu, Eufrosina
C. : 15
- VĂRATEC (j. Neamț)
Marino-Moscu, Constanța :
27
- VERNEȘTI (j. Buzău) :
v. : BUZĂU
(V. Cîrlova)
- VIPEREȘTI (j. Buzău)
Caraion, Ion : 76
- ZĂRNEȘTI (j. Buzău)
Dima, Ștefan : 58
- ZIDURI (j. Buzău)
Stanciu, Ion : 116

Autori

- Andrei, Gheorghe : 116-117
Baiculescu, Alexandru : 68
Baiculescu, George : 43-46
Băiculescu, George : 115
Băieșu, Ion : 87-89
Beșchea, Clemența : 67-68
Brăescu, C. : 123
Bucuroiu, Valeriu : 112-113

- Cabel, Nicolae :** 120-121
Canella Ciorogirleanu, C.: 14
Caraion, Ion : 76-81
Cărneai, Radu : 98-100
Chiriac, Bucur : 119
Ciprian, G. : 49-51
Cîrlova, Constantin C.: 14-15
Cîrlova, Vasile : 11-13
Comănescu, Denisa: 121-122
Constantinescu, Emilian I. : 55-56
Constantinescu, Titel : 83-84
Costescu-Duca, Stelian I.: 18
Crăiun, Dumitru : 61-63
Crețu, Ion : 68-69
Cristea, Constant C. : 47
Cristea, Puiu : 117
Cristescu, Tr. : 75-76
Cucu, Stelian : 51-54
Dăculescu, C. C. : 16
Dicescu, Toma : 23
Dima, Ștefan : 58
Dimitriu, Victor : 47-48
Dincă, Dumitru Ion: 117-118
Dragomirescu, M.I.: 90-91
Elian, Matei : 37-38
Fătu, Nicolae : 94
Florea, Mihai : 100-101
Frollo, Mia : 40-41
Gane, Ion : 46-47
Georgescu, Ioan : 54-55
Gheorghe, Ion : 91-94
Ghimbășanu, Ion : 105-106
Giurescu, C. : 23-24
Homoriceanu, Eufrosina C.: 15-16
Ichim, Ioan : 69-70
Ichim, Mircea : 118-119
Ioachim, Paul : 107-108
Ionescu, Mariana : 119-120
Ionescu-Nișov, Tr.: 63-66
Istrate, Gheorghe: 104-105
Jitianu, Constantin C. : 39-40
Lupu-Antonescu, Anton : 16-17
Macovescu, George : 85-87
Marino-Moscu, Constanța : 27-28
Mihăescu, Alexandrina : 17-18
Mihăescu-Nigrim, N. Gr. : 19-20
Mihăescu, Nicolae : 66-67
Mirea, Ilie I. : 58-60
Mitrofan Episcopul : 9-10
Moisescu, Mihnea : 97-98
Moșescu, Balcica : 81
Moșescu, Octavian : 41-43
Neacșu, Iulian : 101-102
Negoită, Lucia : 113-114
Nicolescu, Ion : 106-107
Panait, Nicolae : 60-61
Pavelescu, Ion I. : 29-30
Petrescu, Liviu : 107
Picle, Const. : 73-74
Popescu, Florentin : 108-109
Popescu-Negură, Al. : 49
Popovici, Gh. : 48
Porumboiu, Arthur : 114-115
Rădulescu-Pogoneanu, Elena: 70
Rădulescu-Pogoneanu, I.A. : 20-22
Săndulescu, Al.: 94-97
Scurtu, Alexandrina : 38-39
Serbescu-Lopătari D. : 57
Stan iu, Ion : 116
Stănescu, Ștefan : 55
Sterian, Margareta : 81-83
Stoicescu, Passionaria : 109-110
Stoika, Al. Cezar T. : 28-29
Stoika, Const. T.: 26-27
Stoika, Titus T. : 40
Ștefan, Corneliu : 122-123
Ștefan, Petre : 74-75
Tabacu, Virgil : 83
Tăutu, Nicolae : 71-73
Țimiraș, Nicolae : 24-26
Ulici, Laurențiu : 110-112
Ursache, Magda : 114
Voiculescu, V. : 30-37
Zăinescu, A.I. : 103-104

CUPRINS

<i>Cuvînt înainte</i>	5
<i>Lista abrevierilor</i>	6

I. De la Mitrofan la Ion Caraion

MITROFAN EPISCOPUL	9
VASILE CÎRLOVA	11
C. CANELLA CIOROGÎRLEANU	14
CONSTANTIN C. CÎRLOVA	14
EUFROSINA C. HOMMORICEANU	15
C. C. DATCULESCU	16
ANTON LUPU-ANTONESCU	16
ALEXANDRINA MIHĂESCU	17
STELIAN I. COSTESCU-DUCA	18
N. GR. MIHĂESCU-NIGRIM	19
I. A. RĂDULESCU-POGONEANU	20
TOMA DICESCU	23
C. GIURESCU	23
NICOLAE ȚIMIRĂȘ	24
CONST. T. STOIKA	26
CONSTANȚA MARINQ-MOSCU	27
AL. CEZAR T. STOIKA	28
ION I. PAVELESCU	29
V. VOICULESCU	30
MATEI ELIAN	37
ALEXANDRINA SCURTU	38
CONSTANTIN C. JITIANU	39
TITUS T. STOIKA	40
MIA FROLLO	40
OCTAVIAN MOȘESCU	41
GEORGE BAICULESCU	43
ION GANE	46
CONSTANT C. CRISTEA	47
VICTOR DIMITRIU	47
GH. POPOVICI	48
AL. POPESCU-NEGURĂ	49

G. CIPRIAN	49
STELIAN CUCU	51
IOAN GEORGESCU	54
ȘTEFAN STĂNESCU	55
EMILIAN I. CONSTANTINESCU	55
D. SERBESCU-LOPĂTARI	57
ȘTEFAN DIMA	58
ILIE I. MIREA	58
NICOLAE PANAIT	60
DUMITRU CRĂCIUN	61
TR. IONESCU-NIȘCOV	63
NICOLAE MIHĂESCU	66
CLEMENTA BEȘCHEA	67
ALEXANDRU BAICULESCU	68
ION CREȚU	68
IOAN ICHIM	69
ELENA RĂDULESCU-POGONEANU	70
NICOLAE TĂUTU	71
CONST. PÎCLE	73
PETRE ȘTEFAN	74
TR. CRISTESCU	75
ION CARAION	76
BALCICA MOȘESCU	81
MARGARETA STERIAN	81
VIRGIL TABACU	83
TITEL CONSTANTINESCU	83
GEORGE MACOVESCU	85
ION BĂIEȘU	87
M. I. DRAGOMIRESCU	90
ION GHEORGHE	91
NICOLAE FĂTU	94
AL. SÂNDULESCU	94
MIHNEA MOISESCU	97
RADU CĂRNECI	98
MIHAI FLOREA	100
IULIAN NEACȘU	101
A. I. ZĂINESCU	103
GHEORGHE ISTRATE	104
ION GHIMBĂȘANU	105
ION NICOLESCU	106
LIVIU PETRESCU	107
PAUL IOACHIM	107

FLORENTIN POPESCU	108
PASSIONARIA STOICESCU	109
LAURENȚIU ULICI	110
VALERIU BUCUROIU	112
LUCIA NEGOIȚĂ	113
MAGDA URSACHE	114
ARTHUR PORUMBOIU	114
GEORGE BĂICULESCU	115
ION STANCIU	116
GHEORGHE ANDREI	116
PUIU CRISTEA	117
DUMITRU ION DINȚĂ	117
MIRCEA ICHIM	118
BUCUR CHIRIAC	119
MARIANA IONESCU	119
NICOLAE CABEL	120
DENISA COMĂNESCU	121
CORNELIU ȘTEFAN	122
C. BRĂESCU	123
Cronologia debuturilor	124

II. Addenda

<i>Versuri alcătuite de Mitrofan</i>	127
Corneliu Ștefan : <i>Unde s-a născut Vasile Cîrlova ?</i>	128
Petre Ștefan : <i>Vasile Cîrlova între legendă și adevăr</i>	131
Corneliu Ștefan : <i>Noi amănunte în legătură cu originea buzolană a scriitorului G. Ciprian</i>	134
Alex. Oproescu : <i>V. Voiculescu. Precizări asupra datei nașterii</i>	136
Ion Moldoveanu : <i>Hortensia Papadat-Bengescu la Buzău</i>	138
Corneliu Ștefan : <i>Panait Nicolae visează Africa</i>	139
<i>Scrisoare adresată de Ion Gheorghe colegilor de la cenaclul buzoian „Al. Sahia”</i>	141
<i>Aniversăm nouă ani de activitate</i>	143

III. Bibliografie. Indice

<i>Referințe</i>	147
<i>Iconografe — Note</i>	159
<i>Indice alfabetic</i>	160

Tipografii care au realizat această carte :

LINOTIPIST : VIOLETA ANTONESCU

PAGINATOR : EMIL MARIN

ZINCOGRAF : ION PARASCHIV

MAȘINIST : CONSTANTIN NECULA

LEGĂTORI : ION CIOCAN și ELVIRA IVAȘCU

COPERTA :

1, 2, 3, 4, 5

6, 7, 8, 9

10

11, 12, 13, 14, 15, 16

I. Mitrofan Episcopul (1); Vasile Cîrlova (2); Alexandrina Mihăescu (3); Emilian I. Constantinescu (4); V. Voiculescu, bust realizat de Oscar Han, Pîrscov (5); „Gazeta săteanului”, frontispiciu (6); Centrul oraşului Buzău în 1920, C.P.; facsimil din vol. „Măscărici şi mizgălici” de G. Ciprian (7); N. Gr. Mihăescu-Nigrim (8); Constanţa Marino-Moscu : „Ada Lazu”, facsimil (9); Casa din Pîrscov a lui V. Voiculescu, desenul : D. Defour (10); George Macovescu (11); Radu Cârnei (12); Al. Săndulescu (13); Ion Băieşu (14); Ion Caraion (15); Ion Gheorghe şi Gheorghe Istrate la Tabăra de sculptură Măgura (16).

II. Vasile Cîrlova, statuie realizată de Gh. Coman, Buzău (Parcul „Crîng”).

Tehnoredactarea : D. Soare
Corectura : Cornel Dinu și Marcela Chiriță

---

*Dat la cules : 25.11.1980. Bun de tipar 30.12.1980.
Tiraj 1000 ex. Broșate 800 ex. Legate 200 ex. Hîr-
tie velină de 70 g/m². Format 610×860/16.
Coli tipo 13.*

Tiparul executat sub comanda nr. 2005,
la Tipografia Buzău, str. Chiristigii nr. 3

